

Τιμή: 85 κ.
Δέσιμο 35 κ.

49813

Цена 85 κ.
Переплет 35 κ

307

U 230
307

Ι. ΠΟΠΟΦ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΣΕΟ ΣΧΟΛΙΟ

На греческом языке

Ι. ΠΟΠΟΦ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΓΙΑ ΣΡΕΔΝΗΗ ΣΗΟΛΥ

склад издания:

Московская 53, Ростов н-Д

КНИГОЦЕНТР

ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ»
ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ

1935

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΣΣΑ ΣΚΟΛΙΑ

ΠΕΜΤΗ ΤΑΞΗ

Επιχειρήθηκε
απ' το ΔΚΠ τις ΡΕΘΣΔ

Δεύτερη έκδοσι

Μετάφρασι: Δ. Κ. ΚΑΖΑΝΤΖΙ

Ι μετάφρασι επιχειρήθηκε
απ' το διεφθιντι
το Αζοβο-Τςτερν. Κραι ΟΝΟ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“

ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ

1935

ΤΑ ΚΙΡΙΟΤΕΡΑ ΠΑΡΑΤ/ΠΟΜΑΤΑ.

ΣΕΛ.	ΣΙΡΑ	ΑΝΤΙ	ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΙ
4	1 απο κάτω	τάξεις	ειρας
5	3	τάξεις	ειρας
8	9 απο κάτω	τι	το
8	5	δεχτι —	δεχτι απ' την επιστήμη
18	10	140	240
18	3	αποδιδέματα	αποθέματα
27	16	τα	το
32	2	της	τις
47	5	διερέτι τότε,	διερέτι, τότε
52	8	Διερετότητα του	VI Διερετότητα του
		αριθμον	αριθμον
57	11	633729135	63729135
67	13	παρέχι	περιέχι
74	10 απο κάτω	ποσο	πος ο
77	8	$\frac{7}{7}$	$\frac{4}{7}$
79	10-11,	κλάσμα —	κλάσμα $\frac{9}{20}$
98	6	αντικαταστήσαμε	αντικαταστήσαμε
100	6	εξάγουμε	εμπιπένουμε
100	5 απο κάτω	11 : 1	12 : 1
103	8	τιν	στιν
105	4	μεταβάλλουμε	μεταβάλλουμε
109	4	2,0,5	2,05
110	14	τι	τιν
111	16	,2.7	3,2.7
113	18 απο κάτω	τον αριθμο,	ο αριθμος
115	5	παρνομαστι	παρνομαστι
115	1	αριθμιτι	αριθμιτι
116	5	δέκατο	χιλίοστο
120	16	οφελιμότερο	οφελιμότερο
123	15-16,,	ο λόγος	το λογο
124	3	εξετο	εσστι
124	5-6	τους όρους	τους διο όρους
124	18	X	X
132	11	ατσάλι	ατσάλι
134	3	ισόμε	ισότε
137	3	εφκλονόνιτι	εφκλονόνιτι
143	2 απο κάτω	αντιστροφή,	αντιστροφή
		ανάλογος	ανάλογα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ*

Στις έκδοσις αφτι, σε ζίνκρι με τι δέφτερι πο θήκε το 1933 με τι ζίντακι το Ε. Σ. Μπερζάνκι, ιζάχτικαν μερικες αλαγες, βασιζόμενες στιν εκζάμινι πέρα τις εφαρμογίς τυ διδαχτικυ αφτυ βιβλίυ στο μεζέο-σχολίο.

Ι αλαγες αφτες ένκιντε στα ακόλουθα: Ι έκθεσι τυ ιλικυ σε πολα μέρι απλο-πιίθικε τόσο απο άποψι γλώσσας, όσο κε περιεχόμενυ. Ι κανόνες για τι διεκσα-γογι τον πράκσειν δίδοντε ος ζιμπέραζμα, πο άμεσα πιγάζι απ' τιν προιγιδίσα έκθεσι τυ ιλικυ. Παραλίφτικαν μερικες λεπτομέρειες, πο δεν έχυν οσιόδικι ζιμα-ζία, τα πιο δε δίσκοια παραδείγματα κε προβλήματα αντικαταστήθηκαν με πιο έφκοια.

Σιρα αλαγον ιζάχτικε στα κεφάλεια για τα κινα κε δεκαδικα κλάσματα, ιδίος στον πολλαπλασιαζμο τον κλαζμάτον: γένικαν ζιμπλιρόσις στα άρθρα για το μέσο αριθμητικο κάμποςον αριθμον, για τος ανάλογος αριθμος κε άλα.

Ι τρίτι έκδοσι τυ διδαχτικυ βιβλίυ βγένι με τι ζίντακι τυ καθιγιτι Ι. Ι. Τζιςτιακοφ.

Ι. ΓΡΑΦΙ ΚΕ ΑΠΑΝΚΕΛΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

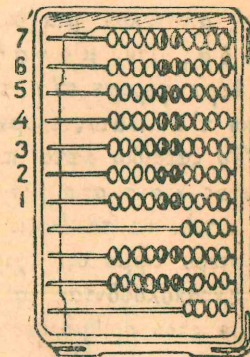
§ 1. Ισαγογι. Ι αριθμητικι ίνε επιστίμι, πο καταγίνετε με τος αριθμος, τις ιδιότητές-του: κε τις πρά-κσις πο κάνουμε μ' αφτους.

Ι αριθμητικι έχι τιν αρχί-τις απο τότε, πο ι άνθρωπι έμαθην να μετράνε, πο άρχισαν να καταλαβένυν τι μονάδα σαν ιδιέτερο αντικείμενο τις μέτρισις. Σπουδάζοντας τα διάφορα μνιμία, πο μας έμιναν απ' τος αν-θρώπους, ι οπί έζισαν στα παλια χρόνια κε ζινάμα τις επιγραφες τον μνιμιόν αφτον, μπορούμε να πόμε, πός μετρώσαν ι άνθρωπι πριν' δεν μπορούμε όμως να ιπόδίσουμε, πιος απ' τος γνωστος ε' εμας λαυς έβαλε τις αρχες τις αριθμητικίς.

§ 2. Φιζικι ζιρα Ι λέκσι «ένα», «μονάδα» χρικιμοπιίτε για παράστασι ενος οπιυδίποτε αντικιμένο. Όταν θέλουμε να παραστήουμε με αριθμος το ζίνολο τον αντικιμένον, τότε πρέπι να μετρίσουμε.

Για να μετρίσουμε τα αντικιμένα, πρέπι πρώτα να πάρουμε ένα αντι-κίμένο, έπιτα κοντά-τυ να δάλουμε ακόμα ένα, στο ζίνολο αφτον τον αντικιμένον προσθέτουμε ακόμα ένα κε υ.κ., θαθμίδον σχηματίζοντε: 1) ένα αντικιμένο, 2) ένα κε ένα αντικιμένο, 3) ένα κε ένα κε ένα αντικιμένο κε υ. κ. Στι θέσι τις λέκσις ένα κε ένα μεταχιρίζοντε τι λέκσι δίο, αντισ να πόμε ένα, ένα κε ένα—λέμε τι λέκσι τρία κε υ.κ. Σχηματίζετέ φιζικι ζιρα αριθμον: ένα, δίο, τρία τέερα... Ο μικρότερος αριθμος σι ζιρα αφτι ίνε ι μονάδα. Τι ζιρα τότε μπορούμε ανάλογα με τις ανάν-κες-μας να τιν εκκακολοθίζουμε όσο θέλουμε, χορις τέλος. Ι ζιρα αφτι δεν έχι τελεφτέο, πιο μεγάλο αριθμο, επιδι κε στον τελεφτέο αριθμο τις ζιρας αφτις μπορούμε να προσθέσουμε μια μονάδα κε τότε θάχουμε νεο αριθμο, ακόμα μεγαλύτερο.

Ι μέτρισι μας χριάζετε τότε, όταν έχουμε ζίνολα αντικιμένον, πολα αντικιμένα μαζί. Ο αριθμος σχηματίζετε σαν αποτέλεζμα τις μέτρισις

* Ο πρόλογος αφτος έγινε σιι ροζικι έκδοσί, τυ 1934.

Ο ακέραιος αριθμός εκφράζει το σύνολο κάμποσον μονάδων, ήτε μιας μονάδας.

Με τι μέτρиси αναπτήχθηκε στον άνθρωπο ι δυνατότητα να καταλάβει τις λέξεις: ίςος, μεγαλύτερος, μικρότερος κε οδίκησε στο σχηματισμο τις φυσικης σιρας τον αριθμον.

Ι φυσικι σιρα τον αριθμον: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, ...

Στους πρώτους δέκα αριθμος δόσανε τις ονομασίες ένα, δύο, τρία... δέκα. Με τι βείθια αφτον τον δέκα ονομασιον κε ακόμα κάμποσον άλλον σχηματίζουντε ι ονομασίες όλον τον αριθμον.

Πρότι φορα κάθε ιδιέτερο αντικείμενο παραστένονταν με τελία ήτε με γραμούλα. Αφτο όμως ήτανε ακατάλιλο κε κίνες τις περιπτώσεις, που ο αριθμος, τον μετριμένον αντικιμένον, ήτανε μεγάλος. Για το σύνολο πολλον μονάδων εφεδρέθηκαν ιδιέτερα σιμία.

Με τον κερο άλαζαν κε τα αριθμητικα σιμία τι μορφή-τους. Τα σιμία που μεταχιρίζομαστε εμς, ονομάζοντε αραβικα σιψία, επιδι υποθέτον, πως σφτα τα σιψία τα δανίζτικαν ι εβροπέι απο τος άραβες.

Βαθμιδον ι άνθρωπι έμαθαν να εσποφελόντε ολίγα σιμία για να γράψουν όλος τος αριθμος.

§ 3. Προφορικι μέτρиси κε δεκαδικο ζίστιμα αριθμςις. Θα σχηματίζουμε πάνω στον αριθμητίρα αριθμς με φυσικι σιρα. Ας αρχίσουμε απο το ζίσμα εκίνο που πάνω ετιν πρότι ιχόνα ήνε σιριομένο ος πρώτο (1). Μετροντάς κε κςεχορίζοντας τα σφεριδία, τα φέρουμε απο ένα, ένα στα αριςτερα: ένα, δύο, τρία, τέςερα, πέντε, εκςι, εφτα, οχτο, ενέα, δέκα.

Πήραμε δέκα μονάδες πρότις σιρας, ήτε όπος τις ονομαζών αλιότικα, δέκα απλς μονάδες. Αφτες ι δέκα απλς μονάδες αποτελουν μια δεκάδα απλον μονάδων. Αφτι θα τιν ονομάςουμε δεκάδα, ήτε μονάδα δέφτερις σιρας.

Τώρα φέρουμε πίσο τα δέκα σφεριδία τυ πρότυ ζίσματος τυ αριθμητίρα κε τ' αντικαταστένομε με ένα σφεριδι τυ δέφτερου ζίσματος.

Το σφεριδιο αφτο παραστένι τι μονάδα τις δέφτερις σιρας. Προσθέτοντας κςανα απο μια μονάδα, σχηματίζουμε τος αριθμος: ένδεκα, δόδεκα, κ.τ.λ. ος τα ίκσι. Αντικαθιστόντας τι δεκάδα, ακόμα μ'άλο σφεριδιο τυ δέφτερου ζίσματος, σχηματίζουμε διο μονάδες τις δέφτερις σιρας.

Εκςακολουθόντας να μετράμε τα σφεριδία με τον ίδιο τρόπο θα φτάςουμε στον αριθμο εκατο, στον οπίο θα αντιστιχουν δέκα σφεριδία τυ δεφτέρου ζίσματος. Ετσι σχηματίσαμε εκατοντάδα — διλ. μονάδα τις τρίτις σιρας.

Δέκα σφεριδία τυ δέφτερου ζίσματος θα αντικαταστιδώνε πάνω στον αριθμητίρα μ' ένα σφεριδιο τυ τρίτου ζίσματος. Εκςακολουθόντας κε πάλι τι μέτρиси θα φτάςουμε στις δέκα εκατοντάδες, ος τα χίλια.

Εμς μετρίςουμε όλες τις μονάδες τις πρότις τάκςις.

Βλέπομε, πως δέκα μονάδες τις πρότις σιρας αποτελουν μια μονάδα τις δέφτερις σιρας, δέκα μονάδες τις δέφτερις σιρας αποτελουν μια μονάδα τις τρίτις τάκςις. Δέκα μονάδες τις τρίτις σιρας αποτελουν μια μονάδα τις τέταρτις σιρας. Καθεμια μονάδα τις ακόλυθις σιρας περιέχι δέκα μονάδες πραιγόμενις κατότερις σιρας. Γι' αφτο κε το ζίστιμά-μας ονομάζετε δεκαδικο ζίστιμα αριθμςις.

Ι τρις πρώτες σιρας αποτελουν τιν πρότι τάκςι—τιν τάκςι τον μονάδων. Ι τάκςι τον μονάδων αποτελίτε απο τρις σιρας: τον μονάδων, δεκάδων κε εκατοντάδων.

Μετροντάς παρακάτο, περνάμε στις μονάδες τις δέφτερις τάκςις: θα μετρίςουμε κατα χιλιάδες, δεκάδες χιλιάδων κε εκατοντάδες χιλιάδων. Ι χιλιάδες, ι δεκάδες τον χιλιάδων κε ι εκατοντάδες τον χιλιάδων σχηματίζον τι δέφτερι τάκςι—τιν τάκςι τον χιλιάδων.

Τι χιλιάδα τον χιλιάδων, ήτε το εκατομίριο το πέρνουν ος μονάδα τις τρίτις τάκςις, ι οπίς επίσης περιέχι τρις σιρας: τα εκατομίρια (τις μονάδες τον εκατομιρίον), τις δεκάδες τον εκατομιρίον, τις εκατοντάδες τον εκατομιρίον.

Κατόπιν ακόλυθι ι τάκςι τον διςεκατομιρίον—ι τέταρτι τάκςι, ι τάκςι τον τριςεκατομιρίον — ι πέμτι τάκςι.

Ετσι στο δεκαδικο ζίστιμα τις αριθμςις:

1) δέκα μονάδες κάθε σιρας αποτελουν τιν μονάδα τις ακόλυθις ανότερις σιρας.

2) Ι σιρες σινενόνουντε σε τάκςις: κάθε τάκςι αποτελίτε απο μονάδες τριον σιρον.

Ι σιρα τις μέτρисиς τον αριθμον αντιστιχι με τι σιρα τυ ακόλυθου πίνακα:

5-ι τάκςι	4-ι τάκςι	3-ι τάκςι — εκατομίρια			2-ι τάκςι — χιλιάδες			1-ι τάκςι — μονάδες		
Τριςεκατομίρια	Διςεκατομίρια	9-ι σιρα — εκατοντάδες τον εκατομιρίον			6-ι σιρα — εκατοντάδες τον χιλιάδων			3-ι σιρα — εκατοντάδες		
		8-σιρα — δεκάδες τον εκατομιρίον			5-ι σιρα — δεκάδες τον χιλιάδων			2-ι σιρα — δεκάδες		
		7-ι σιρα — μονάδες τον εκατομιρίον			4-ι σιρα — μονάδες τον χιλιάδων			1-ι σιρα — μονάδες		

§ 4. Αριθμοί. Ολιγοί αριθμοί γράφονται με τα βραχέα, ολίγον τι.

Ολα τα πεντάκτιστα είναι δέκα—ένεκα σημαντικά πεντάκτιστα, 1,2,3,4,5,6,7,8,9, και ένα πεντάκτιστο 0—το μηδενικό.

Για να σημειώσουμε έναν αριθμό με τα πεντάκτιστα, γράφουμε τις εφές τι μια μετά την άλλη, αρχίζοντας από την ανώτερη εφά εφί, ώστε οι μονάδες τον ανώτερον εφόν να εφόνοντε αριστερότερα από τις μονάδες τον κατώτερον εφόν. Εάν δεν έχει μονάδες κάποιας εφάς είτε τάκτις τότε εφί θέσι αφτίς τις εφάς πρέπει να βάζουμε το μηδενικό, εφί θέσι τις τάκτις τρία μηδενικά.

1. Γράψαμε τον αριθμό: 3 085. Ο αριθμός αφτός αποτελείται από (5) μονάδες, (8) δεκάδες και (3) χιλιάδες. Εκατοντάδες δεν έχει. Στι θέσι τις τρίτης εφάς — τον εκατοντάδον — εφόνοντε μηδενικό. Εάν δεν βάζουμε το μηδενικό, τότε θα εφίματιζαμε τον αριθμό 385, που απανκύνε ος εφίς: **τριακόσια ογδόντα πέντε**.

2. Γράψαμε τον αριθμό: 4 000 236. Στον αριθμό αφτόνεν δεν υπάρχουν οι τρεις εφές τις τάκτις τον χιλιάδον, μ' άλλα λόγια — λίπιν οι τάκτις τον χιλιάδον.

Για να μπορέσουμε εφκόλα να απανκύνουμε τους πολυεπίφους αριθμούς, τους γράφουμε χωρίζοντας την μία τάκτι από την άλλη με μικρά διαστήματα.

Στον αριθμό 15 900 χμ οι τάκτις τον χιλιάδον είναι χωρισμένοι από την τάκτις τον μονάδον.

3. Από την αλαγι τις θέσις τον πεντάκτιον αλάζι και εφίμαςία του αριθμού. Εφίς οι αριθμοί: 15 900· 15 090· 19 500· 51 009 — είναι διάφοροι: το πεντάκτιστο 9 στον πρώτον αριθμό εφίμιν 9 εκατοντάδες· στο δεύτερο — 9 δεκάδες· στον τρίτον — 9 χιλιάδες· στον τέταρτον — 9 μονάδες.

Ο γράφιν τον αριθμόν εφίρτζετε πάνω σε δύο κανόνες:

1) Η εφίμαςία τον μονάδον, που σημειώσαμε με πεντάκτιστο, εφίμαρτάτε από την θέσι, εφίν οπία βρίσκετε το πεντάκτιστο τύτο.

Το πεντάκτιστο, που βρίσκετε εφίν πρώτη θέσι από τα δεξιά εφ' αριστερά, δείχνιν τις μονάδες, εφί δεύτερη θέσι — τις δεκάδες, εφίν τρίτη — τις εκατοντάδες τις πρώτης τάκτις· εφίτα αρχίζον — οι μονάδες, οι δεκάδες και οι εκατοντάδες τις δεύτερης τάκτις. Εφίς με την εφά εφόνοντε οι τρίτη, οι τέταρτη και οι άλλες τάκτις.

2) Αν εφίν τάκτις δεν υπάρχουν μονάδα κάποιας εφάς, τότε τι μονάδα αφτί την αντικαταεφένουμε με μηδενικό¹.

¹ Το μηδενικό αραβικά λέγεται εφί φρ.

Ο αριθμός, που σημειώνετε με ένα πεντάκτιστο, ονομάζεται **μονοεπίφιος** ο αριθμός, που σημειώνετε με δύο πεντάκτιστα ονομάζεται **διεπίφιος** κ.τ.λ. Η διεπίφιν, τριεπίφιν κ.τ.λ. αριθμοί ονομάζονται **πολυεπίφιν**.

Π.χ.: 9 — ο μεγαλύτερος μονοεπίφιος αριθμός.
302 — τριεπίφιος αριθμός.
5 400 — τετραεπίφιος αριθμός.
100 — ο μικρότερος τριεπίφιος αριθμός.
999 — ο μεγαλύτερος τριεπίφιος αριθμός.

Κατά την απανκύνει τον γραφτόν αριθμόν, απανκύνουμε χωριστά τις μονάδες κάθε τάκτις, προσθέτοντας την ονομασία τις τάκτις, π. χ.: 917 χιλιάδες, 459 εκατοντάδες.

Στις μονάδες τις πρώτης τάκτις, την ονομασία τις τάκτις αφτίς δεν την λένε αλλά την εφόνοντε. Στι θέσις-τις απανκύνον την ονομασία εφί-νον τον αντικείμενον που μετρώμε. Εφίς, π. χ. απανκύνον: **345 ατμομχανες**, αφτίς να πώνε **345 μονάδες ατμομχανον**. Ο αριθμός 40 239 μ. απανκύνε εφίς: **εφάρντα χιλιάδες διακόσια τριάντα ενέα μέτρα**.

Η ρομεί για να γράψουν αριθμούς ος τα χίλια μεταχίρτζονταν τα ακόλουθα βασικά πεντάκτιστα:

§ 5. Ρωμαϊκά πεντάκτιστα.

I — 1· X — 10· C — 100· M — 1000.

Εφτός από αφτα είχαν και άλλα βραχίτικα πεντάκτιστα:

V — 5· L — 50· D — 500.

Αν έγραφαν δύο είτε τρία όμια βασικά πεντάκτιστα το ένα κοντά στο άλλο, τότε ο αριθμός που εφίματιζόνταν ισοδυναμύε με το άθροισμα των μονάδον αφτόν, π. χ.

II — 2· XXX — 30· MM — 2 000.

Όταν έγραφαν την μονάδα τις κατώτερης εφάς στα δεξιά τον μονάδον τις ανώτερης εφάς, αφτό εφίμενε αριθμό ίσον με το άθροισμα των σημειομένων αριθμόν, π. χ.

VI — 6· XXI — 21· MD — 1500.

Αν όμως έγραφαν τι μονάδα τις κατώτερης εφάς μπροστά, διλ. εφ' αριστερά τον μονάδον τις ανώτερης εφάς, αφτό εφίμενε αριθμό ίσον με τι διαφορά των σημειομένων αριθμόν. π. χ.

IV — 4· IX — 9· XC — 90· CD — 400· CM — 900

Η παράστασις τριεπίφιον και τετραεπίφιον αριθμόν μ' αφτόν τον τρόπο τις γραφίς, ήτανε πολύπλοκος. Γι' αφτό τότε, εφάνιν χρησιμοποιώνε τα ρωμαϊκά πεντάκτιστα: εφί εφίμοσι τον κεφαλέον τον βιβλίον, τον τόμον τον εφίγγραμτόν, τι χρονολογία τις καταεφίς κάποιν μνιμύ κ. τ. λ.

Κατα τους μαθηματικούς υπολογισμούς έχουμε να κάνουμε με τα μεγέθη.
§ 1. Μεγέθη και καταμετρήσι-τους. Ορισμός. Μέγεθος στα μαθηματικά ονομάζεται κάθε τι, που μπορούμε να συγκρίνουμε και να καταμετρήσουμε.

Το μήκος, το βάρος, ο όγκος, ο χρόνος είναι μεγέθη.

Για την καταμέτρηση των μεγεθών πρέπει να έχουμε μετρική μονάδα.

Π. Χ. μέτρο, σαντίμετρο — μονάδες για την καταμέτρηση του μήκους: χιλιόγραμμο, γραμμάριο — μονάδες του βάρους: ώρα, δευτερόλεπτο — μονάδες του χρόνου.

Ορισμ. I. Μετρική μονάδα ονομάζετε εκείνο το μέγεθος με το οποίο κατά την καταμέτρηση, συγκρίνουν όλα τα μεγέθη, που είναι ομοιοειδή μ' αυτή την μονάδα.

II. Να καταμετρήσουμε το μέγεθος, σιμένι να συγκρίνουμε αυτό με άλλο μέγεθος ομοιοειδές, που παραδεχτικά με για μονάδα. Δηλαδή να μάθουμε από πόσες μονάδες, ίτε μερίδια αυτής τις μονάδας, αποτελείτε το δεδομένο μέγεθος.

I βασικές μετρικές μονάδες είναι: το μήκος — το σαντίμετρο, το βάρος — το γραμμάριο, το χρόνο — το λεπτό.

Ος αποτέλεσμα τις καταμέτρησις θα προκύπτει αριθμός, π. χ. το βάρος του αντικειμένου, που ισορροπεί με τρία χιλιόγραμμα, σιμένουμε τον αριθμό 3.

§ 2. Μετρικό σύστημα Το σύνολο των μονάδων, που χρησιμοποιούμε για την καταμέτρηση όλων των μεγεθών ονομάζεται μετρικό σύστημα.

Με την ανάπτυξη τις τεχνικής παρουσιάζετε περισσότερη ανάγκη να καταμετρήσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια και με σταθεροποιημένες μονάδες καταμέτρησις.

Σ' όλες τις εποχές τίθονταν τι ζήτημα για τη δυνατότητα τις έδρες σταθερών μονάδων καταμέτρησις απ' τη γήρο-μας φύσι. Έτσι σχηματίστικαν ι μονάδες του χρόνου: έτος, ημερονίχτιο. Αφτες ι μονάδες αντικτιχουν σε οριζμένες και παντοτινα επαναλαμβανόμενες στι φύσι ετίμες και ημερονιχτιακές κινήσις τις γης. I μονάδα του μήκους που γένικε δεχτι — το μέτρο — σχετίζετε με τις διαστάσις τις γης.

Στι Γαλλία, στον κερο τις Μεγάλης γαλλικής επανάστασις στα 1795, ος μονάδα μήκους έχουν παραδεχτι το μήκος του ενός δεκάκις εκατομυριοστου μέρους, του τέταρτου του μεσιμβρινου των Παρισίων.

Επιμάστηκε υπόδειγμα, το οποίο και τότε φιλάγετε στο διεθνές γραφείο των μέτρων και σταθμον στο Παρίσι — το μέτρο.

Σύμφωνα με τις ακριβείς εκσελένσεις, που κάνανε φάνικε, πως το μήκος του μέτρου ίνε λίγο μικρότερο απο το πραγματικό. Οστόσο, το υπόδειγμα αυτό του μέτρου σε διεθνη συμφωνία έγινε δεχτο ως μονάδα του μήκους. Διο αντίτιπα το μέτρο τότε φιλάγοντε σε μας: στην Ακαδημία των επιστιμών και στο Ανώτερο επιμελιτήριο των μέτρων και βάρων του Λενινγκραντ.

Στα 1918 στις 14 Σεπτέμβρι, με την απόφασι τον Σοβιετ τον λαϊκων κομισάρων, έχει ισαχτι ι υποχρεωτικι χρησιμοποίησι του μετρικου συστήματος στην ΕΣΣΡ. Το μετρικό σύστημα βασίστικε πάνω στο γαλλικό σύστημα αριθμίσις. Έτσι λ.χ. το μέτρο περιέχει: 10 ντασιμέτρα, 100 σαντίμετρα, 1000 μιλίμετρα.

Στο μετρικό σύστημα, που κάθε μονάδα ανώτερης τάχης περιέχει 10, 100, 1000 κ.λ.π. φορές, ίνε πολι κατάλιλο στο: μαθηματικό: υπολογισμό.

Με την απόφασι τις Ιδιικής επιτροπής των **§ 3. Σιμόσις των μέτρων**, έχουν ισαχτι σίντομες σιμόσις των μετρικων μονάδων.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΝ ΜΕΤΡΟΝ.

I. Μέτρα του μήκους.

$$\begin{aligned} 1 \text{ χιλιόμετρο (χμ)} &= 1000 \text{ μέτρα (μ)} \\ 1 \text{ μ} &= 10 \text{ ντμ} = 100 \text{ σμ} = 1000 \text{ μμ} \\ 1 \text{ ντμ} &= 10 \text{ σμ} = 100 \text{ μμ} \\ 1 \text{ σμ} &= 10 \text{ μμ} \end{aligned}$$

II. Μέτρα επιφανιον.

$$\begin{aligned} 1 \text{ τετρ. χμ.} &= 1\,000\,000 \text{ τετρ. μ} = 100 \text{ εχτάρια (εχτ)} \\ 1 \text{ εχτ} &= 100 \text{ αρ (α)} = 10\,000 \text{ τετρ. μ} \\ 1 \text{ α} &= 100 \text{ τετρ. μ} \\ 1 \text{ τετρ. μ} &= 100 \text{ τετρ. ντμ} = 10\,000 \text{ τετρ. σμ.} \\ 1 \text{ τετρ. ντμ} &= 100 \text{ τετρ. σμ} \\ 1 \text{ τετρ. σμ} &= 100 \text{ τετρ. μμ.} \end{aligned}$$

III. Μέτρα όγκου.

$$\begin{aligned} 1 \text{ κιβ. μ} &= 1000 \text{ κιβ. ντμ} = 1\,000\,000 \text{ κιβ. σμ} \\ 1 \text{ κιβ. ντμ} &= 1000 \text{ κιβ. σμ} = 1\,000\,000 \text{ κιβ. μμ} \\ 1 \text{ κιβ. σμ} &= 1\,000 \text{ κιβ. μμ.} \end{aligned}$$

IV. Μέτρα βάρους.

$$\begin{aligned} 1 \text{ τόνος (τ)} &= 10 \text{ τσέντενα (τσ)} = 1000 \\ \text{χιλιόγραμμα (χγ).} &1 \text{ τσ} = 100 \text{ χγ} \\ &1 \text{ χγ} = 1000 \text{ γραμάρια (γ)} \end{aligned}$$

V. Μέτρα χοριτι-
κότιτας έφχιτον
κειγρον ζομάτον.

1 λίτρα (λ) ίνε χοριτικότιτα 1 κιβικυ ντρ
εκατόλιτρο (ελ) = 100 λ

VI. Σχέσι μετακσι
τον μέτρον τυ
όνκυ κε τυ βάρως

Βάρος 1 κιβ. μέτρο νερο σε 4° K = 1 τ.
" " 1 κιβ. ντεκτιμ. " " = 1 χι
" " 1 " ζαντιμ. " " = 1 γ

III. ΠΡΟΣΘΕΣΙ ΚΕ ΑΦΕΡΕΣΙ ΑΚΕΡΕΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

§ 1. Πρόσθεσι.

Μετροντας μπορόμε να προσθέσουμε τυς
αριθμς.

1. Ενα πεδι πίρε απ' το σχολιο 8 τε-
τράδια. I αδερφί-τυ πίρε 7 τετράδια. Πόσα τετράδια πίραν μαζι;

Γιζ να λίζουμε το πρόβλημα κρέπι να μετρίσουμε όλα τα τετράδια
τυ πίραν: το όλον — 15 τετράδια.

Γραφι τις λίσσις: $8 + 7 = 15$ τετράδια. Στο παράδειγμα
αφτο απο τυς διο δομένυς αριθμς έπρεπε να σχηματίσουμε νέο αριθμο,
τυ να δίχνι, πόσο το όλο μονάδες έχυν αφτι i αριθμ. Τέτια πράκει
ονομάζετε πρόσθεσι.

2. Μπορόμε να προσθέσουμε κε κάμπους αριθμς:

$$28 + 38 + 17 + 40 = 123.$$

Ο αριθμς 123 ονομάζετε άθριζμα τον τεσάρων αριθμων: 28,
38, 17 κε 40.

Οριζμς. Τυς αριθμς, τυ προσθέτουμε τυς ονομά-
ζουμε προσθετέυς. Ο αριθμς τυ προκίπτι απο τιν
πρόσθεσι, ονομάζετε άθριζμα.

Στο πρότο πρόβλημα με τυς δεδομένυς προσθετέυς 8 κε 7 σχηματίστηκε
το άθριζμα 15.

Στιν περίπτωσι αφτι τον διο προσθετέον ($8 + 7 = 15$) ίχαμε:

Πρότο προσθετέο + δέφτερο προσθετέο = άθριζμ.

Τιν πράκει αφτι μπορόμε να τιν γράψουμε πιο είντομα με τα
γράματα τυ αλφάβιτυ $a + b = c$, όπυ ο πρότος προσθετέος παρατέ-
νεται με το γράμα a , ο δέφτερος προσθετέος με το γράμα b , το άθρι-
ζμ με το γράμα c .

Άθριζμα μπορόμε να ονομάζουμε όπωσ το c έτσι κε το $a + b$.

1. Ενα κολχοζ ίχε τα ακόλουθα έσοδα:

§ 2 Προβλήματα, τυ λίνυντε με πρόσθεσι.

Απο τιν πόλινι τον ζιτιρον στο κράτος 65 703 ρ.
Απο τιν πόλινι προϊόντον τυ λαχανόκιπυ 99 682 ρ.
Απο τιν πόλινι προϊόντον χινοτροφίας 3 319 ρ.

Απο άλυς κλάδωσ τυ νικοκιριυ . . . 42 416 ρ.

Το όλον ίχε έσοδα το κολχοζ . . . 211 120 ρ.

Στο πρόβλημα τύτο i ιδιέτερι αριθμ i προσθετεί κε το γενικο
είνολο, το άθριζμα αφτον τον προσθετέον. Λίνοντας το πρόβλημα θρί-
σκουμε το άθριζμα κάμποςον προσθετέον, θρίσκουμε
αριθμο, ο όπιος περιέχι τόσεσ μονάδεσ, όσεσ περιέχυν όλι i δεδομένη
αριθμ, μαζι παρμένη.

2. Ενας κολχόζνικωσ τον πρότο χρόνο, τυ μπίκε στο κολχοζ,
πίρε έναντι τον εργατομερόν-τυ 23 τς ζιτάρι.

Μετα 1 χρόνο πίρε κατα 15 τς περισότερο. Πόσα τσέντνερα πί-
ρε το δέφτερο χρόνο;

$$\text{Λίσι. } 23 + 15 = 38 \text{ τς.}$$

Εδο έχουμε διαφορετικο πρόβλημα, τυ λίνετε με πρόσθεσι. Εδο
πρέπι να αφκίσουμε τον αριθμο κατα κάμποςεσ μο-
νάδεσ (15).

Κε ζ' αφτιν τιν περίπτωσι i αριθμ: (23 κε 15), τυ πίραμε για
να προσθέτουμε, ονομάζυντε προσθετεί, το αποτελέσμα τις πρόσθεσεσ διλ.
ο 38 ονομάζετε άθριζμα.

Με τιν πρόσθεσι λίνυντε εκίνα τα προβλήματα, στα
όπία πρέπι:

1) Να βρεθι αριθμς, ίζωσ με όλυς τυς δεδομένυς
αριθμς μαζι.

2) Να αφκισθι ο δεδομένος αριθμς κατα κάμπο-
σεσ μονάδεσ.

Σιμίωσι. Κε τα διο προβλήματα ίνε πάντα δυνατα γί'αφτο μπορόμε να
πόμε, πωσ i πρόσθεσι ίνε πράκει, τυ πάντα μπορι να εκτελεσθι.

1. Απο το σπίτι-μασ οσ τι μια άκρι τυ
§ 3. Νόμι τις
πρόσθεσεσ.

δρόμυ πρέπι να κάνι κανένωσ 36 μ, οσ τιν άλι
άκρι 52 μ. Να βρεθι το μάκρωσ τυ δρόμυ.

Λίσι. Το γενικο μάκρωσ θα ίνε:

$$36 + 52 = 88 \mu.$$

Το ίδιο μάκρωσ θα προκίπτι κε αν ακόμ πάρουμε τυς αριθμς με
άλι σιρα: $52 + 36 = 88 \mu$. Βλέπουμε, πωσ το άθριζμα δεν εκαρτάτε
απο τιν αλαγι τις θέσεσ τον προσθετέον.

Μεταθετικωσ νόμωσ τις πρόσθεσεσ. Απο τιν μετάθεσι
τον προσθετέον το άθριζμα δεν μεταβάλετε.

Σιμιώνοντας τος προσθετέους με τα γράματα a κε b , μπορούμε να γράψουμε το νόμο τόσο ως εκς: $a + b = b + a$.

Ο νόμος αβτός αληθέβι κε αν ακόμα έχουμ αθρίζμα τριον ί κε περισότερον προσθετέον.

2. Να βρεθι το αθρίζμα:

$$43 + 65 + 28 = 28 + 65 + 43 = 65 + 43 + 28 = 136.$$

Ι μεταθέσις τον προσθετέον τυ παραδείγματος τούτο δεν αλάζυν το αθρίζμα.

Γραφι με τα γράματα: $a + b + c = b + a + c = c + a + b = a + c + b$.

3. Εχτος απο το μεταθετικό νόμο, κατα τι λίσι προβλημάτον πρόσθεσις σιχνα εποφελόντε κε άλλον ακόμα νόμο — το σινθετικό.

Σινθετικός νόμος. Για να βρούμε το αθρίζμα μερικον προσθετέον, μπορούμε να τος χορίζουμε σε ομάδες κε να πάρουμε χορίστα το αθρίζμα κάθε ομάδας προσθετέον. Στο τέλος προσθέτουμε όλα τα αθρίζματα.

Ο τρόπος αβτός απλοπι τιν έδρεσι τυ αθρίζματος πολον προσθετέον.

4. να προστεθον: $15 + 35 + 22 + 8 + 46 + 9$.

Λίσι. Χορίζουμε τος προσθετέους σε ομάδες, ι οπίες, δύνυν αθρίζμα στρονκίλος αριθμός:

$$15 + 35 + 22 + 8 + 46 + 9 = (15 + 35) + (22 + 8) + (46 + 9) = 50 + 30 + 55 = 135.$$

Παρατίρισι. Ι παρενθέσις δίχων, πως τιν πρόσθεσι μέσα στις παρενθέσις πρέπι να τιν κάνουμε νορίτερα. Τα αποτελέσματα να τα προσθέσουμε ιστερα. Κατα τος αριθμητικός λογαριαζμός σιχνα εποφελόντε κε το μεταθετικό κε το σινθετικό νόμο.

5. Να βρεθι το αθρίζμα $43 + 79 + 68$ το αθρίζμα, πυ προκίπτι ίνε 190.

Μπορούμε όμο: να διεφκολίνουμε το λογαριαζμό-μας. Επιδι το αθρίζμα $(60 + 7 + 1)$ αντικαθιστα τον αριθμο 68, φένετε κσεκάθαρα, πως αλιθέβι κε το αντίθετο τον αριθμο 68 ίνε δυνατό να τον αντικαταστήσουμε με το αθρίζμα $60 + 7 + 1$.

Ας χορίζουμε τον αριθμο 68 σ' αβτος τος τρις προσθετέους κε ας τος δάλουμε στως δεδομένους αριθμό-μας:

$$43 + 79 + 68 = 43 + 79 + 60 + 1 + 7.$$

Τόρα ας χορίζουμε σε ομάδες όλους τος προσθετέους, πυ πέραμε:

$$43 + 79 + 60 + 1 + 7 = (43 + 7) + (79 + 1) + 60 = 50 + 80 + 60 = 190$$

Καθένα προσθετέο μπορούμε να αντικαταστήσουμε με άλλος κάμποςυς προσθετέους, πυ να δόσουν το ίδιο αθρίζμα μ' αβτον.

§ 4. Πός προσθέτουμε αθρίζμα σε ένα αριθμο.

Ι νόμι τις πρόσθεσις μας επιτρέπυν να προσθέσουμε αθρίζμα διο προσθετέον, προσθέτοντας τος προσθετέους, αντι τυ αθρίζματος.

1. Ενα κολχολ παραδισε σιτάρι στο ελεβάτερ με παρτίδες. Τιν πρότι φορα παραδισε 845 τς σιτάρι, έπιτα έδισε 30 τς κε 75 τς. Πόσο το όλο σιτάρι παραδισε το κολχολ;

Λίσι. Το πρόβλημα αβτο μπορούμε να το λύουμε κατα διο τρόπο.

1) Προσθέτουμε όλους τος αριθμούς:

$$845 + 30 + 75 = 950 \text{ τς.}$$

Στιν περίπτωση αβτι βρίσκουμε το αθρίζμα, προσθέτοντας κσεχορίστα τος προσθετέους.

2) Μπορούμε όμο: να βρίσκουμε πόσο σιτάρι φέραμε τελεφτέα κε το εθρικόμενο να προσθέσουμε στιν πρότι παρτίδα.

$$30 + 75 = 105 \text{ τς, } 845 + 105 = 950 \text{ τς.}$$

Εχι προκίπτι το ίδιο αθρίζμα. Ας γράψουμε τόρα τιν ισότητα αβτων τον αθρίζμάτων με παρενθέσις:

$$845 + (30 + 75) = 845 + 30 + 75 = 950.$$

Για να προσθέσουμε σ' ένα οποιοδήποτε αριθμο, αθρίζμα αριθμον, μπορούμε να προσθέσουμε στον αριθμο τούτο καθένα προσθετέο χορίστα.

Ας γράψουμε τον κανόνα τούτο με τα γράματα: $a + (b + c) = a + b + c$.

Ο κανόνας τις πρόσθεσις αθρίζμάτων αλιθέβι κε για το αθρίζμα οσονδήποτε προσθετέον.

2. Να βρεθι το αθρίζμα: $38 + (42 + 65 + 27 + 83)$.

Λίσι:

$$38 + (42 + 65 + 27 + 83) = 38 + 42 + 65 + 27 + 83 = 255$$

Κσέροντας τις ιδιότητες τυ αθρίζματος, μπορούμε να εκσιγίσουμε όλους εκίνους τος τρόπος, τος οπίος μεταχίριζόμαστε κατα τιν πρόσθεσι τον ακέρεον αριθμον.

§ 5. Πρόσθεσι μονοψήφιον αριθμον, το αθρίζμα τον οπίον δεν υπερβένι τα δέκα, γίνετε ως εκς: $3 + 5 = 8$.

2. I πρόσθεσι μονοψήφιον αριθμον, το άθροίζμα τον οποίον υπερβέ-
ει τον αριθμό 10 γίνεται έτσι:

$$8 + 7 = 8 + (2 + 5) = 8 + 2 + 5 = (8 + 2) + 5 = 10 + 5 = 15.$$

Εδω χάρισαμε το δεύτερο προσθετέο σε δύο προσθετέα: κε προσθέ-
σαμε το άθροισμά-τους, εποφελύμενι το συνθετικό νόμο.

Ο ένας προσθετέος πρέπει να συμπληρώσι τον πρώτο προσθετέο
ος τα 10.

3. Κατα την πρόσθεσι πολυψήφιον αριθμον εποφελύμασθε κε τον
μεταθετικό κε τον συνθετικό νόμο.

$$\begin{aligned} 4385 + 2297 &= 4000 + 300 + 80 + 5 + 2000 + 200 + 90 + 7 = \\ &= (4000 + 2000) + (300 + 200) + (80 + 90) + (5 + 7) = 6000 + \\ &+ 500 + 170 + 12 = 6000 + 500 + 100 + 70 + 10 + 2 = 6000 + \\ &+ (500 + 100) + (70 + 10) + 2 = 6000 + 600 + 80 + 2 = 6682. \end{aligned}$$

Απο το παράδειγμα αφο φέετε, πως για να θρώμε το άθροίζμα,
προσθέτουμε χωριστα τις μονάδες κάθε σειράς.

Τι γραφτι διατίποσι μπορούμε να τιν συντομώμεν:

$$\begin{array}{r} 4385 \\ + 2297 \\ \hline 6682 \end{array}$$

Εαν το άθροίζμα των μονάδων πυ προκίπτι απο την πρόσθεσι υπερ-
βέει τον αρ. 10, τότε κτεχορίζουμε τις δεκάδες κε τις μετατρέπουμε σε
μονάδες τις ακόλουθις ανώτερις σειράς κε τις γράφουμε σ' αφο τι σειρά
ίτε τις σμιώνουμε κε τις προσθέτουμε στο άθροίζμα τον μονάδων τις ακόλουθις
ανώτερις σειράς.

Για να προσθέσουμε κάμποσους αριθμους, γράφουμε
τον ένα κάτω απο τον άλλο, έτσι ώστε ι μονάδες καθε-
μιας σειράς να βρεθουν σε μια στίλι. Προσθέτουμε τις
μονάδες, πυ αποτελουν τι δεξια στίλι κε κάτω απο
αφο γράφουμε το αποτέλεσμα αν ίνε λιγότερο τυ 10.
Εάν όμως ίνε μεγαλύτερο ίτε ίσο με το 10, τότε γράφου-
με μονάχα το πσιφίο τον μονάδων-τυ κε τις δεκάδες
προσαρτύμε στη στίλι τον δεκάδων, έπιτα προσθέτομε
τις δεκάδες κε εχτελύμε το ίδιο ακριβος, ότι κε με τι
στίλι τον μονάδων· έτσι εκκακολυθύμε την πράκσι οσό-
τυ να τελιόσυν όλες ι στίλες. Κάτω απο την τελειωτέα
στίλι γράφουμε όλο το αποτέλεσμα, αδιάφορο αν ίνε
μεγαλύτερο ίτε μικρότερο απο το δέκα. Ο αριθμος, πυ
προκίπτι στο τέλος ίνε το ζιτύνμενο άθροίζμα.

1. Ένας μηχανο-τραχτορικός σταθμος έχι
36 τράχτορα. Εξήλα απο αφο στο όργωμα 17
τράχτορα. Πόσα τράχτορα έμιναν πίσω;

Δίσι. $36 - 17 = 19.$

Ι πράκσι αρτι ονομάζεται αφέρεσι. Εαν προσθέσουμε το 19 κε το 17,
θα έχουμε άθροίζμα 36:

$$19 + 17 = 36.$$

Το 36 ίνε άθροίζμα· το 19 κε 17 — προσθετέι. Κερόντας το
άθροίζμα κε ένα προσθετέο 17, βρίσκουμε με την αφέρεσι το δεύτερο προσ-
θετέο, το 19.

Ορισμος. Αφέρεσι λέγεται ι πράκσι εκίνι μέσον τις οπί-
ας, απο το άθροίζμα κε ένα γνωστο προσθετέο, βρίσκουμε
τον άγνωστο προσθετέο.

Οταν κάνουμε την αφέρεσι, δεν ονομάζουμε τους αριθμους άθροίζμα
ίτε προσθετέα, αλα τους δίνουμε διαφορετικες ονομασίες:

I. Ο αριθμος, απο τον οποί αφερύμε τον άλλο, ονο-
μάζεται μιοτέος.

II. Ο αριθμος τον οποί αφερύμε, ονομάζεται αφε-
ρετέος.

III. Ο αριθμος, πυ προκίπτι ως αποτέλεσμα τις
αφέρεσις, ονομάζεται υπόλοιπο, ίτε διαφορα.

Στο πρώτο πρόβλημα βρήκαμε $36 - 17 = 19$. Το 36 μιοτέος. Το
17 αφερετέος. Το 19 υπόλοιπο, ίτε διαφορα.

Μιοτέος — αφερετέος = διαφορα.

Ι γραφτι διατίποσι τις αφέρεσις με γράματα: $a - b = c$. Ο a — παρα-
στένι το μέγεθος τυ μιοτέυ, ο b — το μέγεθος τυ αφερετέυ, ο c — το μέγεθος
τις διαφορας.

Διαφορα ονομάζεται όπος το c , έτσι κε το $a - b$.

§ 7. Ι πρόσθεσι κε ι αφέρεσι ίνε πράκσις αμι-
κε ι αφέρεσι ίνε βέα αντίστροφες.

$$340 + 250 = 590 \text{ κε } 590 - 250 = 340.$$

πράκσις αμβέα
αντίστροφες.

Ας γράψουμε τις ονομασίες τον αριθμον,
με τους οποίς εκτελούντα ι πράκσις:

	Κατα την πρόσθεσι.	Κατα την αφέρεσι.
590	το άθροίζμα	ο μιοτέος
250	ο ένας προσθετέος	ο αφερετέος
340	ο άλλος προσθετέος	ι διαφορα

$$56 + 15 + 12 = 68 + 15 = 71 + 12 = 83 \text{ τετρ. μ.}$$

I. Εάν αφκρίσουμε τον ένα προσθετέο με οποδιόποτε αριθμο, τότε κε το άθριζμα αφκρίνει κατα τον ίδιο αριθμο.

2. Το βάρος αφοκίνιτο ίνε 4 200 χγ. Το βάρος το φορτίο 4 800 χγ. Πόσο ζιγίζι το αφοκίνιτο με το φορτίο μαζί; Πος θα αλάξει το γενικο βάρος το φορτομένου αφοκίνιτο, εάν το βάρος το φορτίο ελατοθι κατα 200 χγ;

Δίσι. Το βάρος το αφοκίνιτο μαζί με το φορτίο επίσης θα λιγοστέψει κατα 200 χγ.

I λίσι αφτο το προβλίματος δίχιν, πως κατα τιν ελάτοσι ενός προσθετέο, ελατόνετε κε το άθριζμα.

II. Εάν κάπιον απ' τυς προσθετέυς ελατόσουμε κατα έναν αριθμο, τότε κε το άθριζμα θα ελατοθι κατα τον ίδιο αριθμο.

3. Ενα αφοκίνιτο ζιγίζι 4 200 χγ. Πάνο ε' αφτο μπορούμε να φορτόουμε 4 800 χγ. Πός αλάζι το βάρος το αφοκίνιτο με το φορτίο, εαν ελαφρόουμε το αφοκίνιτο κατα 200 χγ., κε αφκρίουμε το φορτίο κατα 200 χγ;

Δίσι. Το προιγόμενο βάρος το αφοκίνιτο με φορτίο: $4\,200 + 4\,800 = 9\,000 \text{ χγ.}$

Το νέο βάρος: $4\,200 - 200 + 4\,800 + 200 = 4000 + 5000 = 9\,000 \text{ χγ.}$

Το γενικο βάρος το αφοκίνιτο με το φορτίο μαζί δεν αλάζι. Ετσι το άθριζμα δεν αλακίε, όταν μεγαλόσαμε τον ένα προσθετέο κε τον άλλο λιγοστέψαμε κατα 200 χγ.

III. Εάν ε' έναν απο τυς προσθετέυς προσθέσουμε οποδιόποτε αριθμο, κε εινάμα απο τον άλλο προσθετέο αφερέσουμε τον ίδιο αριθμο, τότε το άθριζμα δεν μεταβάλετε.

§ 10. Μεταβολι τις διαφορας. 1. I κοπερατίβα ίνε ανάνκι να έχι αποθηκεμένα άλεθρα 320 χγ. Πίρε μονάχα 140 χγ. Πόσα χγ. άλεθρα πρέπει να πάρι ακόμα i κοπερατίβα;

Δίσι. $320 - 140 = 180 \text{ χγ.}$

Στο παράδειγμα αφτο ο αριθμος 320 ίνε ο μιότηος, ο αριθμος 140 — ο αφερετέος, 180 — το υπόλοιπο.

Πός θα αλάκί το ποσο τόσο, εαν θα ίνε ανάνκι να αφκρίει i κοπερατίβα τα αποθηκεμάτις κατα 60 χγ; Να τα ελατόσι κατα 60 χγ;

Όταν ο μιότηος μεγαλόνι κατα 60 χγ, τότε κε i διαφορα θα μεγαλόσι κατα 60 χγ. Ενοίτε πως i ελάτοσι το μιότηο κατα 60 χγ ελατόνι

κε τι διαφορα κατα 60 χγ. Εδο έχουμε παραδείγματα ελάτοσις κε αφκρίσις το μιότηο.

I. Εάν αφκρίσουμε το μιότηο κατα ένα οποδιόποτε αριθμο, τότε κε i διαφορα αφκρίνει κατα τον ίδιο αριθμο.

II. Εάν ελατόσουμε το μιότηο κατα ένα οποδιόποτε αριθμο, τότε κε i διαφορα ελατόνετε κατα τον ίδιο αριθμο.

2. Πος μεταβάλετε το ποσο τον αλέθρον, πω έχι να πάρι i κοπερατίβα (προιγόμενο παράδειγμα) εαν δόσυνε ε' αφτι 30 χγ περισσότερο; ίτε 30 χγ λιγότερο;

Σιν πρότι περίπτωσι ο αφερετέος άρκίε κατα 30. Μπορούμε να δεβεσθόμε, πως i διαφορα θα ελατοθι κατα 30 κε θα αποτελέσι 50 χγ, εαν δέφτερι περίπτωσι ο αφερετέος θα ελατοθι κατα 30, ενο i διαφορα θα αφκρίθι κατα 30, κε θα αποτελέσι 110 χγ.

I. Εάν αφκρίσουμε τον αφερετέο κατα ένα οποδιόποτε αριθμο, τότε κε i διαφορα ελατόνετε κατα τον ίδιο αριθμο.

II. Εάν ελατόσουμε τον αφερετέο κατα ένα οποδιόποτε αριθμο, τότε i διαφορα αφκρίνει κατα τον ίδιο αριθμο.

3. Να βρεθι i διαφορα $1200 - 800$. Πός θ' αλάκί i διαφορα, αν θα αφκρίουμε εινάμα κε το μιότηο κε τον αφερετέο κατα ένα οποδιόποτε αριθμο; I διαφορα απο αφτο δεν αλάζι. Επίσις δεν αλάζι κε απο τιν ελάτοσι το μιότηο κε αφερετέο κατα ένα κε τον ίδιο αριθμο.

$$1200 - 800 = 1300 - 900 = 1000 - 600 = 400$$

Εδο κε i διο αριθμοί έχον αφκρίσι κατα 100, ίτε έχον ελατοθι κατα 200.

Εάν αφκρίσουμε ίτε ελατόσουμε το μιότηο κε τον αφερετέο κατα ένα κε τον ίδιο αριθμο, τότε i διαφορα δεν αλάζι.

§ 11. Αφέρεισι αθρίζματος. Πρόθεσι κε αφερέσι διαφορας. 1. Απο τα 250 ρύβλια πο πέρη, πλήροσα για το δάνιο 25 ρυβ. κε αγόρασα 50 ρυβ. πράματα. Πόσα χρίματα μν έμιναν; Δίσι. I λίσι μπορι να γίνι με διο τρόπος: 1) αφερόμε απο τα 250 ρυβ. το γενικο άθριζμα τον εκσόδον.

$$250 - (25 + 50) = 250 - 75 = 175 \text{ ρυβ.}$$

2) αφερόμε τον ένα κατόπιν το άλλο κε τυς διο αριθμοις:

$$250 - 25 - 50 = 175.$$

Γράφοντας την ισότητα των δύο αποτελεσμάτων, καταλίγουμε στον κανόνα τις αφέσεις αθρίζματος.

$$250 - (25 + 50) = 250 - 25 - 50 = 175.$$

I. Για να αφερέσουμε απο ένα οποιοδήποτε αριθμο, άθριζμα άλλον αριθμον, μπορούμε να αφερέσουμε απο τον αριθμο τύτο, καθένα προσθέτεο χωριστα, τον ένα κατοπιν τυ άλλυ.

Αφο με γράματα γράφετε: $a - (b + c) = a - b - c$.

Ο τελεφετός κανόνας διεσκολίνι την αφέρεσι, όταν πρέπι να αφερέσουμε κάμποςος αριθμος απο ένα κε τον αφο αριθμο.

2. Να αφερεθιν $420 - 103 - 65 - 42 - 17$.

Δίσι. Θα αφερέσουμε το άθριζμα όλον τον αριθμον, πυ πρέπι να αφερεθιν. Ι πράξι αφο αντικαθιστα τέσερες διαδοχικες αφερέσεις:

$$420 - (103 + 65 + 42 + 17) = 420 - 227 = 193.$$

Στο ίδιο αποτέλεγμα θα καταλίγουμε, αν τον ένα κατόπι τυ άλλυ, αφερέσουμε κε τος τέσερες αριθμους:

$$420 - 103 - 65 - 42 - 17 = 193.$$

3. Ένας εσοφερ για κάθε ταξίδι, πυ κάνι χωρι να πάθι αβαρία, πέρνι βραβίο, κε για κάθε ταξίδι, πυ παθένι αβαρία, τυ κρατάνε οριζμένο ποσο. Ο εσοφερ αφος πίρε 250 ρυβ. μισθο, 80 ρύβλια θραβία κε τυ κρατίσανε για τις αβαρίες πυ έπαθε, 30 ρ. Πόσα ρύβλια πίρε μετρίτα;

Δίσι. Μπορούμε να λίσουμε το πρόβλημα αφο με δύο τρόπος:

$$1) 250 + 80 - 30 = 300 \text{ ρύβλια}$$

$$2) 250 + (80 - 30) = 250 + 50 = 300 \text{ ρύβλια.}$$

Στιν τελεφετία λίσι αμέσος προσθέσαμε τι διαφορα τυ βραβίου, πυ πίρε, κε κίνα πυ τυ κρατίσανε. Καταλίγουμε στο ίδιο αποτέλεγμα.

II. Για να προσθέσουμε ε'έναν οποιοδήποτε αριθμο, τι διαφορα διο αριθμον, μπορούμε να προσθέσουμε στον αριθμο αφο τον μιοτέο κε να αφερέσουμε τον αφερετέο.

Αφο με γράματα γράφετε: $a + (b - c) = a + b - c$.

Εαν αλάκουμε το πρόβλημα, τότε μπορούμε να υποδίσουμε τον κανόνα τις αφέσεις τις διαφορας.

4. Τον κερο πυ πλιρόσανε τον εσοφερ, πίρε μισθο 250 ρυβ., βραβία 40 ρυβ. κε τυ κρατίσανε 60 ρύβλια για τις αβαρίες. Πόσα ρύβλια πίρε μετρίτα;

$$\Delta \text{ίσι. I τρόπος: } 250 - 60 + 40 = 230. \text{ ρυβ.}$$

$$\text{II τρόπος: } 250 - (60 - 40) = 230 \text{ ρυβ.}$$

Κατα τι δέρτερι λίσι αμέσος αφερέμε τι διεφρα των θραβίων κε τυ πρόστιμο. Κε ι διο τρόπι δίνον το ίδιο αποτέλεγμα.

$$250 - (60 - 40) = 250 - 60 + 40.$$

III. Για να αφερέσουμε απο ένα οποιοδήποτε αριθμο τι διαφορα διο άλλον, αφερούμε απο τον αριθμο αφο το μιοτέο κε προσθέτουμε τον αφερετέο.

Αφο γράφετε με γράματα: $a - (b - c) = a - b + c$.

§ 12. Αφέρεσι ακέρεον αριθμον.

1. Τιν αφερέσι οποιοδήποτε αριθμον την κάνυνε είμφωνα με τος κανόνες τις αφέρεσι: τυ αθρίζματος.

$$\begin{aligned} 8426 - 5312 &= 8426 - (5000 + 300 + 10 + 2) = 8426 - (2 + 10 + \\ &+ 300 + 5000) = 8426 - 2 - 10 - 300 - 5000 = 8424 - 10 - \\ &- 300 - 5000 = 8414 - 300 - 5000 = 8114 - 5000 = 3114. \end{aligned}$$

Σίντομα γράφον τος αριθμος τον ένα κάτω απ'τον άλλο κε αμέσος κάνυν την αφέρεσι κατα σιρα:

$$\begin{array}{r} 8426 \\ - 5312 \\ \hline 3114 \end{array}$$

Δισκολίας απαντώμε μονάχα τότε, όταν ο αριθμος τον μονάδων κάπιας σιρας τυ μιοτέυ ίνε μικρότερος απο τον αριθμο τον μονάδων τις ίδιας σιρας τυ αφερετέυ.

2. Να αφερεθι: $6948 - 5173$.

Εδο απο τις 4 δεκάδες τυ μιοτέυ πρέπι να αφερεθιν ι 7 δεκάδες τυ αφερετέυ. Αφο δεν ίνε δινατο να γίνι. Τότε δανίζυντε μια μονάδα απο την πλαγινι ανότερι σιρα τυ μιοτέυ, ε' αφο την περίπτωσι μια εκατοντάδα, την κάνυνε δεκάδες κε προσθέτον αφτες στις 4 δεκάδες τυ μιοτέυ:

Τότε έχουμε: $10 + 4 = 14$ δεκάδες, αφερυν: $14 - 7 = 7$ δεκάδες.

Κατα την γραφτι διατίποσι, την πράξι αφο την κάνυν απο μνίμης, κε κίνα πυ δανίζυντε ειμιόνυν με τελία πάνο στον αριθμο εκίνις τις σιρας, απο την οπία δανιστίκυνε τι μονάδα. Κατόπι αφερόνε τι μια εκατοντάδα τυ αφερετέυ όχι απο τις 9, αλα απο τις 8 εκατοντάδες τυ μιοτέυ.

Να πως το γράφυν:

$$\begin{array}{r} 6948 \\ - 5173 \\ \hline 1775 \end{array}$$

Εδο απο μνίμης προσθέσαμε 10 δεκάδες σε 4 δεκάδες το μιοτέυ κε αφερέσαμε 1 εκατοντάδα απο την εκατοντάδα το μιοτέυ. Ο μιοτέος απ'αφτο δεν άλαχε.

Ας δοκιμάσουμε ακόμα παραδείγματα αφέρεσις.

$$\begin{array}{r} 1. \quad 4058 \\ \quad 2723 \\ \hline 1335 \end{array}$$

Εδο ανανκαζόμαστε να προσθέσουμε μια χιλιάδα, ίτε 10 εκατοντάδες, στις εκατοντάδες το μιοτέυ κε να ελατόσουμε κατα μια χιλιάδα τις χιλιάδες το μιοτέυ.

$$\begin{array}{r} 2. \quad 140072 \\ \quad 58391 \\ \hline 81681 \end{array}$$

Εδο δανιζόμαστε απο τις τέσσερες δεκάδες τον χιλιάδον, μια δεκάδα χιλιάδον κι απ'αφτι μια χιλιάδα, διλ. 10 εκατοντάδες προσθέτουμε στις εκατοντάδες, τις δεκάδες, 9 χιλιάδες—στις χιλιάδες.

Για να αφερέσουμε διο αριθμους, γράφουμε τον αφερετέο κάτω απο τον μιοτέο, έτσι ώστε ι μονάδες κάθε μιας ζιρας να βρεθουν στην ίδια στίλι. Αφερούμε τον αριθμο τον μονάδον τυ αφερετέυ τις κατότερις ζιρας, απο τις μονάδες τυ μιοτέυ τις αντίστιχis ζιρας. Το εβρισκόμενο πσιφίο ίνε ι μονάδες τις διαφορας.

Εαν όμως ι μονάδες τυ αφερετέυ δεν αφερύντε απο τις μονάδες τυ μιοτέυ, τότε στις μονάδες τυ μιοτέυ προσθέτουμε 10 κε ελατόνουμε κατα 1 τον αριθμο τον μονάδον τις πλαγινis ανότερις ζιρας (τον δεκάδον). Ετσι εξακολουθούμε την πράξι με τις δεκάδες, εκατοντάδες κ.τ.λ. ος το τέλος.

Δοκιμι τις πρόσθεσις με την πρό-

§ 13. Δοκιμι τις πρόσθεσις. Για την δοκιμι τις πρόσθεσις με την πρόσθεσις εποφελόντε το μεταθετικό νόμο τις πρόσθεσις ος εκis: προσθέτουν ακόμα μια φορα

όλος τυς προσθετέυς, αλα με άλι ζιρα. Πρέπι να πάρουμε το ίδιο άθριζμα.

Κάνετε τι δοκιμι τις πρόσθεσις: $327 + 516 = 843$.

Λίσι. Μεταθέτοντας τυς προσθετέυς, έχουμε:

$$516 + 327 = 843.$$

Ι πράξι ίνε σωσι, επιδι έχουμε το ίδιο άθριζμα.

Για να κάνουμε τι δοκιμι τις πρόσθεσις με την πρόσθεσι, πρέπι να κάνουμε άλι μια φορα την πρόσθεσι μεταθέτοντας τυς προσθετέυς.

Δοκιμι τις πρόσθεσις με την αφέρεσι. Να βρεθι το άθριζμα κε να γίνι ι δοκιμι τις αφέρεσις: $3573 + 8949$

$$\Delta \iota \varsigma \iota \quad 3573 + 8949 = 12522.$$

Δοκιμι. Κιέρουμε, πος ι πρόσθεσι κε ι αφέρεσι—ίνε πράξις αμibέx αντίστροφes. Γι'αφτο, αφερόντας απο το άθριζμα τον ένα απο τυς προσθετέυς, πρέπι να βρίσκουμε τον δεύτερο προσθετέο.

$$12522 - 3573 = 8949$$

Για να κάνουμε τι δοκιμι τις πρόσθεσις με την αφέρεσι, πρέπι να αφερέσουμε απο το άθριζμα τον ένα προσθετέο κε τότε πρέπι να βρούμε τον άλλον προσθετέο.

§ 14. Δοκιμι τις αφέρεσις.

Θεορόντας την πρόσθεσι κε αφέρεσι ος αμibέx αντίστροφes πράξις, βρίσκουμε απλως τρόπος δοκιμis τις αφέρεσις.

Δοκιμι τις αφέρεσις με πρόσθεσι. Να βρεθι ι διαφορα κε να γίνι ι δοκιμι τις ορθότιτας τις λισis: $1080 - 935$.

$$\Delta \iota \varsigma \iota \quad 1080 - 935 = 145.$$

Ο τρόπος τις δοκιμis βασίζεται στο ότι ο μιοτέος ίνε το άθριζμα, ενο ο αφερετέος κε ι διαφορα ίνε προσθετέο.

Προθέτοντας τον αφερετέο κε τι διαφορα διλ. 935 κε 145, πρέπι να βρούμε μιοτέο — το άθριζμα 1080.

$$935 + 145 = 1080.$$

Για να κάνουμε την δοκιμι τις αφέρεσις με την πρόσθεσι, πρέπι να προσθέσουμε τον αφερετέο κε τι διαφορα κε πρέπι να βρούμε τον μιοτέο.

Ι δοκιμι τις αφέρεσις με αφέρεσι. Την ορθότιτα τις αφέρεσις μπορούμε να την εξακριβώουμε κιανα με αφέρεσι εποφελόμενι, το ότι ο αφερετέος (ένas προσθετέος) ίνε ίσος με τον μιοτέο (άθριζμα) πλιν την διαφορα (το άλλο άθριζμα). Ι τελεφετέα ισότιτα δίνι την δοκιμι τις αφέρεσις με αφέρεσι.

Για να κάνουμε τι δοκιμι τις αφέρεσις, με αφέρεσι

πρέπει να αφερέσουμε απ' τον μιστό το υπόλοιπο και πρέπει να βρούμε τον αφερετέο.

§ 15. Αφερέσι με συμπλήρωσι. Αφ' όσον ο αριθμός που αφερέσαμε είναι μικρότερος του αφερετέου, πρέπει να αφερέσουμε απ' τον μιστό το υπόλοιπο και να βρούμε τον αφερετέο.

Ας κάνουμε με το συνήθειο τρόπο αφερέσι με πρόσθεσι:

$$\begin{array}{r} 1. \quad 849 \\ - 514 \\ \hline 335 \end{array} \quad \begin{array}{r} 514 \\ + 335 \\ \hline 849 \end{array}$$

Μπορούμε να κάνουμε την ακόλουθη εξέταση:

Πόσες μονάδες πρέπει να προσθέσουμε στις 4 μονάδες, για να βρούμε 9; Ίνε ολοφάνερο, 5. Πόσες δεκάδες στις 1 δεκάδα για να βρούμε 4; Ίνε ολοφάνερο 3. Πόσες εκατοντάδες στις 5 εκατοντάδες, για να βρούμε 8; Ίνε ολοφάνερο 3.

Ί έτσι γράφετε κατά τον συνήθειο τρόπο.

Θα έχουμε μερικές δυσκολίες στην περίπτωση αυτή, όταν ο αριθμός τον μονάδων κάποιος σφας του αφερετέου, ίνε μεγαλύτερος του αριθμού τις ίδιες σφας του μιστού.

$$\begin{array}{r} 2. \quad 753 \\ - 738 \\ \hline 15 \end{array}$$

Στην περίπτωση αυτή η ερώσι μπένι έτσι: πόσο να προσθέσουμε στον 8, για να βρούμε τον πλείεστο στον 8 αριθμό, που να τελιώνι σε 3; Απάνσι: 5, επειδι $8 + 5 = 13$. Στι θέσι τον μονάδων γράφον 5, και τις δεκάδες, που έχει προκίπσι την έχουν υπόπσι. Συνεχίζοντας, θα αφερίσουμε τις 3 δεκάδες του αφερετέου ως 4, και όχι ως 5.

Τον τρόπο αυτόν εφαρμόζον και κατά την αφερέσι κάμποσον αριθμόν.

3. Ί συμπλήρωσι κάθε αριθμόν όπου να φτάσι μια μονάδα τις ανόπερι σφας, γίνετε τόσο απλά, ώστε το αποτέλεσμα μπορούμε να το γράψουμε απο τα αριστερά στα δεξιά. Κάθε πσιφίο που αφερούμε το συμπληρώνουμε ως το 9, εκτος απο το τελευταίο πσιφίο, το οποίο συμπληρώνουμε ως το 10.

Μ' αυτόν τον τρόπο ας κάνουμε τις ακόλουθες αφερέσεις:

$$\begin{array}{l} 1\ 000 - 475 = 525, \\ 1\ 000\ 000 - 51\ 2097 = 487\ 903, \\ 100\ 000 - 81\ 963 = 18\ 037, \\ 10\ 000 - 5\ 920 = 4\ 080. \end{array}$$

§ 16. Στρονκίλοσι. Ο πλιθίζμος τον πόλεον τις ΕΣΣΡ αφερέσι νι γλίγορα. Παράδειγμα ας πόρουμε το Μπακ, που στα 1913 ίχε 333 958 κατίκους, στα 1920 255 566 κατίκους, στα 1926 — 453 333 κατίκους, στα 1931 — 589 634 κατίκους. Να βρεθι, πια απο τις παραπάνω περιόδους έδοσε την μεγαλύτερη αφερέσι τον κατίκων του Μπακ.

Για να λίσουμε το πρόβλημα δεν ίνε ανάνκι να πάρουμε ακρίβις αριθμός, που έχουν δοθι στο πρόβλημα. Έχτος απο τότο, και αφτος ακόμα της αριθμός δεν μπορούμε να της λογαριάσουμε ακρίβις. Γι' αυτό θα ίνε πιο σωστο να κάνουμε το λογαριασμό μας με τις χιλιάδες, χωρίς να δόσουμε προσοχή στις εκατοντάδες, στις δεκάδες και στις μονάδες, επειδι ο αριθμός αυτόν τον τάκσων, όταν λογαριάσουμε της κατίκους μιας τέτιας πόλις σαν το Μπακ, ταλαντέδοντε απο μέρα σε μέρα. Ένας τέτιος τρόπος ανταλλαγί ενός αριθμού με άλλον αριθμόν που να περιέχι λιγότερα σημαντικά πσιφία ονομάζεται στρονκίλοσι.

Στρονκιλόντας της αριθμός του προβλήματος σε χιλιάδες, θα έχουμε: 1913 — 334 000 κατίκους, 1920 — 256 000 κατίκους 1926 — 453 000 κατίκους, 1931 — 590 000 κατίκους.

Απ' τα 1913 ως τα 1926 ο κατίκι αφερίθικαν κατά 119 000 ανθρώπους. Απ' τα 1926 ως τα 1931 ο κατίκι αφερίθικαν κατά 137 000 ανθρώπους.

Στην τελευταία περίοδο ο κατίκι πλίθεναν ταχίτερα, παρα στην προτερηνι.

Στα προβλήματα με στρονκίλος αριθμός πάντα πρέπει να υποδύχνετε, σε μονάδες πιας σφας έχει στρονκίλοθι ο αριθμός.

Πολες φορές απο μιας δίνετε απο το πρόβλημα.

1. Κατά την στρονκίλοσι αφερέον αριθμόν σε μονάδες οποιασδήποτε σφας, τα πσιφία όλον τον αριθμόν, που βρίσκυντε στα δεξιά τις στρονκίλεμένις τάκσις, αντικαθιστύνε με μηδενικά.

Αν το πρώτο πσιφίο, που αντικαθιστάμε με μηδενικό ίνε μεγαλύτερο του 5 ίτε ίσο με τον 5, τότε το πσιφίο, που στέκετε στ' αριστερά-του το αφερένυν κατά μια μονάδα, εαν ίνε απο μικρότερο του 5, τότε δεν αλάζουν το αριστερό πσιφίο.

Παράδειγμα: χάριν, ο αριθμός 437 926 μετα την στρονκίλοσι σε χιλιάδες θα γίνι: 438 000· ο αριθμός 284 631 μετα την στρονκίλοσι σε εκατοντάδες θα γίνι 284 600· ο αριθμός 396 754 ίτερα απο την στρονκίλοσι σε εκατοντάδες θα γίνι: 396 800.

Ο πρώτος αριθμός έχει στρονκίλοθι ως την σφας τον χιλιάδων, ο δεύτερος και τρίτος — ως την σφας τον εκατοντάδων.

II. Εάν το πρώτο ψηφίο, πυ αντικαθιστάμε με μηδενικό ισχύτε με 5, κε άλλα ψηφία δεν ακολουθύνε, τότε το στρονκιλέβουμε έτσι, ώστε το ψηφίο πυ βρίσκεται στ' αριστερά τυ 5 να μιν αλάξει, αν ίνε άρτιο (ξίγο) ίτε το περιζέβουμε κατα μια μονάδα, αν ίνε περιτος αριθμός (μονο).

Παραδείγματος χάριν, ο αριθμός 2 485 ίστερα απο τιν στρονκίλεσι τον δεκάδον, γίνετε 2 480.

Ο αριθμός 19 635, ίστερα απ' τιν στρονκίλεσι τον δεκάδον, γίνετε 19 640.

Σ ι μ ί ο ς ι. Για να δίκων ισότητα κατα προσέγκισι διο αριθμον ίτε παραστάσεων, ενόνυν αφτες με το σιμίο \approx Π. χ. $x \approx 1800$ διαβάζετε έτσι: x κατα προσέγκισι ισότη με το 1800.

IV. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΚΕ ΔΙΕΡΕΣΙ ΑΚΕΡΕΩΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

§ 1. Πολλαπλασιασμός. 1. Το εργοστάσιο τράχτορ τυ Σταλινγκραντ, έβγαλε τιν πρότι μέρα τις δεκαμερίας 127 τράχτορ κε τι δέφετρι μέρα — 127 κ. υ. κ. σε διάστημα 8 ιμερων εργασίας. Πόσα τράχτορ έβγαλε το εργοστάσιο σ' αφτες τις 8 ιμέρες;

Λίσι. Για να λίκουμε το πρόβλημα τύτο, πρέπει να επαναλάβουμε σχτο φορές, τον αριθμό 127, σαν προσθετέο. Σίντομα το γράφουμε έτσι:

$$127 \times 8 = 1016,$$

δλ. ο 127 πολλαπλασιάζετε επι 8.

Τέτια πράξι, πυ σιντομέδι τιν πρόσθεσι, ονομάζεται πολλαπλασιασμός.

Ο αριθμός 127 ονομάζεται πολλαπλασιαστέος, ο αριθμός 8 πολλαπλασιαστικς κε ο αριθμός 1 016 — γινόμενο.

Οριζμός. Το να πολλαπλασιάζουμε ενα δεδομένο αριθμό, επι οπιοδίποτε άλλον ακέρειο αριθμό, σιμένι — να επαναλάβουμε τον πολλαπλασιαστέο ος προσθετέο τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο πολλαπλασιαστικς, κε να βρούμε το εκσγαγόμενο άθροίζμα.

Ος σιμία τυ πολλαπλασιαζμυ χρσιμέδυν:

1) Ο πλάγιος σταθρος: $42 \times 3 = 126$ κε 2) ι τελία: $16 \cdot 7 = 112$.

Το σιμίο τυ πολλαπλασιαζμυ δεν τίθετε μπροστα στυς παράγοντες με τα γράμματα.

Γράφυν: 1) ab αντισ $a \cdot b$ 2) $5x$ αντισ $5 \cdot x$.

Οριζμός. Πολλαπλασιαστέο ονομάζουν εκίνο τον αριθμό

τον οπίο πολλαπλασιάζυν. Πολλαπλασιαστικ ονομάζουν εκίνον τον αριθμό επι τον οπίον πολλαπλασιάζυν. Γινόμενο ονομάζουν εκίνο τον αριθμό, πυ προκίπτι απο τον πολλαπλασιαζμό.

Παρατίρισι. Τον πολλαπλασιαστέο κε τον πολλαπλασιαστικ, ονομάζουν επίσης κε παράγοντες

Γραφτι παράστασι τυ πολλαπλασιαζμυ με γράματα:

$$a \cdot b = q$$

Τα γράματα a κε b παραστένυν τυς παράγοντες, κε το γράμα q το γινόμενο.

2. Να βρεθι το γινόμενο: α) 1.8, β) 7. 1, γ) 1. 1, δ) 0. 7.

Λίσι. α) $1.8 = 8$, β) $7.1 = 7$, γ) $1.1 = 1$, δ) $0.7 = 0$.

1 λίκις αφτες μας επιτρέπων να κάνουμε τα ακόλουθα σιμπεράζματα.

Το γινόμενο τις μονάδας επι οπιοδίποτε αριθμό, κε σινάμα το γινόμενο οπιοδίποτε αριθμυ επι τιν μονάδα, ισχύτε με τον ίδιο αριθμό.

Το γινόμενο ισχύτε με μηδενικό αν ένας απ' τυς παράγοντες ίνε μηδενικό.

3. Να βρεθι ο όγκος τυ δοματίυ, αν το μάκρος τυ δοματίυ ίνε 8 μ. το πλάτος 3 μ. κε το ίψος 4 μ.

Λίσι: Στιν περίπτωσηι αφτι για να βρούμε τον όγκο πρέπει να πολλαπλασιάζουμε το μάκρος επι το πλάτος κε επι το ίψος:

$$(8 \cdot 3 \cdot 4) \text{ κυβ. μ.}$$

Για τιν έδρεςι τυ γινόμενο τριον δεδομένων παραγόντων πρέπει να πάρουμε το γινόμενο $8 \cdot 3 = 24$, κε κατόπι να βρούμε τα γινόμενα $24 \cdot 4 = 96$. Τότε θάχυμε:

$$8 \cdot 3 \cdot 4 = 96 \text{ κυβ. μ.}$$

Οριζμός. Γινόμενο, τριον παραγόντων ονομάζουν τον αριθμό εκίνο, πυ προκίπτι απο τον πολλαπλασιαζμό τυ γινόμενυ τον διο αριθμόν επι τον τρίτο.

1. Σ' ένα κολχοζ μαζέψανε τα κοκινόγυλια

§ 2. Προβλήματα, σε 26 ιμέρες: κάθε μέρα κατα μέσο όρο μα- πυ λίνοντε με ζέβανε ανα 4 εχτάρια. Πόσα εχτάρια κοκινό- πολλαπλασιαζμό. γυλιον έχυν μαζέψαν;

Λίσι. $4 \cdot 26 = 104$ εχτ. Το πρόβλημα λίνετε με τον πολλαπλασιαζμό. Έδο ο πολλαπλασιαζμός αντικαθιστάι τιν πρόσθεσι ίσον προσθετέον.

2. Στο κολχοζ μπέικαν 120 νικοκρια. Μετα ένα χρόνο ο αριθμός τον νικοκิริον, πυ μπέικαν στο κολχοζ μεγάλωσε τρις φορές. Πόσα νικοκิริα ίνε τώρα στο κολχοζ;

Κε αφο το πρόβλημα λίνετε με τον πολλαπλασιαζμο: $120 \cdot 3 = 360$ νικοχρια.

Εδο μεγαλόσαμε τον αριθμο κάμπορες φορες.

Μέσον τυ πολλαπλασιαζμυ επι ακέραιο αριθμο, λίνυντε προβλήματα στα οπία πρέπι: 1) Να βρεθι το άθριζμα κάμποσον ίσον προσθετέον. 2) να μεγαλόσι ένας αριθμος κάμπορες φορες.

1. Μεταθετικός νόμος. Να πολλαπλα-

§ 3. Ι νόμι τυ ριαστων 1) 3.5, 2) 2.3.7. πολλαπλασιαζμυ.

Αν θα δρώμε το γινόμενο μεταθέτοντας με όλος τυς τρόπος τυς παράγοντες κε παρα- δάλομε τ' αποτελέσματα θάχομε:

$$1) 3 \cdot 5 = 5 \cdot 3 = 15.$$

Αν εναλλάξουμε τι θέσι διο παραγόντων το γινόμε- νο δεν αλάξι.

Αφο με γράματα γράφετε: $a \cdot b = b \cdot a$.

Ο ίδιος κανόνας ισχίι κε για περισσότερος παράγοντες.

$$2) 2 \cdot 3 \cdot 7 = 2 \cdot 7 \cdot 3 = 7 \cdot 3 \cdot 2 = 3 \cdot 2 \cdot 7 = 7 \cdot 2 \cdot 3 = 3 \cdot 7 \cdot 2 = 42.$$

Αφο με γράματα γράφετε:

$$a \cdot b \cdot c = a \cdot c \cdot b = b \cdot a \cdot c = b \cdot c \cdot a = c \cdot a \cdot b = c \cdot b \cdot a.$$

2. Συνθετικός νόμος τυ πολλαπλασιαζμυ. Πόσες λίτρες πε- τρέλαιο χορι σε ορθογώνιο δοχίό μάκρυ: 4 μ πλάτος 3 μ κε ήπυς 2 μ;

Για να βρώμε τι χοριτικότητα τυ δοχίω πρέπι να κάνουμε πολλαπλασιαζμο κε να βρώμε το γινόμενο $4 \cdot 3 \cdot 2$. Ας βρώμε στιν αρχι το γινόμενο $4 \cdot 3$ κε ας πολλαπλασιάσουμε αφο επι 2. Θα έχουμε:

$$(4 \cdot 3) \cdot 2 = 24 \text{ κιβ. } \mu = 24 \text{ 000 κιβ. ντμ} = 24 \text{ 000 λ.}$$

Ας πολλαπλασιάσουμε τόρα τυς αριθμους αφο με άλι ρια:

$$2 \cdot (3 \cdot 4) = 24 \text{ κιβ. } \mu.$$

Το εκσαγόμενο ίνε το ίδιο.

Το γινόμενο πολον παραγόντων δεν αλάξι, αν ενό- ξουμε τυς παράγοντες σε οπιεσδήποτε ομάδες.

Αφο γράφετε με γράματα: $a \cdot b \cdot c = a \cdot (b \cdot c) = (a \cdot b) \cdot c$.

3. Το ακόλοθο παράδειγμα δίχνι, πόσο απλουστέδι κάποτε τυς λογαρια- ζμός-μας ι ιδιότητα αφο τυ γινόμενου.

$$2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 5 = ;$$

Δίσι: Αν θα κάνουμε τον πολλαπλασιαζμο με τι ρια αφο, θα έχουμε γινόμενο 600.

Ας κάνουμε τιν ίδια πράξι με άλι ρια.

$$(2 \cdot 5) \cdot (2 \cdot 5) \cdot (2 \cdot 3) = 10 \cdot 10 \cdot 6 = 600.$$

Το εκσαγόμενο ίνε το ίδιο, μα ι πράξεις-μας έχον διεφκολινθι.

4. Επιμεριστικός νόμος. Πόσα κιλα ντενεκε χριάξετε, για να ρεπάσουμε τι στέγι απθίσις, πυ έχι τρις πλαγίς: 2 τετρ. μ, 12 τετρ. μ. κε 2 τετρ. μ (1 τετρ. μ φίλο ντενεκε ζιγίσι 5 κιλα);

Δίσι. Το γενικο εμβαδο τις στέγίς: $2 + 12 + 2 = 16$ τετρ. μ. Για να βρώμε το βάρος τυ ντενεκε, πρέπι να πολλαπλασιάσουμε το βάρος τυ 1 τετρ. μ επι τον γενικο αριθμο τον τετραγωνικον μέτρον: $5 \cdot 16 = 80$ χγ.

Το πρόβλημα αφο μπορώμε να το λίκουμε κε κατ' άλο τρόπο: να δρώμε το βάρος τυ ντενεκε, τυ ίνε απαρέτιτο για καθεμια πλαγια τις στέγίς, κε κατόπιν να προσθέσουμε τα εκσαγόμενα.

$$(2 + 12 + 2) \cdot 5 = 2 \cdot 5 + 12 \cdot 5 + 2 \cdot 5 = 10 + 60 + 10 = 80 \text{ χγ.}$$

Το αποτέλεσμα ίνε το ίδιο.

5. Ας πολλαπλασιάσουμε $(27 + 13 + 4) \cdot 5$ με διο τρόπος:

1) προσθέτουμε όλος τυς προσθετέους τις παρενθεσίς κε το άθριζμα τα πολλαπλασιάζουμε επι 5

2) πολλαπλασιάζουμε κάθε προσθετέο χωριστα επι 5 κε προσθέ- τουμε τα εκσαγόμενα τυ πολλαπλασιαζμυ. Κε στις διο περιπτώσις έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα: 220.

Για να πολλαπλασιάσουμε άθριζμα επι οπιοδήποτε αριθ- μο, αρκι να πολλαπλασιάσουμε καθένα προσθετέο χορι- στα επι τον αριθμο κε να προσθέσουμε τα εκσαγόμενα.

Αφο με γράματα γράφετε: $(a + b) \cdot c = ac + bc$.

1. Να βρεθι το βάρος τυ τύβλυ ενός τί- χυ, πυ έχι διαστάσις 5 μ, 8 μ κε 2 μ κε το βάρος 1 κιβ. μ τύβλον 18 τς.

Δίσι. Για να λίκουμε το πρόβλημα τύτο πρέπι να πολλαπλασιάσουμε το βάρος 1 κιβ. μ τίχυ επι τον αριθμο τον κιβικον μέτρον τυ όνκο.

$$18 \cdot 5 \cdot 8 \cdot 2 = 90 \cdot 8 \cdot 2 = 720 \cdot 2 = 1440 \text{ τς.}$$

Τι λίκι τυ προβλήματος αφο μπορώμε να τι γράψουμε κε αλιότιχα.

Βρίσκουμε πρώτα τον όνκο τυ τίχυ: $5 \cdot 8 \cdot 2 = 80$ κιβ. μ, έπιτα το βάρος-τυ: $18 \cdot 80 = 1440$ τς.

Τα αποτελέσματα ίνε ίσα:

$$18.5.8.2 = 18.80, \text{ όπου ο } 80 \text{ ίνε γινόμενο τον αριθμόν } 5.8.2.$$

Για να πολλαπλασιάσουμε έναν αριθμό επι γινόμενο άλλον κάμποςον αριθμόν, αρκεί να γράψουμε τον πολλαπλασιαστέο στο γινόμενο, σαν παράγοντα κε κατόπιν να πολλαπλασιάσουμε σύμφωνα με τον κανόνα τις έβρεξεις τυ γινόμενου κάμποςον παραγόντων.

Σιμίσι. Γράφοντας τι λίσι τυ προβλήματος, βρήκαμε το γινόμενο $18.5.8.2 = 1440$. Γινόμενο ονομάζετε τόσο το δεξιο, όσο κε το αριστερο μέρος τις ικότητας.

2. Να βρεθι το γινόμενο $(3.5.6).8$.

Σιμίσι. Ι παρενθέσι δέχον, πως ι πράξεις, τυ βρίσκοντε μέσα-τους πρέπει να γίνουν προτίτερα απο τις άλλες πράξεις.

Λίσι. Τον πολλαπλασιασμό τόσο μπορούμε να τον γράψουμε κε ως εκς:

$$(3.5.6).8 = 3.5.(6.8) = 3.(5.8).6 = (3.8).5.6 = 720.$$

Τα γινόμενα σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις θα ίνε ίσα.

Για να πολλαπλασιάσουμε γινόμενο κάμποςον αριθμόν, επι οπιονδίποτε άλλον αριθμό, αρκεί να πολλαπλασιάσουμε επι τον αριθμό αφο έναν απο τυς παράγοντες, αφίνοντας όλυς τυς άλλυς όπως ίνε.

§ 5. Πολλαπλασιασμός αθρίζματος κε διαφοράς. Τον κερο τυ μαθέναμε τις ιδιότητες των πράξεων σίχνα γράφαμε το άθριζμα, τι διαφορα κε το γινόμενο, χωρις να τελιόνουμε τιν πράξι.

1. Να γραφι το άθριζμα τον αριθμόν 23 κε 15 κε να πολλαπλασιαστι επι 6.

$$\text{Λίσι. } (23 + 15).6 = 38.6 = 228.$$

Εποφελόμενι τον επιμεριστικο νόμο τυ πολλαπλασιαζμο μπορούμε να κάνουμε τέτια λίσι:

$$(23 + 15).6 = 23.6 + 15.6 = 138 + 90 = 228.$$

2. Να γραφι ι διαφορα τον αριθμόν 37 κε 14 κε να πολλαπλασιαστι επι 9.

$$\text{Λίσι. } (37 - 14).9 = 26.9 = 207.$$

Παρατίρισι. Τις παρήξαις $(23 + 15)$ κε $(37 - 14)$ ονομάζουμε άθριζμα κε διαφορα. Γι' αφο τιν παρήξαις $(23 + 15).6$, μπορούμε να ονομάζουμε γινόμενο αθρίζματος επι τον αριθμό 6, κε τιν παρήξαις $(37 - 14).9$ — γινόμενο διαφοράς επι τον αριθμό 9.

3. Ας δίκουμε πως να πολλαπλασιάσουμε διαφορα επι ιονδίποτε αριθμό.

$$(7 - 4).9 = 3.9 = 27,$$

ίτε

$$(7 - 4).9 = 7.9 - 4.9 = 63 - 36 = 27.$$

Συνκρίνοντας τι λίσι μπορούμε να γράψουμε:

$$(7 - 4).9 = 7.9 - 4.9.$$

Για να πολλαπλασιάσουμε τι διαφορα διο αριθμόν επι έναν οπιονδίποτε αριθμό, αρκεί να πολλαπλασιάσουμε αφο τον αριθμόν χωριστα επι το μιότέο κε χωριστα επι τον αφερετέο κε να αφερέσουμε απο το πρό-το γινόμενο το δέφτερο.

Αφο γράφατε με γράματα: $(a - b).c = ac - bc$.

$$4. (6 + 8 - 9).4 = 5.4 = 20,$$

$$(6 + 8 - 9).4 = 6.4 + 8.4 - 9.4 = 24 + 32 - 36 = 20.$$

§ 6. Πος αλάξι το γινόμενο όταν αλάζουν ι παράγοντες. Για κσιουργικές εργασίες χριάζοντε 12 σανίδα' τιν πρότι φορα δόσανε σανίδια $4 \mu \times 25 \text{ cm} \times 3 \text{ cm}$. κε τι δέφτερι φορα σανίδια $4 \mu \times 25 \text{ cm} \times 6 \text{ cm}$. Πόες φορες μεγάλωσε το πεσο τον σανιδιον, τυ δοθίκανε τι δέφτερι φορα σχετικα με τιν πρότι;

Λίσι. Ο όνκος τυ ενος σανιδιου απο τιν πρότι παρτίδα:

$$400 \times 25 \times 3 = 30\,000 \text{ κιβ. cm.}$$

Ο όνκος τυ ενος σανιδιου τις δέφτερις παρτίδας:

$$400 \times 25 \times 6 = 60\,000 \text{ κιβ. cm.}$$

Βλέπουμε, πως απ' το μεγάλο τυ ενος παράγοντα κατα διο φορες μεγάλωσε κε το γινόμενο 2 φορες.

Αν εμς στι θέσι τυ όνκου $400 \times 25 \times 6 = 60\,000$ κιβ. cm πάρουμε τον όνκο $400 \times 25 \times 3 = 30\,000$ κιβ. cm θα δόμε, πως απο τιν ελάτοσι ενος παράγοντα κατα διο φορες, ελατόνυτε όλο το γινόμενο 2 φορες.

I. Οσες φορες αφκζάνουμε ίτε ελατόνουμε έναν απ' τυς παράγοντες, τόσες φορες αφκζένι, ίτε ελατόνυτε κε το γινόμενο.

Αν αντισ σανίδια απο τιν πρότι παρτίδα πάρουμε δοκάρια κοντίτερα, κατα διο φορες κε παχίτερα κατα διο φορες, τότε ο όνκος τυ δοκαριου θα ικότε με τον όνκο τυ σανιδιου.

Κε τότε στι θέσι τον $400 \times 25 \times 3 = 30\,000$ κιβ. cm θα ίχαμε όνκο: $200 \times 25 \times 6 = 30\,000$ κιβ. cm.

II. Αν αφκζίουμε τον ένα παράγοντα κάμποςες φορες κε ελατόσουμε τον άλλο τόσες επίσις φορες, το γινόμενο δεν αλάξι.

§ 7. Πολλαπλασιασμός επί αριθμού με ένα σημαντικό ψηφίο.

1. Τον πολλαπλασιασμό μονοψήφιον αριθμόν τον κάνυν σύμφωνα με τον πίνακα του πολλαπλασιασμού.

2. Ας δίσουμε, πος γίνεται ο πολλαπλασιασμός επί αριθμού, που έχει μονάδα και μιδενικά.

Παράδειγμα. Τεχνική ατμόσφαιρα ονομάζεται η πίεσι που εκκασκι 1 χγ πάνω σε τετραγωνικό σαντίμετρο. Η πίεσι μέσα στο καζάνι κόντε με 35 ατμόσφαιρες. Πόσα χιλιόγραμμα αποτελεί η πίεσι αυτή σε κάθε τετραγωνικό μέτρο;

Όπως φέρεται πρέπει να πολλαπλασιάσουμε 35 επί 10 000. Για να θρώμε το γινόμενο ας πολλαπλασιάσουμε πρώτα τον 35 επί 10. Αυτό σιμένι πως κάθε μια μονάδα του αριθμού-μας θα επαναληφθι 10 φορές και θα γίνι δεκάδα, κάθε μια δεκάδα θα γίνι εκατοντάδα και θα έχουμε 35 δεκάδες, η οπίες θα κόντε με 350.

Απο την εκωτερική μορφή-του, το γινόμενο διακρίνετε απο τον πολλαπλασιαστέο, μονάχα που έχει ένα περιτο μιδενικό στο τέλος. Ίνε έφκολο να δώμε πως κατα τον πολλαπλασιασμό επί 100 πρέπει, για να θρώμε το γινόμενο, στο τέλος του πολλαπλασιαστέου να γράψουμε δύο μιδενικά, κατα τον πολλαπλασιασμό επί 1000 — τρία μιδενικά, κ.ο.κ.

Στο παράδειγμά-μας θάχουμε:

$$35 \cdot 10\,000 = 350\,000 \text{ χγ σε } 1 \text{ τετρ. μ.}$$

Για να πολλαπλασιάσουμε ακέραιο αριθμό επί 10, 100, 1000, αρκί να γράψουμε στο τέλος του πολλαπλασιαστέου προς τα δεξιά τόσα μιδενικά, όσα έχει ο πολλαπλασιαστής.

3. Τον πολλαπλασιασμό πολιψήφιο αριθμό επί μονοψήφιο εκτελούμε ως εκκίς:

$$\begin{aligned} 2\,437 \cdot 6 &= (2\,000 + 400 + 30 + 7) \cdot 6 = \\ &= 2\,000 \cdot 6 + 400 \cdot 6 + 30 \cdot 6 + 7 \cdot 6 = \\ &= 12\,000 + 2\,400 + 180 + 42 = 14\,622. \end{aligned}$$

Έδο αντικαθιστάμε τον πολλαπλασιαστέο με άθριζμα προσθετέον και βρίσκουμε το γινόμενο του αθρίζματος επί τον πολλαπλασιαστή.

Τον πολλαπλασιασμό αρχίζουμε απο τις κατώτερες κίρες και γράφουμε έτσι:

$$\begin{array}{r} 2437 \\ \times 6 \\ \hline 14622 \end{array}$$

Πρώτα πολλαπλασιάζουμε 7 επί 6, βρίσκουμε 42 μονάδες, γράφουμε το ψιφίο 2 και κρατούμε τις 4 δεκάδες για να τους προσθέσουμε κατόπιν στο γινόμενο τον δεκάδον. Πολλαπλασιάζουμε τις 3 δεκάδες επί 6, και βρί-

σκουμε 18. Προσθέτουμε τις 4 δεκάδες — βρίσκουμε 22 δεκάδες. Το ψιφίο 2 γράφουμε στη θέση του δεκάδον, και κρατούμε τις 2 εκατοντάδες. Πολλαπλασιάζουμε τις 4 εκατοντάδες επί 6. Βρίσκουμε 24. Προσθέτουμε τις 2 κρατούμενες εκατοντάδες — δίνουμε 26 εκατοντάδες, τις 6 εκατοντάδες γράφουμε στη θέση του εκατοντάδον και κρατούμε τις δύο χιλιάδες. Πολλαπλασιάζουμε τις 2 χιλιάδες επί 6 και στο γινόμενο προσθέτουμε τις κρατούμενες 2 χιλιάδες. Έτσι σχηματίζετε ο αριθμός 14 χιλιάδες. Τον γράφουμε στη θέση του χιλιάδον και βρίσκουμε 14 622.

1. Να βρεθι το γινόμενο 353 · 800.

§ 8. Πολλαπλασιασμός αριθμόν που τελιόνουν σε μιδενικά.

Γράφουμε:

$$\begin{aligned} 353 \cdot 800 &= 353 (8 \cdot 100) = 353 \cdot 8 \cdot 100 = \\ &= (353 \cdot 8) \cdot 100 = 2\,824 \cdot 100 = 282\,400. \end{aligned}$$

Κατα τη γραφή ο αριθμός 800 ίνε σαν γινόμενο δύο παραγόντων. Για να πολλαπλασιάσουμε επί γινόμενο 8 · 100 μπερούμε πρώτα να πολλαπλασιάσουμε επί 8 έπίτα επί 100.

2. Να πολλαπλασιασθουν: 1900 · 7 000.

Λίσι.

$$\begin{aligned} 1900 \cdot 7\,000 &= (19 \cdot 100) \cdot (7 \cdot 1\,000) = \\ &= 19 \cdot 100 \cdot 7 \cdot 1\,000 = (19 \cdot 7) \cdot (100 \cdot 1\,000) = \\ &= 133 \cdot 100\,000 = 13\,300\,000. \end{aligned}$$

§ 9. Πολλαπλασιασμός πολιψήφιον αριθμόν.

1. Να πολλαπλασιασθουν 718 · 243.

Λίσι. Βασιζόμενι στον καταμεριστικό νόμο γράφουμε την πράξι αυτή ως εκκίς:

$$718 \cdot 243 = 243 \cdot 718 = (200 + 40 + 3) \cdot 718 = 718 \cdot 200 + 718 \cdot 40 + 718 \cdot 3 = 143\,600 + 28\,720 + 2\,154 = 174\,474.$$

Για σιντόμεψι: γράφυν τους αριθμούς σε στίλες:

Το 2 154 ίνε γινόμενο του αριθμού 718 επί 3, το 28 720 ίνε γινόμενο του 718 επί 40, το γινόμενο 143 600 ίνε γινόμενο του 718 επί 200. Αφτα ονομάζοντε μερικά γινόμενα. Το δέφτερο μερικό γινόμενο ίνε γινόμενο 718 επί τις δεκάδες.

Το μετρικό αφτο γινόμενο πάντα τελιόνι σε μιδενικό, γι' αφτο δεν γράφυνε το 0, αλα το μετρικό γινόμενο έτσι, όστε το τελεφτέο σημαντικό ψιφίο να βρεθι κάτω απ' τις δεκάδες. Γραφτι διατίποσι:

Πολλαπλασιάζοντας επί τις εκατοντάδες βρίσκουμε τους αριθμούς 718 · 200. Ο αριθμός 1436 θα ίνε ο αριθμός τον εκατοντάδον, γι' αφτο τον γράφουμε έτσι, όστε το τελεφτέο σημαντικό ψιφίο-του να βρεθι κάτω απ' τις εκατοντάδες.

Τα μιδενικά στο τέλος τον μερικον γινομένων δεν γράφοντε.

2. Να πολλαπλασιασθουν: 307 · 428.

$$\begin{array}{r} 718 \\ \times 243 \\ \hline 2154 \\ 28720 \\ 143600 \\ \hline 174474 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 718 \\ \times 428 \\ \hline 2154 \\ 28720 \\ 143600 \\ \hline 174474 \end{array}$$

Λίσι. Επιδι στον πρώτο αριθμό ίνε ολιγότερα
 σημαντικά ψηφία, γι' αφο τον γράφουμε πολλαπλασιαστί.
 Ο πολλαπλασιαστίς δεν έχι δεκάδες, γι' αφο κε λίπι το
 δέφτερο μερικο γινόμενο. Το ακόλυθο μερικο γινόμενο
 το γράφυν διο ειρες αριστερότερα.

$$\begin{array}{r} \times 428 \\ 307 \\ \hline 2996 \\ 1284 \\ \hline 131396 \end{array}$$

Για να πολλαπλασιάσουμε πολυψήφιο αριθμό επι πο-
 λιψήφιο, πρέπι τον πολλαπλασιαστέο να πολλαπλασιά-
 ζουμε χωριστα επι τις μονάδες, δεκάδες, εκατοντάδες
 τυ πολλαπλασιαστί κε να προσθέσουμε τα εκσαγόμενα.

3. Να βρεθι το γινόμενο 18 . 2756.

Λίσι. Πρέπι να πολλαπλασιάσουμε το 18 επι τον 2756. Αλα κίε-
 ροντας προς το γινόμενο δεν αλάζι απο τιν μετάθεσι τον παραγόντων,
 πολλαπλασιάζουμε τον 2756 επι 18. Αφο ίνε καταλιλότερο.

$$2756 \cdot 18 = 49\ 608$$

Εαν ι παράγοντες δεν έχυν τον ίδιο αριθμό ψι-
 μαντικον ψηφίων, τότε ίνε καταλιλότερο να πάρουμε για
 πολλαπλασιαστί εκίνον τον αριθμό πυ έχι λιγότερα ψι-
 μαντικά ψηφία.

§ 10. Ενια τις ράγοντες μπορούμε να απλοποιούμε τιν πράξι-μας.
 δύναντις
 τυ αριθμν.

1. Να βρεθυν τα γινόμενα:

- 1) 3 . 3, 2) 2 . 2 . 2, 3) 3 . 3 . 3 . 3,
 4) 5 . 5 . 5 . 5, 5) 10 . 10 . 10.

Για τέτια γινόμενα ιπάρχι άλος τρόπος με τον οπίο τα γράφουμε:

- 1) $3 \cdot 3 = 3^2 = 9$, 2) $2 \cdot 2 \cdot 2 = 2^3 = 8$, 3) $3 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 3 = 3^4 = 81$
 4) $5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5 = 5^4 = 625$, 5) $10 \cdot 10 \cdot 10 = 10^3 = 1000$

Ο πολλαπλασιασμός ίσον παραγόντων ίνε νέκ (πέμτι) πράξι —
 ί π ρ ο σ ι σ τ ι δ ί ν α μ ι. Το παράδιγμα πυ φέρχμε 3^2 διαβάζετε έτσι:
 Τρία στι δέφτερι δύναμι, ίτε να βρεθι το γινόμενο διο παραγόντων, κα-
 θένας απο τος οπίος ισότε με τον $3 \cdot 2^3 = 2 \cdot 2 \cdot 2$, διαβάζετε έτσι:
 τον αριθμό 2 να τον ιπρόσουμε στιν τρίτι δύναμι, ίτε να βρούμε το γι-
 νόμενο τριον παραγόντων, πυ καθένας-τους ισότε με 2.

2. Αν θα κάνουμε τιν πράξι τον: 2^5 , 3^4 , 4^3 , 7^3 πρέπι να βρούμε
 32, 81, 64, 343.

Στιν παράτασι $2^5 = 32$, ο αριθμός 2 ονομάζετε **βάσι** τις
 δύναντις, ο αριθμός 5 — **εκθέτις** τις δύναντις.

Οριζμι: I. Βάσι τις δύναντις ονομάζετε εκίνος ο αριθ-
 μος τον οπίον πρέπι να ιπρόσουμε στι δύναμι.

II. Ο αριθμός, πυ δίχνι πόδες φορες πρέπι να παρ-
 θι ι βάσι ος παράγοντας, ονομάζετε εκθέτις τις δύναντις.

Σιχνα για να απλοστέδυν τι γραφι το αριθμό με μιδενικά στο
 τέλος, γράφυν αφο τον με τι βοήθια τυ εκθέτι τις δύναντις.

$$1) 100 = 10^2, 1000 = 10^3, 10\ 000 = 10^4$$

$$2) 5000 = 5 \cdot 1000 = 5 \cdot 10^3.$$

$$3) 4\ 000\ 000 = 4 \cdot 10^6.$$

Διέρει ονομάζετε **πράξι αντίστρο-**
 § 11. Διέρει. **φι με τον πολλαπλασιασμό.**

1. Κατα τιν διανομι τον ισοδιμάτων τυ
 κολχοζ, φάνικε, προς το γενικο ετίσιο ισόδιμα ίνε κατά μέσο όρο 725
 ρύδλια σε κάθε νικοκιο. Το κολχοζ ίχε το όλο 800 νικοκιο. Πόσο
 ίνε το γενικο ετίσιο ισόδιμα τυ κολχοζ;

$$\text{Λίσι. } 725 \cdot 800 = 580\ 000 \text{ ρυβλ.}$$

Το πρόβλημα αφο λίνετε με τον πολλαπλασιασμό.

Ας λίσουμε αντίθετο πρόβλημα.

2. 800 μονονικοκιο, πυ σχιμάτισαν κολχοζ πέρανε γενικο ισόδιμα
 580 000 ρυβλ. Πόσα ρύδλια πέρα κατά μέσο όρο κάθε νικοκιο;

$$\text{Λίσι. } 580\ 000 : 800 = 725 \text{ ρυβλ.}$$

Στο αντίθετο αφο πρόβλημα θρίσκουμε ένα άγνωστο παράγοντα (725)
 με το γνωστο γινόμενο διο παραγόντων (580 000) κε γνωστο δέφτερο
 παράγοντα (800).

Για τι λίζι τυ δέφτερο προβλήματος κάνουμε διέρει.

Οριζμος. Διέρει λέγετε ι **πράξι**, δια τις οπίας
 βρίσκετε ένας απο τυς παράγοντες, όταν ίνε γνωστο το
 γινόμενο κε ο δέφτερος παράγοντας.

Ι δεδομένη αριθμι κε κίνι πυ έχυν προκίπει απο τιν διέρει έχυν δι-
 κέ-τους ιδιέτερες ονομασίες:

- 1) το δεδομένο γινόμενο διο παραγόντων ονομάζετε **διερετέος**,
 2) ο δεδομένος παράγοντας ονομάζοντε **διερέτις**,
 3) ο ζιτόμεινος παράγοντας ονομάζετε **πιλίκο**.

Για να βρούμε το πιλίκο, διερούμε το διετερέο δια τυ διερέτι.

Οριζμος. Διερετέος ονομάζετε εκίνος ο αριθμός τον
 οπίο διερυν. Διερέτις ονομάζετε εκίνος ο αριθμός με
 τον οπίον διερυν. Πιλίκο ονομάζετε εκίνος ο αριθμός,
 πυ τροκίπτι ος αποτελέσμα απ' τι διέρει.

Το σιμίο τις διέρεις ίνε (:) διο τελίς: ίτε ι γραμι το κλάζματος.

3. Παράδιγμα. Το 12 να διερέσουμε δια 4. Το γράφουμε έτσι:

$$\begin{array}{ccccccc} 12 & : & 4 & = & 3, & \text{ίτε} & \frac{12}{4} = 3. \\ \downarrow & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ (\text{διερετέος}): & & (\text{διερέτις}) & = & (\text{πιλίκο}). & & \frac{\text{διερετέος}}{\text{διερέτις}} = \text{πιλίκο}. \end{array}$$

Αν παραστήσουμε το διαιρετέο με το γράμα a , τον διαιρέτη με το γράμα b , το πηλίκο — με το γράμα q , τότε μπορούμε συμβολικά να γράψουμε τι διέρρεσε με τα γράματα:

$$a : b = q, \text{ ή } \frac{a}{b} = q,$$

Όπου με το αριστερό μέρος ($a : b$) με το δεξί (q) ονομάζον πηλίκο.

§ 12. Ο πολλαπλασιασμός με ι διέρεσι — Απο τον ορίζον τις διέρεσις φέρετε, πως ι διέρεσι τον αριθμόν έχι σχέσι με τον πολλαπλασιασμό. Γι'αυτο κατα την διέρεσι διπείφον με μονοπείφον αριθμόν δια μονοπείφον χρειμοπύονε τον πίνακα τυ πολλαπλασιασμού.

αντίστροφες πράξεις.

1. Να διερεθι ο 36 δια τυ 9.

Λίσι: $36 : 9 = 4$, επιδι απο την προπέδια τυ πολλαπλασιασμού κέρουμε, πως $4 \cdot 9 = 36$.

Ι διέρεσι με ο πολλαπλασιασμός ήνε πράξεις αμνβέα αντίστροφες.

2. Ένα κοβχοζ κνθάλιζε στο σταθμο διο παρτίδες ζιτάρι: κάθε μια απο 160 τς. Το ζιτάρι αφο φέρτοσαν εκσίς σε διο θαγόνια. Πόσο ζιτάρι φορτόσανε στο κάθε θαγόνι;

Λίσι: $160 \cdot 2 = 320$ τς, $320 : 2 = 160$ τς.

Με τις παρενθέσις μπορούμε να γράψουμε τι λίσι έτσι:

$$(160 \cdot 2) : 2 = 160 \text{ τς.}$$

Μπορούμε ακόμη να χρειμοπύουμε με το άλλο σιμίο τις διέρεσις.

$$\frac{160 \cdot 2}{2} = 160 \text{ τς.}$$

Ο αριθμός 160 δεν άλαξε, όταν κάναμε μ' αφο τον διο αμνβέα αντίστροφες πράξις — σην αρχι πολλαπλασιάζαμε επι 2, με κατόπι το εκσαγόμενο γινόμενο διέρεσαμε δια 2.

Απο τον πολλαπλασιασμό με την διέρεσι, πυ κάναμε αλλιοδιαδοχικά με τον 2, δεν άλαξε ι αρχι κασία τυ αριθμού, γι' αφο με στο εκσαγόμενο ήχαμε 160, ανεκάρτιτα απο το αν πρότα, ήτε ήστερα τον πολλαπλασιάζουμε, ήτε τον διερούμε με 2, ήτε με αντίστροφα.

Αν τον δεδομένο αριθμό πολλαπλασιάζουμε επι άλλον ιονδίποτε με ήστερα το εκσαγόμενο γινόμενο διερούμε δια τυ ίδιου αριθμού, τότε προκίπτι στο αποτελέσμα, ο ίδιος αριθμός.

Ας γράψουμε την ιδιότητα αφο με πειφία με γράματα.

$$1) \frac{15 \cdot 7}{7} = 15, 2) \frac{a \cdot b}{b} = a$$

§ 13. Πράξις διαφόρον βαθμίδον.

Ι τέσαρες κριότερες αριθμητικες πράξις ήνε ανα διο αντίστροφες ι μια προς την άλι — ι αφέρεσι αντρίστροφι με την πρόσθεσι, ι διέρεσι — με τον πολλαπλασιασμό.

Εχτος απ' το κσεχόριζμα τον πράκσειον σε αμνβέα αντίστροφες, διακρίνοντε ακόμη με πράξις διαφόρον βαθμίδον.

I βαθμίδα — πρόσθεσι με αφέρεσι

II βαθμίδα — πολλαπλασιασμός με διέρεσι

III βαθμίδα — ίπσοι σην δύναμι.

Σην απλούστερι μορφί-τις ι πράξις τις ανότερις βαθμίδας ήνε απλούστερις τις πράξις τις προηγόμενις κατότερις βαθμίδας. Έτσι τον πολλαπλασιασμό $3 \cdot 5 = 15$ μπορούμε να γράψουμε πιο εκτεταμένα με την πρόσθεσι:

$$3 + 3 + 3 + 3 + 3 = 15.$$

Μπορούμε επίσης να μάθουμε, πόσες φορές ο 5 χορι στον 15, διλαδι $15 : 5 = 3$, με την αφέρεσι $15 - 5 - 5 - 5 = 0$, διλ. να αφερέσουμε 3 φορές απο 5.

Μ' άλλα λόγια, πολλαπλασιασμός επι κέρου αριθμό, ήνε πρόσθεσι ήσον προσθετέον με ι διέρεσι δια κέρου αριθμού, ήνε διδοχικι αφέρεσι ενος με τυ ίδιου αριθμού. Τον πολλαπλασιασμό με τι διέρεσι μπορούμε να αντικαταστήσουμε με την πρόσθεσι με την αφέρεσι. Την πρόσθεσι με αφέρεσι ονομάζον **πράξις πρώτις βαθμίδας**, ενο τον πολλαπλασιασμό με την διέρεσι — **πράξις δέφτερις βαθμίδας**.

Με παρόμοιο τρόπο αντικαταστένυν με εκτεταμένοι γραφι τυ πολλαπλασιασμού ήσον παραγόντον με πιο σίντομι γραφι τις πράξις ανίπσοις σε δύναμι. Ι ανίπσοι σε δύναμι σ' αφο την περίποσι ήνε απλόστερις τυ πολλαπλασιασμού.

$$2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 = 2^5 = 32.$$

Ο πολλαπλασιασμός ήνε πράξις δέφτερις βαθμίδας με ι ανίπσοι σε δύναμι — πράξις **τρίτις βαθμίδας**.

§ 14. Προβλήματα, πυ λύνοντε με διέρεσι.

Κέρουμε, πως ι διέρεσι ήνε πράξις αντίστροφι με τον πολλαπλασιασμό. Γι' αφο το κριότερο πρόβλημα απο κίνα πυ λύνυν με τι διέρεσι, ήνε ι έθρεσι τυ άγνωστου παράγοντος όταν ήνε γνωστο το γινόμενο με ένας

απ' τυ: παράγοντες.

1. Το γινόμενο ίνε 645, κε ένας απ' τος παράγοντες 15, να βρεθι ο άλλος παράγοντας.

$$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota \frac{645}{15} = 43.$$

Το πρόβλημα λήθηκε με τι διέρεσι.

2. Το Σεπτέμβρι: τυ 1929 στην Αμερική, λίσανε 3 561 χιλ. τόνους τρυγόνι: μετα δύο χρόνια, το Σεπτέμβρι τυ 1931 έχι λιγοςτέπει το λίσσιμό-τυ κατα 3 φορές. Πόσι τόνι τρυγουνι λίσθηκαν το Σεπτέβρι τυ 1931 στην Αμερική;

$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota$. Για να λίσουμε το πρόβλημα πρέπει να λιγοςτέπουμε 3 φορές τον αριθμο 3 561.

$$3\,561 : 3 = 1\,187 \text{ χιλ. τ.}$$

Αφτο ίνε δέφτερος τίπος προβλήματον, πυ λίνετε με τι διέρεσι.

3. Το κολχίζ πρέπει να πλιρόσι 4 525 εργατοιμέρες, γι' αφτο ορίσανε 9 050 ρ. Πόσο θα πλιροθι ι εργατοιμέρα;

$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota$: Επιδι γάθε μια εργατοιμέρα πλιρόνετε εκσίς, γι' αφτο για να λίσουμε το πρόβλημα χιιάζετε να διερέσουμε το 9 050 ρ. σε 4 525 ίσα μέρη:

$$9\,050 : 4\,525 = 2 \text{ ρ.}$$

Κε αφτο το πρόβλημα λίνετε επίσης με διέρεσι.

4. Σε κάθε αφοκίνιτο μπορούμε να καθίσουμε 25 άνθρωπι. Πόσα τέτια αφοκίνιτα χιιάζοντε για 300 ανθρώπους; Εδο πρέπει να θρύμε πόσες φορές ο αριθμος 25, χοράι στον αριθμο 300. Αφτο το θρύσκον με τι διέρεσι.

$$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota: 300 : 25 = 12 \text{ αφοκίνιτα.}$$

5. Διο ομάδες εργατον κσεφορτόνυν τύβλα. Ι μια ομάδα κατα τιν εργασία-τις κάνι 42 τύβλα σκάρτα στι χιλιάδα, ι άλι 14 κομάτια. Πια ομάδα κάνι περισότερα τύβλα σκάρτα κε πόσες φορές.

$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota$. Για να λίσουμε το πρόβλημα αφτο πρέπει να διερέσουμε τον αριθμο 42 δια τυ 14 κε θα έχουμε $42 : 14 = 3$ διλ. ι πρότι ομάδα κάνε τρις φορές περισότερο σκάρτα, ίτε ι δέφτερι ομάδα τρις φορές ολιγότερο.

Στο πρόβλημα αφτο σινκρίνοντε διο αριθμι μέσον τις διέρεσις. Έτσι λιπον:

Με τιν διέρεσι λίνοντε προβλήματα όταν πρέπει:

1) Να βρεθι ο άγνωστος παράγοντας, κξέροντας το γινόμενο κε τον ένα παράγοντα.

2) Να λιγοςτέπει ο αριθμος κάμποσες φορές.

3) Να διερεθι ο αριθμος σε ίσα μέρη.

4) Να σινκρινθουν διο αριθμι μετακσί τυς: να βρεθι

πόσες φορές ο ένας αριθμος χορι στον άλλο (πόσες φορές ο ένας αριθμος ίνε μεγαλύτερος, ίτε μικρότερος απ' τον άλλο).

Σ ι μ ί ο σ ι Ι. Τα προβλήματα στι διέρεσι δεν ίνε δυνατον να λιβον έτσι όστε το εκσαγόμενο νάνε ακέρεος αριθμος.

6. Να ελατοθι ο αριθμος 15 κατα 7 φορές. Ι λίσι τυ προβλήματος δεν μπορι να παρασταθι με ακέρεο αριθμο.

Το 15 επίσης δεν μπορι να διερεθι σε 7 ίσα μέρη, πυ να πορα- στένυν ακέρεο αριθμο, ίτε παραβάλοντας το 15 κε 7 μέσον τις διέρεσις, να παραστήσουμε το εκσαγόμενο τις σίνκρισις με ακέρεο αριθμο.

Π α ρ α τ ή ρ ι σ ι. ΙΙ. Με τιν πρόσθεσι κε τον πολλαπλασιαζμο επι ακέρεο ειμις μεγαλόνουμε τον αριθμο. Ι αφέρεσι κε ι διέρεσι δια ακέρεο χρισιμέβυν για να ελατόσουμε τον αριθμο. Οστόκο ιπάρχι διαφορα στο χαράκτιρα τις άφκισις κε τις ελατόσις αφτις, σтин οπία πρέπει να δόσουμε ιδιέτερι προσοχι.

Με τιν πρόσθεσι αφκισάνυν τον αριθμο κατα κ ά μ π ο σ ε σ μ ο ν ά δ ε σ. Ο πολλαπλασιαζμος επι αριθμο μεγαλύτερο τις μονάδας, επιτρέπει να αφκί- σουμε τον αριθμο κ ά μ π ο σ ε σ φορές.

Ι αφέρεσι επιτρέπει να ελατόσουμε τον αριθμο κ α τ α κ ά μ π ο σ ε σ μ ο ν ά δ ε σ.

Ι διέρεσι δι' αριθμο μεγαλύτερο τις μονάδας, επιτρέπει να ελατόσουμε τον αριθμο κ ά μ π ο σ ε σ φορές.

§ 15. Ι εκσάρτισι μετακσι τον δε-δομένον κε εκσα-γομένον αριθ-θμον κατα τον πολλαπλασιαζμο κε τιν διέρεσι.

1. Ενα εργοστάσιο ανταλαχτικον για τρά-χτορ, μπορι να βγάλι τιν ημέρα κατα μέσον όρο, πριόντα ακσίας 11 200 ρυβ. Πόσι ίνε ι ακσία του ανταλαχτικον για 15 μέρες;

$$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota. 11\,200 \cdot 15 = 168\,000 \text{ ρύβλια.}$$

Ας κάνουμε αντίθετο πρόβλημα.

2. Για 15 ημέρες το εργοστάσιο έβγαλε ανταλαχτικα για τράχτορ ακσίας 168 000 ρυβ-λίον. Πρέπει να θρεθι πάνο στι θάσι αφτον τον

δεδομένον, ι ακσία αφτον σε μια μέρα.

$$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota. 168\,000 : 15 = 11\,200 \text{ ρύβλια.}$$

Εκσετάζοντας τι λίσι αφτον τον διο προβλήματον, βλέπουμε ποσ κξέροντας το γινόμενο 168 000 ρύβλια κε έναν απ' τυς παράγοντες τον 15, μπορούμε να βρύμε τον άλλο παράγοντα σίμφονα με τον ακό-λυθο κανόνα.

Ι. Ενας απο τυς διο παράγοντες ισύτε με το γινό-μενο, διερεμένο με τον δέφτερο παράγοντα.

Ας γράψουμε τον κανόνα τύτο με γράματα:

$$\text{Αν } a \cdot b = q \text{ (I), τότε } a = \frac{q}{b} \text{ (II) ή } b = \frac{q}{a} \text{ (III).}$$

Ι πρότι ισότιτα δίχυνι ποσ ο διερετέος q ισύτε με το γινόμενο τυ διερέτι επι το πιλίκο (a κε b).

Ας δοκιμάσουμε στο ακόλουθο παράδειγμα την αλήθεια τις εκκάρτις αφτίς.
3. Να διερέσουμε κε να δοκιμάσουμε τι διέρεσι:

$$\frac{360}{24}$$

Λίσι. $\frac{360}{24} = 15$.

Δοκιμι. Το 360 πρέπει να ισύτε με το 24 · 15, όπου το 360 ίνε ο διερετέος, το 24 — ο διερέτις, κε το 15 — το πιλίκο. Κε πραγ-
ματικά.

$$360 = 24 \cdot 15.$$

II. Ο διερετέος ισύτε με το διερέτι επι το πιλίκο.

Μπορούμε τι δοκιμι να κάνουμε αλιότικα — με την διέρεσι:

$$360 : 15 = 24.$$

Διερόντας το διερετέο δια τυ πιλίκο, βρίσκουν τον διερέτι.

III. Ο διερέτις ισύτε με τον διερετέο, διεριμένυ δια τυ πιλίκο.

Τα σιμπεράζματα πυ χάναμε μας επιτρέπυν να θρίζουμε τον άγνο-
στο παράγοντα, το άγνωστο διερετέο ίτε τον διερέτι.

Στα παρακάτω παραδείγματα πρέπει να βρεθι ο άγνωστος αριθμος, πυ
σιμιόνετε με το γράμα x .

1. $40x = 280$.

Λίσι. Στο παράδειγμα αφο ίνε άγνωστος ένας παράγοντας. Γνωστι
ίνε το γινόμενο κε ο άλος παράγοντας.

Σίμφωνα με τον πρότο κανόνα:

$$x = \frac{280}{40} = 7.$$

2. $x \cdot 70 = 350$.

Λίσι. Το παράδειγμα αφο, διαφέρει απο το προηγούμενο κατα τύ-
το, ότι ο άγνωστος παράγοντας στέκετε στην πρότι θέσι. Ι λίσι ίνε ι ιδία:

$$x = \frac{350}{70} = 5.$$

3. $\frac{x}{16} = 12$, ίτε $x : 16 = 12$.

Λίσι. Το παράδειγμα αφο μπορούμε να το λίσουμε, εποφελύμενι
τον δέφτερο κανόνα x — διερετέος, 16 — διερέτις, 12 — πιλίκο.

$$x = 12 \cdot 16 = 192.$$

4. $187 : x = 11$, ίτε $\frac{187}{x} = 11$.

Λίσι. Στο παράδειγμα αφο ίνε γνωστι ο διερετέος κε το πιλίκο,
να θρεθι ο διερέτις.

Ο τρίτος κανόνας οδιγι στην ακόλουθι λίσι:

$$\frac{187}{11} = x, x = 17.$$

Μπορούμε στο παράδειγμα αφο να δόσουμε άλι εκσίγις, εκλαμβάνον-
τας τον x κε τον 11 σαν παράγοντες, κε το 187 — σαν γινόμενό-τους.
Ι μετάθεσι τον παραγόντων δεν αλάξι το γινόμενο καθος κε αφτος
τους παράγοντες.

$11 \cdot x = 187$, μπορούμε να βρούμε τον άγνωστο παράγοντα:

$$x = \frac{187}{11} = 17.$$

Ι κανόνες τις προηγόμενις παράγραφω δί-
νουν απλως τρόπος δοκιμις τυ πολλαπλασιαζμυ
κε τις διέρεσις.

§ 16. Δοκιμι τυ πολλαπλασιαζμυ κε τις διέρεσις.

1. Να γίνι ι δοκιμι τυ πολλαπλασιαζμυ:
 $406 \cdot 78 = 31\ 668$.

Δοκιμι: $31\ 668 : 406 = 78$.

I. Για να κάνουμε τι δοκιμι τυ πολλαπλασιαζμυ, μπο-
ρούμε να διερέσουμε το γινόμενο με έναν απ' τυς πα-
ράγοντες κε το εκσαγόμενο πρέπει να δόξι το δέφτερο
παράγοντα.

2. Να γίνι ι δοκιμι τις διέρεσις:

$$16\ 050 : 642 = 25.$$

Δοκιμι. 1) $642 \cdot 25 = 16\ 050$, ίτε 2) $16\ 050 : 25 = 642$.

II. Για να κάνουμε τι δοκιμι τις τέλιας διέρεσις μπο-
ρούμε: 1. να πολλαπλασιάσουμε το πιλίκο επι τον διερέ-
τι, κε το εβρισκόμενο πρέπει να δόξι το διερετέο.

2. Να διερέσουμε τον διερετέο δια τυ πιλίκο κε το
εβρισκόμενο πρέπει να δόξι τον διερέτι.

1. Πόσα ανιχτα βαγόνια χρίζοντε για τι
§ 17. Ι αλαγι τυ μεταφορα 16 χιλ. τόνων τρυγυνι, αν κάθε
πιλίκο. ανιχτα βαγόνι πέρνι 16 τόνους;

Λίσι. $16\ 000 : 16 = 1000$ αν. βαγόνια.

2. Πόσα ανιχτα βαγόνια τις ίδιες χοριτικότητας χριάζοντε για τε μεταφορα 48 χιλ. τον. τσυγωνιυ.

Λίσι. $48\,000 : 16 = 3\,000$ αν. βαγόνια.

Σινκρίνοντα; τι λίσι τυ προβλήματος αφτυ, με τι λίσι τυ πρότυ, βλέπυμε, πως μεγαλόνοντας το φορτίο 3 φορες, μεγαλόνι κε ο αριθμος τον βαγωνιον επίσις 3 φορες. Ο διερετέος κε το πιλίκοι αλακσαν: κε ι διό-τυς μεγαλόσαν κατα 3 φορες.

I. Οςες φορες αφκζένυμε, ίτε ελατόνυμε τον διερετέο, τόσες φορες αφκζάνετε ίτε ελατόνετε κε το πιλίκο.

Ο κανόνας τις ελάτοσις θα ίνε αντιλιπτο; αν αλάκσυμε τι θέσι τον προβλιμάτον 1 κε 2 κε αν σινκρίνυμε τις λίσις-τυς.

3. Πόσα μεγάλα ανιχτα βαγόνια πρέπι νάχυ,ις για να μεταφέρυμε 48 χιλ. τον. τσυγωνιυ αν σε καθένα βαγόνι χορι 48 τ;

Λίσι: $48\,000 : 48 = 1\,000$ βαγόνια. Ας σινκρίνυμε το πρόβλημα τύτο με το πρόβλημα 2.

Στιν περίπτωσι αφτι το βάρος τυ φορτίυ κάθε βαγωνιυ έχι αφκσιθι 3 φορες, κε ο αριθμος τον βαγωνιον λιγότεπες 3 φορες.

Αλακσε ο διερέτις γι' αφτο αλακσε κε το πιλίκο.

II. Αν αφκζίσυμε το διερέτι κάμπωσες φορες, τότε τόσες φορες ελατόνετε κε το πιλίκο. Εαν ελατόζυμε το διερέτι κάμπωσες φορες, τότε τόσες φορες αφκζένι το πιλίκο.

4. Πόσα βαγόνια χριάζοντε για τιν μεταφορα 144 χιλ. τ. φορτίυ αν σε καθένα χορι 48 τ;

Λίσι. $144\,000 : 48 = 3\,000$ βαγόνια.

Σινκρίνοντα; τα προβλήματα 4 κε 2, βλέπυμε, πως ι αφκσις τυ διερετέυ επι 3, μεγαλόσε το πιλίκο 3 φορες; κε σινάμα χάρις στιν αφκσις τυ διερέτι τρις φορες, το πιλίκο λιγότεπες 3 φορες κε στο τέλος, έμινε το ίδιο.

III. Αν αφκζίσυμε ίτε ελατόζυμε το διερετέο κε το διερέτι με τον ίδιο αριθμο, τότε το πιλίκο δεν αλάζι.

Τον ίδιο κανόνα μπορύμε να διατιπόζυμε κι αλιότικα.

1. Αν πολλαπλασιάζυμε το διερετέο κε το διερέτι με ένα κε τον ίδιο αριθμο, το πιλίκο δεν αλάζι.

2. Αν διερέζυμε το διερετέο κε τον διερέτι με ένα κε τον ίδιο αριθμο το πιλίκο δεν αλάζι.

§ 18. Διέρεσι τυ γινόμενυ. 1. Να μι-
ρασθον σε διο ίσα μέρι 10 λ. βενζίνας κε να
γινόμενυ κε τυ βρεθι το βάρος κάθε μισυ. 1 λ. βενζίνα ζι-
γίζι 700 γ.
αυθρίζματος.

Λίσι. Μπορύμε να λίσυμε το πρόβλημα

με διο τρόπος.

1-ι. λίσι. Βρίσκυμε το βάρος όλις τις βενζίνας κε κατόπι το βάρος το μισυ ποσυ.

$$700 \cdot 10 = 7\,000 \gamma., \quad 7\,000 : 2 = 3\,500 \gamma.$$

2-ι λίσι. Διερύμε το ποσο τις βενζίνας σε διο ίσα μέρι κε βρέ-
σκυμε το βάρος κάθε μισυ μέρυ.

$$700 \cdot (10 : 2) = 700 \cdot 5 = 3\,500 \gamma.$$

Το εκσαγόμενο ίνε το ίδιο κε στιν πρότι κε στι δέφτερι περίπτωσι.

$$(700 \cdot 10) : 2 = 700 \cdot (10 : 2) = 3\,500.$$

Στιν πρότι περίπτωσι βρίσκυμε πρώτα το γινόμενο τον διο παραγόντων, κε έπιτα διερύμε αφτο δια 2. Στι δέφτερι περίπτωσι διερύμε δια 2 τον έναν απο τυς παράγοντες, έπιτα βρίσκυμε το γινόμενο επι τον δέφτερο παράγοντα.

Για να διερέζυμε το γινόμενο διο παραγόντων με οπιονδίποτε αριθμο, αρκι να διερέζυμε με τον ίδιο αριθμο τον ένα απο τυς παράγοντες κε το πιλίκο να πολλαπλασιάζυμε επι τον άλλον παράγοντα.

$$\text{Αφτο γράφετε με γράματα: } (a \cdot b) : m = \frac{a}{m} \cdot b = a \cdot \frac{b}{m}.$$

Ο κανόνας αλιθέδι κι αν έχυμε περισσότερους παράγοντες.

2. Πρέπι το γινόμενο τον αριθμον 3, 12 κε 8 να διερέζυμε δια 2.

$$(3 \cdot 12 \cdot 8) : 2 = \frac{288}{2} = 144,$$

ίτε

$$(3 \cdot 12 \cdot 8) : 2 = 3 \cdot 6 \cdot 8 = 3 \cdot 12 \cdot 4 = 144$$

Στον δέφτερο τρόπο διερύμε δια τυ 2 τον ένα απο τυς παράγοντες $(12 \cdot 8)$ αντις να διερέζυμε το γινόμενό-τυς.

Διέρεσι τυ αυθρίζματος. 3. Ενας τραχτορίστας πίρε για το πρότο ίμιςι τυ μίνα 84 ρύβ. κε για το δέφτερο — 91 ρύβ. Πόσες εργατομέρες ίχε ο τραχτορίστας στον μίνα αφτο, αν για κάθε εργατο-μέρα κέρδιζε 7 ρύβλια;

Λίσι. Το πρόβλημα αφτο μπορύμε να λίσυμε με διο τρόπος.

Μπορύμε να προσθέσυμε όλα τα χρίματα πυ πίρε κε να διερέζυμε αφτα δια τυ 7, ίτε να θρύμε χοριστα τον αριθμο τον εργατοιμερων τυ πρότυ κε δέφτερο ίμιςι τυ μίνα.

$$(84 + 91) : 7 = 175 : 7 = 25 \text{ μέρες.}$$

ίτε

$$84 : 7 + 91 : 7 = 12 + 13 = 25 \text{ μέρες.}$$

Συνκρίνοντας τα εκσαγόμενα, μπορούμε να γράψουμε την ισότητα.

$$(84 + 91) : 7 = 84 : 7 + 91 : 7 = 12 + 13 = 25.$$

Για να διερέσουμε το άθροισμα δύο αριθμών με οποιονδήποτε αριθμό, αρκεί να διερέσουμε με τον αριθμό αυτό καθένα προσθετέο χωριστά και να προσθέσουμε τα εβρισκόμενα πηλίκα.

Αυτό γράφεται με γράμματα: $\frac{a+b}{c} = \frac{a}{c} + \frac{b}{c}.$

Ο κανόνας αυτός αληθεύει και για το άθροισμα τριών, τεσσάρων και γενικά πολλών προσθετέων.

4. Ας διερέσουμε $(140 + 280 + 360) : 10$.

$$(140 + 280 + 360) : 10 = 140 : 10 + 280 : 10 + 360 : 10 = 14 + 28 + 36 = 78,$$

ίτε

$$\frac{780}{10} = 78.$$

Αυτό γράφεται με γράμματα:

$$\frac{a + b + c + d}{m} = \frac{a}{m} + \frac{b}{m} + \frac{c}{m} + \frac{d}{m}.$$

Παρόμοιος κανόνας υπάρχει και για τη διέρεση τις διαφορές.

Διέρρεσι τις διαφορές. 5. Τι διαφορά των δύο αριθμών 375 και 255 να διερέσουμε δια το 15.

Λίσι. 1) $(375 - 255) : 15 = \frac{120}{15} = 8,$ ίτε

2) $(375 - 255) : 15 = (375 : 15) - (255 : 15) = 25 - 17 = 8.$

Το αποτέλεσμα ίναι το ίδιο.

Για να διερέσουμε τη διαφορά δύο αριθμών με οποιονδήποτε αριθμό, αρκεί να διερέσουμε χωριστά το μιστό και αφαιρετέο με τον αριθμό αυτό και απ' το πρώτο πηλίκο να αφαιρέσουμε το δεύτερο.

Παράσταςι το κανόνα με γράμματα: $\frac{a-b}{c} = \frac{a}{c} - \frac{b}{c}.$

Σι μι ος ι. Ι διέρρεσι το άθροισματος και τις διαφορές δι' ακέρει αριθμό, μονάχα τότε μπουρι να διεκσαχθι με τον τρόπο αυτό, όταν ι προσθετέι, ίτε ο μιστόος και αφαιρετέος, διερύντε δια το αριθμό αυτό, δίνοντας ακέρει αριθμό στο πηλίκο.

Αν συνκρίνουμε τους αριθμούς: 541 και 5410, θα δώμε, πως ο δεύτερος αριθμός ίναι 10 φορές μεγαλύτερος απ' τον πρώτο, πως ο αριθμός τον εκατοντάδων του πρώτου αριθμού αποτελεί τις χιλιάδες του δεύτερου, ο αριθμός των δεκάδων — τις εκατοντάδες, τον μονάδων — τις δεκάδες, ίτε ότι πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τον πρώτο αριθμό επι 10 για να βρούμε το δεύτερο.

Αν γράψουμε τους αριθμούς αυτούς κατ' αντίθετη σειρά — κατά τη σειρά τις ελάτωσης τον μεγεθόν-τους: 5410, 541, τότε ο ακόλουθος αριθμός ίναι μικρότερος του προηγούμενου-του, γι' αυτό τον προηγούμενο αριθμό πρέπει να διερέσουμε δια 10, για να βρούμε τον ακόλουθο, κατά τη διέρεση δια 10 ακέρει αριθμό με μηδενικά στο τέλος, (κατά την ελάτωση αυτού 10 φορές) ίταν ανάνη να εκσαλίψουμε ένα μηδενικό.

Κατά τη διέρεση αριθμό δια 100 πρέπει να διερέσουμε αυτόν δια 10 και το εβρισκόμενο πηλίκο να διερέσουμε ακόμη μια φορά δια 10 (να εκσαλίψουμε διλ. δύο μηδενικά απο το τέλος). Το ίδιο κάνουμε και όταν διερύμε με 1 000, 10 000... — με κάθε αριθμό που έχει τι μονάδα με τα μηδενικά στο τέλος, διλ. δια τις δυνάμεις του αριθμού 10 θα διερέσουμε σινεχος δια 10.

1) $4\ 513\ 000 : 100 = (4\ 513\ 000 : 10) : 10 = 451\ 300 : 10 = 45\ 130,$

2) $356\ 000 : 1\ 000 = (356\ 000 : 10) : 10 : 10 = (35\ 600 : 10) : 10 = 3\ 560 : 10 = 356.$

Στα παραδείγματα αυτά ο διαιρετέος τελιώνει σε μηδενικά, και ο διαιρέτης ίναι αριθμός, που παραστήνει τι μονάδα με τα μηδενικά. Κατά τη διέρεση στο διαιρετέο μπορούσαμε αμέσως να εκσαλίψουμε τόσα μηδενικά, όσα υπάρχουν στο διαιρέτη. Μπορούμε να εχτελέσουμε τη διέρεση δι' ακέρει, γιατί ο διαιρετέος έχει στο τέλος-του τόσα μηδενικά, όσα έχει ο διαιρέτης, ίτε και περισσότερα.

Για να διερέσουμε αριθμό, που τελιώνει σε μηδενικά, δια αριθμό, που παραστήνει τι μονάδα με τα μηδενικά στο τέλος-του, πρέπει να εκσαλίψουμε απο το διαιρετέο τόσα μηδενικά, όσα έχει ο διαιρέτης.

**§ 20. Διέρρεσι
αριθμών, πν τε-
λιόνυν σε
μιδενικά.**

Ι ακσία τις καθήμερινις παραγογίς τυ εργο-
στάσι εχτιμάτε 128 000 ρυβλ. Το εργοστάσι
θγάξι 400 τ. τρυγωνι. Να βρεθί ι μέσι ακσία
τυ 1 τόνυ τρυγωνι.

Δίσι. Εδο πρέπι να κάνυμε διέρρεσι
128 000 : 400. Εμίσ όμος μπόρύμε να απλυστέ-
πυμε τι λίσι, μισρένοντας το διερετέο κε το διερέτι κατα 100 φορές. Με την
πράξι αφτι το πιλίκο δεν αλάξι.

$$128\ 000 : 400 = 1\ 280 : 4 = 320 \text{ ρύβλια.}$$

Για να βρύμε το πιλίκο, στην περίπτωσι κατα την
οπία ο διερετέος κε ο διερέτις τελιόνυν σε μιδενικά,
αρκι να εκσαλίπσυμε απο το τέλος-τυς τον ίδιο αριθμο
μιδενικον. Το πιλίκο απ' αφτο δεν μεταβάλετε.

**§ 21. Διέρρεσι στην
περίπτωσι, πν
προκίπτι μονο-
πσίφιο πιλίκο.**

1. Να βρεθί το πιλίκο: 651 : 217.

Δίσι. Διέρύμε μονάχα εκίνα τα πσιφία,
τα οπία μπόρύμε να διέρεσυμε ζίμφονα με τον
πίνακα τυ πολλαπλασιαζμυ. Γι' αφτο πέρνυμε
τις μονάδες τις ανότερις ζιρας τυ διερετέυ
κε τις διέρύμε δια τον μονάδον τις ανό-
τερις ζιρας τυ διερέτι.

Στο παράδγμά-μας διερύμε τον 6 δια 2 κε θρίσχυμε: $6 : 2 = 3$.
Τότε $651 : 217 = 3$. Δοκιμάζυμε αν ίνε ροστο το αποτέλεζμα, πολλα-
πλασιάζοντας το διερέτι επι το πιλίκο.

$$217 \cdot 3 = 651.$$

Αν το πρότο πσιφίο τυ διερετέυ, ίνε αριθμος μικρότερος τυ πρότυ
πσιφίυ τυ διερέτι, τότε πέρνυμε τον αριθμο, πυ σχηματίζετε απ' τα διο
πρότα πσιφία τυ διερετέυ κε τον διερύμε δια τυ πρότυ πσιφίυ τυ διερέτι.

$$2. 20\ 595 : 4\ 119 = 5.$$

Εδο διερύμε τον 20 δια τυ 4. Αν ι δοκιμί δίνι γινόμενο μεγαλί-
τερο τυ διερετέυ, τότε στο πιλίκο, πρέπι να γράπυμε αριθμο μικρό-
τερο κατα μια μονάδα κε κσινα δοκιμάζυμε τι διέρρεσι. Ετσι εκσακολου-
θύμε την πράξι οσότυ, να βρύμε στο πιλίκο αριθμο, τον οπίο πολλα-
πλασιάζοντας επι τον διερέτι, να δόσι γινόμενο μικρότερο τυ διερετέυ,
ίτε ίσο μ' αφτον. Ο τρόπος αφτος τις διέρρεσις, για να βρύμε μονοψίφιο
πιλίκο απετι ο διερετέος να έχι τόσα πσιφία, όσα έχι ο διερέτις (αν το
πρότο πσιφίο τυ διερετέυ πσιχτένι αριθμο μεγαλύτερο απο το πρότο
πσιφίο τυ διερέτι), ίτε κατα ένα περισότερο (αν ο αριθμος, πυ παρα-
στένι το πρότο πσιφίο τυ διερετέυ, ίνε μικρότερος τυ διερέτι).

Ιπάρχι ακόμα ένας τρόπος, πυ επιτρέπι να καθορίσυμε χίνες τις
περιπτώσις τις διέρρεσις, όταν στο πιλίκο βρίσχυμε μονοψίφιο αριθμο.

Δόθηκαν διο αριθμοι: διερετέος κε διερέτις: γράφυμε απ' τα δεξια
στο τέλος τυ διερετέυ μιδενικο. Βρίσχυμε νέο αριθμο, μεγαλύτερο τυ
διερέτι δέκα φορές. Αν ο νέος αφτος αριθμος θάνε μεγαλύτερος τυ διε-
ρετέυ, τότε το πιλίκο απ' τι διέρρεσι τον διο δεδομένον αριθμον θάνε μο-
νοψίφιο, — αν μικρότερος, πολιψίφιο.

Τα παραδείγματα τις παραγράφυ αφτυ μας δίνανε μονοψίφιο πι-
λίκο επιδι.

$$1) 2\ 170 > 651 \text{ κε } 41\ 190 > 20\ 595.$$

Για να βρύμε μονοψίφιο πιλίκο, πρέπι να πάρυ-
με το πρότο πσιφίο τυ διερετέυ κε να το διέρεσυμε
δια τυ πρότυ πσιφίυ τυ διερέτι. Ιστερα απ' αφτο πρέ-
πι να πολλαπλασιάζυμε το διερέτι επι το εκσαγόμενο
μονοψίφιο πιλίκο. Το γινόμενο, πυ προκίπτι πρέπι να
ισύτε με το διερετέο. Αν το γινόμενο αφτο ίνε μεγα-
λίτερο απ' το διερετέο, πρέπι να λιγοςτέπσυμε το πι-
λίκο κατα μια μονάδα. Ετσι εκσακολουθύν οσότυ το γι-
νόμενο πυ προκίπτι, δεν ισύτε με το διερετέο. Αν κατα
τιν διέρρεσι μένι υπόλιπο, τότε αφτο πάντα πρέπι να ίνε
μικρότερο απο το διερέτι.

Στις περιπτώσις εκίνες, όταν το πρότο πσιφίο τυ
διερετέυ ίνε αριθμος μικρότερος τυ πρότυ πσιφίυ τυ
διερέτι, στο διερετέο πέρνυν τον αριθμο, πυ αποτε-
λίτε απο τα διο πρότα πσιφία τυ διερετέυ.

Πάντα δεν ίνε δυνατο να γίνι ι διέρρεσι

**§ 22. Διέρρεσι με
ιπόλιπο.**

1. Ο πατέρας έδοσε στο γιό-τυ 2 ρύδ.

για ν' αγοράσι ηλεκτρικι λάμπα. Στο μαγαζι θρέ-
θηκαν μονάχα λάμπες ακσίξ 75 καπ. ι κάθε μια. Πόες λάμπες μπορι
να αγοράσι το παιδι κε πόσα ρέστα θα πάρι;

Δίσι. Διερώντας το 200 δια 75, θα έχυμε πιλίκο 2 κε θα μί-
νον 50 καπίκια. Το παιδι μπόρεσε να αναγοράσι διο λάμπες κε τυ έδοσαν
ρέστα 50 καπ. Αφτα θα ίνε το υπόλιπο απο τι διέρρεσι τυ 200
δια 75.

Οριζμος. Αν ο διερετέος δεν διερίτε ακριβος δια
τυ διερέτι τότε, ι διαφορα μετακσι τυ διερετέυ κε τυ
γινομένου τυ διερέτι επι το πιλίκο, ονομάζετε υπόλιπο.

Σι μίοςι. 1. Το υπόλιπο πρέπι πάντα να ίνε μικρότερο απο τον διερέτι.

2. Μπορύμε να πύμε, πως το υπόλιπο ισύτε με μιδενικο, αν ο διερετέος
διερίτε ακριβος δια τυ διερέτι.

Ας κάνουμε τι δοκιμή το 1-ο προβλήματος: για τις 2 λάμπες πλώρανε 1ρ. 50 κ. αν προσθέσουμε το υπόλοιπο 50 καπ., τότε θα θρύμε 2 ρύθ.

Ας γράψουμε τι δοκιμή ζήτομα:

$$75 \cdot 2 + 50 = 200 \text{ καπ.} = 2 \text{ ρύθλια.}$$

Εδο το 200 ίνε ο διερτεός, το 75 — ο διερτέτις, το 2 — το πιλίκο, το 50 — υπόλοιπο. Από όλες τις περιπτώσεις τις διέρεσεις με υπόλοιπο σινάγουμε:

Ο διερτεός ιζύτε με το γινόμενο τυ διερτέτι επι το πιλίκο σιν το υπόλοιπο.

Παράστασι τυ κανόνα με γράματα $a = bq + c$, a — διερτεός, b — διερτέτις, q — πιλίκο, c — υπόλοιπο.

Τον ίδιο κανόνα μερικές φορές διατυπώνουν αλιότικα:

Ο διερτεός πλιν τυ υπολίπυ ιζύτε με τον διερτέτι, επι το πιλίκο.

Παράστασι τυ κανόνα με γράματα: $a - c = bq$, όπου a ίνε διερτεός, b — διερτέτις, q — πιλίκο κε c υπόλοιπο.

2. $\frac{135}{12}$ δίνι πιλίκο 11 κε υπόλοιπο 3, ίτε $(135 - 3) = 12 \cdot 11$.

Πολι έφκολα μπορούμε να θρίσκουμε το πιλίκο κε το υπόλοιπο σιν περιπτώσι τις διέρεσεις οπιωδίποτε αριθμυ με άλυ, πυ παραστένι τι μονάδα με μηδενικα.

3. Να θρεθι το πιλίκο κε το υπόλοιπο:

1) $87\,536 : 1\,000$, 2) $127\,531 : 10\,000$

Δίσι. 1) $87\,536 = 87 \cdot 1\,000 + 536$.

Βρίσκουμε πιλίκο 87 κε υπόλοιπο 536.

Το ίδιο αποτέλεσμα θρίσκουμε χορίζοντας με γραμμι ίτε με απόστροφο τις χιλιάδες απο τις μονάδες τον κατότερον σιρον.

$$87\,536 = 87'536$$

Στ' αριστερα θρίσκουμε το πιλίκο 87, στα δεξια το υπόλοιπο 536.

2) Στο δερτερο παράδειγμα διερύμε δια 10 000. Για να θρύμε το πιλίκο πρέπει να χορίζουμε απο το διερτεό τις δεκάδες τον χιλιάδον:

$$127\,531 = 12'7531.$$

Το πιλίκο ίνε το 12 κε το υπόλοιπο το 7 531.

Για να βρίσκουμε το πιλίκο κε το υπόλοιπο κατα τι

διέρει ενος αριθμυ με άλον, πυ παραστένι τι μονάδα με μηδενικα, πρέπει να χορίζουμε απ' το δεκιο μέρος τυ διερτεό τόσα πριφία, όσα μηδενικα έχι ο διερτέτις στο τέλος-τυ. Ο αριθμος πυ χορίζαμε με τα πριφία τυ, δίχνη το πιλίκο, κε τα ιδιέτερα πριφία δίχνην το υπόλοιπο.

Ας εκτεάσουμε τι σιμβένι με το υπόλοιπο

§ 23. Ι αλαγι τυ όταν αλάκουμε το διερτεό κε διερτέτι.

Το εργοκταίο έδο:ε για τιν αγορα αφτοκινέτον 48 700 ρύθ. Κάθε αφοκίνιτο πυ αγόρακε κόστικε 8 000 ρύθ. Πό.α αφτοκινίτα αγόρασε κε πόσα χρίματα έμιναν;

Δίσι. Πρέπει να διερύουμε τον 48 700 δια τυ 8 000· βρίσκουμε πιλίκο 6 κε υπόλοιπο 700.

Αλα για να απλοστέπουμε τιν πρά.σι μπορούμε να διαγράψουμε τον ίδιο αριθμο μηδενικον κε απο τον διερτεό κε απο τον διερτέτι. Το πιλίκο δεν μεταβάλετε, αν λιγιστέπουμε 100 φορές, το διερτεό κε το διερτέτι, κε θα έχουμε $4\,7 : 80$ το πιλίκο κσανα θα ίνε το 6, αλα υπόλ.πο θα μένι 7. Αφτο θα λιγιστέπκι 100 φορές.

Απο τι λίκι τυ ποραδίγματο: τύτυ σινάγουμε:

Όταν πολλαπλασιάζουμε ίτε διερύμε το διερτεό κε το διερτέτι με ένα κε τον αφτον αριθμο, τότε κε το υπόλοιπο πολλαπλασιάζετε ίτε διερίτε με τον ίδιο αριθμο. Το πιλίκο απ' αφτο δεν αλάζι.

§ 24. Διέρει κατα τιν οπία προκίπτι πολι-πριφιο πιλίκο.

Στιν περίπτωσηι αφτι ι διέρει κεχορίζετα σε ιδέ.ερες δι.ερέσις, στι: οπίας διερτέτις θα ίνε έ.ας αριθμος κε ο αριθμος πυ προκίπτι θα ίνε μονοπριφιο πιλίκο. Το σιμίο τις διέρεσις θα ίνε: \lfloor (ερθι γο ία).

1. Να διερειθι ο 21 828 δια τυ 642.

Παράστασι τις δι.ερέσις:

$$\begin{array}{r} 21\,828 \mid 642 \\ -19\,26 \quad 34 \\ \hline 2\,568 \\ -2\,568 \\ \hline \end{array}$$

Θι δόσουμε ακόμα ένα παράδειγμα δι.ερέσις.

2. Να διερειθι $37\,943\,491 : 943$.

$$\begin{array}{r} 37943491 \\ - 3772 \\ \hline 223 \\ 2234 \\ \hline 1886 \\ \hline 3489 \\ - 2829 \\ \hline 6601 \\ - 6601 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{r} 943 \\ 40237 \end{array}$$

Στη παράδωξη αυτού, γράφοντας στο πρώτο υπόλοιπο 22 ένα πηλίκο του διαιρετέου, βρήκαμε τον αριθμό 223, που δεν διερίτε διχ του 943. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να βάζουμε μισόν στο πηλίκο, το οποίο και εχτελέσαμε, και τότε μονάχα κατεβάζαμε στο υπόλοιπο το ακόλουθο πηλίκο του διαιρετέου.

Για να διερέσουμε έναν αριθμό με άλλον, χορίζουμε απ' τα αριστερά, αρχίζοντας απ' το πρώτο ψηφίο του διαιρετέου, τόσα ψηφία, όσα διερούμενα δια του διαιρέτη θα δώσουν μονοψήφιο πηλίκο. Στα δεξιά του πρώτου υπόλοιπου κατεβάζουν το ακόλουθο ψηφίο του διαιρετέου, κ' έτσι σχηματίζουν δέφτερο διαιρετέο. Αν διερέσουμε αφτον τον δέφτερο διαιρετέο δια του διαιρέτη, τότε θα έχουμε το δέφτερο ζητούμενο ψηφίο του πηλίκου, κε το υπόλοιπο θα ίνε δέφτερο υπόλοιπο. Ετσι, εκσυχολυθουν να κάνουν το ίδιο κε με το υπόλοιπο αφτο, οσόντν να εκσυχολυθουν όλα τα ψηφία του διαιρετέου. Το τελεφτέο υπόλοιπο, θα ίνε το υπόλοιπο τις διέρεσης.

V. ἡ ΣΙΡΑ ΤΟΝ ΠΡΑΚΣΕΟΝ. ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

§ 1. Η σίρα τον
πράκσεων μας
βαθμιάς.

Προπάντων να σπουδέο, να μιν επιτρέψει ι γρα-
φί αφτι να εκσιγίσουμε όπος τίγι τι σιρχ τον πράξεον.

Ι. Η πράξις μιας καὶ τῆς αὐτῆς βαθμίδας ἐχτελύντε
με τὴν ἰσὺν ἐκίνη μετὰ τὴν ὁπία ἴνε γραμμένε.

1) $63 - 18 + 15 - 40 + 8 + 1 = 29$, 2) $80 : 2 \cdot 5 : 4 : 10 = 5$

Ας βρούμε τα εκκαγόμενα αλίζοντας τι σιρα τον πράχσεων:

$$\begin{array}{l} 1) \quad 63 - 18 + 15 - 40 + 8 + 1 = 29 \\ \quad \quad 63 + 15 - 40 + 8 - 18 + 1 = 29 \\ \quad \quad 63 - 40 + 8 - 18 + 15 + 1 = 29 \\ \quad \quad 63 + 1 + 15 - 18 - 40 + 8 = 29 \\ \quad \quad 63 - 18 - 40 + 1 + 15 + 8 = 29 \end{array}$$

2) $80:2.5:4:10=5$
 $80:2.5:10:4=5$
 $80:2:10.5:4=5$
 $80:10:2.5:4=5$
 $80:10.5:2:4=5$

Το εσχάτο μέτρο ε'σθαι αφεύκτου τις περιπτώσις μένι το ίδιο.

2. Ιπάρχων, εντύπεις, περιπτώσεις, που κατα την εχτέλεσι τον πράξεων τις ίδας βαθμίδας θέλουν να αλλάξουν τι σιχα τον πράξεις:

1) $72 - 45 - 13 = 14$, ала 2) $72 - (45 - 13) = 40$.

Στο πρώτο πρόβλημα πρώτα αφέρυξαν τον 45, και έπειτα αφέρυξαν το 13. Στο δεύτερο — πρώτα απο τον 45 αφέρυξαν το 13, και έπειτα το εισαγόμενο αφέρυξαν απο το 72. Σ'αφτίς τις περιπτώσεις, όταν θέλουν να υποδείξουν την είδη τον πράχσον, έχουν απ'τα ειρία μεταχίριζοντε τις παρενθέσεις.

Παρενθέσις: ἵπάρχουν τριον ἰδον:

1) απλές $(15 - 7) \cdot 7$, 2) ανκίλες $[5 + 5 \cdot (12 - 3)] \cdot 2$, 3) πιπίλες $[(8 + 7) \cdot (5 + 3) \cdot 2 - 4] \cdot 5$.

Όταν εχτελούμε πράξεις με παρενθέσεις, πρέπει βαθμίδων να ανήκουμε τις παρενθέσεις: δλ. να κάνουμε τις πράξεις, που ίνα μέσα στις παρενθέσεις και στη θέση αργότερα να βάλουμε το εξαγόμενο.

Σιμίοσι. Όταν ανάγνως τις παρενθέσεις ίνε κατάλιλο ν' αρχίζουμε απο τις εσωτερικες παρενθέσεις.

3. Γράψτε και βρείτε το εξαγομένο: από το 43 να αφαιρεθεί το άθροισμα 13 και 8.

$$\Delta i_{\text{с.т.}} 43 - (13 + 8) = 43 - 21 = 22.$$

Εἰδοὺν ἀν γράψωμεν τὸ πρόβλημα χωρὶς παρενθέσεις θὰ παραμορφώνονταν τὸ νόημα τοῦ προβλήματος: θὰ εἶναι 43 — 13 + 8 = 38.

Για να κάνουμε τις πράξεις τις ίδιες βαθμίδας χρησιμοποιούμε τον παρενθέσεων ίνε απαρέτι ε'είναι τις περιπτώσεις, όταν προσθέτουμε ίτε αφαιρούμε τα ελαχίστα τον πράξεων, που υποδιχίτανε, χωρίς να κάνουμε αυτές τις ίδιες πράξεις.

4. Γράψτε κε βρέστε:

1) Στο 15 να προστεθεί το άθροισμα των αριθμών 7, 13, και 8:
 $15 + (7 + 13 + 8) = 15 + 28 = 43$

2) Από το 40 να αφαιρεθεί η διαφορά των αριθμών 19 και 12.
 $40 - (19 - 12) = 40 - 7 = 33$.

3) Στον 8 να προστεθεί διχώρα τον αριθμόν 71 και 62:

$$8 + (71 - 62) = 8 + 9 = 17.$$

§ 2. Ισχύει ο κανόνας τις εiras τον πράκxεον τις πράκxεον τον διαφόρον βαθμίδον.

Ο κανόνας τις εiras τον πράκxεον τις ίδias βαθμίδας δεν εφαρμόxετε στις πράκxεις τον διαφόρον βαθμίδον.

Γ' αφ' ης τις πράκxεις ισχύει ο ακύλυθος κανόνας:

Ι πράκxεις τον ανώτερον βαθμίδον γίνοντε προτίτερα ει τις πράκxεις τον κατώτερον βαθμίδον.

1. Να βρεθ.: $72 - 8.3$. Αν θα κάνουμε τις πράκxεις με τις εiras, όπως ίνε γραμμένες, τότε θα αφαιρούμε απο το 72 το 8 κε τα εβρισμένο θα το πελαπλασιάxουμε επι το 3. Αλλα σύμφωνα με τον κανόνα, που υποδίδημι τις εiras τις εκτελέσεις τον πράκxεον ε' εκίνες τις περιπτώσεις, όταν έχουμε πράκxεις διαφόρον βαθμίδον, τις πράκxεις τον ανώτερον βαθμίδον, κάνουμε σε πρώτι εira. Μ' αφο μπέρουμε ν' αποφίγουμε να γράψουμε τις πορενθέσεις κατα τον πελαπλασιασμό κε τις διέρεις.

Δεν γραφον: $72 - (8.3)$, ολα γραφον: $72 - 8.3 = 48$.

Στις περιπτώσεις, που μπορεί να συμβεί παρεκκλίγει τις εiras τον πράκxεον τον διαφόρον βαθμίδον, χρικισοποιώντε τις πορενθέσεις. Κε εδο, όπως κε όταν κάνουν τις πράκxεις τις ίδιος βαθμίδας, στις πορενθέσεις εικλυν τα αποτελέσματα εκών τον πράκxεον, που έχουν υποδιδημι, όχι όμως εχτελεζόμενον τελιοιτικά.

2. Υποδίδετε κε θέρετε: το άθροζμα τον γινομένον τυ αριθμυ 5 επι 6 κε επι 3 διερύμενο δια τις διαφορας αφτον τον γινομένον:

$$(5 \cdot 6 + 5 \cdot 3) : (5 \cdot 6 - 5 \cdot 3) = (30 + 15) : (30 - 15) = 45 : 15 = 3$$

Ι γραφι χωρίς παρενθέσεις θα εδινε ολο εxσαγόμενοι:

$$5 \cdot 6 + 5 \cdot 3 : 5 \cdot 6 - 5 \cdot 3 = 30 + 18 - 15 = 48 - 15 = 33.$$

Σιμίοσι. Το σιμίο τις διέρεις μπορεί να αντικατασταθι με τις γραμμι τυ κλάζματος. Ι γραμμι αφτι αντικαταστα επίς κε τις πορενθέσεις.

3. Να διερει: $(15 + 25) : 5$. Αφο μπορεί να γραφι κε αλιόιτικά.

$$(15 + 25) : 5 = \frac{15 + 25}{5} = \frac{40}{5} = 8.$$

ΔΙΕΡΕΤΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ

§ 1. Διερετότητα Εαν ένας ακέρεος αριθμός διερει δια ολυ χωρίς υπολίπο, τότε ο πρώτος αριθμός ονομάxετε πολλαπλάσιο τυ δέφτερου αριθμυ, ο δέφτερος αριθμός ονομάxετε διερει τυ πρώτου αριθμυ.

Ο αριθμός 1424 ίνε πολλαπλάσιο τυ αριθμυ 4. Ο αριθμός 4 ίνε διερει τυ αριθμυ 1424.

Παρατίρεσι. Όταν πικνέτο θι πόμε, πό: ένας αριθμός διερει με υποδίδετε άλλον αριθμό, τότε πάντα θα έχουμε υπο: τέλεις διέρεις, χωρίς υπολίπο.

Ας γράψουμε μι εira ακέρεον αριθμόν αρχίζοντε: απο το μηδενικό: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12... Κέρουμε ποx αφτι τις εiras τον αριθμόν, ονομάxετε φυσικις εiras αριθμόν.

Ολι ι αριθμι τις φυσικις εiras διερύντε με την μονάδα. Διερύντε ακόμη κε με τον εαφτότος.

Ολυ: τυ: αριθμυ: τις φυσικις εiras μπορούμε να διερύουμε ακριβος δια τυ εαφτό-τυ: κε δια τις μονάδες. Ανάμεxα ετος: αριθμυ: τις φυσικις εiras: υπάρχυν τέτι αριθμι ι οπύ εχτος απο τις μονάδας κε τον εαφτότος, έχουν κε μερικος άλλος διερει. Π. χ. ο αριθμός: 15 διερει δια τυ 1, διx τυ 15, δια τυ 3, κε διx τυ 5: $15 : 1 = 15$, $15 : 15 = 1$, $15 : 3 = 5$, $15 : 5 = 3$.

§ 2 Ιδιότητα τυ αθροζματος, ετιν οπία ετιρίζοντε τα συμπεράσματα τον γνωριζμάτων τις διερετότητας.

Ι τρόπι, με τους οπύς μπορούμε να διεκρίνομε, χωρίς να κάνουμε τις διέρεις, αν ένας αριθμός ίνε διερει τυ άλλος, ονομάζοντε γνωριζματα τις διερετότητας.

Το συμπεράσμα τον γνωριζμάτων τις διερετότητας ετιρίζετε στις ακόλουθες ιδιότητες: τυ αθροζματος.

Ι. Εαν κάθε προσθετός διερει ακριβος δια οπιυδήποτε αριθμυ, τότε κε όλο το άθροζμα διερει δια τυ ίδιυ αριθμυ.

ΙΙ. Εαν όλι ι προσθετέι, εχτος ενος, διερύντε δια οπιυδήποτε αριθμυ, κε αφο: ο ένας προσθετός δεν διερει δια τυ ίδιυ αριθμυ, τότε κε όλο το άθροζμα δεν διερει δια τυ ίδιυ αριθμυ.

1. $20 + 30 + 700 + 50 = 800$. Στιν περίπτωση: αφτι όλι ι προσθετέι διερύντε δια τυ 10, κε το άθροζμα διερει δια τυ 10.

2. $20 + 30 + 700 + 49 = 799$. Στιν περίπτωση: αφτι όλι ι προσθετέι, εχτος ενος, — τυ 49 — διερύντε δια τυ 10, κε το άθροζμα δεν διερει διx τυ 10.

§ 3. Τα γνωριζματα τις διερετότητας δια τυ 10, δια τυ 100, δια τυ 1000.

Απ' τους κανόνες τις διέρεις δια τον αριθμόν 10, 100 κε 1000, που τελιόυν σε μηδενικά, φένετε ποx ο αριθμός, που διερει δια 10 χωρίς υπολίπο, πρέπει να έχει στο τέλος ένα τολάχιτο μηδενικό, επιδι ε' αφτι την περίπτωση: αφοθι θι αποτελίτε απο ολόκληρος δεχίδας.

Ι αριθμι 10, 50, 90, 100, 400, 1000, 3500, διερύντε διx 10.

Ι αριθμι 7, 23, 103, 51916 δεν διερύντε διx 10.

Δια τυ 10 διερύντε εκίνι ι αριθμυ, που τελιόνυν σε μηδενικό.

1 αριθμ 200, 800, 15 000 διερύντε δια 100, ενο ι αριθμ 270, 420, 1730 δεν διερύντε δια το 100.

Δια το 100 διερύντε εκίνι ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε διο μιδενικα. Παρόμια μ' αφο:

Δια τυ 1000 διερύντε εκίνι ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε τρία μιδενικα.

Οριζμος. Ολι ι αριθμ, πυ ίνε § 4. Τα γνωρίζμα- πολλαπλάσι τυ 2 ονομάζυντε άρτι τα τις διερετότι- αριθμ ίτε ζιγι. Ολι δε ι άλι αριθμ τας δια 2 κε δια 5. ονομάζυντε περιτι.

Ο δέκα διερίτε κε δια τυ 2 κε δια τυ 5.

$$10:2=5, 10:5=2.$$

Οιτε κάθε αριθμος, πυ αποτελίτε απο δεκάδες, πρέπει να διερεθι δια 2 κε δια 5. Κε εκίνι ι αριθμ πυ αποτελύντε απο δεκάδες έχον στο τέλος μιδενικο, ι πορυσία τυ μιδενικυ στο τέλος τυ αριθμυ, δίχιν, πως ο αριθμος διερίτε δια 2 κε δια 5.

$$1) 470:2=235, 5800:5=1160.$$

Αν ο αριθμος δεν τελιόνι σε μιδενικο, τότε για να καταλάβυν αν διερίτε ο αριθμς δια 2 ίτε δια 5, τον χωρίζυν σε διο προσθε-έως, απο τυς οπίς ο πρώτος προσθετέος πρέπει να αποτελίτε απο δεκάδες διλ. να τελιόνι σε μιδενικο κε να διερίτε δια 2 κε δια 5.

$$2) 385:5=(380+5):5=380:5+5:5, \text{ το } 385 \text{ διερίτε δια } 5.$$

$$3) 748:2=(740+8):2=740:2+8:2, \text{ το } 748 \text{ διερίτε δια } 2.$$

$$4) 928:5=(920+8):5=920:5+8:5, \text{ το } 928 \text{ δεν διερίτε δια } 5, \text{ διότι ο δέφτερος προσθετέος } 8 \text{ δεν διερίτε δια } 5.$$

$$5) 67:2=(60+7):2=60:2+7:2, \text{ το } 67 \text{ δεν διερίτε δια } 2.$$

Ι λίσι εκκαρτάτε απο το τελεφτέο πσιφίο τυ αριθμυ. Ετσι βρίσκυμε τα γνωρίσματα τις διερετότητας τυ αριθμυ δια 2 κε δια 5:

Δια 2 διερύντε ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε μιδενικο ίτε σε άρτιο πσιφίο (2, 4, 6, 8).

Δια 5 διερύντε ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε μιδενικο ίτε σε 5.

Ο 100 διερίτε δια 4 κε δια 25. Οιτε,

§ 5. Τα γνωρίσματα καθένας αριθμος, πυ αποτελίτε απο εκατοντά- τις διερετότητας δες, χωρις να έχι δεκάδες κε μονάδες κε γι' αφο δια τυ 4 κε δια τελιόνι σε διο μιδενικα, πρέπει να διερίτε δια 4 τυ 25. κε δια 25.

$$1) 100:4=25, 100:25=4, 6200:4=1550, 1700:25=68.$$

$$2) 3868:4=(3800+68):4=3800:4+68:4. \text{ Το } 3868 \text{ διερίτε δια τυ } 4.$$

Χωρίζοντας τον αριθμο 3868, όποι: κάναμε στην προηγύμενι πα- ράγραφο, μπορούμε να τον παρατένωμε με διο προσθετέος, απο τυς οπίς ο ένας δια τελιόι σε διο μιδενικα κε γι' αφο δια διερίτε δια 4 κε δια 25. Απ'τιν τέλιζ δέρεσι τυ δέφτερυ προσθετέυ δια 4 κε δια 25, εκκαρ- τάτε κε ι διερετότητα όλο τυ αριθμυ δια 4 κε 25.

$$3) 875:25=(800+75):25=800:25+75:25 \text{ το } 875 \text{ διερίτε δια τυ } 25.$$

$$4) 917:4=(900+17):4=900:4+17:4, \text{ το } 917 \text{ δεν διερίτε δια } 4, \text{ διότι ο δέφτερος προσθετέος } 17 \text{ δεν διερίτε δια τυ } 4.$$

$$5) 1343:25=(1300+43):25=1300:25+43:25, \text{ το } 1343 \text{ δεν διερίτε δια τυ } 25:$$

Τα γνωρίσματα τις διερετότητα: δια τυ 4 κε δια τυ 25.

Δια τυ 4 διερύντε ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε διο μιδενικα, καθος κε ι αριθμ, τον οπίον τα διο τελε- φτέα πσιφία αποτελυν αριθμο διερετο δια τυ 4.

Δια τυ 25 διερύντε ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε διο μιδενικα, καθος κε ι αριθμ, τον οπίον τα διο τελεφτέα πσιφία αποτελυν αριθμο διερετο δια τυ 25. Διλ. ι αριθ- μ, πυ τελιόνυν σε 25, 50 ίτε 75.

Καθένς αριθμος, πυ τελιόνι σε τρία μι- § 6. Τα γνωρίσμα- δενικα αποτελίτε απο χλ άδ:ς.

Με το 1000 = 8 × 125 διερίτε δια το 8 κε δια τυ 8. 8 κε δια τυ 125, γι' αφο κε το άθριζμα κάμποςον χιλιάδων ίνε διερετο δια τυ 8 κε δια τυ 125. Π.χ. 25000:8=3125.

$$1) \text{ Μπορι να διερεθι το } 45328 \text{ δια τυ } 8;$$

Αν αναλίσουμε τον αριθμο αφο σε άθριζμα τον αριθμον: 45000+328, το 45000 διερίτε δια τυ 8, το 328:8=41, γι' αφο κε το 45328 διερίτε δια τυ 8.

$$2) 16242:8, 16242=16000+242. \text{ Αλα ο δέφτερος προσθε- τέος } 242 \text{ δεν διερίτε δια } 8 \text{ γι' αφο κε το } 16242 \text{ δεν διερίτε δια } 8.$$

Δια τυ 8 διερύντε ι αριθμ, πυ τελιόνυν σε τρία μιδενικα, καθος κε ι αριθμ τον οπίον, τα τρία τελε- φτέα πσιφία αποτελυν αριθμό διερετο δια τυ 8.

§ 7. Τα γνωρί- 1. Ι Αριθμ 9, 99, 999, κ.ο.κ., πυ σχηματίζ- ζονται απο τον 9, διερύντε ακριβο: δια τυ 9 κε τυ 3.

Το: αριθμυ: 10, 100, 1000, 10000, μπορούμε νι το: χωρίζουμε σε διο προσθετέος κε έτι: θα έχουμε τον ακόλουθο πίνακα:

$$\begin{aligned} 10 &= 9 + 1 \\ 100 &= 99 + 1 \\ 1\,000 &= 999 + 1 \\ 10\,000 &= 9\,999 + 1 \end{aligned}$$

Ο πίνακας αφτός δ'χνι, πως ο αριθμός, που παραστήνι τι μονάδα με μινενικα στο τ'λο:, διεργόμενος δια τυ 9 δίνι υπόλοιπο 1.

2. Ας μάθουμε αν το 4 332 ίνε διερετο δα τυ 9.

Αναλύνοντας τον αριθμό 4 332 στις ιδιέστερες μονάδες τον διαφόρον ειρον θα έχουμε:

$$\begin{array}{r} 4\,332 = 1000 + 1000 + 1000 + 1000 + \\ + 100 + 100 + 100 + \\ + 10 + 10 + 10 + \\ + 2 \end{array}$$

Ας παροστήνουμε κάθε μια χιλιάδα με 999 + 1, κάθε μια εκατοντάδα 99 + 1, κάθε δεκάδα 9 + 1 και τότε θα έχουμε:

$$\begin{array}{r} 4\,332 + 999 + 999 + 999 + 999 + 4 + \\ + 99 + 99 + 99 + 99 + 3 + \\ + 9 + 9 + 9 + 9 + 3 + \\ + 2 \end{array}$$

Ι προσθετά 999, 99, 9 διερόντε δα τυ 9 και δια τυ 3. Οστε ι διερετότητα τυ αριθμου τούτου δια τυ 9 και δια τυ 3 εκαρτάτε, απο τω αν διερίτε δια τυ 9 και δια τυ 3 ο αριθμός, που παραστήνι το άθροισμα τον αριθμων τον μονάδων όλων τον ειρον: $4 + 3 + 3 + 2 = 12$. Αφτός ο αριθμός 12 ίνε διερετός δια τυ 3, γι' αφτο και όλος ο αριθμός ίνε διερετος δα τυ 3. Ο αριθμός 12 δια τυ 9 δεν διερίτε, γι' αφτο και ο 4 332 δεν ίνε διερετος δια τυ 9.

3. Να βρεθι αν το 3 510 διερίτε δια τυ 9 και τυ 3.

Ο αριθμός $3 + 5 + 1 = 9$ ίνε διερετος δια τυ 9 και δια τυ 3, γι' αφτο και το 3 510 ίνε διερετο δα τυ 9 και δια τυ 3.

Δια τυ 3 διερόντε εκίνι ι αριθμι, τον οποίον το άθροισμα τον πεσιφίων διερίτε δια τυ 3.

Δια τυ 9 διερόντε εκίνι ι αριθμι, τον οποίον το άθροισμα τον πεσιφίων διερίτε δια τυ 9.

4. Να βρεθι αν διερόντε δια 9 και δια 3 ι αριθμι: 1) 14 382 2) 2 760 3) 1 345.

1) 14 382 — το άθροισμα τον πεσιφίων-τυ ίνε 18. Οστε ο αριθμός 14 382 διερίτε δια 3 και δια 9.

2) 2 760 — το άθροισμα τον πεσιφίων-τυ ίνε 15. Οστε ο αριθμός 2 760 δεν διερίτε δια τυ 9, διερίτε όμως δια τυ 3.

3) 1 345 — το άθροισμα τον πεσιφίων-τυ ίνε 13. Οστε ο αριθμός 1 345 δεν διερίτε ούτε δα 3 ούτε και δια τυ 9.

Όταν καθορίζουμε την διαιρετότητα δια τυ 3, μπορούμε τα πεσιφία, που διερόντε δα τριζ να τα παραλίνουμε τον κερσ, που τα προσθέτουμε και ακόμα να παραλίνουμε εκίνα τα αθροίσματα, που διερόντε δα 3.

Όταν καθορίζουμε τι διαιρετότητα δια τυ 9 απορίπτουμε τους αριθμούς και τα αθροίσματα, που διερόντε δα τυ 9.

5. Ο αριθμός 865 417 ίνε άσπγς διερετος δια τυ 3;

Βρίσκουμε το άθροισμα: $8 + 6 + 5 + 4 + 1 + 7$. Κατα την πρόσθεσι απορίπτουμε το 6 γιατί ίνε γνωστο πως διερίτε δια 3, καθώς και τα αθροίσματα $8 + 1$, και $4 + 5$. Μένι μόνο το 7. Το 7 δεν διερίτε δια 3, όστε ο αριθμός 865 417 δεν διερίτε δα τυ 3.

6. Να βρεθι αν το 633 729 135 ίνε αριθμός διερετος δια τυ 9. Βρίσκουμε τα άθροισμα $6 + 3 + 7 + 2 + 9 + 1 + 3 + 5$. Κατα την πρόσθεσι παραλίνουμε το 9 και τα αθροίσματα $6 + 3$ και $7 + 2$. Μένι $1 + 3 + 5 = 9$. Οστε ο αριθμός διερίτε δια τυ 9.

§ 8. Αριθμι διο ομίδες: 1) πρότι ίνε απλι αριθμι πρότι και είνθετι. 2) είνθετι αριθμι.

Ι προτι αριθμι ίνε διερετι μονάχα δια τις μονάδες και τυ εαφτύ-τους.

Ι είνθετι αριθμι ίνε διερετι, όχι μονάχα δια τις μονάδας, και τυ εαφτύ-τους, αλα και δια κάπιυ αλυ αριθμν.

Τα γνωρίζματα τις διαιρετότητας μετ επιτρέπουν να κσεχωρίζουμε τους πρότους αριθμούς, απο τους αριθμούς τις φυσικας ειρας.

Ας γράψουμε πίνακα με αριθμούς φυσικας ειρας απο το 1 ος το 100.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18....

95, 96, 97, 98, 99, 100.

Ας εκαλίνουμε όλους τους άσπγς αριθμούς, αρχίζοντας απ' το 4. Ετσι θα εκαλίντουν ι αριθμι, που βρίσκοντε ίστερη απο έναν αριθμο.

Ας ζδίνουμε τους αριθμούς που διερόντε δια 3, εκτος απο τον ίδιο αριθμο τον 3. Εδω εμεις ζδίνουμε κάθε τρίτο αριθμο απο τι ειρα τον φυσικον αριθμον. Ετσι δεχθιδον ζδίνουμε όλους τους είνθετους αριθμούς, που ίνε διερετι δια τυ 3, 7, 11 και τον άλλον πρότον αριθμον, που έμιναν στον πίνακα ά'δ'ετι.

Ιστερη απο όλες τις διερέσεις ι αριθμι, που έμιναν πίζο ίνε εκίνι, που σχηματίζον τον πίνακα τον πρότον αριθμων. Μένουν πίζο μονάχα ι ακόλουθι αριθμι:

1, 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37, 41, 43, 47, 53, 59, 61, 67, 71, 73, 79, 83, 89, 97.

Τον πίνακα τον πρώτον αριθμόν μπορούμε να συνεχίζουμε όσο θέλουμε.

Καθένα ζήτητο αριθμό μπορούμε να τον

§ 9. Ανάλισι τον πορίζεσθαι ως γινόμενο άλλον αριθμόν, ίτε όπως αριθμόν σε γινόμενό. λέ.ε, να τον αναλύουμε σε γινόμενο παραγόντων. **1. Ας αναλύουμε τον αριθμό 36 σε παραγόντων.**

$$\begin{aligned} \Delta \text{ίς ι. } 36 &= 2 \cdot 18 = 3 \cdot 12 = 4 \cdot 9 = 6 \cdot 6 \\ &= 2 \cdot 2 \cdot 9 = 4 \cdot 3 \cdot 3 = 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 3. \end{aligned}$$

Ι ανάλινι το αριθμόν σε παράγοντες μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους. Ι τελευταίος ανάλινι ($36 = 2 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 3$) διακρίνεται από τις άλλες κατά τούτο, ότι όλοι οι παράγοντες αψις ίνε πρότι αριθμ.

Καθένα αριθμό μπορούμε να παραστήνουμε ως γινόμενο πρώτον αριθμόν μονάχα με ένα τρόπο.

2. Ας αναλύουμε σε γινόμενο πρώτον παραγόντων τυς αριθμούς 30 κα 42.

$$\Delta \text{ίς ι. } 1) 30 = 2 \cdot 3 \cdot 5, \quad 2) 42 = 2 \cdot 3 \cdot 7.$$

Σι μίος ι. Σε κάθε γινόμενο ίνε δυνατό να μεταθέσουμε τυς παράγοντες. Όταν ι παράγοντες ενός αριθμού μένουν ι ίδι κα αλάζουν μονο θέσι τότε θεωρούμε ίδιες κα τις αναλίνις τυ αριθμού αψυ.

3. Ας αναλύουμε τον αριθμό 30 τυς πρώτους παράγοντές τυ.

$$\Delta \text{ίς ι. } 30 = 2 \cdot 5 \cdot 3 = 5 \cdot 3 \cdot 2 = 2 \cdot 3 \cdot 5.$$

Όλες αψτες ίνε διάφορες γοαφτες παραστάεις τις ίδιες αναλίνις. Ο αριθμός 30 έχι παράγοντες: 2, 3, 5.

Σύμφωνα με τυς κανόνες τις δέρετις τυ γινομένου μπορούμε να διερέσουμε τον αριθμό 30 κα δια 2, κα δια 3 κα δια 5. Τυς παράγοντες 2, 3, 5, μπορούμε να τυς ονομάσουμε διερέτες τυ αριθμού 30. Μερικες φορές λένε „να αναλίνι: ο αριθμός τυς πρώτους διερέτες“ αντισ να „αναλίνι: ο αριθμός τυς πρώτους παράγοντες“.

4. Κατα τιν ανάλινι τυ αριθμού τυς πρώτους παράγοντες, απο μνήμης, πρότι φρα αναλίνις τον αριθμό σε κίνους τυς παράγοντες, πυ λογράφοντε κατάλλι, κα ίστερα κάθε παράγοντα αναλίνις τυς πρώτους αριθμούς. Π χ: $90 = 9 \cdot 10 = 3 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 5$.

5. Ας αναλύουμε τον αριθμό 546 τυς πρώτους τυ παράγοντες.

Τι διάταξι τις πράξεις κάνουν έτσι:

$$\begin{array}{r} 546 \cdot 2 \\ 273 \cdot 3 \\ 91 \cdot 7 \\ 13 \cdot 13 \\ 1 \end{array} \quad 546 = 2 \cdot 3 \cdot 7 \cdot 13.$$

6. Ας αναλύουμε τυς πρώτους παράγοντες τυς αριθμούς 1 764, 5 600

$$\begin{array}{r} 1764 \cdot 2 \\ 882 \cdot 2 \\ 441 \cdot 3 \\ 147 \cdot 3 \\ 49 \cdot 7 \\ 7 \cdot 7 \\ 1 \end{array} \quad \begin{array}{r} 5600 \cdot 100 = 10 \cdot 10 = 2^2 \cdot 5^2 \\ 56 \cdot 2 \\ 28 \cdot 2 \\ 14 \cdot 2 \\ 7 \cdot 7 \\ 1 \end{array} \quad \begin{array}{l} 1764 = 2^2 \cdot 3^2 \cdot 7^2 \\ 5600 = 2^5 \cdot 5^2 \cdot 7 = 2^5 \cdot 5^2 \cdot 7 \end{array}$$

Όταν αναλύουμε τυς πρώτους παράγοντες μεγάλους αριθμούς, ακολουθούμε οριζμένη σειρά στο γράψιμο:

1. Πέρνουμε τυς παράγοντες απο τον πίνακα τον απλον αριθμόν, εφαρμόζοντας τα γνωρίσματα τις διαιρετότητας.

2. Γράφουμε τυς παράγοντες στιν οφκειμένη σειρά τυς.

3. Χρησιμοποιούμε κατα τι γραφι τον εκθέτι τυ βαθμού.

4. Αρχίζουμε τιν ανάλινι τον αριθμόν, πυ τελώνουν σε μηδενικά απο το 10, 100 κ.τ.λ, αψτο μος δίνι παράγοντες τώες δ.άδες κα παντάδες, ό.α έχουμε μηδενικά στο τέλος τυ αριθμού.

1. Κίνος διερέτις κάμπόσον αριθμόν ονομά-

§ 10. Μέγιστος ζετα ο αριθμός, με τον οπιον διερύντε ακριβος **κίνος διερέτις.** όλοι ι δεδομένοι αριθμ.

Διάφορι αριθμ. μπορούν να έχυν κίνος διερέτες, μπορούν όμως κα να μι έχυν αψτυς. Τι μονάδα ως διερέτι δ.ν τιν πέρουν ισοππει, επιδι καθένας αριθμός διερίτε δ.α τις μονάδας χωρις να οφείι υπόλοιπο.

1 αριθμ. 6 κα 10 έχυν κίνο διερέτι τον αριθμό 2· ι αριθμ. 15 κα 24 έχυν κίνο διερέτι τον αριθμό 3· ι αριθμ. 180 κα 300 έχυν κίνο διερέτι το 60 κα κάθε αριθμό δια τυ οπιύ διερίτε το 60.

1 αριθμ. 5 κα 7· 25 κα 42 δεν έχυν κίνο διερέτι.

Ορισμός. Ι αριθμ., πυ δεν έχυν κίνους διερέτες, εκτος τις μονάδας, ονομαζοντε προτι προς αλλιους (αμβεα πρότι).

Τετι ίνε ι αριθμ. 5 κα 7, 25 κα 42 αν κα ο ένας ίτε μάλιστα κα ι δις απο το ζεθγάρι τον αριθμόν, ίνε ζήτητι.

2. Ο αριθμός 20 θα ίνε κίνος διερέτις τον αριθμόν 1000, 2000, 2500, 3000. Αλα εκτος τον διερέτι 20, ι ίδι αριθμ. έχυν κα άλλυς κίνους διερέτες: 50, 100, 500.

Ο μέγιστος απ' αψτυς τυς διερέτες ίνε το 500.

Ορισμός. Μέγιστος κίνος διερέτις κάμπόσον αριθμόν ονομαζετε ο μεγαλιτερος αριθμός, δια τυ οπιύ διερύντε όλοι ι δεδομένοι αριθμ.

3. Αν θα πάρουμε τυς αριθμούς 8 κα 15 τότε θα ζόμε, πως αψτι ι αριθμ. έχυν τυς διερέτες-τυς: ο αριθμός 8 έχι διερέτες: 2, 4, 8. Ο αριθμός 15 έχι διερέτες: 3, 5, 15.

Εχτος απ' αφο όπος κέρουμε ο κάθε αριθμός διερίτε δια τις μονάδας. I αριθμοί 8 κα 15 δεν έχουν κ.θ.λ.ο. κινος διερέτες, εχτος απο τι μο.ά.δ. I μονάδα θ.ι.ν.ε. γι' αφοτος κα ο μέγιστος κινος διερέτης.

Διο αμιβέα πρότι αριθμοί έχουν κινος διερέτι τι μονάδα.

4 1) Ν.ε. δ.ρ.θ.ι. ο μέγιστος κινος διερέτης τον αριθμον 80, 40, 96.

Α.ί.ε.ι. Αναλύμεν αφοτος: τυς αριθμους ε.υ.ς. πρότους-τους παράγοντες έτε διερέτες, εινκρίνουμε την ανάλη.ε. κα διαλέγουμε τυς κινος παράγοντες.

$$80 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^4 \cdot 5 = 2^3 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 10$$

$$40 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5$$

$$96 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 3 = 2^5 \cdot 3 = 2^3 \cdot 12$$

Το γινόμεν.ο τον επ.γ.ρ.μ.ε.ζ.μ.έ.ν.ο.ν. διερετον, πυ ένε κιν.ι. για όλους δ.ν.ι. τον μέγιστο κινος διερέτι.

I αριθμοί 80, 40, 96 έχουν μέγιστο κινος διερέτι: τον $2^3 = 2 \cdot 2 \cdot 2 = 8$

2. Ν.ε. δ.ρ.θ.ι. ο μέγιστος κινος διερέτης τον αριθμον 1800, 500 κα 700.

Α.ί.ε.ι. Ν.ε. δ.ρ.θ.ι. τον κινος διερέτι τον αριθμον αφοτον ένε έρχολο, αφοτος: ένε 100, κα χορίς ν.ε. τον αναλύμεν ε.υ.ς. πρότους διερέτες θ.ε. έχουμε:

$$1800 = 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 100$$

$$500 = 5 \cdot 100$$

$$700 = 7 \cdot 100$$

Ο μέγιστος κινος διερέτης τον αριθμον 1800, 500 κα 700 θ.ε. ένε ο 100.

5. Α.ε. πά.ν.ω.μ.ε. τυς αριθμους 75 κα 25 i αριθμοί αφοτι έχουν κινος διερέτες το 1, 5, 25.

Ο μέγιστος κινος διερέτης θ.ε. ένε ο αριθμος 25. Ε.ε.ε.ι. λι.π.ο.ν, ο μικρότερος απο τυς δυο αφοτους αριθμους: ένε μέγιστος διερέτης τον διο αριθμων.

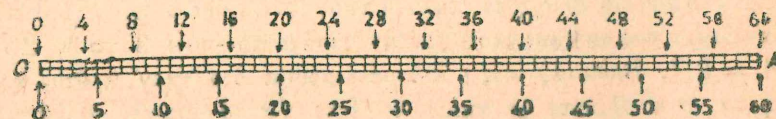
I. Ε.αν. ο. μ.ε.γ.α.λ.ί.τ.ε.ρ.ος. απο τυς δυο δ.ε.δ.ο.μ.έ.ν.υ.ς. α.ρ.ι.θ.μ.ο.ς. διερίτε δια τυ μικροτέρου, τότε αφοτος ο μικρότερος ένε ο μέγιστος κινος διερέτης τον διο δ.ε.δ.ο.μ.έ.ν.ο.ν. αριθμον.

II. Α.ν. ο. μ.ι.κ.ρ.ό.τ.ε.ρ.ος. αριθμος δεν θ.ε. ένε ο μέγιστος κινος διερέτης τον διο δ.ε.δ.ο.μ.έ.ν.ο.ν. αριθμον, τότε ανα.λ.ί.ο.ν.τ.α.ς. τυς αριθμους ε.υ.ς. πρότους παράγοντες-τους κα διαλέγοντας ε' όλους τυς δ.ε.δ.ο.μ.έ.ν.υ.ς. αριθμους, όλους τυς κινος παράγοντες. β.ρ.ί.σ.κ.υ.μ.ε. τον μέγιστο κινος διερέτι ε.αν. γ.ι.ν.ό.μ.ε.ν.ο. αφοτον τον π.ρ.ο.π.ά.γ.ό.ν.τ.ο.ν.

§ 11. Ελάχιστο πολλαπλάσιο.

Ορίσμος. 1. Ο αριθμος ο οποίος διερίτε ακριβος δια τυ δ.ι.θ.ε.ν.τ.ο.ς. αριθμ.υ.ν.ο.ν.ο.μ.α.ζ.ε.τ.ε. πολλαπλάσιο αφοτυ τυ αριθμ.υ.ν.

2. Σ. ο. ε.χ.ί.μ.α. 2 παριστάνετε εφθία. Πάνο ε.τ.ι.ν. ε.φ.θ.ί.α. μ.ο.ρ.ό.μ.ε. ν.α. παρ.α.σ.τ.ί.ζ.υ.μ.ε. αριθμους. Γι' αφοτος π.ρ.έ.π.ι. ν.α. δι.α.λ.έ.γ.υ.μ.ε. την μονάδα τις κλίμακας. I μονάδα πάνω ε.τ.ι.ν. ε.φ.θ.ί.α. α.φ.τ.ι. απ.ε.λ.ί.δ.ε.τ.ε. με 2 μ.μ. μάκρος. Κ.ε.σ.χ.ο.ρ.ί.ζ.ο.ν.τ.α.ς. απ' το ε.π.ί.ρ.ι. 0 την μονάδα τις κλίμακας ε.μ.ι.ο.ν.ο.μ.ε. στο τέλο.ς. τις γραμ.ι.ς, πυ έ.χ.ι. μάκρος 2 μ.μ. με τον αριθμο 1. Το τέλο.ς. τις γραμ.ι.ς μάκρος 4 μ.μ. ε.μ.ι.ο.ν.ο.μ.ε. με τον αριθμο 2. Ε.ε.ε.ι. ε.κ.σ.α.κ.ε.λ.υ.θ.ό.μ.ε. ν.α. ε.μ.ι.ο.ν.ο.μ.ε. κα να έ.χ.ι.μ.ε. τα ε.π.ί.ρ.α. με τις αριθμους 3, 4, 5, 6 . . . Μ.π.ο.ρ.ό.μ.ε. πάνω ε.τ.ι.ν. ε.φ.θ.ί.α. ν.α. ε.μ.ι.ο.ν.ο.μ.ε. ε.λ.υ.ς.ε.κ.ι.ν.ο.ς. τυς αριθμους, πυ μας χρ.ι.α.ζ.ο.ν.τ.ε. Τ.έ.τ.ι.α. ε.φ.θ.ί.α. ο.ν.ο.μ.α.ζ.ε.τ.ε. α.ρ.ι.θ.μ.ι.τ.ι.κ.ο.ς. άκ.ρ.ο.ν.α.ς.

Ι.ε. 2.

Μ.ε.τ.α.κ.ι. τον αριθμον πάνω ε.τ.ι.ν. αριθμ.ι.τ.ι.κ.ο.ν. άκ.ρ.ο.ν.α. ι.τ.ό.ς.χ.ο.ν. αριθμοί πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.α. τυ 5. Α.φ.τ.ι. έ.ν.ε. 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 . . . 60 . . .

Σ.τ.ο.ν. ί.δ.ι.ο. άκ.ρ.ο.ν.α. ι.τ.ό.ς.χ.ο.ν. ο.ν.έ.μ.α. κα ό.λ.ι. αριθμοί πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.α. τυ 4: 4, 8, 12, 16, 20, 24, 28, 32, 36, 40 . . . 60 . . .

Τ.ό.ρ.α. α.ε. δια.λ.έ.γ.υ.μ.ε. ο.π.ο. τις δυο ε.φ.θ.ε.ς. ε.κ.ί.ν.υ.ς. τις αριθμους, πυ να έ.ν.ε. ε.ι.ν.ά.μ.α. πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο. τυ 5 κα τυ 4. Τ.έ.τ.ι. αριθμοί έ.ν.ε. ο 20, 40, 60.

Β.ρ.ί.σ.κ.υ.μ.ε. τον ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ο. ο.π.ο. ε.φ.θ.ε.ς. Α.φ.τ.ι.ς. θα έ.ν.ε. ο αριθμος 20. Α.φ.τ.ο.ς., λι.π.ο.ν, ο 20 έ.ν.ε. το ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ο. πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο. τον αριθμον 4 κα 5.

Ορίσμος. Ο ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ος. απ' ε.λ.ι.ς.ι.ν.ε.ς. αριθμους, ο οποίος διερίτε χο.ρ.ί.ς. ι.π.ό.λ.ι.π.ο. με ε.λ.υ.ς. τυς δ.ο.μ.ε.ι.ν.ε.ς. αριθμους, ο.ν.ο.μ.α.ζ.ε.τ.ε. ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ο. πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο. τον αριθμον.

Το ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ο. πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο. μ.π.ε.ρ.ι.μ.ε. ν.α. το έ.ρ.ό.μ.ε. κα ε.ε.ε.ι.:

3. Β.ρ.ί.σ.κ.υ.μ.ε. το ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ο. πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο. τυ 4 κα 6.

Α.φ.τ.ο. π.ρ.ε.π.ι. ν.α. δι.ε.μ.ε.δ.ι. ε.ι.α. 4 κα 6. Ο αριθμος 4 έ.χ.ι. πα.ρ.ά.γ.ο.ν.τ.ε.ς. 2.2. Ο αριθμος 6 έ.χ.ι. πα.ρ.ά.γ.ο.ν.τ.ε.ς. 2 κα 3. Ο.σ.τ.ε. κα ο αριθμος, το πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο. τυ 4 κα 6, π.ρ.έ.π.ι. ν.α. π.ε.ρ.ι.έ.χ.ι. το.ρ.ά.γ.ο.ν.τ.ε.ς. δυο ε.φ.θ.ε.ς. τον 2 κα μια φο.ρ.α. τον 3. Τ.ε. ε.λ.ά.χ.ι.σ.τ.ο. πο.λ.λ.α.π.λ.ά.σ.ι.ο., ε.π.ί.ς. γ.έ.ν.ε.τ.ε., θα π.ε.ρ.ι.έ.χ.ι. μ.ο.ν.ά.χ.α. τυς πα.ρ.ά.γ.ο.ν.τ.ε.ς. 2.2.3, πυ ι.σ.ι.δ.ι.ο.μ.ι. με 12.

§ 12. Τρις περιπτώσεις τις έβρεξες τυ ελάχιστου πολλαπλάσιου.

Μπορούμε να συναντίσουμε τρις περιπτώσεις τις έβρεξες: τυ ελάχιστου πολλαπλάσιου κάμποσον αριθμον.

I. Ο ένας απο τυς αριθμους διερίτε δι' όλον τον άλλον.

1. Πέρνουμε τυς αριθμους: 6, 5, 30. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο.

Λίσι. Το ελάχιστο πολλαπλάσιό-τους ίνε ο 30, διότι ο 30 διερίτε δια 6, δια 5 κε δια 30.

Παρατίρισι. Όταν θέλουμε να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο, πίντοτε πρέπει να δοκιμάζουμε, αν ο μεγαλύτερος απο τυς δεδομένους αριθμους διερίτε δι' όλον τον άλλον. Εάν ο μεγαλύτερος αριθμος διερίτε δι' όλον τον άλλον, τότε αφτος θα ίνε το ελάχιστο πολλαπλάσιο όλον τον δεδομένον αριθμον.

II. Ολι ι δεδομένοι αριθμι δεν έχουν κινυς παράγοντες.

2. Το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 2, 3 κε 5 ιούτε: $2 \cdot 3 \cdot 5 = 30$.

3. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 3, 25, 14.

Αναλύουμε, τυς αριθμους: ετυς πρώτου: παράγοντέ-τους: $3 = 3$, $25 = 5 \cdot 5$, $14 = 2 \cdot 7$. Βλέπουμε πως ι δεδομένοι αριθμι δεν έχουν πρώτου: κινυς διερέτες, αν κε αναλύοντε κε απλυσ διερέτες (παράγοντες). Φένετε λιπον, πως το ελάχιστο πολλαπλάσιό-τους θα ίνε τέτιος αριθμος, ο οπίος διερίτε δια όλον τον πρώτον παραγόντον αφτον τον αριθμον. Τέτιος αριθμος, ίνε το γινόμενο όλον τον δεδομένον αριθμον:

$$3 \cdot 25 \cdot 14 = 1050.$$

III. Γενικι περίπτωσι. 4. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 40, 90, 75.

Λίσι. Αναλύουμε τυς αριθμους: αφτου: ετυς πρώτου: παράγοντέ-τους:

$$40 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 5, \quad 90 = 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5 = 2 \cdot 3^2 \cdot 5, \\ 75 = 3 \cdot 5 \cdot 5 = 3 \cdot 5^2.$$

Για να βρίσκουμε τόση το ελάχιστο πολλαπλάσιο, γράφουμε όλυς τυς παράγοντες: τυ ενος αριθμου (κιλίτερη τυ μεγαλύτερου) $2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5$, έπειτα συμπληρώνουμε αφτου: γράφοντε: τυς παράγοντες τυ δέφτερου αριθμου (40) ι οπί δεν ίνε ετον πρώτο δ.λ. 2 . 2 κε τελεφτέα ετο γινόμενο αφτο γράφουμε τυς παράγοντες: τυ τρίτου αριθμου (75), ι οπί δεν επάρχον ετο γινόμενο τύτο, διλ. 5.

Το γινόμενο $2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 5 = 2^3 \cdot 3^2 \cdot 5^2 = 1800$ ίνε το πολλαπλάσιο τον τριον αριθμων, γιαντι αφτο περιέχι όλυς τυς παράγοντες (διερέτες) όλον τον δεδομένον αριθμον. Ο 1800 ίνε το ελάχιστο πολλαπλάσιο, δ.λ., εαν παραλίπουμε έστο κε έναν παράγοντα, τότε το εδικόμεινο δεν θα ίνε πολλαπλάσιο, κε δεν θα διερεθι έστο κε με έναν απο τυς δεδομένους αριθμους.

Παρατίρισι. Το ελάχιστο πολλαπλάσιο δίο ίτε περιότερον αριθμον πρέπει να περιέχι όλυς τυς παράγοντες (διερέτες) αφτον τον αριθμον ετον ανότερο βιβριο.

Για να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο ετιν τελεφτέα περίπτωσι δεν ίνε ανάνχι κάθε φορα να πολλαπλασιάζουμε όλυς τυς παράγοντες, πυ έβραμε. Αρα μονάχα να πάρουμε τον μεγαλύτερο απο τυς αριθμους τυ προβλήματος τύτο κε να τον συμπληρώουμε με τυς παράγοντες, πυ περιέχοντε ε' αφτον τον αριθμο.

5. Να βρεθι το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον 360, 600, 720.

Λίσι. $360 = 2^3 \cdot 3^2 \cdot 5$, $600 = 2^3 \cdot 3 \cdot 5^2$, $720 = 2^4 \cdot 3^2 \cdot 5$. Το ελάχιστο πολλαπλάσιο θάνε: $2^4 \cdot 3^2 \cdot 5^2 = 720 \cdot 5 = 3600$.

Για να βρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο πίραμε το μεγαλύτερο αριθμο $2^4 \cdot 3^2 \cdot 5$ κε τον πολλαπλασιάζουμε επι 5 γιαντι ο πολλαπλασιεστις 5 ετον μεγαλύτερο αριθμο τυ παραδείγματός-μας έχι μπι ετιν πρόσι δύναμι, κε ετο πολλαπλάσιο πρέπει να μπι ετι δέρτερι δύναμι. Αλιότικα δεν θα διερεθι δια τυ αριθμου 600. Για να βρούμε το πολλαπλάσιο, πολλαπλασιάζοντας τον μεγαλύτερο αριθμο 720 με αφτον τον πολλαπλασιεστι 5 πυ δεν έφτανε.

I ιδιότητες τυ ελάχιστο πολλαπλάσιο με τις

§ 13. Τα γνωρί- οπί: ίδι γνωριστικάμας μας επιτρέπον να τονίζουμε ξματα τις διερε- τιν ακόλουθι ιδιότιτα τις διερέτες.

Εαν ο αριθμος διερίτε δια κάθετυ αριθμου. Εαν ο αριθμος διερίτε δια κά-μποσον αμιβέα πρώτον αριθμον, τότε διερίτε κε με οποδιόποτε γινόμενο, πυ βρίζκετε απο τιν εινένοσι αφτον τον παραγόντον εε ομάδες.

Αφτι ι ιδιι ιδιότιτα μας επιτρέπει να μάθουμε, αν διερίτε ο διερετέος δια είνθετυ αριθμου τον οπίον μπορούμε να αναλύουμε ετυς: 2, 4, 8, 3, 9, 5 κε ετυς αριθμους, πυ ίνε πολλαπλάσιό-τους, διλ. εε τέτιος αριθμους, ετυς οπίος εμεις εφαρμόζουμε τα προιγόμενα κε γνωστα γνωρίσματα τις διερετότητας.

1. Ας βρούμε, αν διερόντε δια τυ 36 ι αριθμι 120, 180, 240, 360.

Λίσι. Αναλύουμε τον αριθμο 36 εε διο αμιβέα πρώτου: παράγοντες.

$$36 = 4 \cdot 9.$$

Σίμφωνα με τα γνωρίσματα τις διερετότητας, βρίσκουμε πως δια τυ 4 διερόντε όλι ι δεδομένοι αριθμι: 120, 180, 240 κε 360. Αλα δια τυ 9 διερόντε μονάχα ο 180 κε ο 360. Αφτο ειμένι πως μονάχα το 180 κε 360 εινάμα διερόντε κε δια τυ 4 κε δια τυ 9 διλ. διερόντε δια $(4 \cdot 9) = 36$.

Παρατίρισι. Για τον καθορισμο τις διερετότητας, πρέπει να αναλύουμε τον διερέτι εε τέτιος παράγοντες, πυ να ίνε αμιβέα πρώτι.

2. Διερύντε άραγε ι αριθμοι 30, 40, 60, 80, δια το 12;

Δίξι. Αναλιωμε τον αριθμο 12 ε.υ. διο αριθμεα προίους παράγοντες: $12 = 3 \cdot 4$. Μονάχα ένας αριθμος τυ παραδιγματο, διερíte κε δια το 3 κε δια 4. Αφτις ίε ο αριθμος 60. Ι αριθμοι 40 κε 80 διερύντε δια 4, αλα δεν διερύντε δια 3, ο αριθμος 30 δεν διερíte δια 4. Θα ίτανε λαθος αν αναλιωμε τον αριθμο 12 αλιοτικά. Π.χ: ι ανάλισι $12 = 2 \cdot 6$ δεν μας δίε εοτι απά.τιςι (2 κε 6 δεν ίνε αρβέξ προτι αριθμο), επιδι, αν κε δια 6 κε 2 διερύντε ι αριθμοι 30 κε 60, αλα το 30 δεν διερíte δια 12.

3. Ας υποδίκουμε τα γνωρίζματα τις διερετότητας δια μερικον είνθετον αριθμον, πυ είχνα απαντιώντε.

Δια 6 διερύντε ι αριθμοι, πυ διερύντε δια 2 κε δια 3.
Δια 12 διερύντε ι αριθμοι, πυ διερύντε δια 3 κε δια 4.
Δια 15 διερύντε ι αριθμοι, πυ διερύντε δια 3 κε δια 5.
Δια 18 διερύντε ι αριθμοι, πυ διερύντε δια 2 κε δια 9.

VII. ΓΕΝΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΝ ΑΠΛΟΝ ΚΛΑΖΜΑΤΟΝ.

§ 1. Τα μέρη τις μονάδας. Κλαζμα-
τικι αριθμοι.

Για την καταμέτρικι τυ μάκρος μεταχρίζομαςτε τι «μονάδα τυ μάκρος». Ας την ονομασμε απλος μονάδα. Κατα την καταμετρικι τυ μάκρος μ' αφτι τι μονάδα μπορούμε να εινανιούμε τέτια περίπτωσι, όστι ι μονάδα να χιρέσι κατα μακρος τις κομποες φερικ κε ανόμα να μένι ένα κοράτι-τις μικρότερο απο τι μοναοα τυ μακρος. Είσι το μάκρος, πυ μετρικόμε, δεν μπορούμε να το εινιόουμε με ακερεο αριθμο κε γί'αφτι ίνε ανά.τι να ισάριμε νέος αριθμος — κλαζματικος.

Ας υποθέσουμε πως έχουμε να μιράουμε ένα κινάτι εινιου εκείου σε τρία πρόσωπα. Κοψουμε το εινι σε τρία ίσια μέρη. Απο το κόψιμο αφτο δάχουμε, το ένα τρίτο τυ μερικ ελυ τυ εινιου. Για να μιραουμε εκείου 1 χγ ζάχαρι εκόνικ σε τέσερα μεριδια πρέπι να διερέσουμε τι ζάχαρι σε 4 ίσα μέρη. Κάθε μέρος θα αποτελεσι το ένα τέταρτο μέρος όλικ τις ζάχαρικ πυ έχουμε.

Κάθε ακερεο αριθμο κε τι μονάδα μπορούμε να παραστένουμε εαν ένα κοράτι εφθίας. Στο εχ. 3 πίκουμε μια εφθια, πυ πιραδεχίλαμε για μονάδα. Δίπλα ε' αφτι κε κάτω, πίκουμε εφθιας, πυ εχηματίστικαν απο τι διέρεσι τι μονάδας σε διο, τρία, τέ.ερα κε πεντε ίσα μέρη.

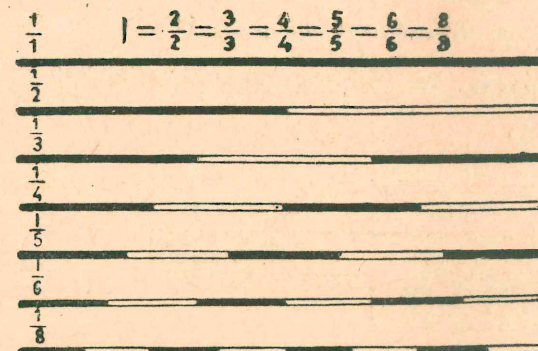
Αφτα τα μέρη ονομαζιντε: ένα δέφτερο τις μονάδας, ίτε μικο, ένα τρίτο μέρος τις μονάδας, ένα τέταρτο, ένα πέμπτο μέρος τις μονάδας. Για την παρασταςι αφτιν τιν αριθμον ισαγον νέος αριθμος — κλαζματι-

κος αριθμος, διότι ι ακέρει αριθμο χρισιμέδον μονάχα για την παράσταςι ακέρεον μονάδον κε δεν πάνε για την εινιόωσι τον μερον τις μονάδας.

Τος κλαζματικος αριθμος, πυ ίθραμε εινιόνυν ος εχικ:

Ενα δέφτερο μέρος: $\frac{1}{2}$, ένα τρίτο μέρος: $\frac{1}{3}$, ένα τέταρτο μέρος: $\frac{1}{4}$, ένα πέμπτο μέρος: $\frac{1}{5}$.

Τα ίσα μέρη, στα οπία έχι διερεθι ι μονάδα, κάποτε ονομάζυν μεριδια τις μονάδας.

Ικ. 3.

Τα μεριδια αφτα τις μονάδας παραστένοντε με διο αριθμος, πυ χορίζοντε με μια οριζόντιο γραμι. Ο αριθμος, πυ θρίσκετε κάτω απ' τι γραμι δίχινι πάντοτε σε πόσα μέρη έχι διερεθι ι μονάδα κε πάνω ετι γραμι ετέκετε ι μονάδα. Τον αριθμο, πυ αποτελίτε απο ίσα μέρη τις μονάδας, επίςικ τον ονομάζυν κλαζματικο αριθμο. Π.χ. όταν μιράουμε 1 χγ. ζάχαρι (εκόνι) σε τέσερα ίσα μέρη κε πέρνουμε τρία τέτια μέρη, παί να πι πέρνουμε τα τρία τέταρτα τυ όλυ ποσυ τις ζάχαρικ, τρία τέταρτα τυ χιλιόγραμυ ζάχαρικ — τρία τέταρτα τις μονάδας.

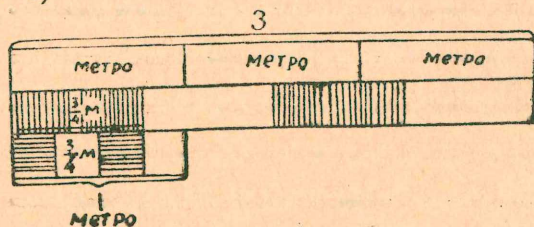
Ο αριθμος αφτος γράφετε έτσι: $\frac{3}{4}$ (τρία τέταρτα). Οπος φένε-τε απο τι γραφι, το πσιφίο πάνω απ' τι γραμι, δίχινι τον αριθμο τον μερον, πυ πέραμε.

Το πσιφίο κάτω απ' τι γραμι δίχινι σε πόσα ίσα μέρη έχι διερεθι ι μονάδα.

Αλα τον ίδιο αριθμο τρία τέταρτα μπορούμε να τον βρίσκουμε κατ' άλλο τρόπο. Πέρνουμε επάνκο ίτε κομάτι εχινι. Κόβουμε απ' αφτον ένα μέτρο κε ίστερα κσανα τρία μέτρα. Το μεγαλύτερο κομάτι τυ εχινιυ το διερόμε σε τέσερα μέρη. Διερόμε τα τρία μέτρα σε τέσερα μέρη. Το κο-

μάτι, που βρίσκουμε θάνα μάκρος 75 εκατοστά. Τώρα πέρνουμε το μικρότερο κομάτι, που έχει μάκρος ένα μέτρο και διαιρώντας το σε 4 μέρη, πέρνουμε τρία τέττα μέρη. Καθένα απ' αυτά θάνα 25 εκ. Τα τρία μέρη έχουν μάκρος 75 εκ. Το κομάτι, που έχει τέτοιο μάκρος θα αποτελέσει τα $\frac{3}{4}$ του μέτρου.

Μιράζοντας τα 3 μέτρα σε 4 μέρη και πέρνοντας τα $\frac{3}{4}$ απ' τ'όνα μέτρο, θάχουμε όμια εξαγόμενα. Μπορούμε να γράψουμε $3:4 = \frac{3}{4}$. Το εξαγόμενό-μας ίνε κλασματικός αριθμός. Ο κλασματικός αψτος αριθμός $\frac{3}{4}$ θάνα εξαγόμενο τις διέρεσις του ακέρειου αριθμού 3 δια του ακέρειου αριθμού 4 (Ικ. 4).

Ικ. 4.

Στι γραφι αψτι το 4 δίχνη, σε πόσα ίσια μερίδια μιράστηκε η μονάδα. Το 3 δίχνη πόσα τέττα μερίδια πάρθηκαν.

Κατ' αψτον τον τρόπο μπορούμε να βρίσκουμε τα $\frac{3}{4}$ χγ πσιλίσ ζάχαρις, διαιρώντας τα 3 χγ τις ζάχαρις σε τέσερα μέρη.

Διαιρούμε πρώτα ένα χιλιόγραμμα σε τέσερα μέρη, βρίσκουμε $\frac{1}{4}$ χγ. Κατόπιν διαιρούμε το δεύτερο και τρίτο χιλιόγραμμα και κάθε φορά βρίσκουμε $\frac{1}{4}$ χγ. Ος αποτέλεσμα τις διέρεσις αψτις, που κάναμε τρις φορές θάχουμε με τρις φορές απο $\frac{1}{4}$ χιλιόγραμμα. Το όλο θάχουμε τέσερα μέρη προς $\frac{3}{4}$ χγ το καθένα.

Προτυ να γνωριστόμε με τος κλασματικούς αριθμούς δεν μπορούσαμε να διεκάζουμε οποαδήποτε διέρεσις· μπορούσαμε να διαιρέουμε μονάχα μεγαλύτερο αριθμό δια μικρότερου. Πραγματικά, ακέρειο πιλίκο μπορούμε να βρούμε μονάχα τότε, όταν διαιρέουμε μεγαλύτερο αριθμό δια μικρότερου, ίτε ίσους αριθμούς. Μα όταν ισάχτικαν η κλασματική αριθμή, έγινε δυνατή

κάθε διέρεσις, ακόμα και διέρεσις μικρότερου αριθμού δια μεγαλύτερου. Εξαγόμενο τις διέρεσις θάνα κλασματικός αριθμός. Έτσι ο κλασματικός αριθμός ίνε εξαγόμενο τις διέρεσις διο ακέρειου αριθμού. Γι' αψτο τος κλασματικός αριθμός τος εμμένουν με δύο πσιφία, ανάμεσα στα οποία φέρουν ορισό-ντια γραμμή — εμίο διέρεσις.

Ο αριθμός, που βρίσκετε πάνω απ' τη γραμμή ονομάζεται **αριθμητής** του κλάσματος· ο αριθμός, που βρίσκετε κάτω απ' τη γραμμή ονομάζεται **παρονομαστής** του κλάσματος.

Ορισμ. Ι. Παρονομαστής κλασματικού αριθμού ονομά-ζετε ο ακέρειος αριθμός, που δίχνη, σε πόσα ίσα μέρη έχει διαιρεθεί η μονάδα.

ΙΙ. Αριθμητής κλασματικού αριθμού ονομάζετε ο ακέρειος αριθμός, που δίχνη, πόσα μέρη τις μονάδας παρέρη το κλάσμα.

Τον αριθμητή και τον παρονομαστή χωρίζουν με γραμμή. Κατα την απανκελία, πρώτα απανκελών τον αριθμητή, έπιτα τον παρονομαστή του κλάσματος.

Παρατίρις Ι. Τον κλασματικό αριθμό είντομα γράφουν με την λέξις „κλάσμα“.

Επιδι το κλάσμα ίνε αποτέλεσμα τις διέρεσις μπορούμε να ονομά-ζουμε αψτο και τα εστιατικά μέρη-το με δύο τρόπους:

- 1) πιλίκο $\frac{4}{5}$ — διαιρέτος, 2) κλάσμα: $\frac{4}{5}$ — αριθμητής — παρονομαστής.

§ 2. Κλάσμα ίνε εχτάρια. Η άλι μπριγάδα έσπιρε 150 εχτάρια. Πρέπι να εινκρίνουμε, πια μπριγάδα έκανε περισσότερη δουλια και κατα πόσες φορές.

Δίς Ι. Το πρόβλημα αψτο λίνετε με τις διέρεσις.

$150:75 = \frac{150}{75} = 2$. Η δεύτερη μπριγάδα έκανε 2 φορές περισσότερη δουλια.

Ορισμός. Το αποτέλεσμα τις είνκρισις διο αριθμού μέσον τις διέρεσις ονομάζετε **λόγος** διο αριθμού.

Ο διαιρέτος ονομάζεται **ιγόμενος** όρος του λόγου, ο διαιρέτης — **επό-μενος** όρος του λόγου.

Στο πρόβλημα αψτο ο λόγος θα ίνε $\frac{150}{75} = 2$. Ιγόμενος όρος το 150, επόμενος το 75.

2. Ένα κολχοζ ίχε 851 εχτ. καλιεργίσις γης. Σίμρονα με το πλάνο 320 εχτ. θα καλιεργίσουν η μπριγάδες, που έχουν ετι διάθεσί-τους

μηχανες κε αλογα κε το υπόλοιπο θα καλιεργιθι με τράχτορ. Πόσο μέρος όλις τις εργασίας θα χάνουν ι πρότες μπριγάδες;

Εδο πρέπει να σινκρίνουμε μέσον τις διέρεσις τιν εργασία τον μπριγάδον, πυ εργάζοντε με αλογα με χίνι τιν εργασία, τιν οπία πρέπει να κάνουμε ς' όλο το χολχοζ.

$$320:851 = \frac{320}{851}$$

Στο παράδιγμα αφτο το λόγο δεν μπορούμε να τον παραστήουμε με ακέρεο αριθμο κε γι' αφτο βρίσκουμε κλασματικο αριθμο: $\frac{320}{851}$, πυ δίχνη, πόσο μέρος όλις τις εργασίας θα χάνουν ι μπριγάδες, πυ εργάζοντε με αλογα.

Το κλάσμα αφτο μπορούμε να το ονομάσουμε λόγο, αλα μπορούμε να το ονομάσουμε κε πιλίκο, πυ έχι προχίπει απ' τι διέρεσι. Ένας κε ο αφτος

αριθμος $\frac{320}{851}$ θα έχι τις ακόλουθες ονομασίες:

- 1) πιλίκο: $\frac{320}{851}$ — διερετέος
 $\frac{320}{851}$ — διερέτης
- 2) λόγος: $\frac{320}{851}$ — ιγόμενος όρος τις αναλογίας
 $\frac{320}{851}$ — επόμενος όρος τις αναλογίας
- 3) κλάσμα: $\frac{320}{851}$ — αριθμητις
 $\frac{320}{851}$ — παρνομαστις.

Τα σιμία $<$ κε $>$ χρισιμέθων για να ιποδιχτι, πως ένας αριθμος ίνε μεγαλύτερος τυ άλο.

$$\frac{1}{2} < 1$$

διαβάζετε έτσι: το ένα δέφτερο ίνε μικρότερο τις μονάδας.

$$1 > \frac{1}{3}$$

διαβάζετε έτσι: ι μονάδα ίνε μεγαλύτερι τυ ενος τρίτου.

Το σιμίο $<$ έχι στραμένι τιν εχμι προς το μικρότερο αριθμο.

§ 3. Κλάσματα κί- κε τα μέρι-τις έχυν παρασταθι σαν τμήματα
ρια κε καταχρη- εφθίας. Κάθε μέρος ίνε μικρότερο τις μονάδας.
στικά. Μιχτος Μπορούμε λιπον να γράψουμε:
αριθμος. $\frac{1}{2} < 1, \frac{1}{3} < 1, \frac{1}{4} < 1, \frac{1}{5} < 1$.

Τα κλάσματα, πυ παραστήνυν ένα οπιοδίποτε μέρος τυ ακέρευ, ίνε μικρότερα τις μονάδας.

Επίσις θα ίνε μικρότερι τις μονάδας κε τέτυ αριθμι:

$$\frac{2}{5} < 1, \frac{3}{5} < 1, \frac{4}{5} < 1.$$

Το κλάσμα (αν παραστήνι κάμποσα μέρι τις μονάδας) θα ίνε μικρότερο τις μονάδας στιν περίπτωσι εκίνι, όταν ο αριθμος τον μερον, πυ πέραμε ίνε μικρότερος τυ αριθμο, πυ δίχνη ςε πόσα ίσα μέρι έχι διερεθι ι μονάδα.

Τα κλάσματα, πυ ίνε μικρότερα τις μονάδας ονομάζοντε κίρια κλάσματα. Στα κίρια κλάσματα ο αριθμητις ίνε πάντοτε μικρότερος τυ παρνομαστι.

2. Σινκρίνοντας τα μέρι τις μονάδας κε τιν ακέρεα μονάδα (εχμ. 3) μπορούμε επίσις να πύμε, πως:

$$= \frac{2}{2} = \frac{3}{3} = \frac{4}{4} = \frac{5}{5}.$$

Το κλάσμα ισύτε με τιν μονάδα ςε χίνιν τιν περίπτωσι, όταν ο αριθμος τον μερον, πυ πέραμε κε ο αριθμος τον μερον στα οπία έχι διερεθι ι μονάδα, ίνε ίσα. Σ' αφτι τιν περίπτωσι ο αριθμητις τυ κλάματος πάντοτε ισύτε με τον παρνομαστι. Τέτυο κλάσμα ονομάζεται καταχριστικο κλάσμα.

3. Μένι να εκσετάσουμε τιν περίπτωσι, όταν ο αριθμος τον μερον, πυ πέραμε, θα ίνε μεγαλύτερος τυ αριθμο τον μερον, στα οπία έχι διερεθι ι μονάδα.

$$\frac{6}{5} > 1, \frac{8}{5} > 1, \frac{23}{5} > 1.$$

Όλι αφτι ι αριθμι ίνε μεγαλύτερι τις μονάδας. Επειδι όμως αφτι αποτελόντε απο μέρι τις μονάδας, γι' αφτο κε θα ίνε κλασματικοι αριθμι. Αφτους επίσις ονομάζυν κλάσματα καταχριστικά. Στα καταχριστικά κλάσματα αφτω τυ ίδος ο αριθμητις ίνε μεγαλύτερος τυ παρνομαστι.

Οριζμος. Κίριο ονομάζεται το κλάσμα όταν ίνε μικρότερο τις μονάδας. Καταχριστικο ονομάζεται το κλάσμα, όταν ισύτε με τιν μονάδα, ίτε ίνε μεγαλύτερο τις μονάδας.

Βλέπομε, πως εαν το κλάσμα ίνε:

1) μικρότερο τις μονάδας, τότε ο αριθμητις-τυ ίνε μικρότερος τυ παρνομαστι,

2) μεγαλύτερο τις μονάδας, τότε ο αριθμητις-τυ ίνε μεγαλύτερος τυ παρνομαστι,

3) ίσο με τί μονάδα, τότε ο αριθμητής-του ισούται με τον παρονομαστή.

Μεταξί τον κλαζμάτων: $\frac{3}{5}, \frac{8}{11}, \frac{42}{15}, \frac{26}{10}, \frac{5}{13}, \frac{36}{30}, \frac{17}{17}$

καταχριστικά ίνε: $\frac{42}{15}, \frac{26}{10}, \frac{36}{30}, \frac{17}{17}$,

κίρια ίνε: $\frac{3}{5}, \frac{8}{11}, \frac{5}{13}$.

4. Ιπάρχι ακόμη κε ένα άλο ίδος κλαζματικυ αριθμυ. Ο αριθμυς άφτος, αποτελίτε απο άκέρεο κε απο κλαζματικό. Τέτιος αριθμυς ονομάζε-τε **μιχτος** αριθμυς. Το κλαζματικό μέρος τυ μιχτυ αριθμυς εινίθος έχι μορφι κίριυ κλάζματος.

Τος μιχτος αριθμυς τος γράφυν ειντομεβμένα:

$$1 + \frac{1}{2} = 1\frac{1}{2}, \quad 3 + \frac{5}{7} = 3\frac{5}{7}, \quad 8 + \frac{3}{4} = 8\frac{3}{4}.$$

Κατα τι γραφι το εινίθι τις πρόσθεσις παραλίπετε.

Ι αριθμυ: $1\frac{1}{2}, 3\frac{5}{7}, 8\frac{3}{4}$ — ίνε μιχτι αριθμυ.

§ 4. Τροπι άκε-λίτε απο άκέρεο αριθμυ κε απο κλα-ζματικό, ονομάζετε μιχτος.

1. Οταν διερύμε τιν εφθία, τυ παραδε-χτίκαμε ες μονάδα, ες 2, 4, 8 ίσα μέρη, μπο-ρύμε να γράψουμε, πος κάθε μέρος ισούται με

$\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{8}$. Απο τι μονάδα πέρνουμε δύο δέφτερα, τέσερα τέταρτα

κε οχτο όγδοα:

$$1 = \frac{2}{2} = \frac{4}{4} = \frac{8}{8}.$$

Ινε έφκολο να βρύμε, πόσα δέφτερα, τέταρτα, όγδοα μερίδια πε-ριέχυν δύο μονάδες, τρις μονάδες...

$$2 = \frac{4}{2} = \frac{8}{4} = \frac{16}{8}, \quad 3 = \frac{6}{2} = \frac{12}{4} = \frac{24}{8}.$$

Ολα αφτα τα κλάζματα θα ίνε καταχριστικά κλάζματα.

2. Να τραπυν ες δεκαταπέμτα κε ικοστα μέρη ι άκέρει αριθμυ: 5, 10, 8.

Α ίς ι. $5 = \frac{75}{15} = \frac{100}{20}, \quad 10 = \frac{150}{15} = \frac{200}{20}, \quad 8 = \frac{120}{15} = \frac{160}{20}$

3. Με τον ίδιο τρόπο παραστένυν ος κλάζματα κε οπιυςδίποτε άκέρεου αριθμυς. Ος παρονομαστι μπορούμε να πάρουμε όπιου αριθμυ θέλουμε.

Π. χ: $11 = \frac{33}{3} = \frac{44}{4}, \quad 6 = \frac{12}{2} = \frac{24}{4}$

4. Κερόντας να τρέψουμε άκέρεο αριθμυ ες καταχριστικό κλάζμα, μπορούμε να τρέψουμε ες καταχριστικό κλάζμα κε μιχτο αριθμυ.

Να τραπυν ες καταχριστικά κλάζματα ι μιχτι αριθμυ:

1) $2\frac{3}{4}$, 2) $5\frac{7}{8}$, 3) $2\frac{3}{5}$

Α ίς ι. 1) $2\frac{3}{4} = \frac{11}{4}$, διότι ι μονάδα περιέχι τέσερα τέταρτα, δύο μονάδες περιέχυν (4 . 2) οχτο τέταρτα, εαν προσθέσουμε τρία τέταρτα μερίδια, τότε το όλο θα γίνυν έντεκα τέταρτα:

$$2\frac{3}{4} = 2 + \frac{3}{4}, \quad \frac{8}{4} \text{ κε } \frac{3}{4} \text{ αποτελυν } \frac{11}{4}.$$

2) $5\frac{7}{8} = \frac{47}{8}$, 3) $2\frac{3}{5} = \frac{13}{5}$

Για να τρέψουμε μιχτο αριθμυ ες καταχριστικό κλάζμα, πρέπι τον παρονομαστι τυ κλάζματος τυ μιχτυ να πολλαπλασιάσουμε επι τον άκέρεο αριθμυ κε να προσθέσουμε τον αριθμητι τυ κλάζματος. Αφτο θα δόσι αποτελέζμα τον αριθμητι. Ο παρονομαστις μένι ο ίδιος.

Ι τροπι τυ άκέρεου αριθμυ με κλάζμα ες καταχριστικό γίνετε με τι βοήθια τυ πολλαπλα-σιαζμυ κε τις πρόσθεσις.

§ 5. Εκςαγογι τυ άκέρεου μέρυς απο το καταχρι-στικό κλάζμα.

Ι διέρεσι, κατα τιν οπία βρίσκουμε στο πι-λίκο μιχτο αριθμυ, μας επιτρέπι να λύουμε αντί-θετο πρόβλημα: Να εκςάγουμε τον άκέρεο αριθμυ απο το καταχριστικό κλάζμα.

Ορισμός. Να εκσάγουμε το ακέραιο μέρος από το κλάσμα σιμένι να μάθουμε, πόσες ακέρειες μονάδες περιέχει το καταχριστικό κλάσμα.

Να θγάλουμε το ακέραιο μέρος του κλάσματος $\frac{33}{8}$.

Λίσι. Επιδι ο $\frac{8}{8}$ αποτελεί τι μονάδα, ο $\frac{33}{8}$ θα περιέχει τόσες μονάδες, όσες φορές χορι το 8 στον 33. Διερόμε. Εάν διερόμε τον 33 δια το 8 σίμφονα με τον κανόνα τις διέρεις τον ακέρειον αριθμόν, τότε θα βρίσκουμε ακέραιο πιλίκο 4 κε ακόμη υπόλοιπο.

$$\begin{array}{r} 33 \overline{) 8} \\ 32 \\ \hline 1 \end{array}$$

Διερόντας το υπόλοιπο 1 δια το 8, θα έχουμε $\frac{1}{8}$.

$$\text{Επομένως: } \frac{33}{8} = 4 + \frac{1}{8} = 4 \frac{1}{8}.$$

Για να βγάλουμε τον ακέραιο αριθμό από το κλάσμα, πρέπει να διερέσουμε τον αριθμητή του κλάσματος δια του παρονομαστή-του το πιλίκο, που βρίσκουμε δίνει το ακέραιο μέρος του μιχτου αριθμού, το δε υπόλοιπο θα ίνε ο αριθμητής του κλασματικού μέρους του αριθμού. Διερέτις θα ίνε ο παρονομαστής του κλασματικού μέρους.

§ 6. Σίνκρισι των μεγέθους των κλασμάτων, που έχουν τους ίδιους παρονομαστές ίτε της ίδιους αριθμητές.

Ος τόρα μάθαμε να σινκρίνουμε τα κλάσματα με τι μονάδα, αλα μπορούμε να σινκρίνουμε τα κλάσματα κε αναμετακσί-τους.

Ι. Κλάσματα με ίδιους αριθμητές.

1. Ας πάρουμε τενίξ — μέτρο κε ας την διερέσουμε σε 2, 4, 5, 10, 50 μέρη. Ορίζοντας πόσα μιλίμετρα περιέχουν τα μέρη:

$$\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{5}, \frac{1}{10}, \frac{1}{50} \mu,$$

κε σινκρίνοντας τα μάχρι αφτον τον μερον, μπορούμε να σινκρίνουμε τους κλασματικούς αριθμούς, που παραστένουν αφτα τα μέρη.

Ας βάλουμε τα κλάσματα σι σιρα κατα το μέγεθός-τους. Θα έχουμε

$$\text{τι σιρα: } \frac{1}{50}, \frac{1}{10}, \frac{1}{8}, \frac{1}{5}, \frac{1}{4}, \frac{1}{2}.$$

Βλέπουμε, πως όσο μεγαλόνι ο αριθμός τον διέρεις, τόσο μικρένουν τα μερίδια κε το ίδιο το κλάσμα.

Ας σινκρίνουμε τους ακέρειους αριθμούς: 20, 17, 13, 11, 10, 9, 8, 3, 2 κε τα κλάσματα:

$$\frac{1}{20}, \frac{1}{17}, \frac{1}{13}, \frac{1}{11}, \frac{1}{10}, \frac{1}{9}, \frac{1}{8}, \frac{1}{3}, \frac{1}{2}.$$

Βρίσκουμε τέτιες ανισότιτες, που σιμινόνουμε την σινκρητική-τους ακσία:

$$20 > 17 > 13 > 11 > 10 > 9 > 8 > 3 > 2,$$

$$\frac{1}{20} < \frac{1}{17} < \frac{1}{13} < \frac{1}{11} < \frac{1}{10} < \frac{1}{9} < \frac{1}{8} < \frac{1}{3} < \frac{1}{2}.$$

Ι αριθμη τις πρώτις σιρας δίχουν τον αριθμό τον μερον τις μονάδας.

Ι αριθμη τις δέφτερις σιρας δίχουν, με τι ισότιε κάθε μέρος.

Εάν διερόμε την μονάδα σε μέρη, τότε το μέγεθος κάθε μέρους ίνε τόσο μικρότερο όσο μεγαλύτερος ίνε ο αριθμός τον μερον, στα οπία έχει διερεθι ι μονάδα.

Ο κανόνας αφτος μας επιτρέπει να σινκρίνουμε τα κλάσματα, τον οποίον ο αριθμητής ισότιε με την μονάδα.

Κσέροντας να σινκρίνουμε τέτιξ κλάσματα, έφκολα μπορούμε να πάμε σι σινκρίσι πιο σίνθετον κλασμάτων.

2. Να σινκρηθι ι ακσία των κλασμάτων:

$$\alpha) \frac{1}{3}, \frac{1}{5}, \frac{1}{6}, \frac{1}{7}, \quad \beta) \frac{2}{3}, \frac{2}{5}, \frac{2}{6}, \frac{2}{7}, \quad \gamma) \frac{4}{3}, \frac{4}{5}, \frac{4}{6}, \frac{4}{7}.$$

Σ' όλα τα παραδείγματα ο αριθμητής όλον τον κλασμάτων ίνε ο ίδιος. Τα κλάσματα ίνε θαλμένα ος προς την ακσία-τους σε κατιώσα σιρα. Απ' τα κλάσματα, που έχουν τους ίδιους αριθμητές, μεγαλύτερα ίνε εκείνα, τον οποίον ο παρονομαστής ίνε μικρότερος. Ινε σιστος κε ο ακόλουθος κανόνας.

Όταν αφκσένουμε τον παρονομαστή χορις ν'αλλάξουμε τον αριθμητή το μέγεθος του κλάσματος ελατόνεται.

ΙΙ. Ομόνιμα κλάσματα. 3. Να σινκρίνετε τα μεγέ-

θη τον ακόλουθον κλασμάτων: $\frac{1}{3}$ κε $\frac{4}{3}$, $\frac{1}{5}$ κε $\frac{4}{5}$, $\frac{1}{7}$ κε $\frac{4}{7}$.

$$\text{Λίσι. } \frac{4}{3} > \frac{1}{3}, \frac{4}{5} > \frac{1}{5}, \frac{4}{7} > \frac{1}{7}.$$

$$4. \text{ Να σινκρηθουν τα κλάσματα: } \frac{1}{11}, \frac{5}{11}, \frac{8}{11}, \frac{27}{11}, \frac{30}{11}.$$

Απο τα ομόνυμα κλάσματα το μεγαλύτερο ίνε χίνο, πο έχι τον μεγαλύτερο αριθμητι, επιδι με τιν άφκισι τυ αριθμητι μεγάλονι κε ο αριθμός τόν μερόν γι'αυτό:

$$\frac{30}{11} > \frac{27}{11} > \frac{8}{11} > \frac{5}{11} > \frac{1}{11}.$$

Οταν μεγαλόνουμε τον αριθμητι χωρίς να αλάκσουμε τον παρονομαστι, ι ακσία τυ κλάσματος μεγάλονι.

§ 7. Πος αλάξι το κλάσμα, όταν αλάξουμε τον αριθμητι κε παρονομαστι-τυ.

1. Αν πάρουμε ένα μέτρο, πυ να το πα-
ραδεχτόμε για μονάδα κε το διερέσουμε σε 20
μέρι, τότε θα έχουμε ένα κομάτι, πυ θα αποτελεί
το $\frac{1}{20}$ μέρος όλις τις μονάδας.

Αν πάρουμε πέντε τέτια μέρι, τότε θα έχου-
με $\frac{5}{20}$. Ο αριθμητις τυ κλάσματος $\frac{5}{20}$ ίνε πέντε φορές μεγαλύτερος απο τον
αριθμητι τυ κλάσματος $\frac{1}{20}$. Απο δο φένετε, πως κε το κλάσμα $\frac{5}{20}$ ίνε πέντε
φορές μεγαλύτερο απο το $\frac{1}{20}$. Αφτο μπορούμε να το δοκιμάσουμε με τιν
καταμέτριςι.

Ετσι μπορούμε με το $\frac{1}{5}$ τις μονάδας να σχηματίσουμε τους αριθμους
 $\frac{3}{5}$ κε $\frac{6}{5}$. Αφτα θα ίνε γραμες μάκρος $\frac{3}{5}$ μ κε $\frac{6}{5}$ μ. Σινκρίνοντας το
μάκρος $\frac{6}{5}$ κε $\frac{3}{5}$, βλέπουμε, πως ο $\frac{6}{5}$ ίνε διο φορές μεγαλύτερος, απο τον
 $\frac{3}{5}$. Ο αριθμητις τυ κλάσματος $\frac{6}{5}$ ίνε μεγαλύτερος απο τον αριθμητι τυ
κλάσματος $\frac{3}{5}$ κατα 2 φορές, κε ο ίδιος αριθμός $\frac{6}{5}$ ίνε μεγαλύτερος τυ αριθ-
μυ $\frac{3}{5}$ κατα 2 φορές.

Ας πάρουμε μια σιρα κλασμάτων: $\frac{2}{25}, \frac{6}{25}, \frac{8}{25}, \frac{10}{25}, \frac{14}{25}$, ας σιν-
κρίνουμε τα ακολουθόντα κλάσματα με το πρότο κλάσμα τις σιρας.
Θα δόμε, πως ο αριθμητις καθενος ακολουθόντος κλάσματος ίνε μεγαλίτε-
ρος απο τον αριθμητι τυ πρότου κλάσματος 3, 4, 5, κε 7 φορές. Κε
τόσες φορές ι ακσία καθενος κλάσματος ίνε μεγαλίτερι τις ακσίας τυ
πρότου κλάσματος.

Για να βρίσκουμε καθένα απο τα ακολουθόντα κλάσματα, πρέπει τον
αριθμητι τυ πρότου κλάσματος να μεγαλόνουμε 3, 4, 5 κε 7 φορές.

1. Για να μεγαλόνουμε ένα κλάσμα κάμποσες φορές,
πρέπει τόσες φορές να μεγαλόνουμε τον αριθμητι τυ κλάσ-
ματος, χωρίς ν'αλάκσουμε τον παρονομαστι.

Μπορούμε να δοκιμάσουμε το σιμπέρασμα σίμφονα με τις ιδιότητες
το πλίχου, πέρνοντας: για διερετέο τον αριθμητι κε για διερέτι τον παρο-
νομαστι.

2. Να ελατοδυν τα κλάσματα: $\frac{5}{7}, \frac{5}{11}, \frac{5}{8}$ κατα 5 φορές.

Ο αριθμητις τον κλασματικον αφτον αριθμον διερίτε δια 5. Ελατό-
νοντας τους αριθμητις 5 φορές θα έχουμε: $\frac{1}{7}, \frac{1}{11}, \frac{1}{8}$.

Καθένας απ' αφτους τους αριθμους ίνε 5 φορές μικρότερος απο τον
αντίστοιχό-τυ αριθμο τυ παραδείγματος.

II. Για να ελατόσουμε το κλάσμα κάμποσες φορές,
πρέπει να ελατόσουμε αν ίνε δυνατο, τον αριθμητί-τυ τό-
σες φορές.

3. Ας δίκουμε τόρα, πως μπορούμε να ελατόσουμε το κλάσμα κάμπο-
σες φορές με άλο τρόπο.

Σινκρίνοντας τα κλάσματα $\frac{1}{4}$ κε $\frac{1}{8}$, μπορούμε να πόμε, πως το δέ-
φερο κλάσμα ίνε μικρότερο τυ πρότου 2 φορές, διότι ο αριθμός τον με-
ριδίον, στα οπία έχι διερεθι ι μονάδα τυ δέφερου κλάσματος, ίνε διο φορές
μεγαλίτερος, όστε κάθε μερίδιο ίνε διο φορές μικρότερο. Ο παρονομαστις
τυ μικρότερου κλάσματος ίνε 2 φορές μεγαλύτερος τυ παρονομαστι τυ με-
γαλίτερου κλάσματος.

Με τον ίδιο τρόπο σιμπερένουμε, πως ο $\frac{3}{8}$ ίνε διο φορές μικρότερος
απο τον $\frac{3}{4}$. Κε εδο ο παρονομαστις τυ κλάσματος $\frac{3}{8}$ ίνε διπλάσιος τυ
παρονομαστι τυ κλάσματος $\frac{3}{4}$. Τι δοκιμι τις ορθότητας τις πράκσις
αφτις τιν κάνουμε με τι βοήθια τυ μέτρου (τενίας) πέρνοντας το μέτρο
ος μονάδα.

Εαν θα σινκρίνουμε τα κλάσματα: $\frac{3}{5}, \frac{3}{10}, \frac{3}{20}$, επίσης θα δόμε, πως
ι ελάτοσι τυ κλάσματος κατα διο φορές σινροδέβατε με τιν άφκισι τυ
παρονομαστί τυ κατα 2 φορές. Κατα τιν ελάτοσι τυ κλάσματος κατα

4 φορές, ο παρονομαστής αφαιρείται 4 φορές. Την ιδιότητα αυτή τον κλάσματικόν αριθμόν μπορούμε να διατυπώσουμε ο: εκείν:

III. Για να ελατώσουμε το κλάσμα κάμποσες φορές, πρέπει να μεγαλώσουμε τον παρονομαστή του κλάσματος τόσες φορές.

Μπορούμε να μεγαλώσουμε το κλάσμα, ελατώνοντας τον παρονομαστή-του.

4. Ας μεγαλώσουμε τα κλάσματα: α) $\frac{1}{12}$, $\frac{5}{12}$, $\frac{7}{12}$, κατά 3 φορές,

β) $\frac{3}{10}$, $\frac{9}{10}$ κατά 5 φορές.

Δίσει. α) $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{7}{4}$, β) $\frac{3}{2}$, $\frac{9}{2}$

IV. Για να μεγαλώσουμε το κλάσμα κάμποσες φορές, πρέπει να ελατώσουμε, αν ίνε δυνατόν, τον παρονομαστή-του τόσες φορές.

§ 8. Η κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος. Πέρνουμε μέτρο διαιρεμένο σε εκατόμετρα. Το παραδεχόμεστε σαν μονάδα και χωρίζουμε πρώτα $\frac{2}{5}$ αυτής τις μονάδας, και έπειτα $\frac{20}{50}$ και

συνκρίνουμε τα εδρισκόμενα κομάτια, θα δόμε πως αυτά τα κομάτια ίνε ίσα. Ο:τε θα ίνε ίσι και η αντίστιχη αριθμοί:

$$\frac{2}{5} = \frac{20}{50}$$

Τον αριθμοί και παρονομαστή του δεύτερου κλάσματος, μπορούμε να ερόμε με τον πολλαπλασιασμό του αριθμοί και παρονομαστή του πρώτου κλάσματος: επί 10.

Ετσι θα ίνε ίσι και η κλασματικοί αριθμοί:

$$\frac{2}{5} = \frac{4}{10} = \frac{8}{20} = \frac{20}{50} = \frac{40}{100}$$

ίτε κατ' αντίθετο είρα:

$$\frac{40}{100} = \frac{20}{50} = \frac{8}{20} = \frac{4}{10} = \frac{2}{5}$$

Συνκρίνοντας τον αριθμοί και παρονομαστή τον κλασματόν αυτόν, βλέπουμε, πως ο αριθμοί και παρονομαστής καθενός ακολουθόντος κλάσματος βρίσκονται απο τον αριθμοί και παρονομαστή του προηγούμενου κλάσματος με τον πολλαπλασιασμό ίτε την διέρεσι με ένα και τον ίδιο αριθμο.

Αν θα εξακολουθήσουμε μια είρα ίσοτόν:

$$1) \frac{7}{20} = \frac{21}{60} = \frac{28}{80}, \quad 2) \frac{8000}{24000} = \frac{4000}{12000} = \frac{500}{1500} = \frac{5}{15} = \frac{1}{3}$$

έφκολα θα ενοίουμε, πως την πρώτη είρα ο αριθμοί και ο παρονομαστής μεγαλόνουν κατά 3, 4 ... φορές, ετι δεύτερη είρα λιγοστέδουν κατά 2, 8, 100... φορές. Στα παραδείγματα αυτά η αξία του κλάσματος δεν αλλάζει απο τον πολλαπλασιασμό ίτε την διέρεσι του αριθμοί και του παρονομαστή με ένα και τον ίδιο αριθμο.

Η κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος. Η είμαςία του κλάσματος δεν μεταβάλλετε, εαν τον αριθμοί και τον παρονομαστή του κλάσματος πολλαπλασιάζουμε η διερούμε με ένα και τον ίδιο αριθμο.

$$\text{Ας γράψουμε την ιδιότητα αυτή με γράμματα: } \frac{a}{b} = \frac{am}{bm}, \quad \frac{a}{b} = \frac{a:m}{b:m}$$

Την κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος μπορούμε να την εκφράσουμε και αλλιότιχα.

Ας πάρουμε ένα οποιοδήποτε κλάσμα: π. χ. $\frac{20}{30}$. Ας πολλαπλασιάσουμε

τον αριθμοί-του επί 5. Το κλάσμα θα μεγαλώσει 5 φορές. Ας πολλαπλασιάσουμε τότε τον παρονομαστή του εβρεθέντος κλάσματος επί 5. Το κλάσμα θα λιγοστέπει 5 φορές. Ο:ες φορές μεγάλωσε το κλάσμα, όταν πολλαπλασιάσαμε τον αριθμοί-του επί 5, τό:ες φορές λιγοστέπες όταν πολλαπλασιάσαμε τον παρονομαστή-του επί 5, η αξία του κλασματικού αριθμου απο αυτό δεν άλλαξε.

Το ίδιο θα είμας, αν και τον αριθμοί και τον παρονομαστή-του θα διερέσουμε με ένα και τον ίδιο αριθμο. Ας διερέσουμε τον αριθμοί και παρονομαστή του κλάσματος $\frac{20}{35}$ δια 5. Διερώνοντας τον αριθμοί ελατόσαμε το κλάσμα 5 φορές, διερώνοντας τον παρονομαστή αφαιρείσαμε απο 5 φορές. Και τελεφετά το μέγεθος του κλάσματος απο αυτό δεν άλλαξε: $\frac{20}{35} = \frac{4}{7}$

§ 9. Απλοποίηση του κλάσματος. 1. Η κυριότερη ιδιότητα του κλάσματος μας επιτρέπει να κάνουμε την απλοποίηση.

Ορισμος. Να απλοποιήσουμε ένα κλάσμα — είμένη να παραστήνουμε απο σε μορφή κλάσματος με μικρότερο αριθμοί και παρονομαστή, χωρίς να αλλάξουμε το μέγεθος-του.

$$\text{π. χ. } \frac{3600}{8400} = \frac{36}{84} = \frac{3}{7}$$

Το μέγεθος του κλάσματος δεν αλλαξε, όταν περνώντας από το πρώτο κλάσμα στο τρίτο, διερρέσαμε δια του αυτού αριθμού τον αριθμητή και παρονομαστή του κλάσματος. Δηλαδή: διερρέσαμε τον αριθμητή και παρονομαστή του κλάσματος πρώτα δια 100 και έστερα δια 12.

Για να απλοποιήσουμε ένα κλάσμα, πρέπει να διερρέσουμε τον αριθμητή και τον παρονομαστή του κλάσματος δια τον κινον διερρετόν-τους, οσόντου ο αριθμητής και ο παρονομαστής-του να καταντάνε αμμβέα πρότι αριθμ.

2. Να παρασταθον τα ακόλουθα πιλίκα σε μορφη απλον κλαζμάτων: $50 : 70$, $20 : 25$, $400 : 900$, $5000 : 8000$ ίτε νη απλοπιθουν.

$$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota :: \frac{50}{70} = \frac{5}{7}, \frac{20}{25} = \frac{4}{5}, \frac{400}{900} = \frac{4}{9}, \frac{5000}{8000} = \frac{5}{8}.$$

Πα ρ ᾱ τ ῖ ρ ι ς ι. Για την απλοπίσι τον κλαζμάτων εσποφελόντε τα γνωρίζματα τις διερρετότητας.

3. Να απλοπιθι το κλάσμα $\frac{180}{360}$.

$$\Delta \acute{\iota} \varsigma \iota :: \frac{180}{360} = \frac{18}{36} = \frac{2}{4} = \frac{1}{2}.$$

Πρότι φορα απλοπίσαμε το κλάσμα δια του 10. Μετα την πρότι απλοπίσι θρίκαμε 18 στον αριθμητή και 36 στον παρονομαστή, ι οπί διερύντε δια του 9. Μετα τι δέφτερι απλοπίσι βρίσκουμε το κλάσμα $\frac{2}{4}$.

Απλοπιόντας δια 2, έχομε $\frac{1}{2}$.

Ας κάνουμε ένα παράδιγμα πιο είνθητις απλοπίσις.

4. Να απλοπιθι το κλάσμα: $\frac{2310}{7700}$.

Δ ῖ ς ι. Σίμφονα με τα γνωρίζματα τις διερρετότητας απλοπιώμε τον αριθμητή και παρονομαστή του κλάσματος δια 10 και θρίσκουμε:

$$\frac{2310}{7700} = \frac{231}{770}.$$

Κανένα απο τα γνωρίζματα τις διερρετότητας δεν ιπάρχι, πυ να μας λέγι, πως ίνε δίνατο να εξακολουθίσομε την απλοπίσι. Τότε αρχίζομε να δοκιμάζομε αν απλοπίτε ο αριθμος δια τον πρότον αριθμον, αρχίζοντας τι δοκιμι κατα σιρα με τον πίναχα τον πρότον αριθμον.

Έστερα απο το δύο, τρία και πέντε έρχετε ο πρότος αριθμος 7. Απλοπιώμε δια 7.

$$\frac{231}{770} = \frac{33}{110}.$$

Ο ακόλουθος πρότος αριθμος ίνε ο 11. Απλοπιώμε δια 11:

$$\frac{33}{110} = \frac{3}{10}.$$

Να εινεχίσομε την απλοπίσι δεν ίνε πια δινατο.

Στιν § 6 του κεφαλέυ τύτου, μάθαμε να § 10. Τροπι ετε- εινκρίνομε τα ομόνιμα κλάσματα, διλ. εκίνα, ρονίμον κλαζμά- πυ έχον τους ίδιους παρονομαστές. Ι κριότερι τον σε ομόνιμα. ιδιότιτα του κλάσματος μας επιτρέπι να ειν- κρίνομε τα ετερόνιμα κλάσματα, διλ. εκίνα, πυ έχυνε διάφορους παρονομαστές. Γι' αφο αντικαθιστόμε τα ετερόνιμα κλάσματα με ισοδίναμα ομόνιμα: αφο ι αντικατάσταςι ονομάζετε τροπι τον κλαζμάτων σε ομόνιμα.

1. Να τραπων σε ομόνιμα τα κλάσματα: $\frac{7}{12}$ και $\frac{9}{20}$.

Το πρόβλημα αφο έχι πολες λίσις. Μπορούμε να διαλέκσομε όσα θα θέλαμε κλάσματα, τα οπία να ίνε ίσα με το κλάσμα $\frac{7}{12}$. Επίσις μπορούμε να θρώμε απεριόριστο αριθμο κλαζμάτων ίσον με το κλάσμα —. Απο τα κλάσματα τις πρότις και δέφτερις σιρας, θα μπορούσαμε να διαλέκσομε διο ομόνιμα κλάσματα. Ο αριθμος αφο τον τον κλαζμάτων τον παρμένον ανα δύο ίνε απεριόριστος. Έτσι:

$$\frac{7}{12} = \frac{35}{60} = \frac{70}{120} = \frac{105}{180} = \frac{140}{240} = \dots$$

$$\frac{9}{20} = \frac{27}{60} = \frac{54}{120} = \frac{81}{180} = \frac{108}{240} \dots$$

Για να αποφίγομε τις περιτες πράκσις, κατα την τροπι τον κλαζμάτων σε ομόνιμα, διαλέγομε τέτια κλάσματα τον οπίον παρονομαστίς να ίνε το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον αριθμον, πυ ίνε παρονομαστίς τον δοθέντον κλαζμάτων. Έτσι και στο παράδιγμά-μας, το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον παρονομαστον, ίνε ο αριθμος 60· τοτε:

$$\frac{7}{12} = \frac{35}{60}, \quad \frac{9}{20} = \frac{27}{60}.$$

Παρατήρισι. Διερώντας το 60 πρώτα δια 12 και έπειτα δια 20, θα βρούμε τους αριθμούς 5 και 3, που δίδουν κατά πόσο πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τον αριθμητή και παρονομαστί το πρώτο και δεύτερο κλάσματος, για να μετατρέψουμε το κλάσμα τότε σε κλάσμα με παρονομαστί 60.

Τον αριθμό 5 ονομάζουμε **εμπληροματικό παράγοντα** του πρώτου κλάσματος. Ο **εμπληροματικός παράγοντας** του δεύτερου κλάσματος ίναι ο αριθμός 3.

Ο **εμπληροματικός παράγοντας** στα παραδείγματα αυτά εμπίθιχαν με αριθμούς, που τέθιχαν πάνω απ' τον αριθμητή με παρένθεσι από κάτω.

Για να τρέψουμε δύο κλάσματα σε ομόνιμα, πρέπει:

1) Να βρούμε το **ελάχιστο πολλαπλάσιο** των **παρονομαστών-τους**.

2) Να βρούμε για **κάθε παρονομαστί** τον **εμπληροματικό πολλαπλασιαστί**, διερώντας τον **κίνο παρονομαστί** του δεδομένου κλάσματος.

3) Να **πολλαπλασιάσουμε** τον **αριθμητή** και **παρονομαστί** **κάθε κλάσματος** **επί** τον **εμπληροματικό πολλαπλασιαστί**.

2. Να τραπυν σε ομόνιμα τα κλάσματα: $\frac{3}{8}, \frac{5}{12}, \frac{9}{40}, \frac{11}{60}$.

Λίσι. Το ελάχιστο κίνο πολλαπλάσιο των παρονομαστών ίναι ο κίνος παρονομαστίς ίναι το 120.

$$\frac{\frac{15}{3}}{8} = \frac{45}{120}, \quad \frac{\frac{10}{5}}{12} = \frac{50}{120}, \quad \frac{\frac{8}{9}}{40} = \frac{27}{120}, \quad \frac{\frac{2}{11}}{60} = \frac{22}{120}.$$

§ 11. Η μεταβολή του μεγέθους του κλάσματος από την πρόσθεσι ενός και του αφυ προσθετέυ στον αριθμητή και παρονομαστί του κλάσματος.

μονάδα κατά $\frac{1}{6}$, κατά $\frac{1}{7}$, κατά $\frac{1}{8}$ διλ. ολοένα κατά πιο μικρότερο μέγε-

1. Ας πάρουμε το κλάσμα $\frac{4}{5}$ και ας

προσθέσουμε στον αριθμητή και παρονομαστί-του τι μονάδα: θα έχουμε τα κλάσματα:

$$\frac{5}{6}, \frac{6}{7}, \frac{7}{8}, \frac{8}{9} \text{ κ. τ. λ.}$$

Τα κλάσματα ίναι διατεταγμένα ανάλογα με το μέγεθός-τους απ' το μικρότερο προς το μεγαλύτερο. Τα κλάσματα αυτά διαφέρουν από τι

θος και όσο πιο πολί το κλάσμα πλσιάζι προς τι μονάδα, τόσο πιο πολί μεγαλόνι.

Αν εχσετάσουμε την αλήθια του νόμου τότε πάνω σε άλλο κλάσμα, π.χ. στο κλάσμα $\frac{3}{8}$, θα δώμε πως και δο ο νόμος αφτος ισχύι: $\frac{3}{8}, \frac{4}{9}, \frac{5}{10}$ κ.τ.λ.

Αφτα τα κλάσματα προσενκίζυν προς την μονάδα και διαφέρυν απ' αφτιν κατά $\frac{5}{8}, \frac{5}{9}, \frac{5}{10}$ διλ. ολοένα και κατά πιο μικρότερο μέγεθος.

2. Ας πάρουμε καταχριστικό κλάσμα π.χ. $\frac{8}{7}$ και ας μεγαλόςουμε τον αριθμητή και τον παρονομαστί-του με ένα και τον αφτη αριθμό. π.χ. τι μονάδα.

Ας εινκρίνουμε τα κλάσματα, που βρίκαμε το ένα με τ' άλλο και με τι μονάδα.

$$\frac{8}{7} > \frac{9}{8} > \frac{10}{9} > \frac{11}{10} > \frac{12}{11}.$$

Τα κλάσματα αφτα διαφέρυν απ' τι μονάδα κατά:

$$\frac{1}{7}, \text{ κατά } \frac{1}{8}, \text{ κατά } \frac{1}{9}, \text{ κατά } \frac{1}{10}, \text{ κατά } \frac{1}{11}.$$

Εδο ο κλασματικός αριθμός πλσιάζι στί μονάδα λιγοςτέβοντας.

Όταν προσθέτουμε στον αριθμητή και παρονομαστί του κλάσματος, που δεν ίναι ίσο με τι μονάδα, έναν και τον αφτον αριθμό, μεταβάλουμε το μέγεθος του κλάσματος έτσι, ώστε το μέγεθος του κλάσματος πλσιάζι στί μονάδα. Έτσι αν το κλάσμα ίναι κίριο μεγαλόνι και αν καταχριστικό μικρόνι.

3. Αφτι η ιδιότητα του κλάσματος μας επιτρέπι να εινκρίνουμε τα κλάσματα, η αριθμητές και παρονομαστές τον οπίον διαφέρυν κατά τον ίδιο αριθμό μονάδων.

Ας εινκρίνουμε τα ακόλοθα κλάσματα κατά το μέγεθός-τους:

$$1) \frac{8}{17}, \text{ και } \frac{13}{22}, \quad 2) \frac{10}{7}, \text{ και } \frac{14}{11}.$$

Λίσι. 1) $\frac{13}{22} > \frac{8}{17}$, επειδι το κλάσμα $\frac{13}{22} = 1 - \frac{9}{22}$,

και το $\frac{8}{17} = 1 - \frac{9}{17}$ η τελεφτέα διαφορά ίναι λιγότερη.

$$2) \frac{10}{7} > \frac{14}{11}, \text{ επειδι } \frac{10}{7} = 1 + \frac{3}{7} \text{ και } \frac{14}{11} = 1 + \frac{3}{11}$$

το τελεφτέο άθριζμα ίναι μικρότερο.

VIII. ΠΡΟΣΘΕΣΙ ΚΕ ΑΦΕΡΕΣΙ ΤΟΝ ΚΛΑΖΜΑΤΟΝ.

Το ασπράδι το αβγυ όρνιθας αποτελεί τα
§ 1. Πρόσθεσι κε $\frac{5}{9}$ **αφέρεσι ομόνιμον** $\frac{3}{9}$ **κλαζμάτων.**

ίνε τα $\frac{3}{9}$ όλυ το βάρος το αβγυ. Πόσο μέρος
 το βάρος αποτελεί το τσόφλι;

Λίσι. $\frac{5}{9} + \frac{3}{9} = \frac{8}{9}$. Αφτο ίνε το βάρος το ασπραδιου κε
 κρόκυ.

Ας βρούμε το βάρος το τσόφλι. $1 - \frac{8}{9} = \frac{9}{9} - \frac{8}{9} = \frac{1}{9}$.

Το βάρος το τσόφλι αποτελεί το $\frac{1}{9}$ το όλυ βάρος το αβγυ.

Εμς εδο προσθέσαμε κε αφερέσαμε ομόνιμα μέρι: ένατα μερίδια.
 Κε στο αποτέλεζμα θρίκαμε ομόνιμα μερίδια: ένατα.

Στιν περίπτωσι αφτι ι παρονομαστες τον κλαζμάτων δεν άλαχσαν,
Οταν προσθέτουμε ίτε αφερούμε ομόνιμα κλάζματα
προσθέτουμε ίτε αφερούμε τυς αριθμητες, κε ο παρονο-
μαστις μένι ο ίδιος.

§ 2. Πρόσθεσι κε $\frac{5}{8}$ **αφέρεσι ετερονί-**
μον κλαζμάτων. 1. Ενας κολχόζνικος έκανε στο όργωμα
 $\frac{1}{2}$ εργατοιμέρας, στο πάστρεμα το στάβλυ $\frac{1}{2}$
 μέρα, στο κυδάλιμα νερο $\frac{3}{8}$ τις ημέρας, για νιχτε-

ρινι φρύρισι τον μηχανον $\frac{1}{4}$ εργατοιμέρας. Πόσες εργατοιμέρες έκανε ο
 κολχόζνικος;

Λίσι: $\frac{5}{8} + \frac{1}{2} + \frac{3}{8} + \frac{1}{4} = \frac{5}{8} + \frac{4}{8} + \frac{3}{8} + \frac{2}{8} = \frac{14}{8} =$
 $= 1 \frac{6}{8} = 1 \frac{3}{4}$ εργατοιμέρας.

Στο πρόβλημα αφτο έχουμε να προσθέσουμε κλάζματα ετερόνιμα. Τιν
 πρόσθεσι αφτι τι μετατρέπουμε σε πρόσθεσι ομονίμον κλαζμάτων. Γι' αφτο
 όλα τα κλάζματα παραστένουμε σε όγδοα μερίδια, εποφελύμενι τυς κανόνες
 τις αναγογς τον κλαζμάτων σε κινο παρονομαστι, κε προσθέτουμε τα
 όγδοα αφτα μέρι.

Οταν προσθέτουμε ίτε αφερούμε ετερόνιμα κλάζμα-
τα, πρέπι πρώτα να τα τρέψουμε σε ομόνιμα κε έπιτα
προσθέτουμε ίτε αφερούμε τυς αριθμητες κε παρονομα-
στι αφίνομε τον ίδιο.

Ι γραφτι διάταξι τις πρόσθεσις κε αφέρεσις δίχυντε στα ακόλουθα
 παραδείγματα.

2. Να προστεθον τα κλάζματα: $\frac{5}{6} + \frac{7}{8}$.

Λίσι. $\frac{\frac{4}{5}}{5} + \frac{\frac{3}{7}}{8} = \frac{20}{24} + \frac{21}{24} = \frac{20+21}{24} = \frac{41}{24} = 1 \frac{17}{24}$.

3. Να γίνει αφέρεσι: $\frac{14}{15} - \frac{7}{20}$.

Λίσι. $\frac{\frac{4}{14}}{15} - \frac{\frac{3}{7}}{20} = \frac{56}{60} - \frac{21}{60} = \frac{56-21}{60} = \frac{35}{60} = \frac{7}{12}$.

I. Σ' αφτα τα παραδείγματα παρονομαστες ίνε αριθμι, πυ έχουν κινος
 παράγοντες.

Για να θρούμε τον κινο παρονομαστί-τος κατα τιν πρόσθεσι κε αφέ-
 ρεσι ανανγκασθήκαμε να θρούμε το ελάχιστο πολλαπλάσιο τον παρονομαστον
 όλον τον δοθέντον κλαζμάτων σύμφωνα με το γενικο κανόνα.

II. Ι παρονομαστες τον κλαζμάτων ίνε αριθμι αμβέα πρότι.

4. Να προστεθον τα κλάζματα: $\frac{2}{3} + \frac{3}{5} + \frac{1}{2}$.

Ο κινος παρονομαστις ίνε $3 \cdot 5 \cdot 2 = 30$. Αφτος ισύτε με το γι-
 νόμενο όλον τον παρονομαστον.

$\frac{2}{3} + \frac{3}{5} + \frac{1}{2} = \frac{20}{30} + \frac{18}{30} + \frac{15}{30} = \frac{20+18+15}{30} = \frac{53}{30} = 1 \frac{23}{30}$.

III. Ενας απο τυς παρονομαστες διερίτε με όλυς τυς άλυς.

5. Να αφερεθον $\frac{29}{40} - \frac{5}{8}$.

Ο κινος παρονομαστις 40, επιδι ο 40 διερίτε δια 40 κε δια 8.

$\frac{29}{40} - \frac{5}{8} = \frac{29}{40} - \frac{25}{40} = \frac{29-25}{40} = \frac{4}{40} = \frac{1}{10}$.

IV. Οταν προσθέτουμε κε αφερούμε κλάζματα κάποτε μεταχιριζό-
 μαστε απλυστεμένυ: τρόπος στιν τροπι τον ετερονίμον κλαζμάτων σε
 ομόνιμα (όχι σύμφωνα με το γενικο κανόνα) π.χ.

6. $\frac{5}{12} + \frac{1}{8} + \frac{3}{20} = \frac{50}{120} + \frac{15}{120} + \frac{18}{120} = \frac{50+15+18}{120} = \frac{83}{120}$.

Πέρνουμε το μεγαλύτερο παρονομαστι τον κλαζμάτων, πυ θα προσθέ-
 ζουμε ίτε θα αφερέσουμε, κε τον πολλαπλασιάζουμε συνεχως επι τον 2, 3, 4, 5,
 κ.τ.λ. κε κάθε φορα δοκιμάζουμε αν το γινόμενο τυ πολλαπλασια-

ζμο διερίτε δια τον παρανομαστον τον άλλον κλαζμάτων:

20.2 = 40 δεν διερίτε δια 12, 20.3 = 60 δεν διερίτε δια 8,

20.4 = 80 " " 12, 20.5 = 100 " " 12,

20.6 = 120 " διερίτε κε δια 12 κε δια 8. Οςτε το 120 θα ίνε ο

κινος παρανομαστις.

V. Οταν έχουμε προφορικά να προσθέσουμε ί κε να αφερέσουμε κλάζματα, ειχνα ίνε εφκολότερο να θρίσκουμε τον κινον παρανομαστι με κίνον τον τρόπο, τον οπίον ειμς εφαρμόζουμε ετους αμιβέα πρότους αριθμους.

$$7. \text{Να προστεθουν } \frac{3}{8} + \frac{5}{12} = \frac{36 + 40}{96} = \frac{76}{96} = \frac{38}{48} = \frac{19}{24}.$$

Στα ακόλουθα κλάζματα δίχνετε ι πρό-

§ 3. Πρόσθεσι κε αφέρεσι μιχτον αριθμον.

$$1. 3\frac{5}{9} + \frac{2}{9} = 3\frac{7}{9}.$$

Εδο ο ένας ο προσθετέος ίνε μιχτος αριθμος κε ο άλλος — κίριο κλάζμα. Κατα την πρόσθεσι-τους, προσθέτουν τον κλαζματικο προσθετέο με το κλαζματικο μέρος του μιχτου αριθμου.

2. $7\frac{3}{8} + 2\frac{1}{8} = 9 + \frac{4}{8} = 9\frac{1}{2}$, διότι κατα την πρόσθεσι τον κλαζμάτων έχουμε:

$$\frac{3}{8} + \frac{1}{8} = \frac{4}{8} = \frac{1}{2}.$$

Οταν προσθέτουμε δύο μιχτους αριθμους, προσθέτουμε χωριστα τυς ακέρεους κε χωριστα τυς κλαζματικους αριθμους.

$$3. 5\frac{4}{7} + 2\frac{3}{7} = 5 + 2 + \frac{4}{7} + \frac{3}{7} = \frac{7}{7} = 5 + 2 + 1 = 8.$$

Το παράδειγμα δίχνη, πως το άθριζμα τον μιχτον αριθμον μπορεί να ίνε ακέρεος αριθμος.

$$4. 10\frac{7}{15} + 3\frac{4}{15} + 2\frac{8}{15} = 15\frac{19}{15} = 16\frac{4}{15}$$

$$\frac{7}{15} + \frac{4}{15} + \frac{8}{15} = \frac{19}{15} = 1\frac{4}{15}.$$

Στο παράδειγμα αφο φένετε, πως εαν το άθριζμα τον κλαζματικον μερον τον μιχτον αριθμον θα ίνε καταχριστικο κλάζμα, τότε απο το κλάζμα τότε πρέπει να κσεχωρίσουμε τον ακέρεο αριθμο κε να προσθέσουμε αφτον στο άθριζμα τον ακέρεον αριθμον.

$$5. 2\frac{1}{4} + 3\frac{1}{8} + 7\frac{1}{2} = 12 + \frac{7}{8} = 12\frac{7}{8}, \text{όπο}$$

$$\frac{1}{4} + \frac{1}{8} + \frac{1}{2} = \frac{2 + 1 + 4}{8} = \frac{7}{8}.$$

Στο παράδειγμα αφο φένετε ι πρόσθεσι τον μιχτον αριθμον με κλάζματα.

$$6. 8\frac{5}{11} - 3\frac{2}{11} = 5\frac{3}{11}.$$

Εδο εκσετάζετε περίπτωσι αφέρεσις, όταν κε ο ακέρεος αριθμος κε το κλαζματικο μέρος του μιχτέου ίνε μεγαλύτερο απο το αντίτιχο μέρος του ακέρεου αριθμου κε το κλαζματικο μέρος του αφερετέου.

$$7. 9 - 3\frac{5}{16} = 8 + 1 - 3\frac{5}{16} = 5\frac{11}{16}, \text{όπο } 1 - \frac{5}{16} = \frac{11}{16}.$$

Στο παράδειγμα αφο ίνε ανάνκι να δανισθόμε μια μονάδα απο τον μιχτέο κε να την τρέπουμε σε καταχριστικο κλάζμα. Ιςτερα κάνουμε την αφέρεσι: όπος κε πριν.

$$8. \text{Να βρεθι ι διαφορα: } 6\frac{1}{2} - 2\frac{3}{4}.$$

$$\Delta \text{ίς ι. } 6\frac{1}{2} - 2\frac{3}{4} = 6\frac{2}{4} - 2\frac{3}{4} = 5\frac{6}{4} - 2\frac{3}{4} = 3\frac{3}{4}.$$

Εδο το κλαζματικο μέρος του μιχτέου ίνε μικρότερο απο το κλαζματικο μέρος του αφερετέου. Για να κάνουμε την αφέρεσι δυνατι, δανισόμε μια μονάδα απο τον ακέρεο αριθμο του μιχτέου κε την τρέπουμε σε καταχριστικο κλάζμα κε ιςτερα κάνουμε την αφέρεσι.

Κατα την αφέρεσι τον μιχτον αριθμον, βρίσκουμε χωριστα τι διαφορα τον ακέρεον αριθμον κε χωριστα τον κλαζματικον μερόν-τους.

IX. ΕΒΡΕΣΙ ΤΥ ΜΕΡΥΣ ΕΝΟΣ ΑΡΙΘΜΥ ΚΕ ΤΥ ΑΡΙΘΜΥ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΡΟΣ-ΤΥ.

§ 1. Εβρεσι τυ μερους ενος αριθμου.

Για να λίσουμε προβλίματα τις έδρεςις τον μερον του αριθμου κε τις έδρεςις του αριθμου απο τα μέρι-τυ, αρκι να κσέρουμε τις ιδιότητες τον κλαζματικον αριθμον.

I. Εβρεσι ενος οποιοδιποτε μερους τυ αριθμου. 1. Για τον κανονικο ποτι-

ζμο χρειάζετε το εμβαδο τον παραθίρον να αποτελέσι το $\frac{1}{5}$ μέρος το εμβαδου τις κατικίας. Πόσο πρέπει να ίνε το εμβαδο τον παραθίρον το δοματίου, πυ έχι εμβαδο πατόματος 45 τετ. μ;

Λίσι. Πρέπει να βρούμε το $\frac{1}{5}$ το 45. Γι' αφο πρέπει το 45 να διερέσουμε δια 5:

$$\text{το } \frac{1}{5} \text{ το } 45 \text{ ιούτε } \frac{45}{5} = 9$$

2. Να βρεθι 1) το $\frac{1}{12}$ το αριθμου 60, 2) το $\frac{1}{7}$ το 3

Λίσι 1) το $\frac{1}{12}$ το 60 ιούτε με $\frac{60}{12} = 5$,

2) το $\frac{1}{7}$ το 3 ιούτε με $\frac{3}{7}$.

3. Να βρεθι: 1) το $\frac{1}{5}$ το $\frac{3}{4}$ χγ, 2) το $\frac{1}{4}$ το $2\frac{8}{21}$.

Λίσι. Για να βρούμε το $\frac{1}{5}$ το αριθμου, πρέπει να ελατόσουμε τον αριθμο 5 φορές. Για να ελατόσουμε το κλάσμα 5 φορές, πολλαπλασιάζουμε τον παρονομαστή-το επι 5. Θα έχουμε:

$$1) \text{ το } \frac{1}{5} \text{ το } \frac{3}{4} \text{ ιούτε } \frac{3}{4 \cdot 5} = \frac{3}{20} \text{ χγ,}$$

$$2) \text{ το } \frac{1}{4} \text{ το } 2\frac{8}{21} \text{ ιούτε με το } \frac{1}{4} \text{ το } \frac{50}{21} \text{ ιούτε } \frac{50}{21 \cdot 4} = \frac{25}{42}.$$

II. Εβρεσι τυ αριθμου, πυ παραστένι οπιοδίποτε κλάσμα. 4. Για 1 κιβ. μ. τίχο απο τόβλα χριάζοντε 400 τόβλα κε 280 λ. αζέστινου συβα. Πόσα ιλικά χριάζοντε για να χτίσουμε τίχο $\frac{5}{8}$ κιβ. μ;

Λίσι 1. Ας βρίσκουμε τί ποσο τόβλα χριάζοντε. Για 1 κιβ. μ. πρέπει να έχουμε 400 κομάτια τόβλα. Πόσα τόβλα χριάζετε για τίχο $\frac{1}{8}$ κιβ. μ;

Πρέπει να έχουμε το $\frac{1}{8}$ το ολου ποσου.

$$\text{Το } \frac{1}{8} \text{ το } 400 \text{ ιούτε με } \frac{400}{8}.$$

Τώρα πρέπει να βρούμε τα $\frac{5}{8}$ το 400. Τα $\frac{5}{8}$ θα ίνε 5 φορές περισσότερο απο το $\frac{1}{8}$. Μεγαλόνουμε το κλάσμα $\frac{400}{8}$ 5 φορές. Γι' αφο αρκι να πολλαπλασιάζουμε τον αριθμιτι το κλάσματος επι 5.

$$\text{Τα } \frac{5}{8} \text{ το } 400 \text{ ιούτε } \frac{400 \cdot 5}{8} = 50 \cdot 5 = 250.$$

Χριάζοντε 250 κομάτια τόβλα.

2. Ετσι βρίσκουμε κε τα $\frac{5}{8}$ το 280 λ, διλ. το ποσου το χριάζόμενου συβα.

$$\text{Το } \frac{1}{8} \text{ το } 280 \text{ ιούτε με } \frac{280}{8},$$

$$\text{τα } \frac{5}{8} \text{ το } 280 \text{ ιούτε με } \frac{280 \cdot 5}{8} = 35 \cdot 5 = 175 \text{ λ.}$$

5. Να βρεθον: 1) τα $\frac{3}{8}$ το 50, 2) τα $\frac{5}{6}$ το $\frac{3}{4}$,

3) το $\frac{1}{4}$ το $2\frac{2}{21}$.

Λίσι 1) το $\frac{1}{8}$ το 50 αποτελι $\frac{50}{8}$,

$$\text{τα } \frac{3}{8} \text{ το } 50 \text{ " " } \frac{50 \cdot 3}{8} = \frac{25 \cdot 3}{4} = \frac{75}{4} = 18\frac{3}{4},$$

$$2) \text{ το } \frac{1}{6} \text{ το } \frac{3}{4} \text{ αποτελι } \frac{3}{4 \cdot 6} = \frac{1}{4 \cdot 2} = \frac{1}{8},$$

$$\text{τα } \frac{5}{6} \text{ το } \frac{3}{4} \text{ ιούτε } \frac{3 \cdot 5}{4 \cdot 6} = \frac{5}{4 \cdot 2} = \frac{5}{8},$$

$$3) \text{ το } \frac{1}{4} \text{ το } 2 \frac{8}{21} \text{ ισούτε με } \frac{1}{4} \text{ το } \frac{50}{21}, = \frac{50}{21 \cdot 4} =$$

$$= \frac{25}{21 \cdot 2} = \frac{25}{42},$$

$$\text{τα } \frac{3}{4} \text{ το } 2 \frac{8}{21} \text{ αποτελούν } \frac{50 \cdot 3}{21 \cdot 4} = \frac{25 \cdot 1}{7 \cdot 2} =$$

$$= \frac{25}{14} = 1 \frac{11}{14}$$

Για να θρύμε το μέρος ενός αριθμού, πρέπει τον δεδομένο αριθμό να ελατώσουμε τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχει ο παρονομαστής του κλάσματος, που παραστήνι το ζητούμενο μέρος του ακέραιου. Το εκσαγόμενο, που βρίσκουμε πρέπει να το μεγαλώσουμε τόσες φορές, όσες μονάδες περιέχει ο αριθμητής του ίδιου κλάσματος.

§ 2. Εβρεσι τυ αριθμν απο το μέρος-τυ.

Μάθαμε να λίσουμε προβλήματα όταν θέλουμε να βρίσκουμε το μέρος ενός αριθμού. Θα μάθουμε τώρα να λίνουμε αντίθετα προβλήματα — όταν θέλουμε να θρύμε τον ολάκερο αριθμό απο το μέρος-τυ.

1. Στα ριστατικά ιδιου ατσαλιου περιέχετε $\frac{1}{25}$ το μέρος-τυ απο νίκελο. Να βρεθι το θάρος του ατσαλιου, για τιν κατασκευι του οποίου κσοδέφτικαν 20 χγ. νίκελο.

Λίσι. Ας ριμίσουμε με το γράμα x το άγνωστο θάρος του ατσαλιου. Το νίκελο αποτελεί το $\frac{1}{25}$ αψτου τυ αριθμν. Το $\frac{1}{25}$ τυ άγνωστου x ας παραστίνουμε έτσι: $\frac{1}{25}x$.

Ας γράψουμε με τον τίπο το πρόβλημα: $\frac{1}{25}x = 20 \text{ χγ.}$

Ολο το x φένετε, πως θα ίνε 25 φορές μεγαλύτερο παρα το $\frac{1}{25}x$.

$$x = \frac{25}{25}x \text{ χγ, } x = 20 \cdot 25 = 500 \text{ χγ.}$$

Πιο ρίντομι γραφι τις λίσις θάνε ι ακόλουθι:

$$\frac{1}{25}x = 20, x = 20 \cdot 25 = 500 \text{ χγ.}$$

Στο πρόβλημα αψτο το γνωστο μέρος έχει παρασταθι ρε ακέραια χιλιόγραμμα.

Ας λίσουμε άλλο πρόβλημα, ρτο οπίο το μέρος, που μας δόθηκε θα ίνε κλασματικός αριθμός.

2. Σιδερένιο δοχάρι μάκρος $\frac{1}{5}$ μ ζιγίζι $\frac{3}{4}$ χγ. Πόσο ζιγίζι 1 μ. παρόμοιο δοχάρι;

$$\text{Λίσι. } \frac{1}{5}x = \frac{3}{4} \text{ χγ. } x = \frac{3 \cdot 5}{4} = \frac{15}{4} \text{ χγ} = 3 \frac{3}{4} \text{ χγ.}$$

§ 3. Εβρεσι τυ αριθμν, τυ οποί το γνωστο μέρος-τυ ίνε οπιοδί-ποτε κλάσμα.

1. Ένα κολχοζ έχει 2 τράκτορ. Τράκτορ μικρις δίνاميς οργόνι ρτο μερονίχτι 250 α τυ χοραφι, που ίτανε χορτοτόπι. Αψτο αποτελι τα $\frac{5}{12}$ εκίνυ τυ ποσυ, το οπίο μπορι να οργόσι πιο μεγαλίτερις δίνاميς τράκτορ. Πόσι ιμερίρια εργασία μπορι να εκτελέσι το πιο μεγαλίτερις δίνاميς τράκτορ;

Λίσι. Ας παραδεχτόμε πως ι εργασία που κάνι το πιο μεγαλίσ δίνاميς τράκτορ ρτο μερονίχτο, ίνε ο ζητούμενος αριθμός. Ι εργασία που κάνι το μικρο τράκτορ αποτελεί μονάχα ένα μέρος τις εργασίας τις πιο μεγαλίτερις δίνاميς τράκτορ. Κρρόντας το μέρος τότο, πρέπει να θρύμε τιν άγνωστι εργασία τυ δινατότερου τράκτορ. Ας ριμίσουμε τιν άγνωστι ρε μας εργασία με το x κε ας βρύμε ένα μέρος αψτου τυ αγνώστου x .

Θα γράψουμε τι λίσι ρς εκρσι:

$$\text{τα } \frac{5}{12} \text{ τυ άγνωστου } x \text{ ριμίσουμε: } \frac{5}{12}x,$$

$$\text{το } \frac{1}{12} \text{ " " " " } \frac{1}{12}x.$$

Κε έτσι τα $\frac{5}{12}x$ αποτελουν 250 α, το $\frac{1}{12}x$ ίνε κατα 5 φορές λιγότερο δ λ. 50 α. Γράφουμε λιπον: $\frac{1}{12}x = 50 \text{ α.}$ Ολι ι εργασία τυ πιο μεγαλίτερις δίνاميς τράκτορ ίνε όλο το x , 12 φορές περιρότερι απο το δοδέκατο μέρος-τις:

Ας θρύμε λιπον το x .

$$x = 50 \cdot 12 = 600 \text{ α} = 6 \text{ εχτ.}$$

Τι γραφτι λίσι πρέπει να κάνουμε πιο ζίντομα:

$$\frac{5}{12}x = 250, \quad \frac{1}{12}x = \frac{250}{5}, \quad x = \frac{250 \cdot 12}{5} = 600 \quad \alpha = 6 \quad \text{εχτ.}$$

2. Να βρεθι το x εαν ίνε γνωστο πως το $\frac{3}{16}x = \frac{4}{5}$ εχτ.

Λίσι. $\frac{1}{16}x$ ίνε 3 φορές μικρότερο παρα το $\frac{3}{16}x$,

$$\frac{1}{16}x = \frac{4}{5 \cdot 3}, \quad x = \frac{16}{16}x = \frac{4}{5 \cdot 3} \cdot 16 = \frac{4 \cdot 16}{5 \cdot 3} =$$

$$= \frac{64}{15} \text{ εχτ.} = 4 \frac{4}{15} \text{ εχτ.}$$

Για να βρεθι ο ακέρεος, όταν δίνετε ο αριθμος, πυ αντιστιχι με ένα μέρος αφτου τυ ακέρεου, κε δίνετε το κλάσμα, πυ δίχνι, τί μέρος τυ ακερέυ αποτελεί ο δεδομένος αριθμος, πρέπει ταν δεδομένο αριθμο να ελατόσουμε τόςες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο αριθμιτις τυ κλάσματος, πυ παραστένι μέρος τυ ακερέυ. Το εκσγόμενο, πυ βρίσκουμε, πρέπει να το μεγαλόσουμε τόςες φορές, όσες μονάδες περιέχι ο παρονομαστις τυ ίδιου κλάσματος.

Χ. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΑΠΛΟΝ ΚΛΑΣΜΑΤΟΝ.

§ 1. Πολλαπλασι-
αζμος κλάσματος
επι ακέρεο
αριθμο.

1. Ενα αφτοκίνιτο κσοδέβι τα $\frac{4}{5}$ χγ βενζί-
νις για να διατρέχι 1 χμ.
Πόσα χιλιόγραμμα βενζίνις χριάζετε αν έχι
να διατρέχι 6 χμ.

Λίσι. Σε 1 χμ δρόμο χριάζοντε $\frac{4}{5}$ χγ, στο άλο κσανα $\frac{4}{5}$,
επίσις στο τρίτο, στο τέταρτο, στο πέμτο κε στο έχτο χιλιόμετρο θα
χριασθι απο $\frac{4}{5}$ χγ.

Το όλο χριάζοντε: $\frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} + \frac{4}{5} = \frac{24}{5},$

ίτε $4 \frac{4}{5}$ χγ.

Εμς ανανναζόμαστε τον κλασματικο αριθμο $\frac{4}{5}$ να επαναλάβουμε 6

φορες ος προσθετέο, ίτε να αφκίσουμε τον κλασματικο αριθμο $\frac{4}{5}$ 6 φορές,
πυ ίνε ένα κε το αφτο. Ο πολλαπλασιαζμος γράφετε πιο ζίντομα:

$$\frac{4}{5} \cdot 6 = \frac{24}{5}.$$

Εχουμε περίπτωσι πολλαπλασιαζμο κλάσματος επι ακέρεο αριθμο.

Για να πολλαπλασιάζουμε κλάσμα επι ακέρεο αριθμο,
πρέπει να πολλαπλασιάζουμε τον αριθμιτι επι τον ακέ-
ρεο αριθμο, κε το εβρισκόμενο γινόμενο να διερέσουμε
δια τυ παρονομαστι.

Ας γράψουμε τον κανόνα αφτο με γράματα: $\frac{a}{b} \cdot m = \frac{a \cdot m}{b}.$

2. Ας λίσουμε τα παραδείγματα: 1) $\frac{1}{7} \cdot 7$, 2) $\frac{4}{7} \cdot 7$.

Λίσι. 1) $\frac{1}{7} \cdot 7 = 1.$

Ο πολλαπλασιαζμος αφτος δε χριάζετε ιδιέτερες επεκσιγίσις. Διε-
ρόντας τι μονάδα σε 7 μέρι κε έπιτα επαναλαμβάνοντες κάθε μέρος 7
φορες, εχτελύμε διο αμιδέα αντίθετες πράξις κε κσανα βρίσκουμε τι μονάδα.

2) $\frac{4}{7} \cdot 7 = 4.$

Διερόντας το 4 δια τυ 7 κε πολλαπλασιάζοντας το εβρισκόμενο
επίσις επι 7 κσανα βρίσκουμε τον αριθμο 4.

Πα ρα τ ί ρ ι σ ι. Όταν έχουμε να πολλαπλασιάζουμε κλασματικο αριθμο επι
ακέρεο ίσον με τον παρονομαστι τυ κλάσματος, στο γινόμενο βρίσκουμε αριθμο,
ίσον με τον αριθμιτι τυ κλάσματος. Σε παρόμιες περιπτώσις πρέπει να υποδίκουμε
το αποτελεζμα αμέσος.

3. Ενα αφτοκίνιτο διατρέχι $10 \frac{1}{2}$ μ στο δεφτερόλεπτο. Πόσι από-
στασι διατρέχι σε 1 λεπτο;

Για να λίσουμε το πρόβλημα πρέπει να πολλαπλασιάζουμε τον μιχτο
επι τον ακέρεο. Τον πολλαπλασιαζμο αφτο μπορούμε να κάνουμε με διο
τρόπος.

$$1) 10 \frac{1}{2} \cdot 60 = 10 \cdot 60 + \frac{1}{2} \cdot 60 = 600 + \frac{60 \cdot 1}{2} = 600 + \frac{60}{2} = 600 +$$

$$+ 30 = 630 \mu \text{ στο λεπτό.}$$

Εδο εμς πολλαπλασιάζουμε επι 60 χωριστα τον ακέραιο αριθμο κε χωριστα τον κλασματικο αριθμο.

$$2) 10 \frac{1}{2} \cdot 60 = \frac{21}{2} \cdot 60 = 21 \cdot 30 = 630 \mu \text{ στο λεπτό.}$$

Στιν τελεφετέα λίσι εμς, προ τυ πολλαπλασιαζμο, τρέψαμε τον μιχτο αριθμο σε καταχριστικο κλάσμα κε πολλαπλασιάζαμε αφο επι τον ακέραιο.

$$4. \text{ Ας κάνουμε άλο παράδιγμα: } \frac{7}{20} \cdot 4 = \frac{7 \cdot 4}{20}$$

Για να θρώμε τελιοτικά το αποτελέσμα στο παράδιγμα αφο πρέ-
πι να κάνουμε απλοπίσι, διλ. να διερέσουμε τυς όρους τυ κλάσματος δια 4:

$$\frac{7}{20} \cdot 4 = \frac{7 \cdot 4}{20} = \frac{7}{5} = 1 \frac{2}{5}$$

§ 2. Πια προβλί- ματα λίνυν με τον πολλαπλασια- ζμο επι κλάσμα. Πολαπλασιαζμος επι ακέραιο αριθμο ίνε απλοπιμένι πρόσθεσι. Πολαπλασιάζοντας επι ακέραιο αριθμο, αφ- κένουμε τον δοθέντα αριθμο τόες φορες, όσες μονάδες περιέχι ο πολλαπλασιαστικς.

Ας εκσετάσουμε τόρα, πια σημασία έχι ο πολλαπλασιαζμος επι κλάσμα.

1. Ένα μέτρο σιδερένιας τενίας ζιγίζι 12 χγ. Πόσο ζιγίζυν: 1) 2 μ,
2) 5 μ, 3) $\frac{1}{4}$ μ, 4) $2 \frac{1}{2}$ μ;

Λίσι. Ι παράστασι τυ πολλαπλασιαζμο με γράματα ίνε: $ab = q$, όπου a κε b ίνε παράγοντες, q ίνε γινόμενο. Ας λίσουμε το πρόδλιμα αντικαθιστόντας τα γράματα με αριθμους. Στιν παράστασι πρέπι να αντι- καταστήσουμε το a με αριθμο, πυ να σιμένι το θάρος 1 μ. σιδερω, στι θέσι τυ b πρέπι να βάλουμε τον αριθμο, πυ να δίχνι πόσα μέτρα έχι ι τενία. Το γινόμενο δίνι το θάρος τις τενίας.

$$1) 12 \cdot b = 12 \cdot 2 = , \quad 3) 12 \cdot b = 12 \cdot \frac{1}{4} = ,$$

$$2) 12 \cdot b = 12 \cdot 5 = , \quad 4) 12 \cdot b = 12 \cdot 2 \frac{1}{2} = ,$$

Σ' όλες αφτες τις περιπτώσις μας δόθηκε το θάρος ολάκερω τυ μέτρω, κε ζιτούσαμε το θάρος τενίας, το μάκρος τις οπίας έχι διαφερα απο το ολά- κερω μέτρω. Το μάκρος αφο μπιρι να ίνε περισότερο τυ ενος μέτρω ίτε να αποτελεί ένα μέρος-τυ.

Θα ίταν άσχοπο στι λίσι τυ προβλήματος 1 να κάνουμε πολλαπλα- σιαζμο κε στι λίσι τον άλον περιπτώσεων να σκεφτόμε να κάνουμε άλι πράξι. Γι' αφο κάθε φορα, όταν μας δίνετε ολάκερω, κε πρέπι να βρώ- με ποσο μεγαλύτερο τυ ολάκερω ίτε να αποτελεί μέρος αφτω, θα χρσιμοποιίουμε τον πολλαπλασιαζμο. Έτσι ο πολλαπλασιαζμος επι κλάσμα, μας οδιγι στιν έθρεσι τον μερον τυ ολάκερω.

Ας λίσουμε προβλήματα για όλες τις παραπάνο περιπτώσις.

$$1) 12 \cdot 2 = 24, \quad 2) 12 \cdot 5 = 60.$$

Αφτες ι λίσις δεν χριάζοντε επεκσιγίσις.

$$3) \text{ Το θάρος } \frac{1}{4} \mu \text{ αποτελεί } \frac{1}{4} \text{ τυ } 12 \chi\gamma. \text{ Ας θρώμε το } \frac{1}{4}$$

τυ 12 χγ· το $\frac{1}{4}$ τυ 12 ίνε 3 χγ. Ποραπάνο ίπαμε πος το πρόβλι- μα λίνετε με τον πολλαπλασιαζμο τυ 12 επι τον $\frac{1}{4}$ διλ. $12 \cdot \frac{1}{4} = 3$.

4) Να πολλαπλασιάζουμε το 12 επι $2 \frac{1}{2}$. Αφο σιμένι το 12 να το επαναλάβουμε 2 φορες κε να προσθέσουμε ακόμα κε το μισο τυ 12.

$$12 \cdot 2 = 24, \quad 12 \cdot \frac{1}{2} = 6, \quad 12 \cdot 2 \frac{1}{2} = 24 + 6 = 30.$$

Άλος τρόπος. Ας τρέψουμε τον $2 \frac{1}{2}$ σε καταχριστικο κλάσμα κε ας πολλαπλασιάζουμε: $12 \cdot \frac{5}{2} = \frac{12 \cdot 5}{2} = 30$

Με τον πολλαπλασιαζμο επι κλάσμα βρίσκουμε ένα ίτε κάμποσα μέρι τυ πολλαπλασιαστέν.

Επιδι τον πολλαπλασιαζμο επι κλασματικο αριθμο κάναμε έτσι, όπος τιν έθρεσι τυ μέρους τυ ακέρω, γι' αφο χωρις δυσκολία μπορώμε να διατιπόσουμε τον κανόνα τις έθρεσις τυ γινόμενω κατα τον πολλαπλασιαζμο επι κλάσμα.

§ 3. Πολλαπλασια- ζμος επι κλάσμα.

αριθμο κάναμε έτσι, όπος τιν έθρεσι τυ μέρους τυ ακέρω, γι' αφο χωρις δυσκολία μπορώμε να διατιπόσουμε τον κανόνα τις έθρεσις τυ γινόμενω

I. Πολλαπλασιασμός κλάσματος επί κλάσμα. 1. Να πολλαπλασιασθούν το $\frac{3}{4} \cdot \frac{2}{5}$.

Λίσι. Βρίσκουμε τα $\frac{2}{5}$ το $\frac{3}{4}$.

1) το $\frac{1}{5}$ το $\frac{3}{4}$ θα ίνε $\frac{3}{4 \cdot 5}$, 2) τα $\frac{2}{5}$ το $\frac{3}{4}$ θα ίνε $\frac{3 \cdot 2}{4 \cdot 5}$.

$$\text{Οστε: } \frac{3}{4} \cdot \frac{2}{5} = \frac{3 \cdot 2}{4 \cdot 5}$$

Για να πολλαπλασιάσουμε κλάσμα επί κλάσμα, πρέπει το γινόμενο τον αριθμικόν να διερέσουμε δια το γινόμενο τον παρονομαστίν.

$$\text{Με γράματα θα έχουμε: } \frac{a}{b} \cdot \frac{c}{d} = \frac{a \cdot c}{b \cdot d}$$

II. Ένας απ' τας παράγοντες ίνε ακέρειος ίτε μιχτός αριθμός.

2. Να πολλαπλασιαστί το γινόμενο το $3\frac{1}{8} \cdot 10$.

$$\text{Λίσι. } 3\frac{1}{8} \cdot 10 = \frac{25}{8} \cdot 10 = \frac{25 \cdot 10}{8} = \frac{25 \cdot 5}{4} = \frac{125}{4} = 31\frac{1}{4}.$$

Στιν περίπτωσι αφτί μετατρέψαμε τον μιχτό σε καταχριστικό κλάσμα κε πολλαπλασιάσαμε το κλάσμα αφτί επί τον ακέρειο.

Θα μπορούσαμε να διεκσάγουμε τον πολλαπλασιασμό κι αλώς:

$$3\frac{1}{8} \cdot 10 = \left(3 + \frac{1}{8}\right) \cdot 10 = 3 \cdot 10 + \frac{1}{8} \cdot 10 = 30 + \frac{10}{8} = 30 + 1\frac{2}{8} = 31\frac{1}{4}.$$

3. Να γίνι ο πολλαπλασιασμός: $4 \cdot \frac{3}{5}$.

$$\text{Λίσι. } 4 \cdot \frac{3}{5} = \frac{4 \cdot 3}{5} = \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5}.$$

Εδο κσανα θεωρούμε τον πολλαπλασιασμό επί κλάσμα, ως έβρεσι τυ μέρους τυ ακέρειυ κε γι' αφτί πολλαπλασιάζουμε τον ακέρειο επί τον αριθμικόν τυ δεδομένου κλάσματος κε το γινόμενο διερούμε δια τυ παρονομαστίν τυ ίδιου κλάσματος.

Παραβάλλοντας αφτί το γινόμενο με το γινόμενο

$$\frac{3}{5} \cdot 4 = \frac{3 \cdot 4}{5} = \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5},$$

θα δόμε, πως τα γινόμενα αφτα ίνε ίσα διλ. κατα τον πολλαπλασιασμό ακέρειυ αριθμικόν επί κλάσμα, μπορούμε να αλάκουμε τι σιρα τον παραγόντων.

4. Να πολλαπλασιαστών $5 \cdot 2\frac{2}{3}$.

$$\text{Λίσι. } 5 \cdot \frac{8}{3} = \frac{5 \cdot 8}{3} = \frac{40}{3} = 13\frac{1}{3}.$$

III. Κε ι διο παράγοντες ίνε μιχτι αριθμί.

5. Να πολλαπλασιαστών $4\frac{1}{2} \cdot 1\frac{8}{27}$.

$$\text{Λίσι. } 4\frac{1}{2} \cdot 1\frac{8}{27} = \frac{9}{2} \cdot \frac{35}{27} = \frac{9 \cdot 35}{2 \cdot 27} = \frac{35}{2 \cdot 3} = \frac{35}{6} = 5\frac{5}{6}.$$

Για να πολλαπλασιάσουμε μιχτους αριθμους πρέπει να τρέψουμε καθέναν απ' αφτους σε καταχριστικό κλάσμα.

IV. Πολλαπλασιασμός κλάσματος επί αριθμό, ίσον με τον παρονομαστίν.

$$6 \cdot \frac{5}{9} \cdot 9 = \frac{5 \cdot 9}{9} = 5. \quad 7 \cdot \frac{3}{14} \cdot 14 = 3.$$

Οταν πολλαπλασιάζουμε κλάσμα επί αριθμό ίσο με τον παρονομαστίν, βρίσκουμε αριθμό ίσον με τον αριθμικόν.

Σιμ ίοσι. Ας σινκρίνουμε τα γινόμενα:

$$1) 18 \cdot 3 = 54, \quad 4) 18 \cdot \frac{1}{2} = 9,$$

$$2) 18 \cdot 2 = 36, \quad 5) 18 \cdot \frac{1}{4} = \frac{18}{4} = \frac{9}{2} = 4\frac{1}{2},$$

$$3) 18 \cdot 1 = 18, \quad 6) 18 \cdot \frac{2}{15} = \frac{36}{15} = \frac{12}{5} = 2\frac{2}{5}.$$

Βλέπουμε, πως το αποτέλεσμα στα δύο πρώτα παραδείγματα ίνε μεγαλύτερο απο τον πολλαπλασιαστέο, στο τρίτο ίνε ίσο με τον πολλαπλασιαστέο, κε στα επίλιπα ίνε μικρότερο τυ πολλαπλασιαστέου.

Οστε, κατα τον πολλαπλασιασμό, επί κίριο κλάσμα το γινόμενο θάνε μικρότερο απο τον πολλαπλασιαστέο. Γι' αφτί δεν πρέπει να νομίζουμε ότι πολλαπλασιασμός σιμένι πάντα άφκισι.

Ο αριθμός αφκένι μονάχα, όταν πολλαπλασιάζουμε επί πολλαπλασιαστέο μεγαλύτερο τις μονάδας, ενο απο τον πολλαπλασιασμό επί κίριο κλάσμα ο αριθμός ελατώνε.

XI. ΔΙΕΡΕΣΙ ΑΠΛΟΝ ΚΛΑΖΜΑΤΟΝ.

Οριζμος. Διο αριθμη ονομάζυντε

§ I. Αμβέα αντί- αμβέα αντίστροφι, αν δύνυν γινό-
στροφι αριθμ. μενο τι μονάδα.

1. Να βρεθούν : αντίστροφοι αριθμοί των:

$$7, 2, \frac{1}{4}, \frac{5}{8}, \frac{7}{10}$$

Δίσι. Ο αντίστροφος αριθμός του 7 ίναι το $\frac{1}{7}$, επειδι $7 \cdot \frac{1}{7} = 1$.

Ο αντίστροφος αριθμός του 2 ίναι το $\frac{1}{2}$, επειδή $2 \cdot \frac{1}{2} = 1$.

" " " " $\frac{1}{4}$ " " $\frac{1}{4}$ " $\frac{1}{4} \cdot 4 = 1$.

" " " " $\frac{5}{8}$ " " $\frac{8}{5}$ " $\frac{8}{5} \cdot \frac{5}{8} = 1$.

Αν μας δίνετε ένας οποιοσδήποτε αριθμός n , τότε τον αντίστροφό-το αριθμό, πρέπει να ζημιώσουμε: $\frac{1}{n}$. Για το κλάσμα $\frac{a}{b}$ αντίστροφος αριθμός θ'άνε $\frac{b}{a}$.

§ 2. Διέρρεσι δια κλάσματος.

Με τον ίδιο τρόπο θρίσκουμε με τι διέρεσι τον δέφτερο παράγοντα
 κε τότε, όταν ο πρότος παράγοντας παραστένι κλάζμα.

1. $9 : \frac{3}{4} =$;

Διαιρετέο: (διλ. το γινόμενο) ισύτε με 9, ο ένας παράγοντας (διε-
ρέτις) με $\frac{3}{4}$, ο άλλος παράγοντας (πιλικό) πρέπει να βρεθι. Αν τον πα-
ραστήσουμε με το γράμα x τότε θα έχουμε:

$$9 : \frac{3}{4} = x, \quad \frac{3}{4}x = 9, \quad \frac{1}{4}x = \frac{9}{3} = 3, \quad \frac{4}{4}x = 3 \cdot 4 = 12.$$

Το πρόβλημα καταλήγει σε γνωστο άλλο πρόβλημα, στην έδρεσι αχέρει
απο τα μέρι-τυ.

Απο την άλι μερια αφτος ο άγνωστος παράγοντας x ίνε πιλίχο τις διέρεις τυ 9 δια $\frac{3}{4}$, διλ. $9 : \frac{3}{4}$. Οστε, βρίσχοντας τον αριθμο 12 απο

τος αριθμος 9 κε $\frac{3}{4}$, καταλίγουμε στο πιλίχο τις διέρεςεις 9 δια $\frac{3}{4}$,
 $9 : \frac{3}{4} = 12$, μ'άλα λόγια το πρόβλημα τις διέρεςεις δια κλάζματος μας
 έφερε στην έδρεσι το ακέρει απο τα μέρι-τυ.

Ας κάνουμε κε άλλο παράδειγμα διέρεσις.

2. Να βρεθεί ο άγνωστος παράγοντας από το γινόμενο και το γνωστό παράγοντα. Το γινόμενο $\frac{3}{2}$. Ο άγνωστος παράγοντας $\frac{5}{9}$.

Δίξι. Αν παρατίσουμε τον άγνωστο παράγοντα με το γράμα x .
Θάχουμε:

$$\frac{5}{9} \cdot x = \frac{3}{2}.$$

Ζητώντας να δούμε το όλο, απο το μέρος, βρίσκουμε:

$$x = \frac{3.9}{2.5} = \frac{27}{10} = 2\frac{7}{10}$$

Δίνοντας το παράδειγμα αφο, εχτελέσαμε κε πάλι διέρεσι επιδι
βρίκαμε τον άγνωστο παράγοντα x , κέροντας το γινόμενο $\frac{3}{2}$ κε τον
άλεν παράγοντα $\frac{5}{9}$.

Γραφ. τις λίξεις: $\frac{3}{2} : \frac{5}{9} = \frac{3 \cdot 9}{2 \cdot 5} = \frac{27}{10} = 2\frac{7}{10}$.

Ζητώντας τον ακέραιο απο το μέρος-του, βρίσκουμε τον άγνωστο παράγοντα απο το γινόμενο κε τον γνωστο κλασματικο παράγοντα, κάνουμε πράξι δι.λ. αντίστροφι με τον πολλαπλασιασμο, διέρεσι. Στα παραδείγματά-μας, αφοτο ήτανε διέρεσι δια κλάσματος.

3. Να βρεθεί το x εάν $\frac{3}{4}x = \frac{15}{2}$.

Δίξι. Για να βρούμε το x πρέπει να χάνουμε διέρεσι:

$$x = \frac{15}{2} \div \frac{3}{4},$$

ίτε ζαν να πύμε να θρεθι το x απο τα μέρι-το. Ι τελεφτέα πρά-
 χσι δίνι:

$$x = \frac{15.4}{2.3} = 10.$$

Αντίς να διερέσουμε τον $\frac{15}{2}$ δια $\frac{3}{4}$, εκτελούμε πολλαπλασιασμό $\frac{15}{2} \cdot \frac{4}{3}$

ο πολυπλασιασμος δίνει το ίδιο εχσαγόμενο:

7 Ποποφ. Αριθμητική 5 τάξεις.

$$\frac{15}{2} \cdot \frac{4}{3} = 10.$$

Σιμίοσι. Ι διέρει δια κλάζματος κε ο πολαπλαζιάζμος επι κλάζμα αντίςτροφο τυ διερέτι, δίνον τα ίδια αποτελέζματα.

$$4. \text{ Να γίνι ι διέρει } \frac{3}{4} : \frac{5}{7}.$$

$$\Delta \iota \varsigma \iota. \frac{3}{4} : \frac{5}{7} = x, \quad \frac{5}{7} x = \frac{3}{4}, \quad x = \frac{3 \cdot 7}{4 \cdot 5}.$$

Εαν αντικαζτίζουμε τι διέρει με πολαπλαζιάζμο επι κλάζμα, αντίςτροφο με το διερέτι θα έχουμε: $\frac{3}{4} \cdot \frac{7}{5} = \frac{3 \cdot 7}{4 \cdot 5}$. Ι απάντιςι ίνε ι ίδια.

Για να διερέζουμε έναν οπιοδίποτε αριθμο, δια κλάζματος πρέπι να τον πολαπλαζιάζουμε επι αριθμο, πυ να ίνε αντίςτροφος με τον διερέτι.

$$\text{Γραφι με τα γράματα: } \frac{a}{b} : \frac{p}{q} = \frac{a}{b} \cdot \frac{q}{p} = \frac{a \cdot q}{b \cdot p}.$$

§ 3. Διέρει οπιο-
δίποτε ακέρειον
κε κλαζματικον
αριθμον.

$$1. \text{ Να βρεθι το πιλίκο } \frac{12}{49} : \frac{4}{7}.$$

$$\Delta \iota \varsigma \iota. \frac{12}{49} : \frac{4}{7} = \frac{12}{49} \cdot \frac{7}{4} = \frac{12 \cdot 7}{49 \cdot 4} = \frac{3}{7}.$$

$$2. \text{ Να βρεθι το πιλίκο: } \frac{3}{4} : 6 = \frac{3}{4} \cdot \frac{1}{6} = \frac{3 \cdot 1}{4 \cdot 6} = \frac{1}{8}.$$

$$3. \text{ Να βρεθι το πιλίκο: } 6 : \frac{3}{4} = 6 \cdot \frac{4}{3} = 8.$$

$$4. \text{ Να βρεθι το πιλίκο: } 8 \frac{1}{3} : 1 \frac{3}{4}.$$

Διςι. Εδο έχουμε περίπτοις διέρεις μιχτον αριθμον. Προτυ να αρχίζουμε τι διέρει, πρέπι να τρέπουμε τον διερετέο κε τον διερέτι σε καταχρίστικα κλάζματα:

$$8 \frac{1}{3} : 1 \frac{3}{4} = \frac{25}{3} : \frac{7}{4} = \frac{25 \cdot 4}{3 \cdot 7} = \frac{100}{21} = 4 \frac{16}{21}.$$

$$5. \text{ Να βρεθι } \frac{2}{5} : \frac{3}{5}.$$

$$\Delta \iota \varsigma \iota. \frac{2}{5} : \frac{3}{5} = \frac{2 \cdot 5}{5 \cdot 3} = \frac{2}{3}.$$

Στο τελεφτέο παράδιγμα διερέσαμε κλάζματα ομόνιμα. Το ίδιο εβρικόμένο θα έχουμε αν διερέζουμε αμέος τυς αριθμιτες, χορις να πά-
φουμε ιπ' όπτιν τυς ίζοσ παρανομαζτεσ.

I. Οταν έχουμε να διερέζουμε μιχτυς αριθμυς ίνε ανάνκι τυς μιχτυς αριθμυς, να τρέπουμε σε καταχρί-
στικα κλάζματα.

II. Οταν έχουμε να διερέζουμε διο ομόνιμα κλάζματα πρέπι να διερέζουμε μονάχα τυς αριθμιτες απορίπτον-
τασ τυς παρονομαζτεσ αφτον τον κλαζμάτον.

III. Οταν έχουμε να διερέζουμε κλάζμα δι' ακερέυ αριθμυ, πρέπι να πολαπλαζιάζουμε τον ακέρειο επι τον παρονομαζτι τυ κλάζματος χορις να αλάζουμε τον αριθμιτι.

Σιμίοσι. Πάντα πρέπι να κάνουμε απλοπίςι στο εβρικόμένο κλάζμα κε ίςτερα να πολαπλαζιάζουμε.

$$6. \frac{12}{25} : \frac{4}{5} = \frac{12 \cdot 5}{25 \cdot 4} = \frac{3 \cdot 1}{5 \cdot 1} = \frac{3}{5}.$$

$$7. \frac{8}{9} : \frac{4}{3} = \frac{8 \cdot 3}{9 \cdot 4} = \frac{2 \cdot 1}{3 \cdot 1} = \frac{2}{3}.$$

Σιχνα κάνουμε διέρει κατα τι λίι διαφώ-
ρον προβλιμάτον. Μα μονάχα τόρα, όταν μά-
θαμε να διερούμε κλάζματα, μπορούμε να ιποδι-
κουμε όλεσ τις περιπτώςις, ςτις οπις χρεισιμοπιόμε
τι διέρει, όταν έχουμε να λίζουμε προβλιμάτα.

Ενα απο τα κηρίότερα προβλιμάτα, πυ λίνυντε με διέρει, ίνε κε το πρόβλημα τις έβρεσις εκίνυ τυ αριθμυ, τον οπιόν παραδέχοντε για ακέρειο, ςίμφονα με τον δεδομένον αριθμο, πυ ίνε μεγαλύτεροσ ι μικρό-
τεροσ τυ ακερέυ.

I έβρεσι τυ ακερέυ απο το δεδομένο μέρος-τυ λίνυντε με τι διέρεις.

Ας απαριθμίζουμε τόρα όλα τα προβλιμάτα τα οπιά λίνυντε με τι διέρεις.

1. Απ'το γινόμενο διο παραγόντων κε ενοσ απ' αφτυς να βρεθι ο άλλοσ παραγόντασ.

2. Να διερεθι ο αριθμοσ σε κάμποσα ίσα μέρι (διέρει δια ακερέυ).

3. Να βρεθι ο ακέρειοσ όταν δίνυντε ένα μέρος-τυ κε ο αριθμοσ.

4. Να ςινκριθον δύο αριθμι. Να μάθουμε κατα πόςεσ φορεσ ο ένασ αριθμοσ ίνε μεγαλύτεροσ ιτε μικρότεροσ τυ άλλο, ιτε πιο μέρος ενοσ αριθμυ αποτελεί ο άλλοσ αριθμοσ (να βρύντε το λόγο τον αριθμυ).

Ας σταματίσουμε ακόμα στο τελεφετέο ζήτημα.

1. Θέλουμε να μάθουμε, πιο μέρος το 30 αποτελεί το 5.

Το πρόβλημα μπορούμε να λύσουμε έτσι: ας μάθουμε, πόσες φορές το 5 περιέχεται στο 30, για τότε διερούμε το 30 δια το 5 και βρίσκουμε το αποτέλεσμα 6 φορές.

Αποδο σινάγουμε, πως το 5 αποτελεί το $\frac{1}{6}$ το 30.

Το ίδιο πρόβλημα μπορούμε να λύσουμε με τι διέρει το 5 δια 30 και θα έχουμε:

$$5 : 30 = \frac{1}{6}$$

2. Ένα αφοκίνιτο μπορι να κυβαλίζει 1 $\frac{1}{2}$ τ. φορτίο. Μα κυβαλά μονάχα 1 $\frac{1}{4}$ τ. Πόσο μέρος τις ολικής φορτοτικής-του δύναιμι πέρει το αφοκίνιτο;

Λίσι. Το πρόβλημα λύνετε με τι διέρει:

$$1 \frac{1}{4} : 1 \frac{1}{2} = \frac{5}{4} : \frac{3}{2} = \frac{5 \cdot 2}{4 \cdot 3} = \frac{5}{6}$$

Πρέπι να κάνουμε ακόμα μια σπουδία παρατίρισι για τι λίσι τον προβλήματων με τι θοίθια τις διέρεισι. Ας εκσετάσουμε όμως προτίτερα δια παραδίγματα.

3. Για 4 $\frac{1}{2}$ χγ ζάχαρι πλιρόσανε 7 $\frac{7}{8}$ ρύβ. Πόσο ακσίζει το χιλίγραμμα;

Λίσι. $7 \frac{7}{8} : 4 \frac{1}{2} = \frac{63}{8} : \frac{9}{2} = \frac{63 \cdot 2}{8 \cdot 9} = \frac{7}{4} = 1 \frac{3}{4}$ το ρύβλι.

Εδο το πιλίκο ίνε μικρότερο το διερετέυ.

4. Για $\frac{3}{4}$ μ λαστιχένιυ ζολίνα πλιρόσανε 1 $\frac{1}{2}$ ρύβ. Πόσο ακσίζει 1 μ το ζολίνα τούτυ;

Λίσι. $1 \frac{1}{2} : \frac{3}{4} = \frac{3}{2} : \frac{3}{4} = 2$ ρύβλια.

Εδο το πιλίκο ίνε μεγαλύτερο το διερετέυ.

5. Ας σινκρίνουμε αναμετακσί-τους τα ακόλουθα πιλίκα:

$$12 : 3 = 4 \text{ (το πιλίκο ίνε μικρότερο το διερετέυ),}$$

$$11 : 1 = 11 \text{ (το πιλίκο ίνε ίσο με τον διερετέυ),}$$

$$12 : \frac{1}{2} = 24 \text{ (το πιλίκο ίνε μεγαλύτερο το διερετέυ),}$$

Σιμίσι. Κατα τι διέρει δια χίριυ κλάζματος βρίσκουμε πιλίκο μεγαλύτερο το διερετέυ. Κατα τιν διέρει δι' ακέρυ αριθμυ πο ίνε μεγαλύτερος τις μονάδας, ίτε καταχριστικο κλάζματος το πιλίκο ίνε μικρότερο το διερετέυ.

§ 5. Ι κανόνες τις πρόσθεσις κε τυ πολλαπλασιαζμυ ισχύύν κε για τις περιπτώσις τον κλαζματικον αριθμυν

Επιδι ι πρόσθεσι κε ο πολλαπλασιαζμυ καταλίζι, όπως έχομε δι, στιν πρόσθεσι κε στον πολλαπλασιαζμυ τον ακέρειον αριθμυν, μπορούμε να λογαριάσουμε, πως ι βασικι κανόνες τις πρόσθεσις κε τυ πολλαπλασιαζμυ, τυ επαλιθέβυν για τος ακέρειυ αριθμυς, μένυν ι ίδιυ κε για τος κλαζματικυς αριθμυς.

Παράδιγμα. Ας κάνομε τιν πράκσι τις παραστάσις με γράματα:

$$H = \frac{6p}{abc}, p = 30 \frac{2}{3}, a = 3 \frac{6}{7}, b = 5 \frac{4}{9}, c = \frac{76}{10}$$

Λίσι. Αντικαθιστόμε τιν αριθμητικι σιμασία τον γραμάτων.

$$H = \frac{6 \cdot 30 \frac{2}{3}}{3 \frac{6}{7} \cdot 5 \frac{4}{9} \cdot \frac{76}{10}}$$

Τρέπομε τος μίχτος σε καταχριστικα κλάζματα.

$$H = \frac{6 \cdot \frac{92}{3}}{\frac{27}{7} \cdot \frac{49}{9} \cdot \frac{76}{10}}$$

Εχτελόμε τις πράκσις.

Γράφομε χωριστα το διερετέυ $\frac{6 \cdot 92}{3}$. Τι διέρεισ αφτυ το κλάζματος με άλλυς τος άλλυς αντικαθιστάμε με πολλαπλασιαζμυ επι τος αντίθετος αριθμυς.

$$\frac{6 \cdot 92 \cdot 7 \cdot 9 \cdot 10}{3 \cdot 27 \cdot 49 \cdot 76}$$

Απλοποιόμε:

$$\frac{6 \cdot 92 \cdot 7 \cdot 9 \cdot 10}{3 \cdot 27 \cdot 49 \cdot 76} = \frac{46 \cdot 10}{3 \cdot 7 \cdot 19} = \frac{460}{399} = 1 \frac{61}{399}$$

Σιμίσι. Όταν κάνομε τις πράκσις πάντα πρέπι να αρκεστόμε σι γραμυ το κλάζματος, αντικαθιστόντας τος κλαζματικυς αριθμυς στον αριθμυ κε στον παρονομαστυ με αριθμυς, πο περιέχυν στον αριθμυ κε στον παρονομαστυ μονάχα ακέρειυ αριθμυς.

ΧΙΙ. ΔΕΚΑΔΙΚΑ ΚΛΑΖΜΑΤΑ.

§ 1. Απανκελία κε γραφι τον δε- καδικον κλαζμά τον.

Ο τρόπος με τον οποίο εμείς απανκέλουμε
κε γράφουμε τους ακέρους αριθμούς ονομάζετε δε-
καδικο εἰςτιμα αριθμῖς, διότι καθεμία
μονάδα τις ανώτερις σιρας στο εἰςτιμα τότε
περιέχει 10 μονάδες τις πλαγινης κατότερις σι-
ρας: 1 μια χιλιάδα ἴνε 10 φορές μεγαλύτερι απο την εκατοντάδα, 1 εκα-
τοντάδα ἴνε 10 φορές μεγαλύτερι τις δεκάδας, 1 δεκάδα δέκα φορές
μεγαλύτερι τις μονάδας, την οποία ονομάζουμε απλι μονάδα. Τον τρό-
πο αὐτο το σχηματισμο τον μονάδων στους λογαριαζμός-μας, μπορούμε
να επεχίνουμε κε σε κάμπους κλαζματικος αριθμος μικρότερος απο την
μονάδα — στα ονομαζόμενα δεκαδικα κλάζματα.

Ορισμος. Δεκαδικο κλάζμα ονομάζετε ο κλαζματικος
αριθμος, τυ οποίυ παρονομαστις ἴνε ο αριθμος 10 ἴτε
1 δῖναμι τυ αριθμῖν 10.

1 κλαζματικη αριθμι: $\frac{1}{10}, \frac{1}{100}, \frac{1}{1000}, \frac{7}{100}, \frac{23}{100}$ ἴνε δεκαδικα κλάζματα.

Ας πάρουμε το μέτρο (σχ. 5) υποδιερισμένο σε σαντίμετρα. Ας
παραδεχτόμε το μέτρο για μονάδα.

Διερόντας τι μονάδα σε 10
μέρι, βρίσκουμε ένα δέκατο μέρος

τις μονάδας: $\frac{1}{10}$, διερόντας το
δέκατο μέρος σε δέκα ἴσα μέρι,
βρίσκουμε εκατοστο μέρος τις μο-

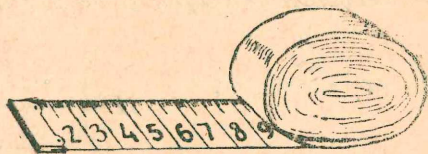
νάδας: $\frac{1}{100}$. Παρατιρόμε, πως τα δεκαδικα κλάζματα ἔχουν την ἴδια

σχέσι με το δεκαδικο εἰςτιμα τις αριθμῖς. Αὐτο μας ὡδήγησε στι
σκέπσι, πός μπορούμε τα μέρι αὐτα να τα γράψουμε χωρίς παρονο-
μαστι, προς τότε, 1 σιμασία κε 1 ονομασία κάθε δεκαδικου κλάζματος
ορίζετε απο τι θέσι ἐκίνι, την οποίαν πῖανι ο αντίστιχος αριθμος.

Απο τις ιδιότητες τυ δεκαδικου εἰςτιματος σινάγουμε, πως τα δεκα-
δικα μέρι πρέπει να βρίσκουντε δίπλα κε στα δεξια τις μονάδας, ἐπιδι το
ένα δέκατο ἴνε 10 φορές ολιγότερο απο τι μονάδα. Μένι μονάχα να
χωρίσουμε το ἀκέραιο μέρος τυ αριθμῖν απο το κλαζματικο. Αὐτο γίνεται
με τι βοήθια τις υποδιαστολις.

Σίμφωνα μ' αὐτον το τρόπο ας γράψουμε ένα παράδειγμα, τέσσαρες
ἀκέρους κε οχτο δέκατα:

$$4\frac{8}{10} = 4,8.$$

Σχ. 5

Αν θα θέλαμε να γράψουμε στο δεκαδικο εἰςτιμα αριθμο, τυ περιέ-
χει κε εκατοστα μέρι, τότε θα ἴταν ἀνάγκη τα εκατοστα να τα γράψουμε
δίπλα κε δεξια τον δέκατον. Ἐτσι λιπον τα δέκατα μερίδια θα πῖάζουν
τιν πρότι θέσι στα δεξια ἴστερα απο την υποδιαστολι, τυ ᾠορίζι τις
σιρες τον ἀκέρων μονάδων, απ' τις σιρες τον κλαζματικων μονάδων,
κε τα εκατοστα — στι δέφτερι θέσι στα δεξια τις υποδιαστολις. Π. χ.

$$4\frac{83}{100} = 4,83.$$

Με τον ἴδιο τρόπο ἐκασκολουθουν τι γραφι τον χιλιοστον, δεκάκις
χιλιοστον κε τον ἄλον πῖο μικρον δεκαδικον μερον τις μονάδας.

Για την αντικατάστασι τις θέσις τον μονάδων, τυ λίπον, χρῖσιμοπῖουμε
στο δεκαδικο εἰςτιμα το μηδενικο, τυ το βάζουμε στι θέσι τις αντίστιχης
σιρας. Ἐτσι χρῖσιμοπῖουμε το μηδενικο κε κατα τι γραφι τον δεκαδι-
κον κλαζμάτων.

Παράδειγματος: χάριν, κατα τι γραφι το κῖριον κλάζματος, βάζουμε
μηδενικο στι θέσι τον ἀκέρων μονάδων. Διλ. γράφουμε 0,3 ἀντι: το
κλάζματος $\frac{3}{10}$.

Ας δόσουμε παραδείγματα τις χρῖσιμοπῖις τυ μηδενικο κατα τι γραφι
τον δεκαδικον κλαζμάτων.

$$\frac{1}{10} = 0,1. \quad \frac{5}{10} = 0,5. \quad \frac{1}{100} = 0,01. \quad \frac{7}{100} = 0,07. \quad \frac{28}{100} = 0,28.$$

$$\frac{1}{1000} = 0,001. \quad \frac{4}{1000} = 0,004. \quad \frac{29}{1000} = 0,029. \quad \frac{156}{1000} = 0,156.$$

$$\frac{703}{1000} = 0,703. \quad 205\frac{402}{1000} = 205,402.$$

Ας σινοπῖσουμε ὅλους τους κανόνες την παράστασις τον δεκαδικον
κλαζμάτων.

Κατα τι γραφι τον δεκαδικον κλαζμάτων χωρίζουν
με υποδιαστολι το ἀκέραιο μέρος απο το κλαζματικο.
Αν 1 ἀκέρους μονάδες λίπουν, τότε στι θέσι-τους βάζουν
μηδενικο. Τα πῖσιφια, τυ παραστένουν τα δέκατα μέρι,
γράφουν στιν πρότι θέσι στα δεξια τις υποδιαστολις,
τα εκατοστα μέρι στι δέφτερι θέσι, τα χιλιοστα — στιν
τρίτι κ.υ.κ.

Καθόντας να γράψουμε τα δεκαδικά κλάσματα, μπορούμε να τα απανκάλουμε: λ. χ. θα απανκάλουμε:

0,1 — ένα δέκατο, 0,01 — ένα εκατοστό,
0,001 — ένα χιλιοστό, 0,2 — δύο δέκατα,
0,03 — τρία εκατοστά, 0,25 — ίκοσι πέντε εκατοστά,
0,007, — επτά χιλιοστά, 0,023 — ικοσιτρία χιλιοστά,
0,271 — διακόσια εβδομήντα ένα χιλιοστά,
52,325 — πενήντα δύο ακέραια και τριακόσια ικοσι-
πέντε χιλιοστά.

Κατά την απανκάλια του δεκαδικού κλάσματος ο αριθμός, που βρίσκετε μετά την υποδιαστολή, διαβάξετε σαν αριθμητική. Στον παρονομαστικό διαβάξετε ο αριθμός, που παραστήνετε με τη μονάδα και τόσα μιδενικά, όσα ψεφία υπάρχουνε μετά την υποδιαστολή.

§ 2. Το δεκαδικό κλάσμα ως απλό κλάσμα. Η ιδιότητα των δεκαδικών κλάσμάτων και η τρόπος τις απανκάλιας και τις γραφίς-τους, σε με-
ρικές περιπτώσεις μας ανανγκάζουν να προτιμώμε περισσότερο τα δεκαδικά κλάσματα από τα απλά.

Νά, π.χ. όταν έχουμε να κάνουμε λογαριασμούς στο μετρικό σύστημα, τα δεκαδικά κλάσματα απλοστέθουν το γράψιμό μας. Αντί να γράψουμε 4 χγ 287 γ, γράψουμε: 4,287 χγ.

Μαθόνοντας τα κλάσματα, θα γνωριστόμε και με τις άλλες περιπτώσεις, στις οποίες είναι καταλλιότερο να εφαρμόσουμε τα δεκαδικά κλάσματα αντί τον απλό.

Εντόις, συναντόμε και τέτοιες περιπτώσεις, όταν τα απλά κλάσματα είναι πιο κατάλληλα από τα δεκαδικά. Τα απλά κλάσματα έχουν μια ιδιότητα, η οποία μονάχα σε ελάχιστες περιπτώσεις μπορεί να εφαρμοσθεί και στα δεκαδικά, — μας επιτρέπουν να κάνουμε απλοπείσι. Π.χ. το κλάσμα 0,125 αν το γράψουμε με μορφή απλού κλάσματος έχει πολλή απλή μορφή.

$$0,125 = \frac{125}{1000} = \frac{1}{8}.$$

Το δεκαδικό κλάσμα, αν είναι ανάνκι, μπορούμε να το τρέψουμε σε απλό κλάσμα και τ'ανάπαλι.

§ 3. Σύνκρισι του μεγέθους των δεκαδικών κλασμάτων και στον αριθμό, που παραστήνουν δεκαδικά κλάσματα.

1. Όταν εργάζοντε στον τόρνο, συχνά συμβένει να μεταβάλουμε τον αριθμό τον στροφών του τροχού και την ταχύτητα τις κινήσεις τις τενίας. Η ταχύτητα τις τενίας δίδνι, κατά πόσα μέτρα στο δεφτερόλεπτο μετακινίτε η τενία πάνω στον τροχοφόρο άκονα.

Ας υποθέσουμε πως ο τόρνος έχει 4 ταχύτητες τις τενίας: 7,32 μ στο δεφτερόλεπτο· 5,5 μ· 4,4 μ και 4,2 μ στο δεφτερόλεπτο. Ας συνκρίνουμε αφ'αυτούς τους αριθμούς. Πια ταχύτητα είναι η πιο μεγάλη και πια η πιο μικρή; Ας διατάξουμε αφ'αυτούς τους αριθμούς κατά την κατιόσα του μεγέθους-τους

$$7,32 > 5,5 > 4,4 > 4,2.$$

Ο αριθμός 7,32 είναι μεγαλύτερος όλων των άλλων αριθμών, διότι η 7 μονάδες είναι περισσότερες από κάθε άλλο αριθμό τις σιρας που έχουνε μόνο 5 ή 4 ακέραιες μονάδες, όσο κι αν είναι πολλά τα άλλα μέρη τις μονάδας-τους. Για την ίδια ετία το 5,5 είναι μεγαλύτερος, παρά το 4,4 και το 4,2.

Η τελευταία δύο αριθμοί τις προηγούμενες σιρας έχουν τον ίδιο αριθμό τον ακέραιον μονάδων, αλλά ο αριθμός 4,4 είναι μεγαλύτερος, παρά το 4,2 επειδή έχουν μεν ίσα τα ακέραια μέρη-τους, αλλά τα δέκατα μέρη του πρώτου είναι περισσότερα από τα δέκατα μέρη του δεύτερου.

Παρόμοια συνκρίνουν τα δεκαδικά κλάσματα και με πολλά δεκαδικά ψεφία μετά την υποδιαστολή.

Εστί λοιπόν για να συνκρίνουμε δύο αριθμούς, που περιέχουν δεκαδικά κλάσματα, πρέπει να συνκρίνουμε τις ακέραιες μονάδες-τους. Εκίνος ο αριθμός είναι μεγαλύτερος, το οποίο το ακέραιο μέρος είναι μεγαλύτερο. Εάν ο αριθμός τον ακέραιον μονάδων στους αριθμούς, που συνκρίνουμε είναι ο ίδιος, τότε πρέπει να συνκρίνουμε τα δέκατα μέρη-τους. Εκίνος δε ο αριθμός, που έχει μεγαλύτερο αριθμό στα δέκατά του, θα είναι και ο μεγαλύτερος. Εάν όμως και ο αριθμός τον δέκατον ψεφίων-τους είναι ίδιος, τότε συνκρίνουν τα εκατοστά-τους κ.τ.λ.

2. Ας συνκρίνουμε τους αριθμούς: 0,2· 0,3· 0,5.

Τα κλάσματα αυτά μονάδες δεν έχουν. Μεγαλύτερο θα ίνε εκίνο, που έχει περισσότερα δέκατα

Ας τα δάλουμε στι σιρα σίμφωνα με το μέγεθός-τους.

$$0,5 > 0,3 > 0,2.$$

3. Ας σινκρίνουμε τους αριθμούς: 0,531· 0,582· 0,594.

Παρατιρόμε, πως ι αριθμι αφτι δεν έχουν ακέρες μονάδες, πως όλι τους έχουν τα ίδια δέκατα πσιφία κε πως διακρίνουντε απο τα εκατοστά-τους. Ινε φανερο, πως μεγαλύτερος ίνε εκίνος, που έχει τον μεγαλύτερο αριθμο στα εκατοστά-τυ:

$$0,594 > 0,582 > 0,531.$$

Κατα τιν σίνκρισι τον αριθμον, που παρστίθικαν με δεκαδικα κλάσματα, σιχνα αντικαταστούμε τυ: δεδομένους αριθμος με τους αντίστιχους μ' αφτου: κατα προσένκισι, ίτε στρονκίλομένους αριθμος.

Για τιν στρονκίλοσι τον δεκαδικον κλάσματον εποφελόμαστε κίνους τυς τρόπους, που ίχαμε εφαρμόσι νορίτερα, για τιν στρονκίλοσι τον ακέρεον αριθμον (κεφ. III, § 16).

Ας δόσουμε παραδύγματα στρονκίλοσις.

Δεδομένος αριθμος.	Αριθμος κατα προσένκισι.
0,3758	0,38 στρονκίλοσι σε εκ. μερίδια
0,3724	0,37 " " " "
0,625	0,62 " " " "
0,635	0,64 " " " "

§ 4. Τροπι τον δεκαδικον κλάσματον σε ομόνιμα κε απλοπίσι τυ δεκαδικου κλάσματος.

1. Να τραπον σε μερίδια χιλιόμετρο 300 μμ.

Δίσι. Κέρουμε πως το 1 χμ=1000 μ=
=(1000 · 1000) μμ=1 000 000 μμ. Για να θρώμε πίο μέρος αποτελόνε τα 300 μμ, αν γιζ ακέρεο παραδεχόμαστε 1 000 000 μμ, πρέπι να κάνουμε διέρεσι. Για να γράψουμε τιν απάντισι ος δεκαδικο κλάσμα θάχουμε:

$$\frac{300}{1\ 000\ 000} = 0,000300.$$

Εαν κάνουμε απλοπίσι αφτυ τυ κλάσματος πριν να το γράψουμε ος δεκαδικο, χρσιμοπιόντας τιν κριότερι ιδιότητά-τυ, θα έχουμε:

$$\frac{300}{1\ 000\ 000} = \frac{3}{10\ 000} = 0,0003.$$

Τα κλάσματα 0,000300 κε 0,0003 ίνε ισα.

0,000300=0,0003. Το δέφτερο δεκαδικο κλάσμα έχει πιο απλό-τερι μορφι.

2. Ας σινκρίνουμε τους αριθμος, 2,8· 2,80. 2,800.

Ι Αριθμι αφτι έχουν τον ίδιο ακέρεο αριθμο, κε τον ίδιο αριθμο δέκατον. Αλα μέρι δεν έχουν. Οςτε ίνε ίσι.

$$2,8 = 2,80 = 2,800.$$

Αν θα παρστίσουμε τα δεκαδικα αφτα κλάσματα σε απλα κλάσματα θάχουμε:

$$2\frac{8}{10} = 2\frac{80}{100} = 2\frac{800}{1000}.$$

Τα κλάσματα ίνε ισα σίμφωνα με τιν ιδιότητα τον απλον κλασμάτον. Οταν γράφουμε μιδενικα στο τέλος τυ δεκαδικου αριθμου αλάζουμε μονάχα τι μορφι-τυ, ενο το μέγεθός-τυ δεν αλάζι. Ινε σοστο κε το αντίθετο: εκσάλιφοντας μιδενικα μετα τιν ιποδιαστολι απο το τέλος τυ δεκαδικου αριθμου, δεν αλάζουμε το μέγεθος τυ κλάσματος.

Χάρις σ' αφτο, μπορούμε να εκφράσουμε τα δεκαδικα κλάσματα με κλάσματα τις ίδιας ονομασίας, διλ. να τρέψουμε τα δεκαδικα κλάσματα σε ομόνιμα.

3. Να τραπον σε ομόνιμα τα κλάσματα: 0,25, 0,1732, 3,154.

Δίσι.

$$0,25 = 0,2500. 0,1732 = 0,1732. 3,154 = 3,1540.$$

Στο παράδιγμα αφτο όλυς τυς αριθμος τυς τρέψαμε σε δεκάκις χιλιοςτα.

1. Για να τρέψουμε κάμποσα δεκαδικα κλάσματα σε ομόνιμα, πρέπι να εκσιζόσουμε τον αριθμο τον πσιφίον-τυς μετα τιν ιποδιαστολι σ' όλα τα δοθέντα κλάσματα, γράφοντας απ' τα δεξια στο τέλος-τυς μιδενικα.

Ι κριότερι ιδότητα τυ κλάσματος, που εφαρμόζετε στα δεκαδικα, μας επιτρέπι επίσης να απλοπίσουμε τα δεκαδικα κλάσματα, αν έχουν μιδενικα στο τέλος-τους μετα τιν ιποδιαστολι. Ι ακζία τυ κλάσματος απ' αφτο δε μεταβάλετε.

Ας απλοπίσουμε το κλάσμα 0,8700 μ,

$$0,8700 = \frac{8700}{10\ 000} = \frac{87}{100} = 0,87 \mu.$$

II. Εάν το δεκαδικό κλάσμα έχει στο τέλος μηδενικά, τότε αυτά τα μηδενικά μπορούμε να τα απορίψουμε. I ακξία τυ κλάσματος απ'αφτο δε μεταβάλετε.

Τιν τελεφετέα μετατροπή μπορούμε να ονομάσουμε απλοπύσι τυ κλάσματος.

§ 5. Πρόσθεσι κε αφέρεσι τον δεκαδικον κλαζμάτων.

1. Να προστεθουν ι αριθμοι $3,75 + 8 + 4,125$.

Τι λίσι μπορούμε να γράψουμε με δύο τρόπος:

$$\begin{array}{r} 3,750 \\ + 8,000 \\ \hline 11,750 \end{array} \quad \text{ίτε} \quad \begin{array}{r} 3,75 \\ + 8 \\ \hline 11,75 \end{array}$$

Στιν πρότι περίπτωσι τρέψαμε όλα τα κλάσματα σε ομόνημα, γράφοντας στο τέλος-τους μηδενικά κε παραστήνοντας τα κλάσματα σε χιλιοστά.

2. Ας κάνουμε αφέρεσι: $4,875 - 2,37264$.

Λίσι.

$$\begin{array}{r} 4,87500 \\ - 2,37264 \\ \hline 2,50236 \end{array} \quad \text{ίτε} \quad \begin{array}{r} 4,875 \\ - 2,37264 \\ \hline 2,50236 \end{array}$$

Τιν πρόσθεσι κε αφέρεσι τον δεκαδικον κλαζμάτων κανον έτσι, όπως κε στους ακέρειυ αριθμους.

Για να προσθέσουμε ίτε να αφερέσουμε δεκαδικα κλάσματα πρέπει:

1) να γράψουμε τυς αριθμους τον ένα κάτω απ' τον άλλο έτσι, ώστε ι ακέρεες μονάδες να βρίσκυντε κάτω απο τις ακέρεες, τα δέκατα κάτω απο τα δέκατα, τα εκατοστά — κάτω απο τα εκατοστά κ.υ.κ.

2) Να κάνουμε τιν πρόσθεσι ίτε τιν αφέρεσι, όπως κάνουμε με τυς ακέρειυ αριθμους.

3) Να βάλουμε τιν υποδιαστολι στο εβρισκόμενο, σε κίνι τι θέσι τιν οπία έχει στυσ δεδομένυς για τιν πρόσθεσι κε αφέρεσι αριθμους.

Σιμύσι. Όταν γράφουμε τα κλάσματα στιν πρόσθεσι κε αφέρεσι πρέπει να προσέκουμε, όλες ι υποδιαστολες να βρεθον ι μια κάτω απ' τιν άλι.

Ας δόσουμε προσοχι στιν ακόλυθι περίπτωσι τις αφέρεσις:

$$3. 1 - 0,027564 = 0,972436.$$

Εδο τυς αριθμους όλον τον σιρον αφερυν απ' το 9, εκτος τον τελεφετέο τον οπίο αφερυν απ' το 10.

4. Σιχνα σιμβένι κατα τιν πρόσθεσι κε αφέρεσι τον δεκαδικον κλαζμάτων να βρίσκουμε το άθριζμα ι τι διαφορα κατα προσένκισι.

Να βρεθι το άθριζμα κε ι διαφορα με ακρίβια ενος εκατοστου:

$$1) 8,5434 + 2,271 + 3,186 + 2,05$$

$$2) 12,3764 - 5,171.$$

Λίσι. Το πρόβλημα μας λεί, πως πρέπει να στρονχιλέσουμε το αποτελέσμα στα πσιφία τον εκατοστον απορίπτοντας όλες τις υπόλοιπες σιρες απ' τα δεξια.

$$\begin{array}{r} 1) \quad 8,5434 \\ \quad 2,271 \\ \quad + 3,186 \\ \quad \quad 2,05 \\ \hline \quad 16,05 \end{array} \quad 2) \quad \begin{array}{r} 12,3764 \\ - 5,171 \\ \hline \quad 7,21 \end{array}$$

§ 6. Πολλαπλασιαζμος επι 10 κε δι-
ναμι τυ αριθμυ 10.

ζμος δεκαδικον κλαζμάτων.

1. Εάν σιγκρίνομε τυς αριθμους: 0,0001, 0,001, 0,01, 0,1, 1, ίτε 0,00097, 0,0097, 0,097, 0,97, 9,7, 97, καθένας αριθμος, πο-
ακολουθα ίνε 10 φορες μεγαλίτερος απο τον προηγούμενό-τυ ίτε καθένας προηγούμενος αριθμος, πολλαπλασιαζόμενος επι 10 δίνι τον ακόλυθό-τε αριθμο, κε τυναντίο — κάθε ακόλυθος αριθμος διερύμενος δια 10, δίνι τον προηγούμενό-τυ.

Απο όσα ίπαμε φένετε, πως για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικο κλάσμα επι 10 αρκι να μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι στα δεξια κατα ένα πσιφίο:

$$2. 1) 84,72 \cdot 10 = 847,2$$

$$3) 3,2 \cdot 10 = 32$$

$$2) 0,0271 \cdot 10 = 0,271$$

$$4) 0,512 \cdot 10 = 5,12.$$

Για να διερύσουμε δεκαδικο κλάσμα δια 10 αρκι να μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι στα αριστερα κατα ένα πσιφίο.

$$3. 1) 84,7 : 10 = 8,47$$

$$3) 0,42 : 10 = 0,042$$

$$2) 3,45 : 10 = 0,345$$

$$4) 0,056 : 10 = 0,0056.$$

Τον πολλαπλασιαζμο κε τι διέρεσι επι 100, 1000 κ.τ.λ. αντικα-
θιστων με σινεχικος πολλαπλασιαζμος κε διερέσις με τον 10. Π.χ.

$$4. \text{ Να πολλαπλασιαστον ι αριθμοι: } 4,273 \cdot 100$$

$$\text{Λίσι. } 4,273 \cdot 100 = 4,273 \cdot 10 \cdot 10 = 42,73 \cdot 10 = 427,3.$$

$$5. \text{ Να διερεθι: } 35,68 : 100.$$

$$\Delta \iota \varsigma \iota. 35,68 : 100 = 35,68 : 10 : 10 = 3,568 : 10 = 0,3568.$$

1. Για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επί αριθμό, πν παραστήνι τι μονάδα με μηδενικό, αρκί να μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι στα δεξια κατα τόσα περισφία, όσα μηδενικά υπάρχουν στον πολλαπλασιαστί.

II. Για να διερέςουμε δεκαδικό κλάσμα δια αριθμν, πν παραστήνι τι μονάδα με μηδενικά, αρκί να μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι στ' αριστερα κατα τόσα περισφία, όσα μηδενικά υπάρχουν στο διερέτι.

Σ ι μ ί ο ς ι. Κατα τιν μεταφορα τις υποδιαστολις τα περισφία, πν δεν αρκουν, όπος στι διέρει έτσι κε στον πολλαπλασιαζμο αντικαθιστώνε με μηδενικά. Ας φέρουμε παραδείγματα:

$$6. 37,2 \cdot 1000 = 37\ 200.$$

Εδο τι υποδιαστολι πρέπι να μεταφέρουμε κατα τρία περισφία στα δεξια. Δεν αρκουν δύο περισφία. Βάλαμε στι θέσι-τους μηδενικά.

$$7. 0,25 : 100 = 0,0025.$$

Εδο μεταφέρουμε τιν υποδιαστολι κατα δύο θέσις στα αριστερα. Δεν αρκούνε δύο περισφία. Βάλαμε στι θέσι-τους μηδενικά.

Σ ι μ ί ο ς ι. Μεταφέροντας τιν υποδιαστολι στα δεξια αφκάνουμε το δεκαδικό κλάσμα κατα 10, 100, 1000 κ.τ.λ. φορές. Μεταφέροντας τιν υποδιαστολι στ' αριστερα, ελατόνουμε το δεκαδικό κλάσμα κατα 10, 100, 1000 φορές, ανάλογα με τον αριθμό τον περισφίων, πν έχι μεταφερθη ι υποδιαστολι.

$$1) 0,723 \cdot 100 = \frac{723}{1000} \cdot 100 = \frac{723 \cdot 100}{1000} = \frac{723}{10} = 72,3.$$

$$2) 412,73 : 100 = \frac{41\ 273}{100} : 100 = \frac{41\ 273}{100 \cdot 100} = \frac{41\ 273}{10\ 000} = 4,1273.$$

Πολλαπλασιαζμός δεκαδικν αριθμν επί ακέρεο.

Τον πολλαπλασιαζμο τυ δεκαδικν αριθμν επί ακέρεο, διεκσάγουμε πολλαπλασιάζοντας τα σιμένοντα περισφία τυ δεκαδικν επί τον ακέρεο.

8 Να πολλαπλασιαστυν 4,18.7.

Ας βρόμε το γινόμενο:

$$418 \cdot 7 = 2926.$$

Το εβρισκόμενο γινόμενο διαφέρει απο το ζιτόμενο γιατι αντικαταστήνοντας τον αριθμό 4,18 με τον αριθμό 418, αφκίσαμε τον πολλαπλασιαστέο 4,18 100 φορές. Το γινόμενο επίσης αφκίθηκε 100 φορές. Γι'αφτο

για να βρόμε το ζιτόμενο γινόμενο, πρέπι να ελατόσουμε τον αριθμό 2926 100 φορές κε θα βρόμε: $4,18 \cdot 7 = 29,26$.

Για να πολλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επί ακέρεο, πρέπι να πολλαπλασιάσουμε τυς αριθμνς, μι δίνον-τας προσοχι στιν υποδιαστολι, κε στο γινόμενο πρέπι να κσεχορίζουμε με τιν υποδιαστολι απ' τα δεξια τόσα περισφία, όσα ίσανε ίστερα απο τιν υποδιαστολι στον κλασματικο παράγοντα.

Το γινόμενο τυ 4,18.7 μπορούμε να θρόμε με δύο τρόπος:

1) Πολλαπλασιάζουμε το 4,18 σαν απλο κλάσμα:

$$4,18 \cdot 7 = \frac{418}{100} \cdot 7 = \frac{418 \cdot 7}{100} = \frac{2926}{100} = 29,26,$$

2) Αντικαθιστόμε τον πολλαπλασιαζμο με τιν πρόσθεσι:

$$4,18 \cdot 7 = 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 + 4,18 = 29,26.$$

Ο πολλαπλασιαστέος ίχε δύο δεκαδικα περισφία, ο πολλαπλασιαστίς δεν ίχε δύο-λυ, κε το γινόμενο έχι επίσης δύο δεκαδικα περισφία.

$$9. \quad 2,7 = 3 \frac{2}{10} \cdot 7 = \frac{32 \cdot 7}{10} = \frac{224}{10} = 22,4.$$

Ο πολλαπλασιαστέος ίχε ένα δεκαδικό περισφίο, ο πολλαπλασιαστίς ίνε ακέρεος τυ γινόμενο έχι ένα δεκαδικό περισφίο.

Θα δόσουμε ακόμη παραδείγματα τυ πολλαπλασιαζμο τυ δεκαδικν κλά-σματος κε τυ ακέρευ με δεκαδικό κλάσμα επί ακέρεο.

$$10. 0,283 \cdot 25 = 7,075.$$

$$11. 0,00538 \cdot 4307 = 23,17166.$$

$$12. 0,02854 \cdot 3 = 0,08562.$$

$$13. 14,805 \cdot 359 = 5314,995.$$

Πολλαπλασιαζμός επί ακέρεο αριθμό, πν τελιόνι σε μηδενικά.

$$14. \text{ Να θρεθι το γινόμενο: } 2,875 \cdot 500.$$

$$2,875 \cdot 500 = 2,875 \cdot 5 \cdot 100 = 14,375 \cdot 100 = 1437,5.$$

Για να παλαπλασιάσουμε δεκαδικό κλάσμα επί αριθμό, πν τελιόνι σε μηδενικά πρέπι να πολλαπλασιάσουμε τον πολλαπλασιαστέο επί το σιμένον μέρος τυ πολλαπλασιαστί κε έπιτα να μεταθέσουμε τιν υποδιαστολι στο εβρισκόμενο, τόσες θέσις προς τα δεξια όσα μηδενικά ίχε στο τέλος ο πολλαπλασιαστίς.

Πολλαπλασιαζμός δεκαδικν κλάσματος επί δεκαδικό κλάσμα.

15. Να βρεθεί το γινόμενο $6,19 \cdot 2,5$.

Ας υπολόγουμε διο λίσες:

1) Τρέπουμε κε τος διο αριθμος σε απλα κλάσματα.

$$6,19 \cdot 2,5 = \frac{619}{100} \cdot \frac{25}{10} = \frac{619 \cdot 25}{1000} = \frac{15475}{1000} = 15,475.$$

2) Ας βρούμε το αποτέλεσμα το πολλαπλασιασμου $6,19 \cdot 2,5$ με άλλο τρόπο. Μεγαλύνουμε τον πρώτο παράγοντα 100 φορές, κε τον δεύτερο παράγοντα 10 φορές, θα έχουμε το γινόμενο: $619 \cdot 25 = 15475$.

Το γινόμενο αφο ίνε μεγαλύτερο τυ ζιτόμενου 1000 φορές. Για να βρούμε το ζιτόμενο γινόμενο, πρέπει να ελατόσουμε 1000 φορές το εβρισκόμενο:

$$6,19 \cdot 2,5 = \frac{619 \cdot 25}{1000} = 15,475.$$

Μετρόντας τον αριθμο τον πσιφίον, πυ βρίσκοντε στα δεξια τις υποδιαστολις τον παραγόντων κε τυ γινόμενου, μπορούμε να παραδεχτόμε τον ακόλυθο κανόνα τυ πολλαπλασιασμου τον δεκαδικον κλασμάτων:

Για να πολλαπλασιάζουμε δεκαδικο κλάσμα επι δεκαδικο κλάσμα, πρέπει να τα πολλαπλασιάζουμε σαν να ίνε ακέρει, χωρις να πάρουμε ιπ' όψει τις υποδιαστολες, κε στο εβρισκόμενο γινόμενο απο τα δεξια ζτ' αριστερα να χωρίζουμε με τιν υποδιαστολι τόσα πσιφία, όσα έχουν κε ι διο παραγόντες.

Σι μί ο ς ι. Κατα τιν μεταφορα τις υποδιαστολις στο μέρος, πυ λίκυν πσιφία βάζυν μηδενικα.

16. Παράδιγμα. Να πολλαπλασιασθι: $0,72 \cdot 0,003$.

Λί ς ι. $0,72 \cdot 0,003 = 0,00216$, όπυ $72 \cdot 3 = 216$.

Σι μί ο ς ι. Κατα τον πολλαπλασιασμο τον δεκαδικον αριθμον, πολλαπλασιάζοντε τα ζιμένοντα μέρι τον παραγόντων.

Διέρει δεκαδικυ κλάσματος δι

§ 7. Διέρει τον ακέρει αριθμυ. 1. Να διερει: $164,32:52$
δεκαδικον κλα-
ζμάτων.

Λί ς ι. Τι διέρει δεκαδικυ κλάσματος δι' ακέρει αριθμυ αρχίζυν έτσι, όπος κε ετιν διέρει τον ακέρει αριθμυ. Στο παράδιγμά-μας πρέπει

να διέρουμε το 164,32 δια 52. Θα έχουμε:

$$164,32:52 = 3,16.$$

Τι λίσι γράφουμε ος εκεις:

$$\begin{array}{r|l} 164,32 & 52 \\ -156 & 3,16 \\ \hline 83 & \\ -52 & \\ \hline 312 & \\ -312 & \\ \hline \end{array}$$

Σιχνα ζιμβένι, όταν φτάσουμε ετιν τελεφτέα εια τυ διερειτέυ, να βρίσκουμε κε υπόλοιπο.

Τότε μπορούμε τυ υπόλοιπο αφο να τυ μετατρέπουμε σε μέρι τις ακόλυθις κατότερις τάξις κε να εκκακολυθίζουμε τι διέρει.

2. $63,189:18$:

$$\begin{array}{r|l} 63,189 & 18 \\ -91 & 3,5105 \\ \hline 18 & \\ -90 & \end{array}$$

Για να διέρουμε δεκαδικο δια ακέρει, πρέπει να διέρουμε πρώτα τυ ακέρει μέρος τυ διερειτέυ, βάνον-τας υποδιαστολι στο πιλίκο, τυ υπόλοιπο ενόνουμε με τυ κλασματικο μέρος, τρέποντας αφο σε δεκαδικο μέρος, κε εκκακολυθίζουμε τι διέρει τυ κλασματικυ μέρυς.

Σι μί ο ς ι. Εάν τον αριθμο, πυ βρίκαμε μετα τιν υποδιαστολι κατα τιν διέρει τον πσιφίον υπερβένι εκίνον τον αριθμο τον πσιφίον, πυ μας χριάζοντε, για τι λίσι τυ προβλήματος, τότε τυ εβρισκόμενο πιλίκο ετρονκιλόνυν ετις μονάδες εκίνις τις ειας, πυ μας χριάζετε να έχουμε στο πιλίκο.

Ετσι στο παράδιγμα 2 μπορούμε να σταματίσουμε στο πιλίκο 3,51, αν μας χριάζοτανε να έχουμε πιλίκο μονάχα σε εκατοστα μέρι.

Ας περάσουμε ετι διέρει δια δεκαδικυ κλάσματος.

Ι έβρει τυ ακέρει όταν ίνε γνωστο κάπιο μέρος-τυ, πυ παραστένι δεκαδικο κλάσμα, μας ανανάξι να διέρουμε δια δεκαδικυ αριθμυ. Θα δόσουμε τυς κανόνες τις διέρεις αφτις, χωρις να μετατρέπουμε τυ δεκαδικο κλάσμα σε απλο.

Διέρει δια δεκαδικυ κλάσματος. 3. Να διερειθυν:

1) $1,61:0,5$, 2) $0,1808:0,452$.

Λί ς ι. 1) Ας αφκένουμε τυ διερειτέο κε τυ διερει τότες φορές όστε ο διερειτέι να γίνι ακέρει αριθμυ. Γι'αφο ετιν περίπτωι αφο κε τυς δύο αριθμυς πρέπει να πολλαπλασιάζουμε επι 10. Το πιλίκο απο τον πολλαπλασιασμο αφο δεν αλάξι:

$$1,61:0,5 = 16,1:5.$$

8 Π ο π ο β, Αριθμητικι 5 τάξις.

Για την τελειοτική λίστα έμεινε να κάνουμε διέρεσι δια ακέρει αριθμο:

$$16,1 : 5 = 3,22.$$

Ετσι κάνουμε την διέρεσι με σε κίνες τις περιπτώσεις όταν το κλασματικό μέρος του διαιρετέου περιέχει κάμποσα δεκαδικά ψηφία μετά την υποδιαστολή.

$$2) 0,1808 : 0,452 = 180,8 : 452 = 0,4.$$

Στην περίπτωση αυτή, για να γίνει ο διαιρετέος ακέρειος αριθμός με το πηλίκο να μη αλλάξει αναγκαστικάμε τον διαιρετέο με τον διαιρετέο να μεγαλύτερο 1000 φορές.

Για να βρίσκουμε το πηλίκο από τις διέρεσις δια δεκαδικού κλάσματος πρέπει πρώτα να αφαιρούμε τον διαιρετέο με το διαιρετέο τόσες φορές, ώστε ο διαιρετέος να γίνει ακέρειος αριθμός. Γι' αυτό πρέπει την υποδιαστολή στο διαιρετέο με στο διαιρετέο να μεταφέρουμε κατά τόσα ψηφία όσα έχει ο διαιρετέος μετά την υποδιαστολή το πηλίκο από αυτό δεν μεταβάλλεται.

Ετσι, εάν έχουμε να κάνουμε μονάχα με δεκαδικά κλάσματα, μπορούμε να απλουτέσουμε τις διέρεσις τον δεκαδικόν κλάσματον με να διαιρούμε την διέρεσις τον δεκαδικόν κλάσματον σαν ακέρειον αριθμόν.

Πρέπει να δόσουμε την προσοχή-μας σε μερικές περιπτώσεις τις διέρεσις τον δεκαδικόν κλάσματον.

$$4. \text{ Να βρεθί το πηλίκο: } 400,4 : 0,728.$$

$$\Delta \text{ ί σ ι. } 400,4 : 0,728 = 400400 : 728 = 550.$$

Σι μ ι ο ς ι. Στις περιπτώσεις εκείνες, όταν τα ψηφία μετά την υποδιαστολή του διαιρετέου ίνε λιγότερα από το διαιρετέο, πρέπει να γράψουμε στο τέλος του διαιρετέου μηδενικά.

$$5. 1) 9 : 0,75 = 900 : 75 = 12.$$

$$2) 9,9 : 2,25 = 990 : 225 = 4,4.$$

$$6. \text{ Να διαιρεθί ο } 74,75 : 3,25.$$

$$\Delta \text{ ί σ ι. } 74,75 : 3,25 = 7475 : 325 = 23.$$

Σι μ ι ο ς ι. Αν ο διαιρετέος με ο διαιρετέος έχουν τον ίδιο αριθμό ψηφίων μετά την υποδιαστολή, τότε αποοίπτουμε την υποδιαστολή με έτσι η διέρεσις μετατρέπεται σε διέρεσις ακέρειον αριθμόν.

Ας υποδίσουμε πώς να κάνουμε τις πράξεις με τα δεκαδικά κλάσματα με κίνες τις περιπτώσεις, που ίνε ανάνκι να κάνουμε είνχρονα πολυς πολλαπλασιασμός με πολυς διέρεσις.

$$7. \text{ Ας κάνουμε τις πράξεις τις παραστάσεις: } \frac{4,5 \cdot 0,18 \cdot 0,005 \cdot 40}{0,012 \cdot 22,5}$$

Τα δεκαδικά κλάσματα μπορούμε να αντικαταστήσουμε με ακέρειος αριθμός, αφαιρώνοντας τον αριθμητή με τον παρονομαστή με τον ίδιο αριθμό. Τι λίστα γράφουμε ως εκεί:

$$\frac{4,5 \cdot 0,18 \cdot 0,005 \cdot 40}{0,012 \cdot 22,5} = \frac{45 \cdot 18 \cdot 5 \cdot 40 \cdot 1000 \cdot 10}{10 \cdot 100 \cdot 1000 \cdot 12 \cdot 225} =$$

$$= \frac{45 \cdot 18 \cdot 5 \cdot 40 \cdot 10000}{12 \cdot 225 \cdot 1000000} = \frac{6}{10} = 0,6.$$

XIII. ΣΙΝΔΙΑΖΜΕΝΕΣ ΠΡΑΞΙΣ ΜΕ ΚΙΝΑ ΚΕ ΔΕΚΑΔΙΚΑ ΚΛΑΖΜΑΤΑ.

§ 1. Τροπία δεκαδικού κλάσματος σε κίνο κλάσμα. Ίπαμε πια, πος οποοδήποτε δεκαδικό κλάσμα μπορούμε να εκσετάσουμε με ως δεκαδικό με ως απλό:

$$0,07 \text{ — δεκαδικό κλάσμα, } \frac{7}{100} \text{ — απλό. Ίδια-}$$

φορα ίνε μονάχα στον τρόπο τις παραστάσεις του κλάσματος. Γι' αυτό καθένα δεκαδικό κλάσμα μπορούμε να το αντικαταστήσουμε με απλό κλάσμα.

Το απλό κλάσμα, που έχει προοίπτι, αν απλοποιίτε πρέπει να το απλοποιίςουμε, π.χ.

$$0,24 = \frac{24}{100} = \frac{6}{25}.$$

§ 2. Τροπία του κίνου κλάσματος σε δεκαδικό.

1. Τα απλά κλάσματα, που έχουν παρονομαστή τι μονάχα με τα μηδενικά στο τέλος-τους, απ' εφθίας γράφοντε σαν δεκαδικά.

Π. χ.

$$\frac{97}{100} = 0,97, \frac{48}{10000} = 0,0048.$$

Για να παρυστένουμε απλό κλάσμα σε δεκαδικό κλάσμα, όταν στον παρονομαστή δεν ίνε η μονάχα με τα μηδενικά, αλλά άλος κάποιος αριθμός, πρέπει να εκτελέσουμε διέρεσις.

2. Να τραπυν τα $\frac{5}{8}$ σε δεκαδικό κλάσμα.

Κέρουμε πος κάθε απλό κλάσμα μπορεί να εκσετисθί σαν πηλίκο, που προοίπτι από τις διέρεσις του αριθμητή δια του παρονομαστή-του: τα $\frac{5}{8}$

μπορούμε να λογαριάσουμε ως αποτέλεσμα τις διέρσεις του 5 δια του 8. Διερώνοντας το 5 δια του 8 θα έχουμε:

$$5 : 8 = 0,625.$$

Για να τρέψουμε κίνο κλάσμα σε δεκαδικό πρέπει να διερύσουμε τον αριθμητή-του δια του παρονομαστικού-ζήμφωνα με τον κανόνα τις διέρσεις τον δεκαδικόν κλάσματον.

§ 3. Απεριόριστα δεκαδικά κλάσματα.

Κατα τι διέρσεις του αριθμητή του κλάσματος δια του παρονομαστικού δεν βρίσκουμε πάντοτε τελιοτικό αποτέλεσμα.

1. Να τραπεί σε δεκαδικό κλάσμα ο αριθμός $\frac{2}{11}$. Διερύμε το 2 δια του 11.

$$\begin{array}{r} 2 \quad | 11 \\ 0 \quad 0,1818.. \\ \hline 20 \\ 11 \\ \hline 90 \\ 88 \\ \hline 20 \\ 11 \\ \hline 90 \\ 88 \\ \hline 2 \end{array}$$

Τα υπόλοιπα που μένουν απο τι διέρσεις αρχίζοντας απ' το τρίτο υπόλοιπο επαναλαμβάνοντε κε γι' αφο αρχίζοντας απ' τα χίλιοςτα θα θρύμε στο πιλίκο πσιφία, που επαναλαμβάνοντε. Το εδρισκόμενο τις διέρσεις αφτισ ονομάζουμε απεριόριστο δεκαδικό κλάσμα.

$$\frac{2}{11} = 0,1818..$$

Αφο σιμένι, πως δεν υπάρχει ακρίδες δεκαδικό κλάσμα ισοδύναμο με το κίνο $\frac{2}{11}$.

Το τώτο πιλίκο σινίθος στρονχιλόνουν σε μονάδες μιας οποιασδήποτε σιρας κε βρίσκουνε τιν ακσία του κλάσματος κατα προσένκισι μιας μονάδας τις σιρας αφτισ. Έτσι, π. χ. λέγουν, πως τα $\frac{2}{11} \approx 0,18$ κατα προσένκισι εκατοστού. (Το σιμίο \approx σιμένι ικότιτα κατα προσένκισι).

$$\frac{2}{11} \approx 0,182 \text{ κατα προσένκισι ενός δέκατου.}$$

$$\frac{2}{11} \approx 0,1818 \text{ κατα προσένκισι δεκάκισ χιλιοστού κ.ο.κ.}$$

Στις περιπτώσεις τις διέρσεις με δεδομένη προσένκισι εφαρμόζουμε μερικές σιντορίες.

2. Να βρεθί το πιλίκο: $93 : 11$ κατα προσένκισι δέκατου.

Λίσι

$$\begin{array}{r} 93 \quad | 11 \\ 88 \quad 8,45.. \\ \hline 50 \\ 44 \\ \hline 60 \\ 55 \\ \hline 50 \end{array}$$

Το πρώτο πσιφίο μετα το κόμα του πιλίκο ίνε το 4. Αλα αν εκσυχολοθάμε τι διέρσεις τότε τα ακόλουθα πσιφία του πιλίκο θα ίνε 545. Αφο δίχιν, πως ακριβέστερο πσιφίο απ' το 4 δέκατα ίνε να πάρουμε τα 5 δέκατα.

Σιμίσι. Δεν ίνε ανήνκι να βρίσκουμε το ακόλουθο πσιφίο του πιλίκο, αρχι να σινκρίνουμε το υπόλοιπο με τον διερέτι, κι αν αφος ίνε μεγαλύτερος του μίζου του διερέτι, τότε το ακόλουθο πσιφίο του πιλίκο θα ίνε μεγαλύτερο του 5.

Οταν βρίσκουμε το τελεφτέο κατα προσένκισι πσιφίο του πιλίκο πρέπει να σινκρίνουμε το υπόλοιπο με τον διερέτι, κε, αν το υπόλοιπο ίνε ίσο με το μίζο του διερέτι, ίτε μεγαλύτερο απ' αφο τότε μεγαλόνουμε το τελεφτέο πσιφίο του πιλίκο κατα μια μονάδα, αν όμως ίνε μικρότερο απ' το μίζο του διερέτι, τότε τον απορίπτουμε χωρίς να μεταβάλουμε το πιλίκο.

3. Τα αμερικάνικα τεζάκια τον μηχανον ίνε κατασκευαζμένα σίμφωνα με το ανκλικο μετρικό σίστιμα, όπου μικρα μάχρι μετριόντε με ντιώμες (1 ντιώμα = 25,4 μμ).

Να τραπον σε μιλίμετρα τα $\frac{5}{64}$ τις ντιώμας.

$$25,4 \cdot \frac{5}{64} = \frac{25,4 \cdot 5}{64} = \frac{127}{64} \mu\mu.$$

Τρέποντας τον $\frac{127}{64}$ σε δεκαδικό κλάσμα βρίσκουμε 1,984375 μμ.

Η εργασία του τεζακιου επιτρέπει ακρίδια μονάχα κατα προσένκισι εκατοστων του μιλιμέτρου. Διερώνοντας τον 127 δια του 64, πρέπει να σταματίσουμε τι διέρσεις τότε όταν στο πιλίκο θα βρίσκουμε εκατοστα κε τότε ι απάντις στο πρόβλημα θα ίνε 1,98 μμ.

Οπος φένετε απο το παράδιγμα αφο, ο αριθμός τον δεκαδικον πσιφίον του κλάσματος καθορίζετε απο τις τεχνικές σινθίκες. Οταν ένα κίνο κλάσμα μετατρέπουμε σε τέλιο δεκαδικό, πρέπει να περιορίζουμε τον αριθμό τον δεκαδικον πσιφίον, σίμφωνα με τος όρους του προβλήματος.

Πρέπει να δόσουμε προσοχι στις ιδιότητες τις διέρσεις, που δίνι πιλίκο απεριόριστο κλάσμα. Ι απεριόριστι διέρσεις πάντα δίνι υπόλοιπα, που επαναλαμβάνοντε. Κε πραγματικά κατα τιν απεριόριστι διέρσεις δεν ίνε δυνατό όλο τον κερο να έχουμε διάφορα υπόλοιπα, γιατι κάθε νέο υπόλοιπο πρέπει να ίνε μικρότερο του διερέτι, ενο ο αριθμός των υπολοίπων αφοτό ίνε περιοριζόμενος.

Σ' ένα απο τα παραδείγματα έχουμε $2:11=0,1818...$ επειδι ο διε-
ρέτις στο παράδιγμα αφοτ ίνε 11, γι' αφοτ θα μπορούσαμε να έχουμε στο
ιπόλιπο τος αριθμός 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 — το όλο δέκα
διάφορα ιπόλιπα. Μα άμα τελιόουμε τα ιπόλιπα αφια κάνοντας ακατά-
παφτα διέρεσι, εκσάπαντος κάπιο απ' αφια θα κσαναέρχενταν στο ιπό-
λιπο κε απο δο όλα τα άλα ιπόλιπα πρέπι να επαναλιφθον με τι σιρά-τους.

Στο παράδιγμά-μας ι επανάλιπει αρχίζι απο το ιπόλιπο 2.

Ι επανάλιπει το ιπόλιπο επιρεάζι το πιλίκο: κε στο ιπόλιπο κσα-
να θρίσκουμε τα ίδια πσιφία, τα οπία ίχαμε προτίτερα, κε, με τιν ίδια-
τους σιρα. Αν τα ιπόλιπα επαναλοβένυντε κάμποσεσ φορεσ, τότε τόσεσ
φορεσ περιοδικα επαναλαβένυντε κε τα πσιφία το πιλίκο. Ι ομάδα τον
πσιφίον το πιλίκο, πυ επαναλαμβένυντε κατα τιν ατέλιοτι διέρεσι ονο-
μάζετε πε ρ ι ο δ ο ς, κε το απεριόριστο δεκαδικο κλάζμα, πυ θρίκαμε στο
πιλίκο απο τι διέρεσι αφτι ονομάζετε πε ρ ι ο δ ι κ ο κ λ ά ζ μ α.

Στο πιλίκο-μας $\frac{2}{11}=0,18...$ βρίσκουμε περιοδικο κλάζμα με πε-
ριοδο «18». Ι περίοδος αφτι αποτελίτε απο δύο πσιφία.

Οριζμος. Εαν στο απεριόριστο δεκαδικο κλάζμα, αρχί-
ζοντας απο κάπιο δεκαδικο πσιφίο, ο σινδιαζμος κάμ-
ποζον αριθμον επαναλαβένετε ατέλιοτεσ φορεσ με
τιν ίδια σιρα, τότε, τέτιο δεκαδικο κλάζμα ονομάζετε
απεριόριστο περιοδικο κλάζμα.

Το περιοδικο κλάζμα σιμιόνετε με αποσιοπιτικά, πυ γράφυνε μετα
τιν περίοδο.

Ετσι, 1) $\frac{2}{11}=0,1818...$ περίοδος ίνε τα πσιφία 1 κε 8 (ο αριθμος 18).

2) Το κλάζμα $\frac{5}{12}=0,41666...$

Τρέποντας το $\frac{5}{12}$ σε δεκαδικο, θρίκαμε απεριόριστο περιοδικο κλά-
ζμα. Περίοδος ίνε το πσιφίο 6.

Για να μάθυμε, πια κια κλάζματα τρέπυντε σε περιοριζμένο δε-
καδικο, πια — σε απεριόριστο, ας εκσετάουμε ένα ακόμα τρόπο μειατρο-
πισ κινυ κλάζματος σε δεκαδικο. Ο τρόπος αφοτ έχι βάσι τιν αναζιτι-
σι τιόντον σιμπλιματικον παραγόντον για τον αριθμιτι κε παρονομαστι
το κλάζματος, ι επί μετατρέπυν τον παρονομαστι το κλάζματος σε
αριθμο, πυ παραστένι τι μονάδα με τα μηδενικα.

Τον τρόπο αφοτ εφαρμόζυν μονάχα στα ανάγωγα κλάζματα
διλ. σε κια τα κλάζματα, τον οπιον ο αριθμιτις κε παρονομαστις έχι-
ναν πρότι αριθμι, ίστερα απο όλες τις δυνατεσ απλοπιίσις.

4. Να τραπυν σε δεκαδικο, τα ακόλυθα κια κλάζματα.

$$\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{8}, \frac{1}{5}, \frac{1}{25}, \frac{1}{125}, \frac{3}{250}, \frac{7}{500}, \frac{11}{40}$$

Λίσι.

$$\frac{1}{2} = \frac{5.1}{5.2} = \frac{5}{10},$$

$$\frac{1}{5} = \frac{2.1}{2.5} = \frac{2}{10},$$

$$\frac{1}{4} = \frac{25.1}{25.4} = \frac{25}{100},$$

$$\frac{1}{25} = \frac{4.1}{4.25} = \frac{4}{100},$$

$$\frac{1}{8} = \frac{125.1}{125.8} = \frac{125}{1000},$$

$$\frac{1}{125} = \frac{8.1}{8.125} = \frac{8}{1000}.$$

Με τον ίδιο τρόπο θρίσκυνε τος σιμπλιματικουσ παράγοντεσ κε τον
κλαζμάτον $\frac{3}{250}, \frac{7}{500}, \frac{11}{40}$.

Ο τρόπος αφοτ τις τροπισ κινυ κλάζματος σε δεκαδικο εφαρμόζε-
τε μόνον τότεσ, όταν ο παρονομαστις το κινυ κλάζματος ίνε γινόμενο
το 2 κε 5, σε οπιαδίποτε δύναμι.

Για άλεσ περιπτώσις ο τρόπος αφοτ δεν εφαρμόζετε. Ας το απο-
δίκουμε με παράδιγμα.

5. Να τραπυν σε δεκαδικο το $\frac{2}{3}$ κε το $\frac{5}{12}$.

Λίσι 1) $\frac{2}{3} = 0,666... 2) \frac{5}{12} = 0,41666...$

Σ'αφια τα παραδείγματα το πιλίκο έχι μορφι περιοδικυ κλάζματος.

Εφκολα μπορούμε να καταλάβουμε, γιατι δεν ίνε δυνατο κάθε κινυ
κλάζμα να τρέψουμε ακριβοσ σε δεκαδικο.

Εαν στον παρονομαστι το ανάγογυ κλάζματος ιάρχυν άλι οπιοδί-
ποτε πρότι παράγοντεσ, εκτοσ απ' το 2 κε το 5, τότε απο τυτό κλά-
ζμα δεν ίνε δυνατο να πάρουμε κλάζμα με παρονομαστι 10, 100, 1000.

Τα κλάζματα $\frac{2}{3}$ κε $\frac{5}{12}$ δεν ίνε δυνατο να τρέψουμε ακριβοσ σε δε-
καδικο κλάζματα. Δεν μπορούμε να διαλέκουμε περιοριζμένο αριθμο, πυ
πολιπλασιαζόμενος επι τον 3 να δόσι 10, 100, 1000 κ. τ. λ. το ίδιο
παρατιρόμε κε στα κλάζματα.

$$\frac{5}{12} = \frac{5}{2.2.3} = \frac{5.5.5}{2.2.5.5.3} = \frac{125}{100.3}.$$

Εδο δεν μπορούμε να θρίσκουμε τον χριαζόμενο παράγοντα για το 3.

**Ι. Εαν ο παρονομαστις μι απλοπιμένυ κλάζματος,
όταν τον αναλίουμε στυσ πρώτυσ παράγοντεσ, δίνι γινό-**

μενο, αποτελούμενο μονάχα απο το 2 κε 5, τότε τέτιο κλάσμα μπορει να τραπι ακριβος σε περιοριζόμενο δεκαδικο κλάσμα.

II. Εαν ο παρονομαστις μι απλοπιμένυ κλάσματος, κατα τιν ανάλισι-τυ ετws πρώτους παράγοντες δίνι γινόμενο όχι απο 2 κε 5 ίτε τέτιο στο οπίο εχτος τον 2 κε 5 περιέχοντε κε άλι παράγοντες, τότε το κλάσμα αφτο δεν ίνε δυνατο να τραπι σε περιοριζόμενο δεκαδικο κλάσμα.

§ 4. Πράξεις με κλάσματα εφαρμόζουμε κίριος όταν έχουμε να κάνουμε πολίπλοκους λογαριαζμος· τότε μπορούμε όλα τα δεκαδικα να τρέψουμε σε κίνα (απλα) κε να κάνουμε πράξεις πάνω σε κίνα κλάσματα. Μπορούμε κε αλιό-τικα: όλα τα κίνα κλάσματα να τα τρέψουμε σε δεκαδικα κε νάχουμε να κάνουμε μονάχα με δεκαδικα κλάσματα.

Στιν πραχτικι όμως τέτιες απλοπίσις; δεν οφελυν πάντα, κάποτε ίνε οφιλιμότερο να αφίουμε κίνα κε δεκαδικα όπως ίνε.

Παραδείγματα. 1) Ας πολλαπλασιάσουμε $0,0028 \cdot \frac{4}{7}$

$$0,0028 \cdot \frac{4}{7} = \frac{0,0028 \cdot 4}{7} = 0,0004 \cdot 4 = 0,0016.$$

Κατα τι λίσι τυ παραδείγματος αφτο αφίσαμε το κίνο κλάσμα. Ι τροπι τυ $\frac{4}{7}$ σε δεκαδικο κλάσμα θα μας έφερνε ετws κατα προσένκισι αριθμος.

2) Να βρεθι το πιλίχο $\frac{11}{15} : 2,64$.

Λίσι. Διερούμε δια 2,64 σύμφωνα με τον κανόνα διέρεις δι' ακέ-ρευ αριθμο:

$$\frac{11}{15} : 2,64 = \frac{11}{15 \cdot 2,64} = \frac{11 \cdot 100}{15 \cdot 264} = \frac{100}{15 \cdot 24} = \frac{100}{360} = \frac{5}{18}.$$

3) Να πολλαπλασιασθον $0,753 \cdot \frac{12}{251}$.

Πολλαπλασιάζουμε σύμφωνα με τον κανόνα τυ πολλαπλασιαζμου ακέρεο αριθμο επι κλάσμα:

$$0,753 \cdot \frac{12}{251} = \frac{0,753 \cdot 12}{251} = \frac{753 \cdot 12}{1000 \cdot 251} = \frac{3 \cdot 12}{1000} = \frac{36}{1000} = 0,036.$$

Εδο πολλαπλασιάζουμε κε διερούμε τα δεκαδικα κλάσματα, όπως κε τος ακέρεους αριθμws.

I τροπι τον δεκαδικον σε κίνα κλάσματα ίνε προτιμότερι τότε, όταν πολλαπλασιάζουμε ίτε διερούμε κίνα ίτε δεκαδικα κλάσματα μαζί.

Στις περιπτώσις όμως τις πρόσθεσις κίνω κε δεκαδικω κλάσματος, καθος κε κατα τιν αφέρει-τους, μονάχα μικρα δεκαδικα κλάσματα τρέ-πων σε κίνα. Στις πιο πολίπλοκες περιπτώσις ίνε προτιμότερο να τρέ-ψουμε το κίνο κλάσμα σε δεκαδικο.

$$4) \frac{2}{7} + 0,3 - \frac{1}{4} = \frac{2}{7} + \frac{3}{10} - \frac{1}{4} = \frac{40 + 42 - 35}{140} = \frac{47}{140}.$$

$$5) \text{ Να διεκσυχτον ι πράξεις } \frac{7}{12} \cdot \frac{3}{5} \cdot 0,48 : 0,125.$$

Λίσι.

$$\frac{7}{12} \cdot \frac{3}{5} \cdot 0,48 : 0,125 = \frac{7 \cdot 3 \cdot 48 \cdot 1000}{12 \cdot 5 \cdot 125 \cdot 100} = \frac{7 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 10}{5 \cdot 125}.$$

Για να γίνι ι λίσι πιο απλι πολλαπλασιάζουμε τον αριθμιτι κε τον παρονομαστι επι 2 κε 8, γίατι ο πολλαπλασιαστις 2 κατα τον πολλα-πλασιαζμο επι τον πολλαπλασιαστι 5 δίνι παρονομαστι 10, ο δε πο-λλαπλασιαστις 8 πολλαπλασιαζόμενος επι 125 δίνι παρονομαστι 1000.

$$\frac{2 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 10}{5 \cdot 2 \cdot 125 \cdot 8} = \frac{2 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 10}{10 \cdot 1000}.$$

Βρίκαμε πιο απλι παράστασι, τυ μετα τιν απλοπίσις δίνι τέτιο εκσυχόμενο:

$$\frac{2 \cdot 8 \cdot 7 \cdot 3 \cdot 4}{1000} = \frac{1344}{1000} = 1,344.$$

Σιμίοςι. Αν στον παρονομαστι τυ εβρικόμενω κλάσματος ιπάρχυν παρά-γοντες $5 \cdot 25 \cdot 125$, τότε ο αριθμιτις κε ο παρονομαστις τυ εβρικόμενω κλάσμα-τος πρέπει αντίστιχα να πολλαπλασιασθον επι 2, 4, 8.

$$6) \frac{11}{13} + 8,823 + \frac{1}{50} \approx 0,846 + 8,823 + 0,020 \approx 9,689.$$

Παρατίρισι I. Όταν σιναντιόντε κε κίνα κε δεκαδικα κλάσματα ετις πράξις-μας, τότε κατα τιν τροπι τυ κίνω κλάσματος σε δεκαδικο κε κατα τιν ετρονκίλοςι-τυ πρέπει να πάρουμε τόσα δεκαδικα σιφιρία όσα ιπάρχυν στα δεδομένα κλάσματα.

Σιμίοςι II. Σε περίπτωσι πρόσθεσις κε αφέρεις αριθμον κατα προσέν-κισι, όλι ι προσθετέι, ο μιοτέος κε ο αφερετέος, πρέπει νάχυν ίδιο αριθμο σιφιρίων μετα τιν υποδιαστολι.

Σιμίοςι III. Κατα τον πολλαπλασιαζμο κε τι διέρεισ αριθμον κατα προσένκισι, όλι ι παράγοντες, το γινόμενω, ο διερετέος, διέρειτς κε το πιλίχο πρέπει νάχυν ίδιο αριθμο σιφιρίων στο σιμαντικο μέρος-τους.

$$7) \frac{3}{7} \cdot 0,51 \approx 0,43 \cdot 0,51 \approx 0,22.$$

$$8) \frac{111}{115} \cdot 0,376 \approx 0,965 \cdot 0,376 \approx 0,363.$$

$$9) 5,73 \cdot 28,1 \approx 57,3 : 281 \approx 0,204.$$

XIV. ΛΟΓΙ ΚΕ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ.

§ 1. Δίο τρόποι είνκρισις τον αριθμον.

Ιπάρχουν δύο τρόποι είνκρισις τον αριθμον ν.

1. Το γραφίο τον ικοδομον πλήροσε στο τυ-βλο-εργαστάσιο για διο παρτίδες τύδλα 4800ρ. κε 1200ρ. Να εινκρίθουν αφτι ι αριθμι.

Δίσι. Μπορούμε να δόσουμε διο απαντήσεις:

1) μπορούμε να πύμε πως για τιν πρότι παρτίδα πλήρόσανε 3600 ρ. περισσότερο, παρα για τι δέφτερι παρτίδα· 2) μπορούμε να πύμε επίσης, πως για τιν πρότι παρτίδα πλήρόσανε 4 φορές περισσότερο, παρα για τι δέφτερι. Κε στις διο περιπτώσις έχομε λόγο δύο ομοιδον μεγεθον.

Στιν πρότι περίπτωση εινκρίναμε τους αριθμους με τιν αφέρεσι, ετι δέφτερι περίπτωση — με τι διέρεσι. Το πρότο αποτελέσμα ονομάζομεν λόγο τις διαφορας, το δέφτερο πολλαπλάσιο λόγο.

Ο λόγος τις διαφορας ίνε αποτέλεσμα τις είνκρισις δύο αριθμον μέσον τις αφέρεσις, π.χ. 25 εκμ. τ. — 10 εκμ. τ. = 15 εκμ. τ.

Ο πολλαπλάσιος λόγος ίνε αποτέλεσμα τις είνκρισις δύο αριθμον μέσον τις διέρεσις. Στον λόγο αφτο ανα-λογι αριθμους ακέρεος ίτε κλασματικος.

Παράδειγμα: 1) $\frac{210}{35} = 6$, 2) $\frac{25}{10} = 2\frac{1}{2}$

Σε κάθε λόγο έχομε διο αριθμους, τους οποίους εινκρίνομε. Ι αριθμι αφτι ονομάζομεν όρι του λόγου.

Ο πρότος αριθμος ίνε — ιγόμενος όρος του λόγου, ο δέφτερος αριθμος — επόμενος όρος του λόγου.

Γραφι του λόγου τις διαφορας με τα γράματα του αλφάβητου: $a - b = d$.

Εδο ο a ίνε ο ιγόμενος όρος του λόγου, ο b — ο επόμενος κε το $(a - b)$ κε το d ίνε κε ι διό-τους λόγος τις διαφορας.

Γραφι του πολλαπλάσιου λόγου με γράματα: $a : b = q$ ίτε $\frac{a}{b} = q$.

Σ' αφτο το παράδειγμα ο a ίνε ο ιγόμενος όρος, ο b ο επόμενος όρος.

$\frac{a}{b}$ κε q ίνε κε ι διό-τους πολλαπλάσιος λόγος.

§ 2. Πολλαπλάσιος λόγος.

1. Το χτίσιμο τον τίχον σ' ένα ικοδόμιμα κόστισε 40 000. Κατα τιν ελάτοσι του πάχους του τίχου ελαφρου τίπου ικοδομίματος το χτίσιμο κόστισε 20 000 ρύδλια.

Πόσες φορές λιγότερα ι ακσία τον τίχον του ελαφρου τίπου.

Δίσι. Πρέπι να μάθουμε πόσες φορές ακριβότερα κόστισαν ι τίχε του βαριου τίπου ικοδομίματος απο τους τίχους του λαφρου τίπου.

Για τι λίσι του προβλήματος τύτου πρέπι να εινκρίνομε τους αριθμους. Με τι διέρεσι θρίσκυμε τιν ακόλουθι αναλογία:

$$\frac{40\ 000}{20\ 000} = 2.$$

Απάντις: κατα 2 φορές.

Ιταν δυνατο να μπι το ζίτιμα χλιότιχα: πιο μέρος τις ακσίας, που ορίστηκε στιν αρχι αποτελι ι ακσία του τίχου του ελαφρου τίπου;

Κατα τιν λίσι του προβλήματος όπος ίνε πρέπι να ανταλλάξομε τις θέσις του λόγου.

$$\frac{20\ 000}{40\ 000} = \frac{1}{2}.$$

Απάντις: $\frac{1}{2}$.

Ο δέφτερος λόγος έχι παρασταθι με αριθμο, αντίθετο του προιγόμενου.

I. Ο λόγος του μεγαλίτερου αριθμου προς τον μικρότερο δίχνη, πόσες φορές ο πρότος αριθμος ίνε μεγαλίτερος του δεφτέρου.

II. Ο λόγος του μικρότερου αριθμου προς τον μεγαλίτερο δίχνη, πόσο μέρος του μεγαλίτερου αριθμου αποτελι ο μικρότερος αριθμος.

III. Κατα τιν ανταλαγι τον θέξεον του λόγου σχημα-τίζετε νέος λόγος, αντίστροφος του πρώτου.

Στο κεφάλαιο για τις ιδιότητες τον κλασμά-

§ 3. I κριότερι τον εκσυχρίδωμε, προς το πιλίκο, το κλάσμα κε ο ιδιότητα του πο-λόγος μπορούμε να εκσετάσμε ος αποτέλεσμα μιας λαπλάσιου λόγου. κε τις αφτις πράξις — τις διέρεσις. Γι' αφτο τις

ιδιότητες κλάσματος κε τις ιδιότητες του πιλίκο-

μπορούμε να αναφέρουμε κε στο λόγο.

Ας απαριθμήσουμε τις ιδιότητες αφτις.

I. Οσες φορές μεγαλόνυμε τον ιγόμενο όρο του λόγου, τόσες φορές μεγαλόνι κε ο λόγος. Οσες φορές ελατόνυμε τον ιγόμενο όρο, τόσες φορές ελατόνι κε ο λόγος.

II. Οσες φορές μεγαλόνυμε τον επόμενο όρο του λόγου τόσες φορές ελατόνετε κε ο λόγος. Οσες φορές ελατόνυμε τον επόμενο όρο, τόσες φορές μεγαλόνι κε ο λόγος.

Π.χ., αφκένοντας τον ιγόμενο όρο του λόγου $\frac{80}{20} = 4$ κε 3 φο-

ρες, θα έχομε νέο λογο: $\frac{240}{20} = 12$, που θα ίνε τρις φορές μεγαλίτερος

το προηγούμενο· μεγαλώνοντας τον επόμενο όρο το ίδιο λόγο 2 φορές, θα έχουμε το λόγο: $\frac{80}{40} = 2$, που ίναι 2 φορές μικρότερος του αρχικού.

Έτσι επίσης ίναι σωστό και για το λόγο 1 χειρότερι ιδιότητα του κλάσματος. Εμείς ας την ονομάσουμε χειρότερι ιδιότητα του λόγου.

III. Εάν πολλαπλασιάζουμε είτε διεσώμε, ζινάμα και τις όρους του λόγου με έναν και τον ίδιο αριθμό, αλλάζει μορφή 1 μορφή του λόγου, ενο 1 αριθμητική ακρίβια του λόγου δεν μεταβάλεται.

Π.χ., ο λόγος $\frac{6\,000\,000\,000}{2\,000\,000\,000} = \frac{6}{2} = 3$.

Ας ζιμώσουμε και μια ακόμη ιδιότητα του λόγου.

Ας πάρουμε το λόγο: $\frac{12}{4} = 3$.

Ας παραστήσουμε τον ιγόμενο όρο του λόγου, με τον επόμενο και με το μέγεθος του λόγου, κατά τον κανόνα: ο διερετέος ιζύτε με τον διερέτι επι το πικίκο.

$$12 = 4 \cdot 3.$$

Έδο θα βρίσκουμε τον ιγόμενο όρο του λόγου, κζέροντας το μέγεθος του λόγου και τον επόμενο όρο-το. Γράφοντάς-το θα έχουμε:

Ιγόμενος όρος = επόμενος όρος \cdot μέγεθος του λόγου.

Την ιδιότητα θα την λέμε προφορικά έτσι:

IV. Ο ιγόμενος όρος του πολλαπλάσιου λόγου ιζύτε με τον επόμενο, πολλαπλασιαζόμενο επι το μέγεθος του λόγου.

§ 4. Εβρεσι του άγνωστου όρου του λόγου.

1 ιδιότητες του λόγου μας διεφκολύνουν να βρίσκουμε τον άγνωστο όρο του λόγου, αν ίναι γνωστό, ο άλλος όρος του λόγου και το μέγεθος του λόγου.

1. $\frac{x}{3} = 5$. Έδο ο άγνωστος ίναι ο ιγόμενος όρος του λόγου διλαδι ο διερετέος. Θα έχουμε:

$$x = 3 \cdot 5 = 15.$$

2. $\frac{72}{x} = 4$. Έδο ο άγνωστος ίναι ο διερετέος, ο οποίος ίναι και ο επόμενος όρος του λόγου. Θα έχουμε:

$$x = \frac{72}{4} = 18.$$

§ 5. Απλοπείζι τις πράξεις για ιν έβρεσι του λόγου και αντικατά-
τασι του λόγου τον κλασματικον αριθ-
μον δια του λόγου τον ακέρειον αριθ-
μον.

1. Απλοπείζι τον λόγον. 1 χειρό-
τερι ιδιότητα του λόγου μας επιτρέπει να κάνουμε πιο απλο το λόγο και να απλοπείζουμε τις όρους του λόγου.

1) Να βρεθι ο λόγος τον αριθμόν 17 200 και 1290.

Δίσι.

$$\frac{17\,200}{1290} = \frac{1720}{129} = \frac{40}{3}.$$

Με τι διέρεσι απλοπείζαμε τον ιγόμενο και τον επόμενο όρο του λόγου δια 10 και έπιτα δια 43.

Αν ο ιγόμενος και επόμενος όρος του πολλαπλάσιου λόγου έχουν κίνο πολλαπλασιαστί, τότε μπορούμε και τις δύο όρους του λόγου να απλοπείζουμε δια του πολλαπλασιαστί τύτου.

II. Αντικατάστασι τον κλασματικον αριθμόν ζτους λόγους.

2. Να βρεθι ο λόγος τον αριθμόν:

1) $40,5 : 15,3$ 2) $2\frac{1}{2} : \frac{3}{4}$.

Δίσι.

$$1) 40,5 : 15,3 = \frac{40,5}{15,3} = \frac{405}{153} = \frac{45}{17} = 45 : 17,$$

$$2) 2\frac{1}{2} : \frac{3}{4} = \frac{5}{2} : \frac{3}{4} = \frac{5 \cdot 4}{2 \cdot 3} = \frac{10}{3} = 10 : 3.$$

Στα παραδείγματα αυτά, διερόντας και απλοπείζοντας τα κλάσματα, αντικαθιστούμε το λόγο τον κλασματικον αριθμόν δια του λόγου τον ακέρειον αριθμόν.

Για να βρίσκουμε το λόγο κλασματικον αριθμόν, πρέπει να τρέψουμε αυτούς σε ομόνιμα, να απορίψουμε τις παρονομαστές και να πάρουμε το λόγο τον αριθμητικον.

1) Ο λόγος $5,9 : 4,7 = 59 : 47$,

2) ο λόγος $4,13 : 2,5 = 413 : 250$.

§ 6. Ενια αναλογίον.

Ορίζμος. Δίσι ίσι (πολλαπλάσι) λόγοι ενομένοι με το ζιμίο τις ιζότιτας, αποτελουν πολλαπλάσιο αναλογία.

Σιμίοςι. Την πολλαπλάσιο αναλογία θα ονομάζουμε απλόςτατα αναλογία

Πρόβλημα. Ένα ταχιδρομικο τρένο πέρασε σε 6 ώρες 180 χμ.

και εκακολοθώντας το δρόμο-του πέρασε 90 χμ σε 3 ώρες. Άλλαξε ταχύτητα το τρένο ίτε όχι;

Λίσι. Το πρώτο μέρος του δρόμου το τρένο πήγε με ταχύτητα $\frac{180}{6} = 30$ χμ την ώρα. Τον ίδιο δρόμο πέρασε και τη δεύτερη φορά

$\frac{90}{3} = 30$ χμ την ώρα. Η ταχύτητα του τρένου δεν άλλαξε. Στο πρόβλημα αυτό

ο λόγος $\frac{180}{6} = 30$ και ο λόγος $\frac{90}{3} = 30$ ίνε ίσι.

Η ιδιότητα του λόγου $\frac{180}{6} = \frac{90}{3}$ σχηματίζει αναλογία.

Η αναλογία αυτή διαβάζεται έτσι: 1) ο 180 αναφέρεται προς τον 6, όπως ο 90 προς τον 3, ίτε: 2) ο λόγος του 180 προς τον 6 ίνε ίσος προς τον λόγο του 90 προς τον 3, ίτε: 3) το 180 ίνε τόσες φορές περισσότερο από το 6, όσες φορές το 90 ίνε μεγαλύτερο του 3.

Η γραφή με γράμματα θα ίνε: $a : b = c : d$, ίτε $\frac{a}{b} = \frac{c}{d}$

Καθένας όρος τις αναλογίας έχει την ονομασία-του: ο a και ο d ονομάζονται άκρη όρι τις αναλογίας, ο b και ο c — μέση όρι τις αναλογίας.

Η αριθμητική, με τους οποίους μπορούμε να σχηματίζουμε αναλογία ονομάζονται ανάλογοι αριθμοί.

§ 7. Η κυριότερη ιδιότητα της αναλογίας. 1. Αγοράσαμε 10 μ ίφαγμα προς 20 ρύβλια το μέτρο. Πόσα μέτρα ίφαγμα μπορούμε να αγοράσουμε με τα ίδια χρήματα προς 5 ρυβ. το μέτρο;

Λίσι. $10 \cdot 20 = 200$ ρ. $200 : 5 = 40$ μ.

Με 200 ρύβλια μπορούμε να αγοράσουμε 40 μ προς 5 ρυβ.

Αν θα σινηκρίνουμε το ποσό τον μέτρον και την ακσία και στις δύο περιπτώσεις, τότε θα έχουμε την αναλογία $\frac{40}{10} = \frac{20}{5}$, επειδή ο λόγος τον αριθμόν ίνε ίσι. Η αριθμητική αυτή σχηματίζει αναλογία. Σινάμα και τα γινόμενα (έπρεπε να κωδέψουμε ένα και το αυτό ποσό) διλ. $40 \cdot 5$ και το $20 \cdot 10$ ίνε επίσης ίσα.

Αφτί ίνε η κυριότερη ιδιότητα τις αναλογίας.

Το γινόμενο τον μέσον όρον τις αναλογίας ίσύτε με το γινόμενο τον άκρον όρον.

2. Ας σχηματίσουμε αναλογία με τους αριθμούς 20, 4, 15, 3 και ας δοκιμάσουμε την κυριότερη ιδιότητα τις αναλογίας.

Λίσι. Σχηματίζουμε ίσους λόγους: $\frac{20}{4} = 5$, $\frac{15}{3} = 5$.

Αναλογία: $\frac{20}{4} = \frac{15}{3}$, $20 \cdot 3 = 15 \cdot 4$.

Την κυριότερη ιδιότητα αυτή μπορούμε να παραστήσουμε και με γράμματα.

Εάν $\frac{a}{b} = \frac{c}{d}$, τότε πολλαπλασιάζοντας καθένα από τους λόγους αυτούς επί

το bd θα έχουμε: $\frac{abd}{b} = \frac{cbd}{d}$ ίνε κατά την απλοποίηση: $ad = bc$.

§ 8. Σχηματισμός αναλογιών με δεδομένους αριθμούς. 1. Να σχηματιστεί αναλογία από τους αριθμούς 20, 12, 10, 6 και να γίνει η δοκιμή-της. Λίσι. 1) Για να λύσουμε τις αναλογίες κατατάσσουμε τους αριθμούς κατά σειρά και κατά το μέγεθός-τους 20, 12, 10, 6.

Ας σχηματίσουμε αναλογία:

$$20 : 12 = 10 : 6.$$

Και ο δύο λόγοι ίνε ίσι και ισοδύναμοι με το $\frac{5}{3}$.

2. Ας δοκιμάσουμε αν ίνε σωστή η αναλογία αυτή εφαρμόζοντας την κυριότερη ιδιότητα.

$$20 \cdot 6 = 12 \cdot 10.$$

Το γινόμενο τον άκρον όρον ίσύτε με το γινόμενο τον μέσον όρον και ισοδύναμοι με 120. Η αναλογία ίνε σωστή. Η αριθμητική 20, 12, 10, 6 ίνε ανάλογοι.

3. Ίνε άραγε δυνατό να σχηματίσουμε αναλογία με τους αριθμούς 25, 10, 8, 4; Αν θα γράψουμε το λόγο $25 : 10$ και το λόγο $8 : 4$ τότε δε γίνεται να γράψουμε αναμετακεί-τους το σιμίο τις ιδιότητας και το γινόμενο τον άκρον όρον $25 \cdot 4$ δεν ίσύτε με το γινόμενο τον μέσον όρον $10 \cdot 8$.

Η αριθμητική 25, 10, 8 και 4 δεν ίνε ανάλογοι.

Ας υποδείκνουμε τον κανόνα και τους όρους του σχηματισμού αναλογίας με τους δεδομένους τέσσαρες αριθμούς.

I. Αν το γινόμενο δύο αριθμόν ίσύτε με το γινόμενο τον δύο άλλον αριθμόν, τότε η τέσσαρες αυτή αριθμητική ίνε ανάλογοι.

II. Κατά τον σχηματισμό αναλογίας, τους αριθμούς του ενός γινομένου πρέπει να τους κάνουμε άκρους όρους τις αναλογίας, τους αριθμούς του άλλου — μέσους.

2. Να σχηματιστεί αναλογία με τους τέσσαρες αριθμούς 8 και 5, 2 και 20. Τα γινόμενα αυτών τον αριθμόν ανα δύο ίνε ίσα:

$$8 \cdot 5 = 2 \cdot 20.$$

Θα γίνει τέτια αναλογία:

$$20 : 8 = 5 : 2.$$

Η όρι 8 και 5 ίνε μέση όρι. Η όρι 2 και 20 ίνε άκρη.

§ 9. Ανταλαγή τον θέσει τον όρον τις αναλογίας.

I. Στην αναλογία μπορούμε να ανταλλάξουμε τις θέσεις του πρώτου και του δεύτερου λόγου.

Έχουμε τις αναλογίες.

$$1) 18 : 15 = 6 : 5.$$

$$2) 6 : 5 = 18 : 15.$$

I δεύτερη αναλογία σχηματίζεται από την πρώτη με την ανταλλαγή τις θέσεις τον λόγων. I ισότητα φέρεται προς διαφιλάτεται.

I δοκιμή με τον πολλαπλασιασμό τον άκρον και τον μέσον όρον τις αναλογίας επίσης δείχνει, πως i αναλογίες αυτές ίνε σχηματισμένες σωστά.

$$5 \cdot 18 = 6 \cdot 15.$$

II. Στην αναλογία μπορούμε να ανταλλάξουμε τις θέσεις τον άκρον όρον ίτε τις θέσεις τον μέσον όρον.

As δοκιμάσουμε αν αληθεύουν i αναλογίες:

$$1) 20 : 16 = 5 : 4, \quad 2) 20 : 5 = 16 : 4, \quad 3) 4 : 16 = 5 : 20.$$

I δεύτερη αναλογία σχηματίζεται από την πρώτη με την αλλαγή τις θέσεις τον μέσον όρον: ο 5 πήγε στη θέση του 16, και ο 16 στη θέση του 5. I τρίτη αναλογία σχηματίζεται από την πρώτη με την ανταλλαγή τις θέσεις τον άκρον όρον: ο 4 έπιασε τη θέση του 20 και ο 20 τη θέση του 4.

Tα γινόμενα τον άκρον και μέσον όρον ε' όλες αυτές τις αναλογίες δεν άλαχσαν αλλά έμειναν ίσα. I αναλογίες αυτές σχηματίστηκαν σωστά.

III. Tυς λόγους τον αναλογίων μπορούμε να αντικαταστήσουμε με τυς αντίστροφους λόγους.

Όπως φέρεται ε' αυτή την περίπτωση i ισότητα δε χαλνα. Έτσι π.χ. την αναλογία $20 : 16 = 5 : 4$ μπορούμε να την αντικαταστήσουμε με άλλη, που προκύπτει από την μετάθεσι τον γινόμενον και τον επόμενον όρον κάθε λόγου: $16 : 20 = 4 : 5$. Tα γινόμενα τον μέσον και άκρον όρον και στις δύο αναλογίες ίνε ίσα. Ke i δύο αναλογίες έχουν σχηματιστεί σωστά. I λόγω τις δεύτερης αναλογίας θάνε αντίστροφοι με τυς λόγους τις πρώτης αναλογίας. I μέσι όρι τις πρώτης αναλογίας έγιναν άκρι στη δεύτερη και τανάπαλιν: i άκρι όρι τις πρώτης αναλογίας έγιναν μέσι στη δεύτερη.

Gια να κέρουμε, πόσες αναλογίες μπορούμε να σχηματίσουμε από τυς τέσσερες αριθμούς και πόσες μεταθέσεις επιτρέπει i αναλογία, πρέπει να αλλάξουμε τις θέσεις τον όρον τις αναλογίας, εφαρμόζοντας όλες τις παραπάνω αλλαγές τον θέσει τον όρον τις αναλογίας. Δίνετε i αναλογία $60 : 40 = 3 : 2$. As κάνουμε στην αναλογία αυτή όλες τις δυνατές μεταθέσεις για να διατηρίσουμε πάντα την ισότητα:

$$60 \cdot 2 = 3 \cdot 40$$

As μεταθέσουμε τυς μέσους όρους τις αναλογίας.

Θα έχουμε:

$$1) 60 : 40 = 3 : 2,$$

$$2) 60 : 3 = 40 : 2.$$

Αντικαθιστώντας και τυς δύο λόγους τις πρώτης και τις δεύτερης αναλογίας με τυς αντίστροφους λόγους, θα έχουμε:

$$3) 40 : 60 = 2 : 3, \quad 4) 3 : 60 = 2 : 40.$$

Μεταθέτουμε το δεύτερο λόγο ε' όλες τις αναλογίες στη θέση του πρώτου και τον πρώτο στη θέση του δεύτερου.

Θα έχουμε το όλο οχτώ αναλογίες:

$$1) 60 : 40 = 3 : 2$$

$$5) 3 : 2 = 60 : 40$$

$$2) 60 : 3 = 40 : 2$$

$$6) 40 : 2 = 60 : 3$$

$$3) 40 : 60 = 2 : 3$$

$$7) 2 : 3 = 40 : 60$$

$$4) 3 : 60 = 2 : 40$$

$$8) 2 : 40 = 3 : 60.$$

Σημείωση. Σ' όλες αυτές τις αναλογίες τα γινόμενα τον άκρον και τα γινόμενα τον μέσον ίνε ίσα: $120 = 60 \cdot 2 = 40 \cdot 3$. Το γινόμενο αυτό ίνε το κυριότερο γνώρισμα της ορθότητας του σχηματισμού όλων τον αναλογίων, που αποτελούντε από τυς τέσσερες δεδομένους αριθμούς:

$$60, 40, 3, 2.$$

Με τα γράμματα του αλφαβήτου θα έχουμε:

$$1) a : b = c : d$$

$$5) c : d = a : b$$

$$2) a : c = b : d$$

$$6) b : d = a : c$$

$$3) b : a = d : c$$

$$7) d : c = b : a$$

$$4) c : a = d : b$$

$$8) d : b = c : a.$$

§ 10. Εβρεξι ενός αγνώστου όρου τις αναλογίας.

Στηρίζόμενοι στην κυριότερη ιδιότητα τις αναλογίας, υπορούμε πάντοτε να βρίσκουμε έναν από τυς τέσσερες όρους τις αναλογίας όταν δοθούν i τρεις άλι.

1. Na βρεθι ο άγνωστος x τον ακόλουθον αναλογίων:

$$1) \frac{15}{x} = \frac{3}{4}, \quad 2) \frac{4}{3} = \frac{x}{15}, \quad 3) \frac{3}{4} = \frac{15}{x}, \quad 4) \frac{x}{15} = \frac{4}{3}.$$

Σ' όλες τις περιπτώσεις έχουμε μια ίσιν $3x = 15 \cdot 4$, από την οποία έχουμε:

$$x = \frac{15 \cdot 4}{3} = 20.$$

O άγνωστος όρος τις αναλογίας βρίσκεται έτσι, όπως βρίσκεται ο άγνωστος πολλαπλασιαστικός, όταν δοθι το γινόμενο και ένας απ' τυς παράγοντες.

Gια να βρίσκουμε τον άγνωστο μέσο όρο τις αναλογίας, πρέπει το γινόμενο τον άκρον όρον να διερρέ-

συμε δια τυ γνωστου μέσου. Για να βρούμε τον άγνωστο άκρο όρο τις αναλογίας, πρέπει το γινόμενο τον μέσον όρον να διερέσουμε δια τυ γνωστου άκρου.

Στιριζόμενι στον κανόνα τούτο, μπορούμε να γράψουμε τι λίσι.

2. Να βρεθι ο x τις αναλογίας $12 : x = 6 : 5$.

$$x = \frac{12 \cdot 5}{6} = 10.$$

§ 11. Εβρεσι τυ τέταρτου ανάλογου. Σιχνα δίνοντε τρις αριθμι, κε ζιτίτε τέταρτος αριθμος τέτιος, πο μαζί με τυς τρις δοθέντας να σχηματίσι αναλογία.

Παράδειγμα. Να βρεθι ο τέταρτος ανάλογος τον αριθμον 8, 10, 5.

Λίσι. Το πρόβλημα αφο έχει κάμποσες λίσις.

Ας κατατάξουμε τυς αριθμους κατα σιραν ανάλογα με το μέγεθος τυς: 10, 8, 5.

Τώρα θα βάλουμε τον αριθμο x μπροστα, πίσω κε ανάμεσα στυς αριθμους αφτου κε θα γράψουμε τις αναλογίεσ, πυ βρίσκουμε.

Ετσι θα λίσουμε 4 αναλογίεσ. Στις αναλογίεσ αφτεσ ο άγνωστος x βρίσκατε μια στι θέσι τυ ενος άκρου όρου, μια στι θέσι τυ άλου άκρου, μια στι θέσι ενος απο τυς μέσου όρουσ.

$$\begin{aligned} 1) x : 10 &= 8 : 5, & x &= \frac{10 \cdot 8}{5} = 16, \\ 2) 10 : x &= 8 : 5, & x &= \frac{5 \cdot 10}{8} = 6 \frac{1}{4}, \\ 3) 10 : 8 &= x : 5, & x &= \frac{5 \cdot 10}{8} = 6 \frac{1}{4}, \\ 4) 10 : 8 &= 5 : x, & x &= \frac{5 \cdot 8}{10} = 4. \end{aligned}$$

Ι δέφτερι κε τρίτι περίπτωσι δίνον τις ίδιεσ απαντίεσ: Μένον τρις λίσις: $x = 16, x = 6 \frac{1}{4}, x = 4$.

XV. ΕΦΘΙΑ ΚΕ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙ ΑΝΑΛΟΓΙΑ. ΕΝΙΑ ΤΥ ΜΕΣΥ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΥ.

§ 1. Σταθερα κε μεταβαλλόμενα μεγέθη. Κατα τιν μαθηματικι εκσερέβνικι τον φενομένον, ζιτόμε να βρίσκουμε στα φενίμενα αφα τέτιεσ ιδιότητεσ, πο να μπορούμε να τις εκτιμίσουμε κε να τις καταμερίσουμε, κε να κάνουμε τυς λογαριαζμόσ μας πάνω στο αποτελέσμα τον

καταμετρίεον. Σινάμα όμοσ πάντι ζιτόμε να μάθουμε τιν εκσάρτις, πυ ιπάρχι μετακσι διο ί κε περισσότερον μεγεθον.

Τα μεγέθη, πυ μελετόμε με τιν βούθια τον μαθηματικον μπορούμε να τα χορίσουμε σε διο ομάδεσ: I — μεγέθη σταθερα, II — μεταβαλλόμενα μεγέθη. Παράδειγμα σταθερον μεγεθον μπορυν να χρισιμέψυν ι μονάδεσ με τι βούθια τον οπιόν κάνουμε τιν καταμετρίεσ: μέτρο, χιλιόγραμο, δεφτερόλεπτο, χρόνος. Τα μεγέθη αφα δεν μεταβάλλυντε. Ιπάρχυν κε άλα σταθερα μεγέθη π.χ. το μέγεθος τις ορθις γονίεσ.

Οριζμι. I. Σταθερο μέγεθος ονομάζετε εκίνο, το οπίο δεν αλάξι τι σιμασία-τυ.

II. Μεταβαλλόμενο μέγεθος ονομάζετε εκίνο, το οπίο αλάξι τι σιμασία-τυ.

Μεταβαλλόμενα σιναντόμε σε κάθε-μασ δίμα: Ι κάτικι τις πόλις αλάζυν με τιν παρέλεψι τον χρόνον· αλάξι το βάρος κε το ανάστιμα τυ ανδρόπου με τιν ιλικία-τυ· αλάξι το μάκρος μεταλικυ δοκαριυ κατα τιν θερμανσι.

Ι κάτικι, το μάκρος, το βάρος σ' αφτεσ τις περιπτώσις ίνε μεταβαλλόμενα μεγέθη.

Τα μεταβαλλόμενα μεγέθη εκσαρτόντε απο άλα μεταβαλλόμενα μεγέθη.

Ας δόσουμε μερικα παραδείγματι τις εκσάρτιεσ τον μεταβαλλόμενον μεγεθον.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΥ ΕΜΒΑΔΥ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΓΟΝΟΝ.

I πλευρα τυ τετραγόνου (σαντίμετρα).	3	4	11	20	24
Το εμβαδο τυ τετραγόνου (τετραγωνικα σαντίμετρα)	9	16	121	400	576

Στον πίνακα αφο ιπάρχυν διο σιρεσ. Στιν πρότι σιρα ίνε σιμιομένο το μάκρος τον πλευρον τον διαφόρον τετραγόνον: σε 3 $\epsilon\mu$, σε 4 $\epsilon\mu$ κ.λ.π.

Στι δέφτερι — ίνε σιμιομένα τα αντίστιχα εμβαδα, δι.λ. τα εμβαδα τον τετραγόνον με πλευρεσ 3 $\epsilon\mu$, 4 $\epsilon\mu$ κ.λ.π. Ι πλευρα τυ τετραγόνου στιν περίπτωσι αφτι ίνε ένα μεταβαλλόμενο μέγεθος. Αφο έχει δοθι. Το εμβαδο τυ τετραγόνου ίνε άλο μεταβαλλόμενο μέγεθος. Αφο εκσαρτιέτε απο τιν πλευρα.

Οριζμι. I. Εκίνο το μεταβαλλόμενο μέγεθος, τι σιμασία τυ οπιύ μπορούμε να μεταβάλουμε όποσ θέλουμε, ονομάζετε ανεκσάρτιτο μεταβαλλόμενο μέγεθος.

II. Το μεταβαλλόμενο, η **σιμασία** του οποίου μεταβάλλεται όταν μεταβάλλεται το άλλο μέγεθος, ονομάζεται **εξαρτιμένο μεταβαλλόμενο**.

Μαθώντας την εξάρτησι, που υπάρχει μεταξύ του μεταβαλλόμενου μεγέθους, μπορούμε σε μερικές περιπτώσεις να καθορίσουμε το νόμο της αλλαγής του μεγέθους του εξαρτιμένου μεταβαλλόμενου απ' την αλλαγή του μεγέθους του ανεξάρτητου μεταβαλλόμενου.

Ας μάθουμε τις ιδιότητες αυτές τις εξάρσεις, που φέρει το όνομα **εφθία αναλογία**.

Το βάρος 1 κιβ. ντμ αττάλι κότε με 7,8 χγ. Ας βρούμε το βάρος κοματιού αττάλι, ο όγκος του οποίου κότε με: 5, 10, 50, 100, 150, 200 κιβ. ντμ.

Τι λίστι ας την παρστήσουμε σε πίνακα.

P — το βάρος του κοματιού σε χιλιόγραμμα.	7,8	39	78	390	780	1170	1560
V — ο όγκος του κοματιού σε κυβικά ντετσέμετρα...	1	5	10	50	100	150	200

Ας πάρουμε από τον πίνακα το βάρος ενός οποιδήποτε κοματιού και ας βρούμε το λόγο αυτού του βάρους προς το βάρος άλλου κοματιού. Π. χ.

$$\frac{390}{78} = 5.$$

Ας βρούμε το βάρος του όγκου του ίδιου κοματιού: $\frac{50}{10} = 5$.

Ι λόγω αυτής ίνε ίσι και ο αριθμοί 390, 78, 50 και 10 σχηματίζουν αναλογία: $\frac{390}{78} = \frac{50}{10}$, ή $\frac{390}{50} = \frac{78}{10}$. Το ίδιο αποτέλεσμα θα έχουμε, συγκρίνοντας πάνω στον πίνακα τα βάρη και τους όγκους δύο άλλων κοματιών αττάλι.

Όταν με τους τέσσερες αριθμούς των δύο στίλων του πίνακα θα μπορούσαμε να σχηματίσουμε αναλογία, τότε έχουμε αναλογική εξάρτησι.

Λέμε πως το βάρος P του αττάλινου κοματιού ίνε ανάλογο με τον όγκο V του κοματιού.

Ι γραφική παράστασι τις λίστις θάνε τέττια:

$$\frac{P_2}{P_1} = 5 \quad \frac{V_2}{V_1} = 5,$$

Ίτε εν ίδι αναλογίον:

$$\frac{P_2}{P_1} = \frac{V_2}{V_1}$$

$$\frac{P_2}{V_2} = \frac{P_1}{V_1},$$

Το P_1 και P_2 ίνε βάρη των κοματιών, το V_1 και V_2 ίνε ο όγκοι των ίδιων κοματιών.

Εξετάζοντας τον πίνακα, μπορούμε να καθορίσουμε τις ακόλουθες ιδιότητες της αναλογικής εξάρτησις:

I. Ο πίνακας περιέχει τις **σιμασίες** δύο μεταβαλλόμενων μεγέθους.

II. Ενα από τα μεγέθη αυτά θα ίνε ανεξάρτητο μεταβαλλόμενο, το άλλο — εξαρτιμένο μεταβαλλόμενο.

III. Στην κάθε **σιμασία**, ενός μεγέθους αντιστοιχεί μια ορισμένη **σιμασία** του άλλου μεγέθους.

Ας παραδεχτούμε ως ανεξάρτητο μεταβαλλόμενο τον όγκο. Τότε το βάρος θα ίνε εξαρτιμένο μεταβαλλόμενο.

Παρατηρούμε, πως σε κάθε όγκο αντιστοιχεί το βάρος-του, διότι με την αλλαγή του όγκου αλλάζει και το βάρος: δε μπορεί να υπάρχουν δύο ίσα κατά τον όγκο κομάτια με διάφορα βάρη, ήτε δύο κομάτια ίσα κατά το βάρος, αλλα διάφορου όγκου.

Οποτε εαν, ο όγκος ίνε ίσι, τότε και τα βάρη ίνε ίσα.

IV. Αφκρένοντας τη **σιμασία** του ενός μεγέθους όσες διόποτε φορές, αφκρένι και η αντιστοιχί **σιμασία** του άλλου μεγέθους κατά τόσες φορές.

V. Ι λόγω δύο **σιμασιών** ενός μεγέθους και δύο αντιστοιχόν μ' αυτές **σιμασιών** άλλου μεγέθους ίνε ίσι και αποτελουν **αναλογία**.

Τις ιδιότητες αυτές έρχοლა μπορούμε να δοκιμάσουμε πάνω στον εξεταζόμενο πίνακα.

Ας πάρουμε δύο κομάτια σίδερο: 10 κιβ. ντμ και 100 κιβ. ντμ. Ο όγκος του δεύτερου ίνε μεγαλύτερος παραβιζόμενος με τον όγκο του πρώτου, αλλα, ως φένετε μαζί μ' αυτό θα αφκρίσι και το βάρος. Ο όγκος

μεγάλοσε 10 φορές και το βάρος μεγάλοσε 10 φορές: αντισ 78 χγ θα ίνε πια 780 χγ.

Ο λόγος $\frac{100}{10}$ ισόμε με τον 10 και ο λόγος $\frac{780}{78}$ επίσης ισόμε με τον αριθμο 10. Αφτι ι λογι ίνε ίσι.

Ι αριθμι 780, 78, 100 και 10 σχηματίζον αναλογία $\frac{780}{78} = \frac{100}{10}$.

VI. Ο λόγος τις αριθμητικισ σημασίας τυ εξαρτιμένυ μεταβαλόμενυ προς τιν αντίστιχο αριθμητικι σημασία τυ ανεκςάρτιτυ μεταβαλόμενυ ισόμε πάντα με έναν και τον ίδιο αριθμο.

$$\text{Π. } \chi: \frac{78}{10} = \frac{780}{100} = \frac{1560}{200} = 7,8.$$

Ιδι όρι στι γραφικι παράστασι έχον τιν μορφι: $\frac{P}{V} = K$ όπου το $K = 7,8$. Ι αριθμι 7,8 και το K ονομάζοντε κοεφικισέντα τις αναλογίας.

Ι εκςάρτικι, πυ έχι αφτες τις ιδιότητες, ονομάζετε εφθία αναλογία.

Τα μεταβαλόμενα μεγέθι, πυ έχον σχέσι μ' αφτι τιν εκςάρτικι, ονομάζοντε μεγέθι κατ' εφθίαν ανάλογα.

Αν δύο μεγέθι βρίσκοντε σε τέτια εκςάρτικι, όστε αφκςένοντας το ένα απ' αφτα κάμποζες φορες, αφκςένι και το άλλο τόζες φορες, τότε λένε, πως τα μεγέθι αφτα βρίσκοντε σε εκςάρτικι κατ' εφθίαν αναλογικι, ίτε ότι ίνε κατ' εφθίαν ανάλογα το ένα προς το άλλο.

Στο παράδιγμά-μας το θάρος και ο όγκος τυ κοματιυ ίνε μεγέθι: κατ' εφθίαν ανάλογα, ίτε μόνο ανάλογα.

Ι γραφικι παράστασι τυ νόμου τις εφθίας αναλογίας θάνε $\frac{P}{V} = K$, ίτε $P = KV$.

§ 3. Εφαρμογι τον αναλογιον στι λίσι προβλιμάτων.

Ι λεπτομεριακι εκςέτασι τις εκςάρτικισ τυ θάρος απο τον όγκο αποδίκσε, πως το βάρος και ο όγκος τον αντικιμένον, πυ ίνε χαμομένα απο ένα ιλικο ίνε μεγέθι κατ' εφθίαν ανάλογα.

Τόρα μπορούμε να πλατένουμε το πρόβλιμά-μας. Μπορούμε εποφελόμενι τις ιδιότητες τον κατ' εφθίαν ανάλογον μεγεθον, να βρίσκουμε τις χριαζόμενες σημασίες τον μεγεθον χωρις να σχηματίζουμε πίνακα.

1. Ένα τρένο σε 2 όρες πέρασε 60 χμ.

Να βρεθι ο δρόμος, τον οπίο το ίδιο τρένο θα κάνι σε 3 όρες, και το χρόνο, πυ πρέπει να κσοδέπει για να διατρέκει 180 χμ δρόμο, αν πάι πάντα με τιν ίδια ταχύτητα.

Για τι λίσι τυ προβλίματος σιριζόμεστε στιν ιδιότητα τον αναλογικον μεγεθον και σχηματίζουμε αναλογία. Ας παραστήουμε το ένα ζιτόμενο μέγεθος με x και το άλλο με το y . Τιν αναλογία σχηματίζον έτσι, όστε να έχι τρις γνωστες σημασίες τον μεγεθον και μία άγνωστι. Δεν ίνε ανάνκι κάθε φορα να σχηματίζουμε πίνακα τον σημασιον για τι λίσι τυ προβλίματος. Αρχι να έχουμε διο ζέδγι σημασιον, μαζί με κίνο το ζέδγος, πυ περιέχι ένα άγνωστο μεταβαλόμενο, απο απο μπροστα θεθεοθήκαμε, πως τα μεγέθι θα ίνε ανάλογα.

Για να καταλάβουμε καλύτερα το πρόβλιμα, θάζουμε τυς δεδομένους και τυς άγνωστους αριθμους σε διο στίλες, και σινάμα σε κάθε στίλι γράφουμε τις σημασίες ενος και τυ ίδιυ μεγέθους. Ι αντίστιχες σημασίες τον διο μεγεθον θη βρεθον τότε στιν ίδια σιρα.

1) Για να βρίσκουμε το δρόμο έχουμε:

$$\begin{array}{l} 2 \text{ όρες} - 60 \text{ χμ} \\ 3 \text{ " } - x \text{ " } \end{array}, \text{ απο } \frac{60 \cdot 3}{x:60=3:2} = 90 \text{ χμ.}$$

2) Για να βρίσκουμε το χρόνο έχουμε:

$$\begin{array}{l} 2 \text{ όρες} - 60 \text{ χμ} \\ y \text{ " } - 180 \text{ " } \end{array}, \text{ απο } \frac{2 \cdot 180}{y:2=180:6} = 6 \text{ όρες}$$

Με τέτια γραφι καθένας λόγος έχι σχηματιστι απο τις σημασίες ενος και τυ αφτυ μεγεθους.

Παρατίρισι. Προ τις λίσις εκςάπαντος πρέπει να δοκιμάσουμε αν ίνε τα δεδομένα αφτα μεγέθι ανάλογα.

2. 40 χρονον άνθρωπος ζιγίζι 60 χγ. Πόσο ζιγίζι πεδι 10 χρονόνα; **Λίσι.** Στιν ερώτικι τυ προβλίματος δεν ίνε δυνατο να βρίσκουμε απάντικι κάνοντας τις σχετικες πράκτικις, διότι τιν ιλικία και το θάρος τυ ανθρόπου δεν μπορούμε να τα λογαριάσουμε ποσα ανάλογα, όπος μας δίχυνι ι πέρα.

Δε σιμβένι πάντοτε τα ανάλογα μεγέθι να ικανοποιέον τιν εκςάρτικι τις εφθίας αναλογίας. **§ 4. Μεγέθι αντι-εστρόφος ανάλογα.** Σιχνα σιναντιέτε και άλι εκςάρτικι, ι οπία ονομάζετε **αντίστροφι αναλογία.**

Παράδιγμα. Ο ακόλοθος πίνακας παραστένι τιν εκςάρτικι μετακαι τυ αριθμο τον στροφον στο λεπτο τυ αντικιμένυ, πυ παλεκάνε στο τορνεφτίρι, και τι διάμετρο αφτυ τυ αντικιμένυ.

n αριθμός στροφών στο λεπτό....	10	16	20	50	80	100	160
D — διάμετρο σε μι- λίμετρα....	200	125	100	40	25	20	12,5

Ας πάρουμε για ανεξάρτητο μεταβαλλόμενο τι διάμετρο D .

Ο αριθμός των στροφών n θα εξαρτιθεί από το μεταβαλλόμενο D . Εξετάζοντας το νόμο τις εξάρτικis, παρατηρούμε, πως ο πίνακας των ci-
μασιον δεν ικανοποι τος όρους τις εφθίας αναλογίας επιδι:

1. Με το μεγάλομα τις διάμετρου ο αριθμός των στροφών δεν με-
γαλώνι, μα λιγοστέβι.

2. Ο λόγος το εξαρτιμένο μεταβαλλόμενο προς το ανεξάρτητο δε
δίνι σταθερο αριθμο.

Ι ιδιότητες το πίνακα θα ίνε ι ακόλουθες:

I. Ο πίνακας περιέχι διο σιρες ciμασιον μεταβαλό-
μενον μεγεθον.

II. Το ένα απο αφτα τα μεγέθι θα ίνε ανεξάρτι-
το μεταβαλλόμενο, το άλλο εξαρτιμένο μεταβαλλόμενο.

III. Στην κάθε ciμασία μεγέθους τις μιας ciρας αντι-
στιχι μια οριζμένι ciμασία μεγέθους τις άλλis ciρας.

IV. Με τιν άφκισι τον ciμασιον τυ μεγέθους τις
μιας ciρας κατα κάμπουςes φορες ι ciμασία τον μεγεθον
τις άλλis ciρας ελατόννετε τόcses φορες.

V. Ο λογος δύο ciμασιον τον μεγεθον τις μιας ci-
ρας κε ο αντίστροφος λόγος δύο αντίστιχον ciμασιον τις
άλλis ciρας ίνε ίσι κε αποτελυν αναλογία.

VI. Το γινόμενο τις αριθμητικis ciμασίας τυ εξαρ-
τιμένου μεταβαλλόμενου επι τιν αντίστιχι αριθμητικι ciμα-
σία τυ ανεξάρτιτου μεταβαλλόμενου ιςύτε πάντα με ένα
κε τον ίδιο αριθμο.

Τis ιδιότητες αφτες ίνε έφκολο να εξετázουμε στο παράδιγμα τυ δε-
δομένο πίνακα, όπος εις εκετázαμε τις ιδιότητες τις εφθίας αναλογίας.

Τιν εξάρτικis, πυ έχι τέπιες ιδιότητες τιν ονομάζυν αντίστροφι
αναλογία.

Εαν δύο μεγέθι εξαρτιόντε το ένα απο το άλλο
έτσι, όστε με τιν άφκισι τυ ενος απο αφτα κάμπουςes
φορες ελατόννετε το άλλο τόcses φορες, τότε λένε, πως
τα μεγέθι βρίςκυντε σε εκζάρτικis αντιστρόφος ανάλογα
ίτε, ότι ίνε αντίστροφα ανάλογα το ένα προς το άλλο.

Εαν θα σινκρίνουμε τις ιδιότητες τις εφθίας κε αντίστροφis αναλογίας
θα δόμε, πως θα διαφέρουν μονάχα κατα τιν IV, V κε VI ιδιότητα. ι IV
ιδιότητα ίνε τόσο εφκολονότιο, όστε δεν απετι ιδιέτες επεκειγίσις.

Ας εκετázουμε τιν V ιδιότητα πυ ίνε περίπτωσι εφθίας αναλογίας.
Εκι κε εδο παρατιριέτε αναλογία. Ι διαφορα μονάχα ίνε στιν ταξινόμι-
σι τον όρον τις αναλογίας. Ας το εκσιγίςουμε πάνω σε παράδιγμα. Ας
πάρουμε απο τον πίνακα τος αριθμος τον στροφών για τις διάμετρες
200 μμ κε 40 μμ.

$$\begin{array}{r} \text{Ι διάμετρος} \quad 200 \dots 40, \\ \text{Ο αριθμός στροφών} \quad 10 \dots 50, \\ \hline 200 : 40 = 50 : 10, \quad 200 \cdot 10 = 50 \cdot 40 \end{array}$$

Σε περίπτωσι αντίστροφis αναλογίας, όπος φένετε στο παράδιγμα
αφτο ο λόγος δύο ciμασιον ενος μεγέθους (αριθμον μιας ciρας) ίνε ίσος
με τον αντίστροφο λόγο τον αντίστιχον ciμασιον τυ άλλο μεγέθους, (δίο
αριθμον τις δέφτερis ciρας) ενο το γινόμενο τον αντίστιχον ciμασιον τον
ίδιον μεγεθον ίνε το ίδιο.

Ι γραφικι παράστασι τον αναλογιον κε τον λόγον τις αντίστροφis
αναλογίας θάνε τέτια:

$$\frac{n_2}{n_1} = \frac{D_1}{D_2},$$

$$\text{ίτε} \quad n_2 : n_1 = \frac{1}{D_2} : \frac{1}{D_1},$$

Εδο το D_2 κε D_1 ciμένυν τα αριθμητικα μεγέθι τον διαμέτρον τα δε
 n_2 κε n_1 τος αντίστιχος ε' αφτα αριθμος τον στροφών.

Ι γραφικι παράστασι τις VI ιδιότητας έχι όπει:

$$Dn = K.$$

Στιν περίπτωσί-μας το $K = 2000$.

Ι αριθμι 2000 κε K φέρυν τιν ονομασία κοεφικιςεντ τις αναλογίας.

Ας σινκρίνουμε τι λίσι τον διο προβλιμάτον. Στο ένα τα δεδομένα
κε το ciτόμενο μέγεθος θα ίνε κατ' εφθίαν ανάλογα, στο άλλο πρόβλι-
μα — αντιστρόφος ανάλογα.

Πρόβλημα 1. Ενα αφτοκίνητο διέτρεχε σε 2 όρες 120 χμ. Σε
πόσο κερα με τις ίδies σινθίκες μπορι το αφτοκίνητο να διατρέκει 300 χμ;

Λίσι. Κέρουμε πως ο δρόμος κε ο χρόνος κατα τιν ισοταχι κίσις
ίνε σινδεδεμένοι με το νόμο τις εφθίας αναλογίας.

Γράφουμε τος όρος:

$$\begin{array}{l} 2 \text{ όρες} — 120 \text{ χμ} \\ x \quad \text{ " } — 300 \text{ " } \end{array}$$

Σχηματίζουμε αναλογία: $2 : x = 120 : 300$, ήτε $x : 2 = 300 : 120$
απο το οποίο έχουμε:

$$x = \frac{2 \cdot 300}{120} = 5 \text{ ώρες.}$$

Πρόβλημα 2. Για το κσεφορτόμα τον βαγονιον χωρίς μηχανή χρειάζονται 6 εργάτες, που εχτελουν τι δουλια αφτι σε 8 ώρες. Πόσι εργάτες θα χριαστων, για να κσεφορτόσουν το ίδιο φορτίο σε 3 ώρες;

Λίσι: Κατα τι λίσι τέτιον προβλιμάτων ι μέσι εργατικι ικανό-
τιτα το ενος εργάτι λογαριάσετε σταθερι.

Με την άφκισι το αριθμου τον εργάτων ο χρόνος το κσεφορτόματος
ελατόνετε ανάλογα.

Στο πρόβλημα αφτο έχουμε να κάνουμε με αντιστρόφος ανάλογα με
γέθι. Ας γράψουμε τους όρους το προβλήματος:

$$\begin{array}{l} 6 \text{ εργάτες} — 8 \text{ ώρες} \\ x \text{ „} — 3 \text{ „} \end{array}$$

Πέρνουμε τους λόγους κε γράφουμε αναλογία:

$$3 : 8 = 6 : x \quad \text{ήτε} \quad x : 6 = 8 : 3.$$

Απο δο βρίσκουμε:

$$x = \frac{6 \cdot 8}{3} = 16 \text{ εργάτες.}$$

§ 5. Λίσι προβλι- μάτων με την ανα- γογι στι μονάδα.

Τι σημασία ενος εκ των μεγεδων σε περι-
πτώσις εφθίας κε αντίστροφισ αναλογίας, μπορούμε
να βρούμε με την αναγογι στι μονάδα.

Πρόβλημα 1. 28 εργάτες με ίδιο μισθο
πέρνουν 4200 ρύβλια το μήνα. Πόσο μισθο θα
πάρουν 50 εργάτες, που πλιρόνουν με τον ίδιο τρόπο;

Λίσι. Ι 28 εργάτες πέρνουν 4200 ρύβλια.

Πόσο πέρνι ένας εργάτις; Ενας εργάτις πέρνι 28 φορές λιγότερο.
Ας το γράψουμε.

$$\text{Κάθε μια εργατικι μονάδα θα πάρει} \quad \frac{4200}{28} \text{ ρύβλια.}$$

Πόσο πέρνουν 50 εργάτες; Ο μισθος τον πενήντα εργάτων
θα ήνε 50 φορές περισσότερος απο το μισθο το ενος εργάτι. Θα
έχουμε λιπον:

$$\frac{4200 \cdot 50}{28} = 7500 \text{ ρ.}$$

Ι πλέρια γραφτι λίσι θα έχι την ακόλουθι μορφι:
Για τους 28 εργάτες μισθος 4200 ρύβλια.

$$\begin{array}{l} \text{„ τον 1 „} \quad \frac{4200}{28} \text{ „} \\ \text{„ τους 50 „} \quad \frac{4200 \cdot 50}{28} = 7500 \text{ ρύβλια.} \end{array}$$

Πρόβλημα 2. 20 εργάτες βάζουν τα θεμέλια ενος χτιριού σε 15
ιμέρες. 25 εργάτες με την ίδια παραγογικότητα σε πόσες μέρες θα τε-
λιόσουν την ίδια εργασία;

Λίσι. Για το φτιάσιμο τον θεμελίων χρειάζετε εργασία 20 εργα-
των σε 15 μέρες. Πόσες εργατοιμέρες θα χριαστων για την εργασία αφτι;
Για την εργασία αφτι ιποτίθετε να κσεδέψουν (20 · 15) εργα-
τοιμέρες.

Σε πόσες μέρες θα τελιόσουν την ίδια εργασία 25 άνθρωπι;

25 άνθρωπι θα τελιόσουν την εργασία 25 φορές ενορίτερα. Θα χρια-
στον 25 φορές ολιγότερες ιμέρες. Ας γράψουμε τι λίσι.

Για 20 εργάτες χρειάζετε 15 μερον εργασία.

$$\begin{array}{l} \text{„ 1 εργάτι „} \quad \frac{20 \cdot 15}{25} \text{ „} \\ \text{„ 25 εργάτες „} \quad \frac{20 \cdot 15}{25} = 12 \text{ μέρες.} \end{array}$$

§ 6. Αναλογικι διέρεσι.

κσεργαστων ένα μέρος τις μηχανισ χρειάστικαν
2 $\frac{1}{2}$ ώρες. Ο πρότος τρνεφτις δόλεπσε 40 λεπ-
τα, ο δέφτερος 50 λεπτα κε ο τρίτος τον επίλιπο κερο. Για όλι την
εργασία αφτι πλιροθίκανε 12 ρύβλια. Πόσι ρύβλια πήρε καθένας τρνεφτις;

Το πρόβλημα αφτο μπορούμε να λύουμε με σινιθιζμένες αριθμητικες
πράκσις. Εμεις όμως κξέροντας τις ιδιότητες τον αναλογιον, μπορούμε να
λύουμε το πρόβλημα τύτο πιο σίντομα — με τον τρόπο τις διέρεσις
κατ'αναλογίαν.

Όσο πιο πολι δόλεπσε ο εργάτις τόσα περισσότερα χρίματα θα πάρι.
Ι πλιρομι τις εργασίας κε ο χρόνος ήνε ανάλογα ποσα.

Εδο έχουμε εφθία αναλογία.

Ας σιμώσουμε με τα γράματα την πλιρομι τις εργασίας: το πρότο
εργάτι με το x_1 , το δέφτερο με το x_2 , το τρίτο x_3 . Ας γράψουμε, πως
ι πλιρομι ήνε ανάλογος με το χρόνο δλ. $x_1 : x_2 : x_3 = 40 : 50 : 60$.

Το άθροίζμα τον μερον $40 + 50 + 60 = 150$.

Ι πλιρομι για ένα μέρος τις εργασίας αποτελεί $\frac{1200}{150} = 8$ καπ.

Ι πλιρομι κάθε εργάτι: τυ πρώτο $8 \cdot 40 = 320$ καπ., τυ δεύτερο $8 \cdot 50 = 400$ καπ., τυ τρίτο $8 \cdot 60 = 480$ καπ.

Σι μί ο ς ι. Τυς λόγος μπορόμε να γράψουμε κε έτσι: $x_1 : x_2 : x_3 = 40 : 50 : 60 = 4 : 5 : 6$. Το όλο 15 μέρι. Δογαριάζοντας θα βεθεοθύμε πως ι πλιρομι τις εργασίας θα ίνε ι ίδια.

Πρόβλημα 2. Να διερεθι ο αριθμος 855 σε μέρι ανάλογα τον:

$$\frac{2}{3}, \frac{3}{4}, \frac{5}{6}, \frac{3}{5}.$$

$$\Delta \text{ί ς ι. } x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = \frac{40}{60} : \frac{45}{60} : \frac{50}{60} : \frac{36}{60}.$$

Ι λόγι δεν μεταβάλοντε αν τον ιγόμενο κε τον επόμενο όρο κάθε αναλογίας: πολλαπλασιάζουμε επι 60.

Μετασχηματίζοντας το λόγο τελιοτικά θα έχουμε:

$$x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = 40 : 45 : 50 : 36.$$

Το άθροίζμα τον μερον: $40 + 45 + 50 + 36 = 171$. Το ένα μέρος

$$\frac{855}{171} = 5.$$

Τώρα θρίσκουμε x_1, x_2, x_3, x_4 θα έχουμε 200, 225, 250, 180. Το άθροίζμα θα αποτελέσι 855.

Σι μί ο ς ι. Το λόγο τον κλασματικον αριθμον πάντα πρέπι να τον αντι-καταστήσουμε με λόγο ακέρειον αριθμον. Για τότο τα κλάσματα τρέπουμε σε ομόνι-μα κε πέρνουμε το λόγο τον αριθμιτον.

Πρόβλημα 3. Να διερεθι το 1380 σε μέρι ανάλογα τον ακόλυ-θον αριθμον:

$$0,4, 0,5, 0,32, 0,16.$$

$\Delta \text{ί ς ι.}$ Για να λίσουμε το πρόβλημα τότο γράφουμε αναλογίες: $x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = 0,4 : 0,5 : 0,32 : 0,16 = 40 : 50 : 32 : 16 = 20 : 25 : 16 : 8$.

Το άθροίζμα τον μερον $20 + 25 + 16 + 8 = 69$. Το μέγεθος τυ ενος μέρου: ιούτε:

$$\frac{1380}{69} = 20 \text{ κε } x_1 = 400, x_2 = 500, x_3 = 320, x_4 = 160.$$

Για να διερέσουμε ένα δοθέντα αριθμο σε μέρι ανά-λογα κάμποςον αριθμον, πρέπι: 1) να αντικαταστήσουμε

το λόγο τον κλασματικον αριθμον με τον λόγο τον ακέρειον. 2) να προσθέσουμε τυς εβριζόμενους αριθμους, για να μάθουμε τον αριθμό τον μεριδίων, στα οπία πρέπι να διερέσουμε τον δοθέντα αριθμο. 3) να διερέ-σουμε τον δοθέντα αφτον αριθμο, δια τυ αριθμου τον μεριδίων, για να μάθουμε με τι ιούτε το ένα μέρος. 4) να πολλαπλασιάζουμε το εβριζόμενο μέγεθος τυ ενος μέ-ρους επι τυς ακέρειους αριθμους τον λόγον.

Κάποτε σιναντιόντε πιο πολίπλοκες περιπτώσις διέρεσις κατ' αναλογίαν.

Πρόβλημα. 4. Για να κάνουμε μπετόνι ανακατόνον κειρο τσιμέντο, άμο κε χαλίγια. Ο λόγος τον όνκον, πυ αποτελυν τα σιστατικά τυ μπετονιου ίνε $2 : 6 : 9$.

Πόσο θα χριαστι άμος κε χαλίγια για τιν επιμασία διάλις αν θα διαθέτομε 900 κιβ ντμ κειρο τσιμέντο; Πόσο θα γίνι μπετόνι, αν ο όνκος τον χαλικιον αποτελεί 0,9 τυ όνκυ τυ μπετονιου, πυ παρασκεβάζουμε.

$\Delta \text{ί ς ι.}$ Ολο το μίγμα περιέχι $2 + 6 + 9 = 17$ μέρι. Εδο μπέ-νυν 2 μέρι τσιμέντο. Εχουμε 900 κιβ. ντμ τσιμέντο. Οστε, σ' ένα μέ-

$$\text{ρος τις διάλις αναλογι } \frac{900}{2} = 450 \text{ κιβ. ντμ.}$$

Τώρα ας βρίσκουμε τα σιστατικά τυ μπετονιου.

Θα χριαστυν ίλιχα:

$$\text{τσιμέντο } 2 \text{ μέρι} - 450 \cdot 2 = 900 \text{ κιβ. ντμ.}$$

$$\text{άμο } 6 \text{ μέρι} - 450 \cdot 6 = 2700 \text{ " "}$$

$$\text{χαλίγια } 9 \text{ μέρι} - 450 \cdot 9 = 4050 \text{ " "}$$

$$\text{Θα επιμάσουμε μπετόνι } 4050 : 0,9 = 4500 \text{ κιβ. ντμ} = 4,5 \text{ κιβ μ}$$

Στο πρόβλημα αφτο έχυν δοθι ι λόγι τον όνκον τον σιστατικον μερον κε ο αριθμος, πυ δίχυν τον όνκο μιας απο τις υσιες.

Διερόντας τον αριθμο τότον στον αντίστιχο αριθμο τον μερον, μά-θαμε με τί ιούτε το ένα μέρος τυ μίγματος. Με τον πολλαπλασιζμο θρίκαμε, πόσο πρέπι να πάρουμε απο κάθε υσία.

Πρόβλημα 5. Τέσereς κολχόζνικι εργάστικαν σ' ένα ιδιέτερο χο-ράφι. Ι εργατοιμέρες τυ καθενος, ίσαν ανάλογι με τυς αριθμους $12 : 15 : 18 : 20$. Ο δεύτερος κε ο τρίτος έκαναν 66 εργατοιμέρες. Πόσες εργα-τοιμέρες έκανε ο καθένας;

$\Delta \text{ί ς ι.}$ Παραστήνουμε αριθμο τον εργατοιμερον με το x_1, x_2, x_3, x_4 . Οπος πάντα, πρέπι να καθορίζουμε, με πόσες ημέρες αντιστιχι το ένα μέρος.

Στο μερίδιο τυ δεύτερου κε τρίτου κολχόζνικου αναλογον $15 + 18 = 33$ μέρι, πυ αποτελυν 66 μέρες.

Το ένα μέρος αποτελεί $\frac{66}{33}=2$ μέρες. Ορίζουμε τις εργατομέρες για τον κάθε κολχόλνικο:

$$x_1 = 2 \cdot 12 = 24 \text{ μέρες, } x_3 = 2 \cdot 18 = 36 \text{ μέρες,}$$

$$x_2 = 2 \cdot 15 = 30 \text{ μέρες, } x_4 = 2 \cdot 20 = 40 \text{ μέρες.}$$

Στο πρόβλημα αφο το μας έχει δοθεί το άθροισμα όχι όλον τον μερον, μα μονάχα κάμποσον, γι' αφο για τι λίσι το προβλήματος προ-θέσαμε όλα αφα τα μέρι.

Κάποτε σιμβένι, να μας δίνετε στο πρόβλημα όχι το άθροισμα δύο οποδιόποτε μερον, μα ι διαφορά-τους.

Πρόβλημα 6. Τέσσερες εργάτες, δουλέδοντας μαζί, έπρεπε να μι-ράσουν τα χρίματα, πο κέρδισαν ανάλογα με τον αριθμο τον ορον τις εργασίας. Στο τέλος τις εργασίας μέτρισαν τον αριθμο τον ορον, πο καθένας-τους δούλεψε σ' αφο τιν εργαίει, κε θρίκανε: 5, 8, 6 κε 6 όρες. Όταν πλιροθίκανε ο δέφτερος εργάτις πίρε κατα 10 ρύβλια περισσότερα απο τον τρίτο. Πόσα κέρδισε ο καθένας;

Λίσι. Όλο το κέρδος πρόκτε να μιρασθι σε μέρι ανάλογα:

$$x_1 : x_2 : x_3 : x_4 = 5 : 8 : 6 : 6.$$

Ο αριθμος το μερον το δέφτερου εργάτι ίνε περισσότερος, παρα το τρίτο. Βρίσκουμε τι διαφορα: $8 - 6 = 2$ μέρι. Για δύο μέρι ο δέφτερος εργάτις πίρε 10 ρύβλια. Οστε το ένα μέρος αποτελούσε 5 ρύβλια.

$$\text{Ο 1-ος θα πάρει } x_1 = 5 \cdot 5 = 25 \text{ ρύβλια,}$$

$$\text{Ο 2-ος θα πάρει } x_2 = 5 \cdot 8 = 40 \text{ ρυβ.}$$

$$\text{Ο 3-ος κε ο 4-ος θα πάρουν } x_3 \text{ κε } x_4 = 5 \cdot 6 = 30 \text{ ρυβ.}$$

Σε μερικα προβλήματα σιμβένι να διερέσουμε τον αριθμο σε μέρι αντιστρόφος ανάλογα με τους δεδομένους αριθμους. Ας φέρουμε παραδείγματα λίσις τέτιον προβλημάτων.

πρόβλημα 7. Πρέπει να σχηματίσουμε μίγμα απο δύο ίδι τσαγιω. Το κιλο το πρώτο ίδος ακσίζι 15 ρ. το δέφτερου — 6 ρ. το ποσο το τσαγιω το πρώτο κε δέφτερου ίδος, πο πέραμε να κάνουμε μίγμα ίνε αντιστρόφος ανάλογα με τιν ακσία το τσαγιω.

Πόσο πρέπει να πάρουμε τσάι πρώτο κε δέφτερου ίδος για να κάνου-με μίγμα 105 χγ;

Λίσι. Εάν το βάρος ίνε αντιστρόφος ανάλογο τις ακσίας το τσαγιω, αφο σιμένι, πως ο λόγος τον βαρον ισύτε με το λόγο τον αριθμον, πο ίνε αντίστροφι με τιν ακσία το τσαγιω.

$$x_1 : x_2 = \frac{1}{15} : \frac{1}{6}.$$

Αντικαθιστόντας το λόγο τον κλασματικον αριθμον με το λόγο τον ακέρειον, θα έχουμε:

$$x_1 : x_2 = \frac{2}{30} : \frac{5}{30} = 2 : 5$$

I ίδος πρέπει να πάρουμε 2 μέρι,

II ίδος " " " 5
Το όλο " " " $2 + 5 = 7$ μέρι.

$$\text{Το ένα μέρος αποτελεί } \frac{105}{7} = 15 \text{ χγ.}$$

$$\text{I ίδος πρέπει να πάρουμε } 15 \cdot 2 = 30 \text{ χγ,}$$

$$\text{II ίδος " " " } 15 \cdot 5 = 75 \text{ χγ.}$$

Πρόβλημα 8. Να διερεθι ο αριθμος 1440 κατ' αντίθετι αναλογία με τους αριθμους 5, 7.

Λίσι. Ας πάρουμε αριθμους αντίθετους με τους δεδομένους. Γράφουμε τους όρους το προβλήματος εν ίδι λόγον αφο τον αριθμον:

$$x_1 : x_2 = \frac{1}{5} : \frac{1}{7}.$$

Αντικαθιστόμε το λόγο τον κλασματικον αριθμον με το λόγο τον ακέρειον.

$$\frac{1}{5} : \frac{1}{7} = \frac{7}{35} : \frac{5}{35} = 7 : 5.$$

$$\text{Βρίσκουμε τον αριθμο το μερον: } 7 + 5 = 12.$$

$$\text{Βρίσκουμε τιν ακσία ενος μέρους: } \frac{1440}{12} = 120.$$

Βρίσκουμε τους ζιτόμενους αριθμους:

$$x_1 = 120 \cdot 7 = 840$$

$$x_2 = 120 \cdot 5 = \frac{600}{1440}$$

Ετσι επίσης λίνουμε τα προβλήματα σε χίνες τις περιπτώσεις, όταν ίνε ανάνχι να διερεθι αριθμος αντίστροφα, ανάλογος με τρεις, τέσσερες κ.τ.λ. αριθμους.

§ 7. Μέσος αριθμ- μικτος όρος.

τα 120 κεράτια· δέφτερο ίδος — βάρος 6,96 χγ τα 120· τρίτο ίδος — βάρος 5,32 χγ τα 120.

Στο κολχοζ διαλέγοντας τα αβγα θρίκαν τα ακόλουθα δάρι:

Ζίγις	Βάρος (σε χιλιόγραμμα)	Αριθμός αβγον	Βάρος ενός αβγυ (σε χιλιόγραμμα)	Βάρος 120 αβγον (σε χιλιόγραμμα)
1	2,581	40	0,0645	7,740
2	3,321	50	0,0664	7,968
3	1,286	20	0,0643	7,716
4	6,511	100	0,0651	7,812
5	7,849	120	0,0654	7,849
	21,548	330		

Για να βρούμε σε πιο ίδος ανίχυν αφτα τ' αβγα, πρέπει να καθορί-
σουμε το μέσο βάρος του ενός αβγυ και το μέσο βάρος των 120 αβγον.
Το βάρος κάθε αβγυ θρίσκυν με τι διέρει το βάρος τον ζιγιζμένον
αβγον δια του αριθμυ τον αβγον.

Απο τον πίνακα βλέπουμε, πως τα εκατοστα μέρι κατα το ζίγι
του ενός αβγυ (και τα ακέρεια γραμμάτια κατα το ζίγι τον 120 αβγον) ε' όλες
τις περιπτώσεις του ζιγιζματος ίνε τα ίδια. Διαφορά υπάρχει μονάχα στα
χιλιοστα μέρι. Αφτο σιμένι, πως για το βάρος ενός αβγυ τα εκατοστα
μέρι του χιλιόγραμυ έχουν ορισθι σωστα, αλα τα χιλιόστα και δεκάκις
χιλιοστα μέρι δίχυν λάθος.

Για τα 120 αβγα ολόκληρα τα χιλιόγραμμα έχουν ορισθι σωστα, και
το λάθος αρχίει απο τα δέκατα μέρι. Δέμε, πως κατα το ζίγι του ενός
αβγυ τα χιλιοστα και δεκάκις χιλιοστα μέρι του χιλιόγραμυ δεν θα ίνε
σκριδεις αριθμυ.

Όπος φένετα τ' αβγα έχουν διαφορά κατα το βάρος στα χιλιοστα
μέρι του χιλιόγραμυ. Επίςις μπορούμε να πύμε, πως για το βάρος των 120
αβγον δεν έχουμε ακριβη μερίδα στα δέκατα μέρι του χιλιόγραμυ.

Βλέπουμε, πως δεν μπορούμε να έχουμε ακριβεις αριθμυς κατα την
καταμέτρει, δεν μπορούμε να έχουμε ακριβη ζίγι του αβγυ μονάχα με
το ζιγιζμα. Το βάρος του αβγυ, που βρίσκουμε στο κάθε ζιγιζμα θα ίνε το κατα
προσένκις βάρος-το.

Ας σιμφονίσουμε: πάντα, ε' όλες τις καταμετρίεις και στο κατα-
προσένκις λογαριαζμυς, να πάρουμε μονάχα ένα ανακριβη αριθμυ· όλυς
του άλλος ανακριβης αριθμυς θα απορίψουμε, στρονκιλόνοντας τον εβρι-
κόμμενο αριθμυ.

Θα πάρουμε για το βάρος του ενός αβγυ τες ακόλουθες αριθμυς.

0,064 χγ. 0,066 χγ. 0,064 χγ. 0,065 χγ. 0,066 χγ. Για το βάρος
120 αβγον: 7,7 χγ. 7,9 χγ. 7,7 χγ. 7,8 χγ. 7,9 χγ.

Ας πάρουμε το αριθμωτικό μέσο όλων των βαρων ίτε, όπος λένε τον
μέσον όρο του βάρος.

Για να θρίσκουμε το μέσο αριθμωτικό όρο (διλ. τον μέσον όρο)
κάμπωσον αριθμω τον πρέπει να προσθέσουμε όλυς τες αριθμυς, που έχουν δοθι
και το άθριζμα να διερέσουμε δια του αριθμυ τον προσθετέον.

Για ένα αβγο:

$$\frac{0,064 + 0,066 + 0,064 + 0,065 + 0,066}{5} \approx 0,065 \text{ χγ.}$$

Για τα 120 αβγα:

$$\frac{7,7 + 7,9 + 7,7 + 7,8 + 7,9}{5} \approx 7,8 \text{ χγ.}$$

Ετσι θρίκαμε το μέσο βάρος ενός αβγυ 0,065 χγ και για τα
120 αβγα — 7,8 χγ.

Τα αβγα, που ζιγίσαμε, μπορούμε να λογαριάσουμε αβγα πρώτου ίδος
σίμφωνα με το σταντάρτο.

Θα ίταν πιο σωστο να θρύμε το βάρος του ενός αβγυ με τι διέρει
του αθρίζματος τον αριθμων τες δέφτερις στίλις του πίνακα δια του αθρί-
ζματος τον αριθμων τες τρίτις στίλις.

Σ' αφτι την περίπτωση θα ίχαμε:

$$\frac{21,548}{330} \approx 0,0652 \text{ χγ.}$$

Όταν έχουμε πολλα ζιγιζματα, θρίσκουμε ικανοπιτικα μέσα αποτελέ-
ζματα ακόμυ και τότε, όταν τα ιδιέτερα ζιγι δεν ίσαν αρκετα ακριβη.

Για να βρίσκουμε τον μέσο αριθμωτικό πολων αριθμων
πρέπει να προσθέσουμε όλυς αφτυς τες αριθμυς και το
άθριζμα να διερέσουμε δια του αριθμυ τον προσθετέον.

XVI. ΠΡΟΤΣΕΝΤΑ.

Οριζμως. Προτσέντο ονομάζετε το

§ 1. Ενια τον προ- εκατοστο μέρος του αριθμυ.
τσέντον.

Στιν αρχι χραιομοπιόσαν τι λέκσι προτσέ-
ντο τότε μονάχα, όταν ο δανιστις δάνιζε χρί-

ματα κε ζιτὸς να το επιστρέψουν τα χρήματα με οριζμένοι προσθίαι στα εκατο.

Για τιν εἰσίοσι τον προτσέντον χρησιμοπιον ιδιέτερο εἰμίο — $\frac{0}{100}$.
 1% εἰμίο ἐνα προτσέντο, διλ. ἐνα εκατοστο μέρος τυ αριθμου.
 3% εἰμίο τρία προτσέντα, διλ. τρία εκατοστα μέρη τυ αριθμου.

Όταν λίνουμε προβλήματα, σιχνα εἰμβένι τον αριθμο, πυ παραστένι προτσέντα, να τρέπουμε στα εκατοστα μέρη-τυ κε το αντίθετο — τα εκατο-
 στου να παραστένι τρέντα.
§ 2. Αντικατάστα- αριθμο, πυ παραστένι προτσέντα, να τρέπουμε στα
σι κλασματικου εκατοστα μέρη-τυ κε το αντίθετο — τα εκατο-
αριθμου με αριθμο, στα μέρη τυ αριθμου να παραστένουμε με προ-
τυ να παραστένι τρέντα.
προτσέντα.

1. Να εκφραστον τα ακόλουθα δεκαδικα κλάσματα σε προτσέντα:

1 = 100%	0,07 = 7%	0,1 = 10%
0,01 = 1%	1,17 = 117%	1,08 = 108%
0,003 = 0,3%	0,825 = 82,5%	0,016 = 1,6%
0,58 = 58%	3,7 = 370%	4,57 = 457%
0,001 = 0,1%	2 = 200%	

Για να αντικαταστήσουμε έναν αριθμο με τον αντί-
 ριχο αριθμο πυ παραστένι προτσέντα, πρέπει να τον
 πολλαπλασιάσουμε επι 100, ίτε να μεταφέρουμε το κόμα
 κατα δύο ψηφία προς τα δεξια.

2. Τα ακόλουθα προτσέντα να παρασταθουν ος δεκαδικα κλάσματα

$1\% = 0,01$	$156\% = 1,56$	$100\% = 1$
$0,8\% = 0,008$	$560\% = 5,6$	$35,6\% = 0,356$
$0,1\% = 0,001$	$700\% = 7$	$20\% = 0,2$
$5\% = 0,05$	$307\% = 3,07$	$1,4\% = 0,014$
$17\% = 0,17$	$354\% = 3,54$	$0,5\% = 0,005$

Για να αντικαταστήσουμε αριθμο, πυ παραστένι προ-
 τσέντα με δεκαδικο κλάσμα, πρέπει να διεργέσουμε τον
 αριθμο, πυ παραστένι προτσέντα δια 100, ίτε να μετα-
 φέρουμε τιν υποδιαστολι διο ψηφία προς τα αριστερα.

3. Ας αντικαταστήσουμε τα προτσέντα με κίνα κλάσματα:

$$50\% \text{ ενός αριθμου ισόντε με } \frac{1}{2} \text{ τυ, } 10\% = \frac{1}{10}, 20\% = \frac{1}{5}, 25\% = \frac{1}{4},$$

$$75\% = \frac{3}{4}, 5\% = \frac{1}{20}, 4\% = \frac{1}{25}, 2\% = \frac{1}{50}, 33\% \approx \frac{1}{3}.$$

4. Να τραπουν τα ακόλουθα κλάσματα σε προτσέντα:

$$\frac{3}{5} = 0,6 = 0,60 = 60\%, \frac{1}{8} = 0,125 = 12,5\%, \frac{2}{5} = 40\%,$$

$$\frac{3}{8} = 0,375 = 37,5\%, \frac{9}{16} = 0,5625 = 56,25\%,$$

$$\frac{3}{4} = 75\%, \frac{9}{25} = 36\%, \frac{7}{50} = 14\%,$$

$$2\frac{1}{2} 200\% + 50\% = 250\%, 7\frac{3}{4} = 700\% + 75\% = 775\%,$$

$$\frac{2}{3} \approx 67\%, \frac{4}{9} = 0,444\% \dots \approx 44\%.$$

§ 3. Εβρεσι κάπιυ εἰμίο να βρεθι ἐνα ίτε κάμπουσα μέρη αψτο τυ
προτσέντου απ' αριθμο κε λίνετε με τον πολλαπλασιαζμο.
τον αριθμο.

1. Δόσανε στο φούρνο 560 χγ. άλεθρα.
 Πόσο προσι θα γίνη αν κατα το πείσιμο το άλε-
 θρο δίνι περίεβμα, 13,5%;

Αίσι. Πόότι πρέπει να βρούμε πόσο περίεβμα δίνι το πείσιμο,
 διλ. ποόπι να βρεθον τα 13,5% ίτε τα 0,135 απ' τα 560 χγ.

Τα 13,5% τον 560 χγ αποτελου 560 . 0,135 = 75,6 χγ,
 όιτε θα πάρουμε προσι 560 + 75,6 = 635,6 χγ.

2. Να βρεθον 1) τα 7% απ' τα 42 ρύβλια, 2) τα 2,2% απ' τα
 15 $\frac{1}{2}$ χγ.

Αίσι. 1) τα 7% απ' τα 42 ρυβλ. ισόντε: 42 . 0,07 = 2,94ρ, =
 = 2ρ. 94 κ.

2) τα 2,2% απ' τα 15 $\frac{1}{2}$ χγ. ισόντε 15,5 . 0,022 = 0,341 χγ.

3. Να βρεθον: 1) Τα $\frac{3}{4}\%$ τυ 15 $\frac{1}{2}$, 2) τα 4 $\frac{2}{5}\%$ τυ 3 $\frac{2}{11}$.

1) Τα $\frac{3}{4}\%$ τυ 15 $\frac{1}{2}$ ισόντε 15 $\frac{1}{2}$. $\frac{3}{400} = \frac{31,3}{2.400} = \frac{93}{800} = 0,11625$.
 ίτε τα $\frac{3}{4}\%$ τυ 15 $\frac{1}{2}$ ισόντε 0,75% τυ 15,5 = 15,5 . 0,0075 = 0,11625.

2) 4 $\frac{2}{5}\%$ τυ 3 $\frac{2}{11}$ ισόντε 3 $\frac{2}{11}$. $\frac{22}{500} = \frac{35,22}{11.500} = \frac{7,2}{100} = \frac{14}{100} =$
 = 0,14.

Το πρόβλημα τι: έβρεσι τον προτσέντον κάπιυ αριθμο μπορούμε
 να γράψουμε κε με γράματα.

$$a = K \cdot \frac{p}{100}, \text{ ίτε } a = \frac{K \cdot p}{100}.$$

Εδο το a ίνε το ζιτόμενο μέρος του ακέρου, το K ο ακέρους, το p τα προτσέντα.

§ 4. Εβρεσι του αριθμου απο το μέρος-του, που παραστένετε σε προτσέντα.

1. Ενας αγοραστής παράνκιλε σε κοοπερατίδα παλτο κε πλήροσε χαπάρο 40% τις ακσίας του παλτου. Το δόσανε απόδικι πως πλήροσε 50 ρυβ. Πόσον ακσίζι το παλτο;

Λίσι. Ι πρότι δόσι αποτελούσε $40\% = 0,40$ όλις τις ακσίας κε ισιδιναμούσε με 50 ρυβ.

Πρέπι να βρούμε τον αριθμο του οπίου ίνε γνωστο κάπιο μέρος:

$$0,40x = 50 \text{ ρύβλια}, x = \frac{50}{0,4} = 125 \text{ ρυβ.} \text{ όπου ο } x \text{ — ίνε ο άγνωστος αριθμος.}$$

Για να βρούμε τον αριθμο, του οπίου ίνε γνωστο κάπιο μέρος, που παραστένι προτσέντα ίνε το ίδιο σαν να βρούμε τον αριθμο απο το μέρος-του κε λίνετε με τι διέρεσι.

Τι λίσι μπορούμε να γράψουμε με γράματα: $K = a : \frac{p}{100}$ ίτε $K = \frac{a \cdot 100}{p}$.

Εδο το K ίνε ο ακέρους, το a — το δεδομένο μέρος του ακέρου, το p — τα προτσέντα.

2. Να βρεθι ο αριθμος αν ίνε γνωστο, πως 1) τα 53% του αριθμου ισόντε με 26,5 χγ, 2) τα 107% του αριθμου ισόντε με 321 ρυβ.

Λίσι.

$$1) 0,53x = 26,5 \text{ χγ} \quad x = \frac{26,5}{0,53} = \frac{2650}{53} = 50 \text{ χγ}$$

$$2) 1,07x = 321 \text{ ρυβ.} \quad x = \frac{321}{1,07} = 300 \text{ ρυβ.}$$

Οταν πρόχικτε να βρούμε τον αριθμο απο τα μέρι-του, που έχουν δοθι σε προτσέντα, έχουμε να κάνουμε με τρία κριότερα προβλήματα:

I. Ινε γνωστο το μέρος του αριθμου σε προτσέντα (όπος στο προιγόμενο πρόβλημα).

II. Ινε γνωστος ο αριθμος (κε ι παράστασι-του σε προτσέντα), που θα βρεθι, αν στο ζιτόμενο αριθμο θα προστεθι οριζμένο προτσέντο-του.

III. Ινε γνωστος ο αριθμος (κε ι παράστασι-του σε προτσέντα), που θα βρεθι, αν απ'τον ζιτόμενο οριζμο αφέρουμε οριζμένο προτσέντο-του.

Ας φέρουμε παραδείγματα:

1. Ι κοοπερατίδα πέρνι δάνιο για να χτίζι σπίτια. Ι τράπεζα τις έδοσε δάνιο 30% τις ακσίας του μελούμενου σπιτιου, που αποτελόνε 150 000 ρύβ. Να βρεθι ι ακσία του σπιτιου που θα φτιαστι.

Εδο τα 30% του αριθμου (μέρος του ζιτόμενου αριθμου) αποτελουν 150 000 ρύβλια.

Λίσι. Να βρεθι ο αριθμος απο το γνωστο-του μέρος.

$$30\% = 0,30, \quad 0,3x = 150 \text{ 000 ρύβ.}$$

$$\text{Ο ζιτόμενος αριθμος } x = 150 \text{ 000} : 0,3 = 500 \text{ 000 ρύβ.}$$

2) Ενα μαγαζι, αγοράζοντα; βέτροα απο το αρτέλι τεχνιτον, πλέροσε απο 2ρ. 40κ. σε κάθε βέτρο, με έκπτοσι 20% . Πόσο ακσίζι το ένα βέτρο χορις έκπτοσι;

Λίσι. Ιστερα απο την έκπτοσι τον 20% σε κάθε βέτρο πλήροσαν μονάχα $100 - 20 = 80\%$ τις αρχικις ακσίας-του. Οστε, τα 2ρ. 40κ. αποτελουν τα 80% τις ακσίας: $80\% = 0,80, \quad 0,8x = 2,4 \text{ ρύβ.}$

Βρίσκουμε τον αριθμο:

$$x = 2,4 : 0,8 = \frac{24}{8} = 3 \text{ ρύβ. (ι ακσία του βέτρου).}$$

3) Ενας χρεός-τις πέρχικτε την προθεζμύα τις πλιρομις κε έπρεπε να πλιρόσι πρόστιμο 12% του αρχικου ποσου, που χρεοστύσε. Το όλο πλήροσε 6 ρύβ. Πιο ίταν το αρχικο ποσο;

Λίσι. Ι πλιρομι μαζί με το πρόστιμο αποτέλεσε $100 + 12 = 112\%$ του αρχικου ποσου. Οστε τα 56 ρύβ. ίνε τα 112% ίτε 1,12 του ζιτόμενου αριθμου: $1,12x = 56$.

$$x = 56 : 1,12 = \frac{56 \cdot 100}{112} = 50 \text{ ρύβ.}$$

§ 5. Ο λόγος δύο αριθμων σε προτσέντα.

1. Στην τάκσι ίνε 32 μαθικτες· 4 μαθικτες δεν ήλθαν στο μάθικμα. Πόσα, προτσέντα αποτελουν ι τέσσαρες αφτι μαθικτες απο όλυς τυς μαθικτες, που δεν ήλθαν στην τάκσι; πόσα που ήρθαν;

1. Πόσα προτσέντα αποτελουν ι μικθικτες, που δεν ήρθαν στην τάκσι; Λίσι. Πρώτα πρέπι να μάθουμε, πιο μέρος αποτελεί το 4 του 32.

Ο λόγος του αριθμου 4 προς το 32 ίνε $\frac{4}{32}$. Επιτα πρέπι το αποτελέσμα να παραστίζουμε με δεκαδικο κλάσμα κε σε προτσέντα.

$$\frac{4}{32} = 0,125 = 12,5\%.$$

2) Πόσα προτσέντα όλων των μαθητών αποτελούν οι 28 μαθητές που ήρθαν στο μάθημα;

$$\text{Ο λόγος του 28 προς τον 32 ισούται } \frac{28}{32} = \frac{7}{8}.$$

Παραστήνοντας το λόγο αυτό με δεκαδικό κλάσμα και σε προτσέντα έχουμε:

$$\frac{7}{8} = 0,875 = 87,5\%.$$

$$\text{Δοκιμή: } 12,5\% + 87,5\% = 100\%.$$

2. Τα γαλατοφόρα ζώα στα κολχοζ, και σοβχοζ κατά τις δέφτερ-
ρι εξετασινίες το 1931 αφαιρέθηκαν από 400 000, ως 1 800 000 κεφάλια.

1) Πόσα προτσέντα αποτελούσε το κοπάδι των γαλατοφόρων ζώων, στην αρχή τις εξετασινίες, σχετικά με τον αριθμό των ζώων στο τέλος του χρόνου;

Λίσι. Οι μονάδες ήτοι 100% πρέπει να παραδεχόμαστε το 1 800 000 ζώα σχετικά με τα οποία ο αριθμός 400 000 αποτελεί:

$$\frac{400\,000}{1\,800\,000} = \frac{2}{9} \cdot \frac{2}{9} \approx 0,222 = 22,2\%.$$

2) Πόσα προτσέντα αποτελεί ο αριθμός των ζώων στο τέλος του 1931 σχετικά με τον αριθμό στην αρχή τις εξετασινίες;

Λίσι. Οι μονάδες ήτοι 100% πρέπει να παραδεχτούμε τα 400 000 ζώα, σχετικά με τα οποία, ο αριθμός των ζώων, που αφαιρέθηκαν από το 1 800 000

$$\frac{1\,800\,000 - 400\,000}{400\,000} = \frac{1\,400\,000}{400\,000} = 3,5 = 350\%.$$

3) Κατά πόσα προτσέντα αφαιρέθηκαν τα ζώα στη δέφτερρι εξετασινία το 1931;

$$\text{Λίσι. } 350\% - 100\% = 250\%.$$

Όταν θέλουμε να βρούμε τον λόγο του αριθμού σε προτσέντα πρέπει να βρούμε τον πολλαπλάσιο λόγο-τους και να παραστήσουμε την απάντησή μας σε προτσέντα.

Σιμίοσι. 1. Κατά την έβρεσι το λόγο του αριθμού, διερρέτι πέρνον εκίνο τον αριθμό, τον οποίο παραδέχοντες για 100%.

2. Κατά την έβρεσι το λόγο σε προτσέντα το αποτέλεσμα στρονκιλόν.

3) Πόσα προτσέντα αποτελούν 1) το 111,8 το 1720, 2) το 10 ως προς το 3, 3) το 0,079 το 1;

$$\text{Λίσι. 1) } \frac{111,8}{1720} = 0,065 = 6,5\%,$$

$$2) \frac{10}{3} = 3,333... \approx 333\%,$$

$$3) \frac{0,079}{1} = 7,9\%.$$

Τι λίσι μπορούμε να γράψουμε και με γράμματα: $p = \frac{a}{K} \cdot 100$, όπου το K ήναι ο αριθμός, που πάρθηκε για 100%, σχετικά με τον οποίο πρέπει να παραστήσουμε σε προτσέντα (p) τον δεδομένο αριθμό a .

Σιμίοσι. Το κλάσμα $\frac{a}{K}$ δίχνη τον πολλαπλάσιο λόγο του αριθμού και με τον πολλαπλασιασμό επί 100 παραστήνεται σε προτσέντα.

§ 6. Προβλήματα για χρηματικούς λογαριασμούς. Στα προβλήματα για χρηματικούς λογαριασμούς παρουσιάζονται 4 ποσά. 1) Το αρχικό ποσό, 2) το προτσέντο, 3) ο χρόνος, 4) κέρδος ή ζημία σε ορισμένο χρονικό διάστημα. Κάποτε στα προβλήματα στη θέση του αριθμού, που παραστήνεται το κέρδος ή ζημία, παρουσιάζεται αριθμός, που δίχνη σε τι μετατρέπουμε το αρχικό ποσό μαζί με το επιπρόσθετο κέρδος, ή εκίνο το ποσό, που μένει μετά την αφαίρεση της ζημίας.

Τα τρία από τα παραπάνω ποσά μας δίνουν στο πρόβλημα: πρέπει να βρεθεί το τέταρτο ποσό. Έτσι μπορούν να υπάρχουν 4 κυριότερα προβλήματα στους χρηματικούς λογαριασμούς με τόκο.

I. α) Πόσο έσοδο δίνει κεφάλαιο 50 ρ. κατατεθειμένο στο κρατικό αποταμιευτήριο για 9 μήνες προς 8% το χρόνο;

Λίσι. Το ετήσιο έσοδο αποτελεί τα 8% του 50 ρυβλίων διλ. $50 \cdot 0,08 = 4$ ρυβ.

$$\text{Το έσοδο στα } \frac{9}{12} = \frac{3}{4} \text{ του χρόνου αποτελεί } 4 \times \frac{3}{4} = 3 \text{ ρυβ.}$$

β) Πόσο θα αφαιρέσει κατάθεσι τον 50 ρυβ. στο αποταμιευτήριο προς 8% το χρόνο, αφού περάσουν 9 μήνες;

Λίσι. Παραπάνω λογαριάσαμε και ίδραμε πως το έσοδο σε 9 μήνες αποτελεί 3 ρυβλία: τότε ο καταθέτης το ποσό θα πάρει $50 + 3 = 53$ ρυβ.

Στα προβλήματα, που εξετάσαμε — α και β — έχουν δοθεί τα ποσά: 1) το αρχικό ποσό, 2) το προτσέντο, 3) ο χρόνος. Ζιτούνταν να βρεθεί: 4) το κέρδος (στο πρόβλημα α) και το αρχικό ποσό μαζί με το επιπρόσθετο κέρδος (στο πρόβλημα β).

II. Ιστέρα από πόσο χρόνο 1350 ρυβ. προς 8% το χρόνο θα δώσουν: α) έσοδο 477 ρυβ., β) θα μετατραπουν σε 1827 ρυβλ.;

Λίσι. α) Το ετήσιο έσοδο τον 1350 ρυβ. προς 8% αποτελεί $(1350 \cdot 0,08)$ ρυβ. = 108 ρυβ.

$$\text{Έσοδο } 477 \text{ ρυβλίων θα δώσουν σε: } 477 : 108 = 4 \frac{45}{108} = 4 \frac{5}{12}$$

του χρόνου, διλ. σε 4 χρόνια και 5 μήνες.

6) Πρώτα πρέπει να βρίσκουμε το κέρδος: $1827 - 1350 = 477$ ρύβ. Επίτα το προβλήμα λύνετε όπως και στην παρ. α).

Στα προβλήματα, που εξετάσαμε έχουν δοθεί: 1) το αρχικό ποσό, 2) το προτσέντο, 3) το κέρδος ή το αρχικό ποσό με το επιπρόσθετο. Ζητούνται ο χρόνος.

III. Πόσα προτσέντα το χρόνο πληρώνει το κρατικό αποταμιεφτήριο, αν για 150 ρυβλίον κατάθεσι μετά 9 μήνες α) έδωσαν 9 ρυβ., β) πληρώθηκαν στον καταθέτη 159 ρυβλ.;

Λίσι. Και στα δύο προβλήματα το έσοδο αποτελεί 9 ρύβ. Επομένως, το ετίσιο έσοδο αποτελεί:

$$9 : \frac{9}{12} = 12 \text{ ρύβ.}$$

12 ρύβ. απ' την κατάθεσι τον 150 ρυβ. αποτελούν $\frac{12}{150} = 0,08 = 8\%$.

Στα προβλήματα αυτά έχουν δοθεί: 1) το αρχικό ποσό, 2) ο χρόνος, 3) το κέρδος ή το επιπρόσθετο ποσό. Ζητείται να βρεθεί το προτσέντο.

IV. α) Πιο ποσό, που δίνει το χρόνο 7% , σε τρία χρόνια θα δώσει 420 ρυβ.;

Λίσι. Το ετίσιο έσοδο αποτελεί 7% του αριθμού διλαδι 0,07. Το έσοδο σε 3 χρόνια θα ίνε $0,07 \cdot 3 = 0,21$ του ζητούμενου ποσού.

Αν θα παραστήσουμε το άγνωστο με το x , τότε $0,21x = 420$.

$$x = \frac{420}{0,21} = \frac{420 \cdot 100}{21} = 2000 \text{ ρύβλια.}$$

β) Πιο ποσό, που δίνει 10% το χρόνο, μετά τρία χρόνια θα μετατραπεί σε 520 ρυβ.;

Λίσι. Το ετίσιο κέρδος αποτελεί $10\% = 0,1$ του άγνωστου ποσού. Το κέρδος σε 3 χρόνια θα αποτελεί τα 0,3 του άγνωστου ποσού διλ. $1,3x = 520$ ρ., όπου ο x — ίνε άγνωστος.

$$x = \frac{520}{1,3} = \frac{5200}{13} = 400 \text{ ρύβ.}$$

Στα προηγούμενα προβλήματα α) και β) έχουν δοθεί: 1) ο χρόνος, 2) το προτσέντο, 3) το έσοδο ή το αρχικό ποσό με το επιπρόσθετο ποσό. Ζητείται το αρχικό ποσό.

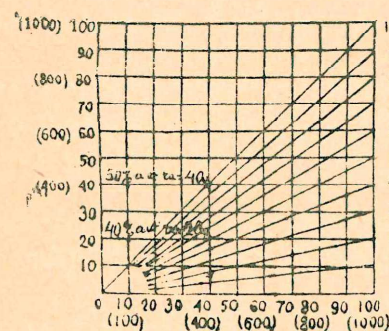
Σιμύσι. Εάν κατά τι λείπει τον προβληματόν παρουσιάζετε ο χρόνος σε μήνες και ημέρες, τότε πρέπει το χρόνο να λογαριάζουμε 360 μέρες, και το μήνα — 30 μέρες.

§ 7. Γραφικό διάγραμμα για την εύρεσι τον προτσέντων.

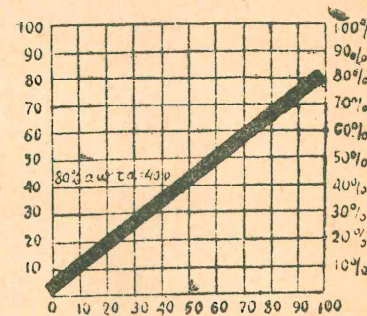
Τα προβλήματα, που παρουσιάζονται σε προτσέντα μπορούμε να λύσουμε με τη βοήθεια των γραφικών διαγραμάτων.

Στο σχ. 6 έχουμε γραφικό διάγραμμα σε γραμμές, που κσεκινούν από την εφθία προς το σημείο, που βρίσκεστε στην άκρη τις δεξιάς κάθετης γραμμής. Πρέπει να βρεθεί πάνω στο διάγραμμα αυτό, με τι ισούνται τα 40% τον 50 ρύβ. Απάντι: 20 ρύβ. Ι λείπει δίνετε με θέλος. Ακριβώς έτσι και 50% απ' τα 80 ρύβ. αποτελούν 40 ρύβ.

Παρόμοια σχηματίζουν εφθίες για να δρύνε τα 10% , 20% κ. τ. λ. ως τα 100% .

Σχ. 6.

Σχ. 7.

Για να μας επιτρέπει το γραφικό-μας διάγραμμα να κάνουμε παρόμοιους λογαριασμούς με αριθμούς παραπάνω από τα 100, μπορούμε να δώσουμε διάφορες σημασίες στη μονάδα τις κλίμακας.

Στο σχ. 7 φένετε πως μπορούμε χωρίς να τραβήκουμε γραμμές, πάνω στο γραφικό διάγραμμα με τη βοήθεια του χάρακα να δρύνε τα 80% του 50.

XVII. ΤΙΠΙ ΚΕ ΠΡΑΞΙΣ ΜΕ ΤΥΣ ΤΙΠΥΣ.

§ 1. Τίπι.

Ός τώρα εμείς χρεισιμοπούσαμε παραστάσεις με τα γράματα. Ας δίκουμε τώρα πως λύνουν προβλήματα στα μαθηματικά με τη βοήθεια των παραστάσεων.

1. Να λήθουν τα προβλήματα:

1) 1 μ ίφαγμα ακρίζι	10 ρυβ.	Πόσον ακρίζουν τα	7 μ.
2) 1 " " "	5 " "	" " "	7 " "
3) 1 " " "	10 " "	" " "	8 " "
4) 1 " " "	6 " "	" " "	12 " "

- 5) 1 χγ ζάχαρι ακίζει 2 ρυθ. Πόσο ακίζουν τα 4 χγ.
6) 1 μονάδα πράματος ακίζει α ρυθ. „ „ ι β μονάδες

Λίσιι:

$$\begin{array}{l} 1) 10 \cdot 7 = 70 \text{ ρυθ.} \\ 2) 5 \cdot 7 = 35 \text{ „} \\ 3) 10 \cdot 8 = 80 \text{ „} \\ 4) 6 \cdot 12 = 72 \text{ „} \\ 5) 2 \cdot 4 = 8 \text{ „} \end{array}$$

Τι λίσι το β προβλήματος γράφουμε έτσι:

$$a \cdot b = c.$$

Εδο το α σιμένι τιν ακσία τις μονάδας το μέτρου οπιωδίποτε πράματος, το β—το ποσο τον μονάδων κε το c τιν όλι ακσία το πράματος. Στι θέσι το α μπορόμε να δάλουμε 10, 5, 10, 6, 2· στι θέσι το β—7, 7, 8, 12, 4 κε τότε το c θα ισύτε με 70, 35, 80, 72, 8.

Σε κάθε αριθμητικο πρόβλημα διακρίνουμε: τος δεδομένους αριθμους, τος ζιτόμενους αριθμους, τιν εκσάρτις αναμετακσί-τους, πυ καθορίζετε απο τος όρους το προβλήματος. Το τελεφτέο θρίσκουμε, όταν δίνουμε απάντις στιν ερώτιςι το προβλήματος.

Δίνοντας το πρόβλημα, θρίσκουμε τιν εκσάρτις μετακσι τον μεγεθον, μετακσι τον δεδομένον κε ζιτόμενον αριθμον κε καθορίζουμε το χαρακτίρα αφτις τις εκσάρτιςις.

Κξέροντας, πια εκσάρτις ιπάρχι μετακσι τον δεδομένον κε τον αποτελεζμάτον, μαθένουμε, πίες πράκσις κε με πια σιρα πρέπι να τις κάνουμε.

Ολα τα προβλήματα το 1 παραδείγματος λίνυντε με ένα τρόπο, με ένα κανόνα, σ'όλα αφτα τα προβλήματα εποφελόμεστε τον πολλαπλασιαζμο κε θρίσκουμε το γινόμενο το αριθμου, πυ δίχνι τιν ακσία τις μονάδας το μέτρου το πράματος πυ πωλίθηκε, επι τον αριθμο τον μονάδων. Στο τέλος θρίκαμε ένα γενικο κανόνα για τι λίσι όλον αφτον τον προβλημάτον, σιμιόνοντας τος δεδομένους κε ζιτόμενους με γράματα, αντις να τος σιμιόνουμε με αριθμητικα σιμιά.

Κατ' αφτον τον τρόπο λίσαμε γενικο πρόβλημα, όπος λένε, σχηματίκαμε τίπο για τι λίσι όλον αφτον τον προβλημάτον.

Οριζμος. Τίπος ονομάζετε ι παράστασι, πυ δίχνι, πίες πράκσις κε με πια σιρα πρέπι να τις εκτελέσουμε για να λίσουμε το πρόβλημα.

2. Παραστήετε τι λίσι το προβλήματος με τίπο:

- 1) Ένα τρένο πήγενε 4 όρες με ταχίτιτα 35 χμ τιν όρα κε 5 όρες με ταχίτιτα 38 χμ τιν όρα. Πια ίνε κατα μέσο όρο ι ταχίτιτα το τρένου;

Λίσιι.

$$\text{Μέσι ταχίτιτα} = \frac{35 \cdot 4 + 38 \cdot 5}{4 + 5} = \frac{140 + 190}{9} = 36 \frac{2}{3} \text{ χμ.}$$

- 2) Αν το τρένο 3 όρες πήγενε με ταχίτιτα 30 χμ τιν όρα κε 4 όρες με ταχίτιτα 35 χμ τιν όρα, τότε τι μέσι ταχίτιτα πρέπι να τιν θρύμε με τον τίπο:

$$\text{Μέσι ταχίτιτα} = \frac{30 \cdot 3 + 35 \cdot 4}{3 + 4} \text{ χμ.}$$

- 3) Τίπος με γράματα για τιν λίσι όλον τον παρόμιον προβλημάτον.

$$V = \frac{at_1 + bt_2}{t_1 + t_2},$$

όπου το α ίνε ο αριθμος τον χιλιομέτρων, πυ διατρέχι το τρένο σε μια όρα σε διάστημα τον πρότον t_1 ορον· b ο αριθμος τον χιλιομέτρων, πυ διατρέχι το τρένο στιν όρα σε διάστημα τον τελεφτέον t_2 ορον, V ίνε ι μέσι ταχίτιτα.

1. Για να ισάγυνε ομομορφία στους τρόπος το μετασχηματιζμου κε τις γραφισ τον τύπον, σιμφόνισαν να παραστήουνε τος αριθμους με γράματα το λατινικου ίτε το γαλικου αλφάβιτου.

Τα γράματα αφτα παραστήουν οπιωδίποτε αριθμο, πυ να ικανοπι τος όρους το προβλήματος.

Στο τέλος το κεφαλέυ δάλαμε το λατινικο αλφάβιτο κε δόσαμε τις ελινικες ονομασίες τον γραμάτον.

Εχτος απο τα γράματα για τι γραφι τον όρον το προβλήματος κε για τι λίσι-το, χρисиμοπιόνε τα σιμιά τον πράκσεων τις αριθμητικισ· τιν πρόσθεσι τον αριθμον σιμιόνουν με το σιν (+)· τιν αφέρει — με το πλιν (—) τον πολλαπλασιαζμο με το (X) ίτε με (·)· τι διέρει με το σιμιο δια (:) ίτε με τι γραμι το κλάζματος.

2. Ι όρι στι σιρα τον πράκσεων μένυν ι ίδιι κε για τις παραστάσις με γράματα. Αν ο τίπος παρυσιάζι πράκσις μονάχα μιας βαθμίδας, τότε τις κάνουν με τι σιρα όπος ίνε γραμένες· αν ο τίπος παρυσιάζι πράκσις διαφόρον βαθμίδων, τότε σε πρότι σιρα εχτελυν τις πράκσις τον ανότερον βαθμίδων.

Ολες τις παραβάσις τον κανόνων αφτον σιμιόνουν στις παρενθέσις. Αν ο τίπος παρυσιάζι παρενθέσις, τότε πρώτα κάνουν τις πράκσις, πυ θρίσκυντε στις παρενθέσις.

Ο τίπος $(a + b) \cdot m$ δίχνι, πος πρέπι πρώτα να θρεθι το άθριζμα a κε b κε έπιτα να πολλαπλασιασθι αφο σπι τον αριθμο m.

Αν ιπάρχυν διαφόρον ίδον παρενθέσις $() \{ \} []$, τότε όπος κε πάντα, πρώτα κάνουν εκίνες τις πράκσις, ι οπιες θρίσκυντε στις εσοτερικες παρενθέσις. Αντι τον παρενθέσεων εποφελόντε επίσις κε τι γραμι το κλάζματος.

I τίπι.

$$n = [(a + b) : m] \cdot c, \quad n = \frac{a + b}{m} \cdot c$$

έχον την ίδια σημασία· αφτι δίδουν, πως το άθριζμα τον αριθμον a κε b πρέπει να διερέσουμε δια το m κε το εκσαγόμενο να πολλαπλασιάζουμε επι το c .

Σι μ ί ο ς ι. Πρέπει να θυμίζουμε, πως το γινόμενο αθρίζματος κε διαφορας πάντα σημειώνουν με τις παρενθέσεις.

I παραστάσις: $(a + b) \cdot m$ κε $(a - b) \cdot m$ διαβάζουντε έτσι: το άθριζμα ίτε τι διαφορα δύο αριθμων πρέπει να πολλαπλασιάζουμε επι τον αριθμο m .

Αντις να γράφουμε χωρις παρενθέσεις: $a + bm$ κε $a - bm$, αφτο θα ζίμενε, πως στον αριθμο a πρέπει να προσθέσουμε ίτε απο αφτον να αφερούμε το γινόμενο τον αριθμον b κε m .

I. Οριζμος. Ο αριθμητικος παράγοντας ζτιν παράστασι με γράματα ονομάζετε ζιντελεστις.

§ 3. Σιντελεστις. Δίναμι. Ο ζιντελεστις γράφετε μπροστα απο τους άλλος παράγοντες.

Παράδιγμα. 1) $3a^2b$, 2) $\frac{4}{7}mn$, 3) $0,9ab$.

Ο ζιντελεστις μοπορ να ίνε ακέρεος κε κλαζματικος.

Ο ζιντελεστις δίδνι, πως μοπούμε να αντικαταστήσουμε τιν πρόσθεσι με τον πολλαπλασιαζμο.

Παράδιγμα. $a + a + a = 3a$.

Έτσι ο ζιντελεστις ζιντομέδι τι γραφι τον πράκσειον.

1. $a + a + a + a = 4a$.
2. $b + b - c - c - c = b + b - (c + c + c) = 2b - 3c$.
3. $\frac{1}{4}m + \frac{1}{4}m + \frac{1}{4}m = \frac{m}{4} + \frac{m}{4} + \frac{m}{4} = \frac{3m}{4} = \frac{3}{4}m$.
4. $5a^3 = a^3 + a^3 + a^3 + a^3 + a^3$.
5. $\frac{4}{5}ab = \frac{1}{5}ab + \frac{1}{5}ab + \frac{1}{5}ab + \frac{1}{5}ab$.
6. $0,3m - 0,2n = 0,1m + 0,1m + 0,1m - 0,1n - 0,1n$.

II. Κατα τον πολλαπλασιαζμο όμοιον παραγόντων, όπος κέρουμε, ίνε δινати κάποια απλοπίσι (κίτα § 10, κεφ. IV).

- 1) $5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5$, 2) $10 \cdot 10 \cdot 10$.

Για τέτια γινόμενα ιπάρχι ο ακόλουθος τρόπος τις γραφισ:

- 1) $5 \cdot 5 \cdot 5 \cdot 5 = 5^4 = 625$, 2) $10 \cdot 10 \cdot 10 = 10^3 = 1000$.

Τον πολλαπλασιαζμο όμοιον παραγόντων χερίζυν σε ιδιέτερι πράκσει, τιν οπία ονομάζυν ίπσοι ζτι δίναμι.

Κατα τιν γραφι με γράματα έχουμε τον τίπο:

$$a^n = N.$$

Στον τίπο αφτο, a ίνε ι θάσι, n ίνε ο εκθέτις, N ίνε ι δίναμι.

- 1) $a^5 = a \cdot a \cdot a \cdot a \cdot a$, 2) $(ab) \cdot (ab) \cdot (ab) = (ab)^3$, 3) $(a + b) (a + b) = (a + b)^2$.

Σι μ ί ο ς ι. Το σημίο το πολλαπλασιαζμο μοπορ να παρλιφθι μπροστα απο τις παρενθέσεις, ίτε μπροστα απο το σημίο, πυ αντικαθιστα τις παρενθέσεις.

§ 4. I κυριότερι τιπι. Σιχνα ζιναντάμε τέτιες παραστάσις με γράματα ίτε τίπος:

- 1) Ο τίπος το αθρίζματος: $m = a + b$.
- 2) Ο τίπος τις διαφορας: $n = a - b$.
- 3) Ο τίπος το γινόμενου: $p = a \cdot b$, ίτε $p = ab$.

4. Ο τίπος το πιλίκο ίνε: $q = a : b = \frac{a}{b}$.

5. „ „ τις ισότιτας ίνε: $a = b$.

6. „ „ τις ανισότιτας ίνε: $a > b$, $b < a$.

Διάφορι ζινδιαζμι γραμάτων κε σημίων σχηματίζυν άλλος πιο ζίνθετους τίπος.

7. Ο τίπος το άρτιου αριθμου: $k = 2n$.

Στι θέσι το n μοπούμε να γράψουμε οποιδίποτε ακέρεο αριθμο, αρχίζοντας απο το μηδενικο. Θα σχηματισθι μια ζιρα άρτιον αριθμον: 0, 2, 4, 6...

8. Ο τίπος το περιτου αριθμου: $l = 2n + 1$ ίτε $l = 2n - 1$.

9. Ο τίπος το αριθμου, πυ διερίτε δια το $n : x = n \cdot a$.

10. Ο τίπος τις διέρεσις με κατάλιπο ίνε: $\frac{a}{b} = q + \frac{r}{b}$.

11. Ο τίπος το διςείφι αριθμου ίνε: $m = 10a + b$, εδο το a ίνε οριδμος τον δεκάδον, το b ίνε αριθμος τον μονάδον.

Οριζμος. Αριθμητικι σημασία το τίπο ονεμάζετε εκινος ο αριθμος, πυ βρίσκετε όταν αντικαθιστόμε τα γράματα το τίπο με τους αντίστιχους οριθμους κε κάνουμε τις πράκσεις, πυ ιπεδιχοντε ζτιν τίπο με οριζμένη ζιρα.

§ 5. I αριθμητικες ζιμαζίες τον τίπον. 1. Ας πάρουμε τον τίπο το εμβαδου το ορθογονίου $s = ah$. Στον τίπο αφτο ο s φανερώνι τον αριθμο τον τετραγωνικον μονάδον το εμβαδου,

το a — τον αριθμό των μονάδων του μήκους τις βάσεις, ο h — τον αριθμό των μονάδων του πλάτους.

Ας δούμε τι σημασία του εμβαδού αν το $a = 5$ ζμ και $h = 8$ ζμ.

Θα έχουμε:

$$s = 5 \cdot 8 = 40 \text{ τετρ. ζμ.}$$

Αν το $a = 2,4$ μ και το $h = 0,8$ μ θα έχουμε:

$$s = 2,4 \cdot 0,8 = 1,92 \text{ τετρ. μ.}$$

2. Να βρεθεί $a^2 + b^2$ αν το $a = 3$, $b = 5$.

Λίσι. $a^2 + b^2 = 3^2 + 5^2 = 9 + 25 = 34$.

Ο τύπος του εμβαδού του ορθογώνιου.

$$s = ah.$$

Σίμφωνα με τον τύπο αυτό μπορούμε να λύσουμε τέτοια προβλήματα:

I. Να βρεθεί το εμβαδό με δεδομένη τι βάση και το ύψος.

II. Να βρεθεί το ύψος με δεδομένη τι βάση και το εμβαδό.

III. Να βρεθεί η βάση με δεδομένο το ύψος και το εμβαδό.

Λίσι. I: $s = ah$.

$$\text{II: } h = \frac{s}{a}.$$

$$\text{III: } a = \frac{s}{h}.$$

I δέφτερι και η τρίτη λίσι: ένα ίδιος με κίνες όταν θέλουμε να θρώμε με τι διέρει έναν από τους πινάκοντες, κσέροντας το γινόμενο και τον άλλο παράγοντα.

Ας δοκιμάσουμε τι λίσι αυτή με αριθμούς. Έστο $a = 5$, $h = 8$ και $s = 40$.

$$\text{I. } 40 = 5 \cdot 8, \text{ II. } 8 = \frac{40}{5}, \text{ III. } 5 = \frac{40}{8}.$$

Με τον ίδιο τρόπο, σπινιζόμενι στους νόμους τον πινάκων και στην εκσάρτι, που υπάρχει ανάμεσα στα δεδομένα και στα αποτελέσματα τον πινάκων, μπορούμε να θρώμε το μέγεθος και με πιο σύνθετος τύπος.

Όταν θέλουμε να σχηματίζουμε τύπος για τι λίσι προβλημάτων, ένα οφέλιμο να ακολουθούμε την εκσάρτι:

§ 7. Σχηματισμός τύπων σίμφωνα με τους όρους των προβλημάτων.

I. Να διαβάσουμε τους όρους του προβλήματος.

II. Να σπινιζόμε με γράμματα τα δεδομένα και τα αποτελέσματα τις λίσις του προβλήματος.

III. Να χορίζουμε το σύνθετο πρόβλημα σε απλά προβλήματα.

IV. Να οριθι, με πινάκων λίντε κάθε πρόβλημα.

V. Να γραφι με τα γράμματα, που ορίσαμε.

VI. Να οριθι σίμφωνα με τον τύπο το σπινιζόμενο ποσο.

Σπινιζοι. Τα δεδομένα ποσα σπινιζούν να τα παρασπινιζούν με τα πινάκων γράμματα το λατινικό αλφάβιτο: a, b, c, d, \dots και το σπινιζόμενο με τα τελεφτέα γράμματα: x, y, z, t, \dots

Ας το δίκουμε με παράδειγμα.

I. Ένα αφοκίνιτο διατρέχι το μερόνιχτο κάμποςο δρόμο: άλλο αφοκίνιτο διατρέχι το μερόνιχτο λιγότερο δρόμο κατα κάμποςα χιλιόμετρα.

Να βρεθι ο δρόμος, που έχει διατρέκει το δέφτερο αφοκίνιτο το μερόνιχτο.

Λίσι.

II. Παρασπινιζόμε το δρόμο του πινάκων αφοκίνιτο με το γράμμα a (δεδομένο).

Παρασπινιζόμε το δρόμο του δέφτερου αφοκίνιτο με το γράμμα x (σπινιζόμενο).

Το πινάκων αφοκίνιτο διατρέχι κατα b χιλιόμετρα περισότερο πα-
ρα το δέφτερο (το b ένα δεδομένο).

III. Το πρόβλημα ένα απλο — λίντε με μια πινάκων.

IV. Το πρόβλημα λίντε με την πινάκων.

V. Γράφουμε τους όρους του προβλήματος $a = b + x$.

VI. Βρίσκουμε με τον τύπο το x . Το x βρίσκετε ως άγνωστος προσθετός, όταν ένα δεδομένο το άθριζμα και ο άλλος προσθετός b :

$$x = a - b.$$

ΛΑΤΙΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΙΤΟ

Ελληνικά γράμματα	Ονομασία των γράμματος	Ελληνικά γράμματα	Ονομασία των γράμματος
A α	Α α	ο	Ν η
B β	Β β	μπε	Ο ο
C γ	Γ γ	κε	Ρ ρ
D δ	Δ δ	ντε	Q q
E ε	Ε ε	ε	R r
F ρ	Φ φ	εφ	S s
G ρ	Γ γ	γε	T t
H h	Η η	αε	U u
I ι	Ι ι	ι	V v
J j	Ζ ζ	γιος	X x
K κ	Κ κ	κ	Y y
L λ	Λ λ	ελ	Z z
M μ	Μ μ	εμ	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΓΡΑΦΙ ΚΕ ΑΠΑΝΚΕΔΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

Σελίδα

1. Ισαγογι	3
2. Φικι κιρα τον αριθμον	3
3. Προφορικι μέτρικι κε δεκαδικο ζίστιμα αριθμικις	4
4. Αριθμικι	6
5. Ρομαικα ψιφία	7

II. ΜΕΤΡΑ. ΜΕΤΡΙΚΟ ΣΙΣΤΙΜΑ.

1. Μεγέθι κε καταμέτρικι-τος	8
2. Μετρικο ζίστιμα	8
3. Σιμiosis τον μονάδον	9

III. ΠΡΟΣΘΕΣΙ ΚΕ ΑΦΕΡΕΣΙ ΑΚΕΡΕΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

1. Πρόσθεσι	10
2. Προβλήματα, πυ λίνοντε με πρόσθεσι	11
3. Νόμι τις πρόσθεσις	11
4. Πός προσθέτουμε αθρίζμα σε ένα αριθμο	13
5. Πρόσθεσι ακέρεον αριθμον	13
6. Αφέρεσι	15
7. Ι πρόσθεσι κε ι αφέρεσι ίνε πράκσις αμιθέα αντίστροφες	15
8. Προβλήματα, πυ λίνοντε με αφέρεσι	16
9. Μεταβολι τυ αθρίζματος	17
10. Μεταβολι τις διαφορας	18
11. Αφέρεσι αθρίζματος. Πρόσθεσι κε αφέρεσι τις διαφορας	19
12. Αφέρεσι ακέρεον αριθμον	21
13. Δοκιμι τις πρόσθεσις	22
14. Δοκιμι τις αφέρεσις	23
15. Αφέρεσι με σιμπλίροσι	24
16. Στρονκίλοσι τον αριθμον	25

IV. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΚΕ ΔΙΕΡΕΣΙ ΑΚΕΡΕΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

1. Πολλαπλασιαζμος	26
2. Προβλήματα, πυ λίνοντε με πολλαπλασιαζμο	27
3. Ι νόμι τυ πολλαπλασιαζμο	28
4. Πολλαπλασιαζμος επι γινόμενο κε πολλαπλασιαζμος γινομένο	29
5. Πολλαπλασιαζμος αθρίζματος κε διαφορας	30
6. Πός αλάζι τυ γινόμενο, όταν αλάζον ι παράγοντες	31
7. Πολλαπλασιαζμος επι αριθμο με ένα σιμαντικο ψιφίο	32
8. Πολλαπλασιαζμος αριθμον, πυ τελιόνου σε μιδενικα	33
9. Πολλαπλασιαζμος πολιψίφιον αριθμον	33
10. Ένια τις δίναμις τυ αριθμο	34
11. Διέρеси	35

§ 12. Ο πολλαπλασιαζμος κε ι διέρеси ίνε αμιθέα αντίστροφες πράκσις	36
§ 13. Πράκσις διαφόρον βαθμίδον	37
§ 14. Προβλήματα, πυ λίνοντε με διέρеси	37
§ 15. Ι εκζάρτικι μετακτι τον δεδομένο κε εκξαγομένο αριθμον κατα τον πολλαπλασιαζμο κε τι διέρеси	39
§ 16. Δοκιμι τυ πολλαπλασιαζμο κε τις διέρεσις	41
§ 17. Ι αλαγι τυ πιλίκο	41
§ 18. Διέρеси τυ γινόμενο κε τυ αθρίζματος	42
§ 19. Διέρеси με αριθμο, πυ παραστένι τι μονάδα με μιδενικα	45
§ 20. Διέρеси αριθμον, πυ τελιόνου σε μιδενικα	46
§ 21. Διέρеси ζτιν περίπτουσι, πυ προκίπτι μονοψίφιο πιλίκο	46
§ 22. Διέρеси με υπόλιπο	47
§ 23. Ι αλαγι τυ υπολίπο	49
§ 24. Διέρеси κατα τιν οπία προκίπτι πολιψίφιο πιλίκο	49

V. Ι ΣΙΡΑ ΤΟΝ ΠΡΑΚΣΕΟΝ. ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

§ 1. Ι κιρα τον πράκσεων μιας βαθμίδας	50
§ 2. Ι κιρα τον πράκσεων τον διαφόρον βαθμίδον	52

VI. ΔΙΕΡΕΤΟΤΙΤΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

§ 1. Διερετότιτα τον αριθμον	52
§ 2. Ι ιδιότιτα τυ αθρίζματος, ζτιν οπία ζτιρίζοντε τα σιμπεράζματα τον γγορίζματος τις διερετότιτας	53
§ 3. Τα γγορίζματα τις διερετότιτας δια τυ 10, δια τυ 100, δια τυ 1000	53
§ 4. Τα γγορίζματα τις διερετότιτας δια 2 κε δια 5	54
§ 5. Τα γγορίζματα τις διερετότιτας δια 4 κε δια τυ 25	54
§ 6. Τα γγορίζματα τις διερετότιτας δια τυ 8	55
§ 7. Τα γγορίζματα τις διερετότιτας δια τυ 9 κε τυ 3	55
§ 8. Αριθμι πρότι κε ζίνθετι	57
§ 9. Ανάλισι τον αριθμον σε γινόμενο πρότον παραγόντον	58
§ 10. Μέγιστος κινος διερέτις	59
§ 11. Ελάχιστο πολλαπλάσιο	61
§ 12. Τρις περιπτώσις τις έθρεσις τυ ελάχιστυ πολλαπλάσιου	62
§ 13. Τα γγορίζματα τις διερετότιτας δια ζίνθετυ αριθμο	63

VII. ΓΕΝΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΝ ΑΠΛΟΝ ΚΛΑΖΜΑΤΟΝ.

§ 1. Τα μέρι τις μονάδας. Κλάζματικι αριθμι	64
§ 2. Κλάζμα ίνε λόγος δύο αριθμον	67
§ 3. Κλάζματα κίρια κε καταχριστικα. Μιχτος αριθμος	68
§ 4. Τροπι ακερέυ κε μιχτυ αριθμο σε καταχριστικο κλάζμα	70
§ 5. Εκξαγογι τυ ακέρευ μέρους απο το καταχριστικο κλάζμα	71
§ 6. Σίνκρισι τυ μεγέθους τον κλαζμάτων, πυ έχον τος ίδιους παρονομαστες ίτε τος ίδιους αριθμιτες	72
§ 7. Πός αλάζι τυ κλάζμα, όταν αλάζουμε τον αριθμιτι κε παρονομαστί-τυ	74
§ 8. Ι κριώτερι ιδιότιτα τυ κλάζματος	76
§ 9. Απλοπίσι τυ κλάζματος	77
§ 10. Τροπι ετερονόμον κλαζμάτων σε ομόνιμα	79

§ 11. Η μεταβολή του μεγέθους του κλάσματος από την πρόσθεσι ενός και του αυτού προσθετέου στον αριθμητή και παρονομαστή του κλάσματος	80
--	----

VIII. ΠΡΟΣΘΕΣΙ ΚΑΙ ΑΦΕΡΕΣΙ ΤΩΝ ΚΛΑΣΜΑΤΩΝ.

§ 1. Πρόσθεσι και αφήρεσι ομόνιμων κλασμάτων	82
§ 2. Πρόσθεσι και αφήρεσι ετερονόμων κλασμάτων	82
§ 3. Πρόσθεσι και αφήρεσι μιχτον αριθμών	84

IX. ΕΒΡΕΣΙ ΤΥ ΜΕΡΟΥΣ ΕΝΟΣ ΑΡΙΘΜΟΥ ΚΑΙ ΤΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ-ΤΥ.

§ 1. Εβρεσι του μέρους ενός αριθμού	85
§ 2. Εβρεσι του αριθμού από του μέρους-του	88
§ 3. Εβρεσι του αριθμού, του οποίου το γινόμενο μέρος-του ίναι οποιόδήποτε κλάσμα	89

X. ΠΟΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΑΠΛΩΝ ΚΛΑΣΜΑΤΩΝ.

§ 1. Πολλαπλασιασμός κλάσματος επί ακέρειο αριθμό	90
§ 2. Πια προβλήματα λύνον με τον πολλαπλασιασμό επί κλάσμα	92
§ 3. Πολλαπλασιασμός επί κλάσμα	93

XI. ΔΙΕΡΕΣΙ ΑΠΛΩΝ ΚΛΑΣΜΑΤΩΝ.

§ 1. Αριθμεία αντίστροφι αριθμοί	96
§ 2. Διέρεσι δια κλάσματος	96
§ 3. Διέρεσι οποιονδήποτε ακέρειον και κλασματικόν αριθμόν	98
§ 4. Προβλήματα, που λύνοντε με τη διέρεσι	99
§ 5. Η κανόνες τις πρόσθεσις και του πολλαπλασιασμού ισχύουν και για τις περιπτώσεις των κλασματικών αριθμών	101
§ 6. Πιο πολύπλοκο παράδειγμα πράξεις με κλασματικούς αριθμούς	101

XII. ΔΕΚΑΔΙΚΑ ΚΛΑΣΜΑΤΑ.

§ 1. Απανκείλια με γραφή τον δεκαδικόν κλάσματον	102
§ 2. Το δεκαδικό κλάσμα ως απλό κλάσμα	104
§ 3. Σύνκρισι του μεγέθους των δεκαδικών κλασμάτων και στρονκίλοι του αριθμού, που παραστήνουν δεκαδικά κλάσματα	105
§ 4. Τρόποι των δεκαδικών κλασμάτων σε ομόνιμα και απλοποιήσι του δεκαδικού κλάσματος	106
§ 5. Πρόσθεσι και αφήρεσι των δεκαδικών κλασμάτων	108
§ 6. Πολλαπλασιασμός δεκαδικών κλασμάτων	109
§ 7. Διέρεσι των δεκαδικών κλασμάτων	112

XIII. ΣΥΝΔΙΑΖΜΕΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕ ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΔΕΚΑΔΙΚΑ ΚΛΑΣΜΑΤΑ.

§ 1. Τρόποι δεκαδικού κλάσματος σε κινά κλάσμα	115
§ 2. Τρόποι του κινά κλάσματος σε δεκαδικό	115
§ 3. Απεριόριστα δεκαδικά κλάσματα	116
§ 4. Πράξεις με κινά και δεκαδικά κλάσματα ταυτόχρονα	120

XIV. ΛΟΓΙ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ.

§ 1. Δύο τρόποι σύνκρισις των αριθμών	122
§ 2. Πολλαπλάσιος λόγος	122
§ 3. Η κυριότερη ιδιότητα του πολλαπλάσιου λόγου	123
§ 4. Εβρεσι του άγνωστου όρου του λόγου	124
§ 5. Απλοποιήσι στις πράξεις για την έβρεσι του λόγου και αντικατάστασι του λόγου τον κλασματικόν αριθμόν δια του λόγου τον ακέρειον αριθμόν	125
§ 6. Ένια αναλογίον	125
§ 7. Η κυριότερη ιδιότητα τις αναλογίας	126
§ 8. Σχηματισμός αναλογίον με δεδομένους αριθμούς	127
§ 9. Ανταλαγή τον θέσειον τον όρον τις αναλογίας	128
§ 10. Εβρεσι ενός άγνωστου όρου τις αναλογίας	129
§ 11. Εβρεσι του τέταρτου ανάλογου	130

XV. ΕΦΘΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΑΝΑΛΟΓΙΑ. ΕΝΙΑ ΤΥ ΜΕΣΥ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ.

§ 1. Σταθερά και μεταβαλλόμενα μεγέθη	130
§ 2. Κατ' εφθίαν ανάλογα μεγέθη	132
§ 3. Εφαρμογή των αναλογίων στη λύσι προβλημάτων	134
§ 4. Μεγέθη αντιστρόφος ανάλογα	135
§ 5. Δύο προβλημάτων με την αναγωγή στη μονάδα	138
§ 6. Αναλογική διέρεσι	139
§ 7. Μέσος αριθμητικός όρος	144

XVI. ΠΡΟΤΣΕΝΤΑ.

§ 1. Ένια τον προτςέντον	145
§ 2. Αντικατάστασι κλασματικού αριθμού με αριθμό, που να παραστήνι προτςέντα	146
§ 3. Εβρεσι κάποιου προτςέντου απ' τον αριθμό	147
§ 4. Εβρεσι του αριθμού από το μέρος-του, που παραστήνετε σε προτςέντα	148
§ 5. Ο λόγος δύο αριθμών σε προτςέντα	149
§ 6. Προβλήματα για χρηματικούς λογαριασμούς	151
§ 7. Γραφικό διάγραμμα για την έβρεσι τον προτςέντον	153

XVII. ΤΙΠΙ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕ ΤΥΣ ΤΙΠΗΣ.

§ 1. Τίπι	153
§ 2. Παράστασι με γράματα. Η σειρά των πράξεων. Παρενθέσεις	155
§ 3. Συντελεστές. Δύναμι	156
§ 4. Η κυριότερη τίπι	157
§ 5. Η αριθμητικές σημειώσεις τον τίπον	157
§ 6. Πώς με τίπο καθορίζετε οποιόδήποτε μέγεθος εν σχέσει με άλλα μεγέθη	158
§ 7. Σχηματισμός τίπον σύμφωνα με τους όρους των προβλημάτων	158

Ответ. редактор **А. ПРИНОС**

Сдано в набор 2-VII—1935 г.

Издание № 1.7

формат бумаги 72x105/16

Тираж 2090

Техред. **Г. МИЛИДИ**

Подп. в печ. 13-IX—1935 г.

Уполкрайлит М—01558

Об'ем 10 печ. л.

Заказ № 1462

Типография „Коммунистис“ Ростов Д-н. 1935 г.